

รายงานการวิจัยเรื่อง
การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

นางอาลัย พรหมชนะ
ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา
วิทย์ฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
ผู้วิจัย	อาลัย พรหมชนะ
ปีที่ทำวิจัย	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ (4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

วิธีการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) 2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยใช้แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 2,053 คน ในปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึกคะแนน สถิติที่ใช้ ได้แก่

ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด คือครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 รวมจำนวน 124 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินรูปแบบลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบได้ ดังนี้ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 11 ตัวแปร 2) การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม จำนวน 16 ตัวแปร 3) การเป็นผู้นำร่วม จำนวน 23 ตัวแปร 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน จำนวน 4 ตัวแปร 5) การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน จำนวน 3 ตัวแปร 6) การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร จำนวน 5 ตัวแปร 7) การติดตามผลความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวแปร 8) การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน จำนวน 4 ตัวแปร

2. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ การมีส่วนร่วมรวมพลังของทีม การเป็นผู้นำร่วม การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร การติดตามผลสำเร็จ และการรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงขึ้น และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษา

ขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน พบว่านักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้ง 8 ประการ ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีและดีเยี่ยม ร้อยละ 100 และ 3) นักเรียนได้รับรางวัลในการแข่งขันระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

Title	Enhancing the quality of learners by creating A Model of Professional Learning Community of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2
Author	Alai Phromchana
Academic Year	2018

Abstract

This purposes of this research were to: (1) study the factors of the professional learning community of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2, (2) develop and practice a model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2, (3) study the results of the implementation of a model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2, and (4) assess satisfaction of a model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2.

The research methodology consisted of 4 steps were as follows: 1) the study of the professional learning community of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 by analyzing related documents and researches, interviewing 5 experts a semi-structured interview was used for interviewing. The tools by using the questionnaire with 1-5 Likert's scale, the reliability was at .95. The data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation, and Exploratory Factor

Analysis: EFA, 2) the professional learning community for improving students' quality of Sathree Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 were examined by holding the connoisseurship from 5 experts using the propriety checking list of a model and the checking list manual. The statistics used were frequency and percentage, 3) the studying of the implementation of a model of the professional learning community for improving students' quality of Sathree Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2. The population used for 124 teachers of secondary 1-6 students and 2,053 of secondary 1-6 students. The statistics employed were percentage and mean and 4) the satisfaction assessment of a model of the professional learning community for improving students' quality of Sathree Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 by 124 teachers. The evaluation from employed the evaluation form with 1-5 Likert's scale, the reliability was at .90. The statistics used were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The professional learning community for Sathree Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 comprised 8 factors and 69 variables and name the element were as follows: 1) learning for professional development 11 variables, 2) participation unite team power 16 variables, 3) co-leadership 23 variables, 4) shared vision 4 variables, 5) setting the community administrative structure 3 variables, 6) begin a caring community 5 variables, 7) supervision of success 3 variables, and 8) reporting community management result 4 variables.

2. The model of the professional learning community for improving students' quality of Sathree Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 comprised 8 factors include learning for professional development participation unite team

power co-leadership shared vision setting the community administrative structure begin a caring community supervision of success and reporting were as follows. The results of the examination of the suitability of the model found that all experts have agreed that the model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2 were appropriate.

3. Trial results a model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2. It was found that 1) students in Mathayomsuksa 1-6 had higher scores on learning achievement in all 8 subject groups. and students had average scores of educational test results, National Fundamentals (O-NET) at Mathayom 3 and Mathayom 6, all subject groups higher than the average score at the provincial level Education area level and national level. 2) Desirable characteristics of learners It was found that the students had the desirable characteristics of all 8 learners who passed the criteria at good and excellent level at 100 percent and 3) the students received the prizes in the provincial competition education area level and national level.

4. The overall satisfaction assessment of a model of the professional learning community for improving students' quality of Satee Wat Mahapruttaram Girls' School under the Royal Patronage of her Majesty the Queen under The Secondary Education Service Area Office 2. It was found that overall, there was a high level of satisfaction with the professional learning community model for raising the quality of learners. When considering each aspect, it was found that all aspects were at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษา แก่ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ทำให้รายงานการวิจัยมีความสมบูรณ์มากที่สุด

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนกรุณาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณท่าน ดร.สมคิด พรหมจ้อย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าในการจัดทำรายงานการวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู และนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปใช้ในการวิจัยได้เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์จากการรายงานการวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นการปฏิบัติบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความรักความเมตตา ส่งเสริมให้กำลังใจ และประสิทธิประสาทศิลปะวิทยาการต่าง ๆ แก่ผู้จัดทำรายงานการวิจัยนี้ รวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรผู้ร่วมงาน ที่มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาสืบต่อไป

นางอาลัย พรหมชนะ
ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	12
แนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	37
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	50
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.....	61
ความพึงพอใจ.....	73
ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	74
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	85
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	99
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	101
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	103

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	108
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	110
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	112
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	116
ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	139
ตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	156
ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจ การนำไปใช้ และผลการใช้ที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	164
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	176
สรุปวิธีดำเนินการวิจัย.....	176
สรุปผล.....	179
อภิปรายผล.....	185
ข้อเสนอแนะ.....	198

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	สังเคราะห์แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	35
2.2	ตารางประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ.....	55
2.3	การเทียบเคียง/ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของ สถานศึกษา.....	70
2.4	แผนการขับเคลื่อนโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	81
2.5	การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามโครงการชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	83
4.1	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	117
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	119
4.3	แสดงผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ.....	121
4.4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	123
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัด มหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2.....	124
4.6	ค่า KMO และ Bartlett's test of sphericity.....	129
4.7	องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 องค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหา พศุฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2.....	132
4.9 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนา วิชาชีพ.....	133
4.10 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม.....	134
4.11 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม.....	135
4.12 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน.....	136
4.13 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน...	137
4.14 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร.....	137
4.15 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ.....	138
4.16 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน.....	138
4.17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพศุฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	155
4.18 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพศุฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	158
4.19 ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพศุฒาราม ใน พระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2560-2561 โดยใช้การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ.....	160
4.20 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	164

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อ พัฒนาวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	165
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมถึงของ ทีม ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	166
4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	167
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ของ วัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2.....	168
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการ บริหารชุมชน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	169
4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	170
4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	171
4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การ บริหารชุมชนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	172

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านกระบวนการนำไปใช้ ของโรงเรียนสตรี วัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2.....	173
4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านผลการใช้รูปแบบ ของโรงเรียนสตรีวัด มหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2.....	174
4.31 แสดงผลรวมค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อ รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.....	175

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	100
3.1	สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	102
4.1	รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์.....	143
4.2	ขั้นตอนการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปสู่การปฏิบัติใน สถานศึกษาของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์: อาลัย พรหมชนะ: 2561.....	154
4.3	แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระ บรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2560-2561.....	159

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันครูและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้และสมรรถนะ เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โดยมีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าการที่ครูมีความรู้ ทักษะที่เหมาะสม รวมถึงการเตรียมครูใหม่ให้มีสมรรถนะที่ดี ย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Darling-Hammond, 1999 และ Brookfield Stephen, 1995) โดยแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นมืออาชีพดังกล่าว คือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เนื่องจากแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการปฏิรูปการศึกษาสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะเป็นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศิษยานุศิษย์ และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ มีคุณค่า มีเป้าหมาย และมีภารกิจร่วมกัน มีการดำเนินการเป็นทีม โดยครูเป็นผู้นำร่วมกัน ผลัดกันเป็นผู้นำ และผู้ตามโดยมีผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุน เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน โดยมีเป้าหมายหลักคือเพื่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ชูชาติ พ่วงสมจิตร, 2560: 1)

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบสามของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ในปี พ.ศ. 2555 โดยนำจุดที่ควรพัฒนาที่คณะกรรมการให้ความเห็นไว้ 3 ประเด็น คือ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสุขศึกษา และพลศึกษา 2) ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ให้มีศักยภาพ 3) นำผลการประเมินครูไปพัฒนาครูแต่ละคนอย่างเป็นระบบ รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ด้านผลการจัดการศึกษา คือ 1) สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้

แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ให้เต็มศักยภาพ 2) สถานศึกษาควรพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสุขศึกษาและพลศึกษาให้สูงขึ้น ด้วยการสอนซ่อมเสริมอย่างเป็นระบบ และ 3) ควรเพิ่มกิจกรรมที่เน้นเชิงปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดผลงานนักเรียนทั่วถึงทุกระดับชั้น โดยจัดประกวดผลงานนักเรียน และในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ

- 1) สถานศึกษาควรนำผลการประเมินไปพัฒนาครูรายบุคคลอย่างเป็นระบบ
- 2) ครูควรลดการถ่ายทอดวิชาให้นักเรียนมีบทบาทร่วมในการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ
- 3) ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองโดยเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและนำผลการประเมินไปพัฒนาตนเอง จากจุดที่ควรพัฒนามุ่งถึงข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น เป็นเหตุปัจจัยให้ผู้วิจัยสนใจกระบวนการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นวิชาหลักในโครงสร้างของหลักสูตรและเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2560 มาประกอบการพิจารณา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ต้องให้ความช่วยเหลือครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งรักษามาตรฐานในวิชาอื่นให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดตามค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อบรรยากาศในการทำงานของครู เช่น เกิดช่องว่างระหว่างวัยของการทำงานจากข้าราชการครูอาวุโสใกล้เกษียณกับข้าราชการครูบรรจุใหม่

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้เลือกแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับครูผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีการรวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และส่งเสริมให้โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีศักยภาพของชุมชน มีกิจกรรมที่เน้นเชิงปฏิบัติ (Active learning) ให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดผลงานนักเรียนทั่วถึงทุกระดับชั้น และทุกรายวิชา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและนำผลการประเมินไปพัฒนาตนเอง ครูลดบทบาทตนเองให้นักเรียนมีบทบาทร่วมในการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการพัฒนาครูรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงศึกษาองค์ประกอบของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เพื่อสร้างรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติของชุมชน พร้อมทั้งศึกษาและประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

คำถามการวิจัย

1. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีองค์ประกอบเป็นอย่างไร

2. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีแนวทางการปฏิบัติอย่างไร

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เป็นอย่างไร

4. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2. เพื่อสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตเนื้อหาและองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการศึกษาเอกสารของ สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551) ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554) วิจารย์ พานิช (2555) ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558) ฐาปนัฐ อุดมศรี (2558) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558) วาสนา ทองทวียิ่งยศ (2560) สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) Westheimer (1999) อ้างถึงใน Stoll et al, 2003) Senge (1990) Hord (1997) และ DuFour & Eaker (1998) และคนอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง/แหล่งข้อมูล

1.2.1 ขอบเขตแหล่งข้อมูล

- 1) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
 - ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน
 - ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน

2 คน

1.2.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในชั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน

1.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มาสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสร้างคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

2.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และความเหมาะสมของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในสร้างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2561

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการประชุมปฏิบัติการ การนิเทศครูผู้สอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 124 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 2,053 คน

3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

3.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

3) ผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน คือ ผลงานนักเรียนด้านความสามารถทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ศึกษาและจัดทำคู่มือการใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 และกำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 124 คน

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการประเมินความพึงพอใจรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ศัพท์บางคำในความหมาย และขอบเขตจำกัด ดังนี้

1. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง สิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นไว้เป็นแนวทางในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกัน เป็นความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีผู้บริหาร ครูและบุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน เป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เป็นผู้ดูแลสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการผู้เรียนที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี และการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ

1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม หมายถึง การร่วมวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล การเรียนรู้กันและกันของทีม หลักการมีส่วนร่วม ร่วมกันรับผิดชอบ การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อใจไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน การร่วมมือกันปฏิบัติงาน การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ การสร้างความตระหนักร่วมกัน ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

1.3 องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม หมายถึง การเป็นผู้นำของบุคคลคนหนึ่ง ประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถในการนำ การคิดอย่างเป็นระบบ มีมาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี และส่งเสริมภาวะผู้นำ การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการดำเนินงานโดยอาศัยความรอบรู้แห่งตน การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ การสร้างความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นแห่งตน โดยการร่วมเป็นผู้นำ การมีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทาง

นวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยหลักการมีผู้นำที่ดี รูปแบบความคิด และมุมมองที่เปิดกว้าง แบบแผนความคิดอ่าน การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม การรับฟังสมาชิก

1.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.5 องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน หมายถึง การกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โครงสร้างสนับสนุนชุมชน การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมเชิงบวก และการสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม

1.6 องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การประสานเชื่อมโยงทั้งความรู้ ประสบการณ์ ของคณะผู้บริหาร ครู และบุคลากร ที่จะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ความเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้

1.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ หมายถึง การติดตามผลจากการลงมือทำ และเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล

1.8 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน หมายถึง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่มและบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การมุ่งการเรียนรู้ การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ และการจัดการความรู้

2. คุณภาพผู้เรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการของผู้เรียน หมายถึง ผลการทดสอบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยแบบทดสอบของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะที่สังคม ต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งใน ฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2561

2.3 ผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน หมายถึง ผลงานของนักเรียนทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่นักเรียนได้รับเกียรติบัตร โล่รางวัล หรือประกาศของหน่วยงานในการเข้าร่วมกิจกรรม การแข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญ ในปีการศึกษา 2561

3. โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2560 ถึงปีการศึกษา 2561

4. ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2560 ถึงปีการศึกษา 2561

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2561

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของครูผู้สอนในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2561

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ผลการศึกษารายละเอียดประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2

2. ได้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และนำผลวิจัยไปใช้ในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์อย่างต่อเนื่อง

3. ได้ทราบผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2

4. ได้ทราบผลการศึกษาคความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ
ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และคุณภาพผู้เรียน ครบคลุมรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 1.1 ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 1.3 หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 1.4 ระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 1.5 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. แนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 - 2.1 หลักการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
 - 2.2 กระบวนการดำเนินงาน 8 องค์ประกอบ
 - 2.2.1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ
 - 2.2.2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม
 - 2.2.3 การเป็นผู้นำร่วม
 - 2.2.4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน
 - 2.2.5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน
 - 2.2.6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร
 - 2.2.7 การติดตามผลความสำเร็จ
 - 2.2.8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน
3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ
 - 3.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 3.2 ลักษณะของรูปแบบ
 - 3.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
 - 3.4 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - 4.1 ความหมายของคุณภาพผู้เรียน
 - 4.2 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - 4.3 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. ความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ
 - 5.3 การประเมินความพึงพอใจ
6. ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสตรีวิวัฒมहाพฤตาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC นั้นเป็นการรวมตัว ร่วมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ในหัวข้อนี้นำเสนอสาระสำคัญประกอบด้วย ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการสำคัญ ระดับ และองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการรวมตัวกันของครูในโรงเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับประเทศเข้าร่วมจัดระบบสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของศิษย์อย่างต่อเนื่องเป็นวงจรที่ไม่รู้จบ นั่นคือการพัฒนาคุณภาพต่อเนื่อง (CQI – Continuous quality improvement) กระบวนการต่อเนื่องที่ครูและนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกัน ตั้งคำถามและการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน โดยมีความเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น อยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงาน of ครูและนักการศึกษา

ฉัตรชัย ทองเจริญ (2556: 41) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หมายถึง การที่บุคลากรในโรงเรียนที่สนใจแสวงหาความรู้ ถ่ายทอดสร้างความรู้ และใช้ประโยชน์จากความรู้

ความเข้าใจใหม่ ๆ รวมทั้งผู้บริหารจัดการ สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับบุคคล และการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล การสรรหา ถ่ายโอนองค์ความรู้ และบุคลากรในโรงเรียนต่างเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ด้วยกันอย่างต่อเนื่อง

ณัฐิกา นครสูงเนิน (2556: 49-50) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการรวมตัวของบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง บุคลากรในชุมชนอื่น ๆ และนักเรียน ในการทำกิจกรรมหรือการดำเนินการเพื่อเป้าหมายของการเรียนรู้ มีวัฒนธรรมองค์กรที่มีความร่วมมือ มีการทำงานเป็นทีม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีระบบสื่อสารที่ตีระหวางสมาชิก โดยการรวมตัวกันทำอย่างกระตือรือร้นและต่อเนื่อง โดยสมาชิกในชุมชนเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ในการร่วมกิจกรรม เพราะได้รับอิสระในการคิด การทำงาน และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ตามความต้องการที่แท้จริงของตนเองและองค์กร

ดลนภา วงษ์ศิริ (2556: 11) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง โรงเรียนที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรวิชาชีพที่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อความรู้ดังกล่าวได้รับการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนกัน เพื่อจะเกิดความรู้และความเชี่ยวชาญหลายเท่าตัว และเป้าหมายสูงสุด คือ ผลประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียน

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (2556: 1) กล่าวว่า การรวมตัวกันของครูเพื่อร่วมกันจัดการความรู้โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่มีผลต่อศิษย์ให้เกิด Learning outcome ดีขึ้น และผลต่อตัวครูเองให้เก่งขึ้น มีความสุขขึ้น และก้าวหน้าขึ้น PLC จึงเป็นกลไกหรือกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนให้ครูสร้างความรู้ขึ้นใช้และนำความรู้ไปใช้ทำหน้าที่ครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ชนิดรู้จริง (Mastery) ซึ่งรวมถึงการปรับเปลี่ยนให้ครูทำหน้าที่ผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning facilitator) หรือ ครูฝึก (Coach) และปรับห้องเรียนจากห้องสอน (Classroom) มาเป็นห้องเรียนรู้ เพราะในเวลาเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนจะเรียนเป็นกลุ่มและทำงานร่วมกัน เปลี่ยนจากการเรียนของปัจเจก (Individual learning) มาเป็นเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม (Team learning) เปลี่ยนจากการเรียนแบบเน้นการแข่งขันมาเป็นเน้นความร่วมมือหรือช่วยเหลือแบ่งปัน ซึ่งครูเปลี่ยนจากการบอกเนื้อหาสาระมาเป็นทำหน้าที่สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความท้าทาย ความสนุกสนานในการเรียนให้แก่เด็ก

จุลลีย์ ศรีชะโคตร (2557: 27) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ในการพัฒนาวิชาชีพ

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ ชูสังข์ทอง (2557: 95) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหารและนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจ

ร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเพื่อเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558: 35) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง วิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้ครูไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงาน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

เรวดี ชัยเชาวรัตน์ (2558: 16) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงโดยเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มบุคคลที่มาร่วมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันวางเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน และตรวจสอบสะท้อนผลการปฏิบัติทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวม ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การวิพากษ์วิจารณ์ การทำงานร่วมกัน การร่วมมือร่วมพลัง โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการเรียนรู้อย่างเป็นองค์รวม

วิฑูล ทาชา (2559: 90) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวร่วมใจร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู อาจารย์ ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน มหาวิทยาลัย วิทยาเขต บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า ค่านิยม เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน ดำเนินการแบบทีมเรียนรู้ โดยครู อาจารย์เป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นแบบผู้ดูแลสนับสนุน คอยอำนวยความสะดวก เพื่อร่วมเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559: 334) กล่าวถึง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุนและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

Senge (1990: 101) กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพให้เป็น ครูเพื่อศิษย์”โดยมองว่าเป็นศิษย์ของเรา มากกว่ามองว่าศิษย์ของฉันทันและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากการเรียนรู้ของครูเป็นตัวตั้งต้น เรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การรวมตัวการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นไปได้ยากที่จะทำเพียงลำพังหรือเพียงนโยบายเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียนจึงจำเป็นต้องสร้างความเป็น PLC ที่สอดคล้องกับธรรมชาติทางวิชาชีพร่วมในโรงเรียน ย่อมมีความเป็นชุมชนที่สัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น

Sergiovanni (1994: 9) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นสถานที่สำหรับ ปฏิสัมพันธ์ลดความโดดเดี่ยวของมวลสมาชิกวิชาชีพครูของโรงเรียนในการทำงานเพื่อปรับปรุง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหรืองานวิชาการโรงเรียน PCL ที่มีลักษณะความเป็นชุมชนแห่งความ เอื้ออาทรอยู่บนพื้นฐานอำนาจเชิงวิชาชีพและอำนาจเชิงคุณธรรม

Hord (1997: 117) ได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ไว้ว่า หมายถึง โรงเรียนที่ดึงเอาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิชาชีพมาเรียนรู้ ร่วมกันภายใต้สังคมที่สร้างขึ้นและได้รับการสนับสนุน ครูและผู้บริหารได้รับการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้น และเข้มข้นมากขึ้น ทำให้ผู้เข้าร่วมมีปฏิสัมพันธ์กัน เกิดการทดสอบแนวคิด เกิดความท้าทายในการ สรรูปและแปลความหมาย และแลกเปลี่ยนข้อมูลใหม่ ๆ ซึ่งกันและกัน เมื่อคนหนึ่งเรียนรู้เอง ถือว่าเป็น แหล่งเรียนรู้และความคิดใหม่ และเมื่อความรู้ดังกล่าวได้รับการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนกับเพื่อนจะเกิด ความรู้และความเชี่ยวชาญหลายเท่าตัว ก่อนจะนำไปทดสอบหาประสบการณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพก่อให้เกิดการกระตุ้นมากขึ้น

Fullan (1999: 73) กล่าวว่า PCL เป็นอำนาจที่การสร้างพลังมวลชนเริ่มจากภาวะผู้นำร่วม ของครูเพื่อขับเคลื่อนการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา การอยู่ร่วมกันของบุคคลซึ่งมีคุณลักษณะ ของความเอื้ออาทร (Caring) มีการเรียนรู้ (Learning) มีความเป็นวิชาชีพ (Professional) มีความเป็น กัลยาณมิตรเชิงวิชาการหรือมีวิสัยทัศน์ต่อกัน (Collegiality) มีจิตใจใฝ่การแสวงหาคำตอบ (Inquiring) และมีบรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นกันเอง มีวัตถุประสงค์ชัดเจน เป็นสถานที่ ซึ่งสมาชิกทุกคนยึดเหนี่ยวผูกพันต่อกันด้วยอุดมการณ์ร่วม (Shared ideology) และมีแนวทางปฏิบัติ ของตนเองที่ใช้เพื่อเป็นเครื่องสนับสนุนให้เกิดการเป็นชุมชนขึ้น ทั้งนี้รวมถึงมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน จะช่วย ให้ทุกคนรวมกันเป็นชุมชนและให้การช่วยเหลือต่อกัน มีความเข้าใจถึงเหตุผลและความจำเป็นของ การต้องดำรงชีวิตและการทำงานร่วมกันแบบชุมชน

Cibulka & Nakayama (2000: 3) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกลุ่มของบุคลากร ทางการศึกษาที่รวมตัวกันเพื่อทำงานอย่างประสานความร่วมมือกันในฐานะผู้ที่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยมุ่ง ที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกคนในโรงเรียน

Stoll et al (2003: 5) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการทำงานร่วมกันของครู เพื่อที่จะสะท้อนแนวการปฏิบัติงาน ตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง การปฏิบัติงาน และผลลัพธ์ที่เกิดกับนักเรียน และสร้างการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนในแต่ละห้องเรียนเป็นกรณีเฉพาะ

Bulkeley & Hick (2005: 21) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเป็นลักษณะ ของปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเนื่องระหว่างครูผู้สอนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการเรียนการสอน รวมทั้งการเรียนรู้ ของครูผู้สอนและนักเรียน

DuFour (2010: 6-11) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมตัวของบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรวิชาชีพที่มีเป้าหมายชัดเจนในการรวมตัวกันเพื่อปฏิบัติภารกิจหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ จนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโรงเรียน (school culture)

สรุปได้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) หมายถึง การได้รับอิสระในการคิด การทำงานและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ตามความต้องการที่แท้จริง เป้าหมายชัดเจนที่ผู้เรียน การรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกัน เป็นความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร ในการจัดการความรู้ มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน เป้าหมายร่วม และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีครูโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เป็นผู้นำทีมร่วมกัน ปรับห้องสอนเป็นห้องเรียนรู้ และผู้บริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความท้าทาย เป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพ จัดบรรยากาศของครู สู่คุณภาพผู้เรียนที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ เป็นวัฒนธรรมของโรงเรียนที่ยั่งยืนของครูมืออาชีพ

1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ในศตวรรษที่ผ่านมาประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional learning community) เป็นอย่างมาก และถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดต่อการพัฒนาโรงเรียน (DuFour & Eaker, 1998) นักวิจัยหลายคนเกิดความสนใจในศักยภาพของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียน (Hord, 1997)

ศักดิ์ มัชปาโต (2550: 11) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นแนวคิดเดียวกันกับองค์การแห่งการเรียนรู้ แต่ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะมุ่งไปศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ในขณะที่องค์การแห่งการเรียนรู้จะนำไปพัฒนาในองค์กรต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งความเป็นมาของแนวคิดเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถศึกษาได้จากผลงานการเขียนร่วมกันระหว่าง Argyris ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาที่สอนด้านการศึกษาและพฤติกรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และ Schon ศาสตราจารย์ด้านปรัชญาแห่งสถาบันเทคโนโลยีแห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology: MIT) ใน ค.ศ. 1978 ในหนังสือชื่อ Organization learning : A theory of action perspectives) ซึ่งถือได้ว่าเป็นตำราเล่มแรกขององค์การแห่งการเรียนรู้ โดยในระยะเริ่มแรกหนังสือนี้ได้ใช้คำว่า การเรียนรู้ขององค์กร (Organization Learning : OL) ต่อมา Senge ผู้ก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้ขององค์กร (Center for organizational learning) ในสถาบันเทคโนโลยีแห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ในปี ค.ศ. 1990 ได้มีบทบาทอย่างสูงในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ชัดเจนขึ้น มีผลงานเป็นที่ยอมรับ ได้ใช้คำว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organizational) แทนคำว่า การเรียนรู้ขององค์กร (Organization learning) ที่มีใช้อยู่เดิมและ

กลายเป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพื่อเป็นการเชื่อมโยงแนวคิดสู่การปฏิบัติ Senge (1994:18) ได้เขียนหนังสือขึ้นอีกเล่มหนึ่งชื่อ The fifth discipline field book: strategies and tools for building a learning organization เพื่อให้ข้อเสนอแนะ สนับสนุนแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ

Senge (1994: 18) กล่าวว่า ตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงให้การดำเนินงานภายในองค์กรของบริษัทเหล่านั้นประสบความสำเร็จได้ ก็คือการประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่ององค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ซึ่งต่อมานักการศึกษาประยุกต์แนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านการทำงานทางการศึกษาของครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของนักเรียนให้สูงขึ้น

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551: 13) กล่าวว่า องค์กรที่มีการขยายขีดศักยภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างอนาคตใหม่ที่ดีกว่าให้กับตนเองอยู่ตลอดเวลา หรือองค์การแห่งการเรียนรู้ก็คือ หน่วยงานซึ่งประกอบด้วย บุคลากรทุกระดับที่ต่างร่วมมือร่วมใจกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพให้แก่กัน รวมทั้งศักยภาพขององค์กรให้สูงขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เกิดผลงานได้ระดับคุณภาพตามที่พึงปรารถนา การสร้างสรรค์ให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ที่เข้มแข็งก็คือ การทำให้คนในองค์กรรู้จักเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นทีมงานที่ดี จนสามารถยกระดับผลสำเร็จขององค์กรให้สูงขึ้น ทั้งนี้ในกระบวนการพัฒนาทีมงานให้เป็นทีมงานชั้นยอดจนสามารถร่วมสร้างและร่วมขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ร่วม (Shared vision) ได้นั้น สมาชิกในแต่ละคนของทีมงานจะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ ๆ ที่ใช้ปฏิบัติงานเพื่อยกระดับผลงานให้สูงขึ้น และจากการมีโอกาสทำงานร่วมกันเช่นนี้ ทำให้สมาชิกของทีมงานได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันพร้อมไปกับการเรียนรู้วิธีทำงานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทีมงานที่มีประสิทธิภาพในองค์การแห่งการเรียนรู้ว่าเมื่อเวลาผ่านไป หลังจากสมาชิกทีมงานแต่ละคนมองเห็นและได้ประสบการณ์จากมุมมองโลกในแง่ที่แตกต่างของกันและกัน ก็จะเริ่มเกิดความเชื่อและมีสมมติฐานใหม่ขึ้น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะและศักยภาพของตนตามมา ที่เรียกว่า วงจรของการเรียนรู้แบบลุ่มลึก (Deep learning cycle) อันเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งขององค์การแห่งการเรียนรู้เพราะเป็นปัจจัยช่วยพัฒนาทั้งด้านศักยภาพและสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ให้แก่บุคคลและองค์กรโดยรวม

อมรา จำรูญศิริ (2554: 15) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งระบุในบทความทางวิชาชีพของ Wikipedia, the free encyclopedia ว่า ถ้าโรงเรียนต้องการประสิทธิภาพมากขึ้น จำเป็นต้องหยุดการดำเนินงานในรูปแบบของอุตสาหกรรมแล้วสร้างสรรค์และนำรูปแบบใหม่มาใช้ เช่น ปรับองค์การแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากองค์การแห่งการเรียนรู้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในหลายเหตุผล คำว่า องค์กรเกิดจากความเห็นหุ้นส่วนที่มีประสิทธิภาพ มีความเรียบง่าย และมีความสนใจร่วมกัน ส่วนคำว่า ชุมชนนั้นได้ให้ความสำคัญมากกว่าในด้านความสัมพันธ์กัน การแลกเปลี่ยน

วิสัยทัศน์ และวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้ มีความสำคัญต่อการพัฒนาความก้าวหน้าของโรงเรียน ความท้าทายของนักการศึกษา คือ การสร้างชุมชนที่มีพันธสัญญาต่อกันที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) แม้จะฟังดูง่ายแต่มีความยุ่งยากในการปฏิบัติโดยละเอียด

วิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญจากผลการวิจัยโดยตรงที่ยืนยันว่าการดำเนินการในรูปแบบ PLC นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้ง PLC โดยใช้คำถามว่า โรงเรียนดังกล่าวมีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง ซึ่งมีผลสรุป 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอน พบว่า PLC ส่งผลต่อครูผู้สอน กล่าวคือ ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอนของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขัน จนเกิดความรู้สึกว่า ต้องการร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อการพัฒนาการโดยรวมของนักเรียน ถือเป็นพลังการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและตัวผู้เรียนซึ่งที่เกิดจากการคอยสังเกตอย่างสนใจ เข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องจัดการเรียนรู้ได้แตกฉานยิ่งขึ้นจนตระหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้งการรับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นผลให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทางวิชาชีพเพื่อศิษย์ ซึ่งเป็นทั้งคุณค่าและขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ที่สำคัญคือยังสามารถลดอัตราการลาหยุดงานน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนแบบเก่ายังพบว่ามีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัดและรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่ามีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน

ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียน พบว่า PLC ส่งผลต่อผู้เรียน กล่าวคือ สามารถลดอัตราการตกชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัดเมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า สุดท้ายคือ ความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันลดลงชัดเจน

1.3 หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

หัวใจสำคัญที่สุดของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตที่ดีของครู โดยให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน (Community) รวมทั้งทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับ ปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการปฏิรูปที่เกิดจากภายใน คือ

ครูร่วมกันดำเนินการเพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนาน และเสริมแรงกันทั้งจากภายในและภายนอกโดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงาน พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558: 37) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรมีลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์อันดีและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเป็นบรรยากาศที่ช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ พร้อมทั้งจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ดีกว่าองค์กรที่ขาดคุณลักษณะเช่นนี้

2. เป็นชุมชนที่มีฉันทะและความศรัทธาในการทำงาน โดยครูที่เป็นสมาชิกของชุมชนมีความรักความศรัทธาในวิชาชีพครู มีความปรารถนาดีและมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้วยความจริงใจ

3. เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ โดยครูผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ พร้อมทั้งจะแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในทางวิชาการเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน

4. เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้ โดยคุณลักษณะที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นต้นทุนสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของครูที่ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในที่สุด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวคือตัวบ่งชี้ว่าครูได้รับการพัฒนาให้ยกระดับความเป็นนักวิชาชีพให้สูงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559: 25) กล่าวว่า หลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครูในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2559-2561) คือ การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนเงินอุดหนุนแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา รวมทั้งกลุ่มสมาชิกวิชาชีพครู ในโครงการส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) โดยมีหลักการ 5 ประการ ดังนี้

1. Shared values and norms คือ การสร้างโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันในเรื่องคุณค่า อุดมการณ์ และวิสัยทัศน์ และการปฏิบัติที่ดี

2. Collective focus on student learning คือ การร่วมมือร่วมพลังมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

3. Collaboration คือ การทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน

4. Expert advice and study visit คือ การเรียนรู้ของครูและชุมชนที่ต้อใจกว้าง เปิดรับคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งอาจจะเป็นคณาจารย์จากมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ หรือคนใน

ชุมชนที่เชี่ยวชาญ และมีการปฏิบัติที่ดีและมีการศึกษาชั้นเรียนหรือมีการเยี่ยมชมการปฏิบัติงานจริงในห้องเรียน โดยเฉพาะห้องของเพื่อนครูในโรงเรียนเดียวกัน

5. Reflection dialogue คือ การมีสุนทรียภาพ สนทนาเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติงาน เน้นหลักการสื่อสารแบบสองทาง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวคู่ระหว่างกัน

Stoll et al (2003: 3) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

1. การที่บุคลากรในโรงเรียนมีค่านิยมร่วมกัน โดยที่ค่านิยมร่วมเหล่านั้นมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนเป็นสำคัญ

2. บุคลากรภายในโรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความรู้สึกร่วมกันต่อภาระหน้าที่อย่างต่อเนื่องยาวนาน และที่สำคัญผู้บริหารจะต้องลดความรู้สึโดดเดี่ยวแปลกแยกไม่ให้เกิดขึ้นกับครูในโรงเรียน

3. ให้ความสำคัญของความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบคอยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ มีการสังเกตการณ์ร่วม มีการนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยน นำมาใช้แก้ปัญหาและตอบโต้ความต้องการของนักเรียน

4. มีการประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน

5. การเรียนรู้แบบกลุ่มหรือเดี่ยวได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และมองว่าครูทุกคนคือผู้เรียนซึ่งเรียนรู้จากผู้ร่วมงานซึ่งกันและกัน

DuFour (2004: 6-11) กล่าวถึง หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

1. การสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ (Ensuring that students learn) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเชื่อว่า ภารกิจหลักของการจัดการศึกษาในโรงเรียนไม่ใช่เพียงเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้รับการสอนจากครู แต่เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนได้เกิดการเรียนรู้จริง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงที่เรียบง่ายนี้จะมุ่งเน้นไปที่การสอนเพื่อให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้สำหรับทุกคน ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องจะตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ อาทิ ลักษณะและการปฏิบัติของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการช่วยให้นักเรียนทุกคนบรรลุเป้าหมายในระดับสูง การนำลักษณะและการปฏิบัติเหล่านั้นมาใช้ในโรงเรียน ข้อผูกพันในการสร้างโรงเรียนและการติดตามตัวบ่งชี้เพื่อประเมินความก้าวหน้า อันจะนำไปสู่รากฐานความแข็งแกร่งของโรงเรียนในอนาคต คำถามสำคัญที่ช่วยผลักดันการทำงานในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักการนี้ได้แก่ 1) เราต้องการให้นักเรียนแต่ละคนเรียนรู้อะไรบ้าง 2) เราจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนแต่ละคนได้

เรียนรู้ 3) เราจะตอบสนองอย่างไร เมื่อนักเรียนบางคนประสบปัญหาในการเรียนรู้ และ 4) เมื่อเรารู้ว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้ว เราปฏิบัติต่อเขาอย่างไร

2. การมีวัฒนธรรมของการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง (A culture of collaboration) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องมีโครงสร้างเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้สำหรับทุกคน การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังที่มีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ครูจะต้องทำงานร่วมกัน เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ครูร่วมเรียนรู้และทำงานเป็นทีมเพื่อส่งเสริมและชี้แนะให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณค่าและมีความหมาย อันนำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน

3. การมุ่งเน้นไปสู่ผล (A focus on results) ประสิทธิภาพชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพวัดจากผลที่เกิดขึ้นและตามมาของการทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อันเป็นงานหลักและงานประจำของครู และผู้บริหารทุกคนในโรงเรียน ครูทุกคนในทุกทีมต้องร่วมมือรวมพลังกันเรียนรู้และสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องในทุกขั้นตอนของกระบวนการ อันได้แก่การระบุระดับความสำเร็จและความต้องการจำเป็นของนักเรียนในปัจจุบัน การกำหนดเป้าหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาการทำงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ และแสดงหลักฐานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ

Hargreaves (2003: 53) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญของโรงเรียนที่มีความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ใกล้เคียงกัน ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนยึดหลักความมีส่วนร่วมในการบริหารงาน สนับสนุนให้เกิดการกระจายภาวะผู้นำไปยังบุคลากรในระดับต่าง ๆ มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2. มีการพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งวิสัยทัศน์ร่วมดังกล่าวพัฒนามาจากภาวะผูกพันที่ไม่เปลี่ยนแปลงของบุคลากรในโรงเรียนและเป็นวิสัยทัศน์ที่คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นวิสัยทัศน์ร่วมที่สะท้อนให้ถึงการทำงานของบุคลากรภายในโรงเรียนด้วย

3. บุคลากรภายในโรงเรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการที่จะมุ่งตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน

4. มีการติดตามพฤติกรรมภายในห้องเรียนของครูผู้สอน โดยผู้สังเกตการณ์เพื่อป้อนข้อมูลย้อนกลับและช่วยสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดขึ้นทั้งในระดับตัวบุคลากรและโรงเรียน

5. เป็นโรงเรียนที่มีการจัดเตรียมสภาพทางกายภาพและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในการที่จะปฏิบัติให้เกิดลักษณะของการดำเนินงานตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว

Hord (2010: 5) กล่าวว่า ลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าองค์กรที่มีลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วยลักษณะ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Values and Vision) ที่ผ่านมา ค่านิยมและวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเป็นข้อกำหนดที่ฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้ครูและคณะทำงานร่วมกันปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายของโรงเรียน ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่กำหนด การให้ครูคณะทำงานมีส่วนร่วมในการกำหนดค่านิยมและวิสัยทัศน์ในการทำงานร่วมกัน จึงมีความสำคัญอย่างมากในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผล

2. ร่วมกันกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (Intentional Collective Learning) สามารถดำเนินการโดยผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และนักการศึกษา ตลอดจนผู้ร่วมงานทุกฝ่าย ร่วมกันสืบเสาะถึงปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างวิธีการในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ (Supportive and Shared Leadership) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้น ฝ่ายบริหารซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน ต้องมอบความไว้วางใจให้ครูและผู้ร่วมงานทุกฝ่ายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ มีอำนาจ และการตัดสินใจร่วมกัน

4. การสนับสนุนสภาวะแวดล้อม (Supportive Condition) สภาวะแวดล้อมในการสนับสนุนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ประกอบด้วยสองส่วนคือ สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ เช่น เวลา ขนาดของโรงเรียน กฎเกณฑ์ในการจัดการเรียนการสอน เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และความสามารถของบุคคลทั้งด้านสติปัญญาและทักษะ ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

5. การร่วมกันปฏิบัติงานส่วนบุคคล (Shared Personal Practice) การที่ครูได้มีส่วนร่วมในการสังเกตชั้นเรียน บันทึกกระบวนการปฏิบัติงาน และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปราย ชี้แนะ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือในลักษณะของเพื่อนช่วยเพื่อนที่ปราศจากการประเมินและการตัดสินคุณค่าการปฏิบัติงาน จะทำให้การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า หลักการสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น เป็นการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา เรียกว่าการเรียนรู้แบบลุ่มลึก (Deep Learning Cycle) สร้างกระบวนการทัศน์ใหม่ให้บุคคลและองค์กร บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่านิยมร่วมกัน และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ เป็นการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง (A culture of collaboration)

1.4 ระดับของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถแบ่งตามระดับสถานศึกษา แบ่งตามระดับเครือข่าย แบ่งตามความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Sergiovanni (1994: 10) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถแบ่งระดับได้ 3 ระดับ คือ ระดับสถานศึกษา ระดับเครือข่าย และระดับชาติ โดยแต่ละลักษณะจะแบ่งตามระดับของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพย่อย ดังนี้

1. ระดับสถานศึกษา (School Level) คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนในบริบทสถานศึกษาหรือโรงเรียน สามารถแบ่งได้ 3 ระดับย่อย คือ

1.1 ระดับนักเรียน (Student Level) ซึ่งนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและร่วมมือให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นจากครูและเพื่อนนักเรียนอื่นให้ทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับตน นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญคือทักษะการเรียนรู้

1.2 ระดับผู้ประกอบการวิชาชีพ (Professional Level) ได้แก่ ครูผู้สอนและผู้บริหารของโรงเรียน โดยใช้ฐานของชุมชนแห่งวิชาชีพเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของชุมชน จึงเรียกว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งที่ทุกคนในโรงเรียนร่วมกันพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติและกระบวนการบริหารจัดการต่าง ๆ ของโรงเรียนใหม่อีกครั้ง โดยยึดหลักในการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้เพื่อให้สามารถบริการด้านการเรียนรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวนำมาสู่การสนับสนุนการปฏิบัติงานวิชาชีพของครูผู้สอนและผู้บริหารให้มีคุณภาพและประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้น มีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีต่อกันของทุกฝ่าย

1.3 ระดับการเรียนรู้ของชุมชน (Learning Community Level) ครอบคลุมถึงผู้ปกครอง สมาชิกชุมชน และผู้นำชุมชน โดยบุคคลกลุ่มนี้จำเป็นต้องมีส่วนร่วมเข้ามาร่วมสร้างและผลักดันวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้บรรลุผลตามเป้าหมายคือ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้อาวุโสในชุมชน ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ของชุมชนเหล่านี้ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมเป้าหมายการเรียนรู้ของชุมชนและโรงเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมทางการศึกษาได้โดยการให้การดูแลแนะนำการเรียนที่บ้านของนักเรียน รวมทั้งให้การสนับสนุนแก่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานของตน ผู้อาวุโสในชุมชนสามารถเป็นอาสาสมัครถ่ายทอดความรู้

2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (Network Level) คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนในลักษณะการรวมตัวกันของกลุ่มวิชาชีพจากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มุ่งมั่นร่วมกันสร้างชุมชนเครือข่ายภายใต้วัตถุประสงค์ร่วม คือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความสัมพันธ์และพัฒนาวินิจฉัยร่วมกัน อาจมีเป้าหมายที่เป็นแนวคิดร่วมกันอย่างชัดเจน สามารถ แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบัน คือ การตกลงร่วมมือกันในการพัฒนาวิชาชีพครูระหว่างสถาบัน โดยมองว่าการร่วมมือกันของสถาบันต่าง ๆ จะทำให้เกิดพลังการขับเคลื่อน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนหรือร่วมลงทุนด้านทรัพยากร และการเกื้อหนุน เป็นกัลยาณมิตรคอยสะท้อนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน กรณีตัวอย่างเช่น กรณีศึกษาการจัดชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกลุ่มของโรงเรียนในประเทศสิงคโปร์เพื่อร่วมพัฒนาแลกเปลี่ยน และสะท้อน ร่วมกันทางวิชาชีพ เป็นต้น

2.2 กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือของสมาชิกวิชาชีพครู คือ การจัดพื้นที่เปิดกว้างให้สมาชิก วิชาชีพครูที่มีอุดมการณ์ร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ สมาชิกที่รวมตัวกันไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับสังกัด แต่จะตั้งอยู่บนความมุ่งมั่นสมัคร ใจ ใช้อุดมการณ์ร่วมเป็นหลักในการรวมกันเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กรณีตัวอย่างเช่น ชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อศิษย์ของมูลนิธิศุภสันติ-สฤณีวงศ์ (มสส.) ที่สร้างพื้นที่ส่วนกลางสำหรับ วิชาชีพครูให้จับมือร่วมกันเป็นภาคร่วมพัฒนาครูเพื่อศิษย์ มุ่งสร้างสรรค์นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ใน แต่ละพื้นที่ของประเทศไทย เป็นต้น

3. ระดับชาติ (The National Level) คือ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เกิดขึ้นโดย นโยบายของรัฐที่มุ่งจัดเครือข่าย PLC ของชาติเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของวิชาชีพ โดยความร่วมมือของสถานศึกษาและครูที่พินิจกำลังร่วมกันพัฒนาวิชาชีพภายใต้การสนับสนุนของรัฐ ดังกรณีตัวอย่าง นโยบายวิสัยทัศน์เพื่อความร่วมมือของกระทรวงศึกษาธิการประเทศสิงคโปร์ รัฐจัดให้ มี PLC ชาติสิงคโปร์เพื่อมุ่งหวังขับเคลื่อนแนวคิดสอนให้น้อยเรียนรู้ให้มาก (Teach Less, Learn more) ให้เกิดผลสำเร็จ เป็นต้น

สรุปได้ว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถแบ่งระดับได้ 3 ระดับ คือ ระดับสถานศึกษา (School Level) ระดับเครือข่าย (Network Level) และระดับชาติ (The National Level) ในระดับ สถานศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับย่อย ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับผู้ประกอบวิชาชีพ ระดับการเรียนรู้ของ ชุมชนซึ่งครอบคลุมถึงผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชน

1.5 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวคิดเชิงวิธีการ หรือกระบวนการที่มี การดำเนินการปฏิบัติร่วมกันในชุมชน ซึ่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะสะท้อนเป็นคุณลักษณะหรือ เอกลักษณะของแต่ละชุมชนตามธรรมชาติความเป็นจริงของชุมชนนั้น ๆ ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างกันไป แต่เป็น กระบวนการที่เอื้อให้เกิดการรวมใจ รวมตัว รวมแรง และรวมปัญญา ร่วมกันของครู ผู้บริหาร นักการศึกษา ในชุมชนเพื่อทำงานแบบมุ่งรวมพลังเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ของครูสู่คุณภาพผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ดังนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศกล่าวไว้ดังนี้

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551: 13-14) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้เป็นหัวใจของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ให้เกิดผลในการนำไปปฏิบัติ ได้แก่

1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal mastery)
2. แบบแผนความคิดอ่าน (Mental model)
3. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared vision)
4. การเรียนรู้ของทีม (Team learning)
5. การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems thinking)

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 101) กล่าวถึง การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน โดยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและได้สรุปว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญอยู่ 5 ประการ คือ

1. การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (shared norms and values) หมายถึง การมีบรรทัดฐาน ค่านิยม และพันธกิจร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีฐานความรู้ทางเทคนิคร่วมกัน ซึ่งนับว่าเป็นหลักพื้นฐานสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และแม้ว่าการมีพันธกิจร่วมกันจะแตกต่างจากการมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันอยู่บ้าง แต่ทั้งหมดได้มุ่งเน้นไปที่ความต้องการจำเป็นสำหรับชุมชนในโรงเรียน เพื่อพัฒนาความรู้สึกลงในการเป็นส่วนหนึ่งและมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการศึกษาที่สำคัญของโรงเรียนร่วมกัน

2. การวางเป้าหมายร่วมกันสู่การเรียนรู้ของนักเรียน (collective focus on student learning) หมายถึง การที่ครูภายในโรงเรียนมีเทคนิคการสอนและกลยุทธ์ที่หลากหลายที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคลากรครูทุกคนมีความเชื่อที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และบุคลากรครูมีความตระหนักถึงภาระผูกพันของตนที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3. การร่วมมือรวมพลัง (collaboration) หมายถึง การรวมพลังของครูทั้งโรงเรียนที่เกิดขึ้นจากการที่มีอภิปรายร่วมกัน โดยที่การอภิปรายนั้นนำมาสู่ข้อสรุปของครูที่จะพัฒนาร่วมกันเกี่ยวกับทักษะที่ส่งผลความสำเร็จหรือเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานการสอน หรืออาจจะเป็นการอภิปรายที่นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ แนวความคิดหรือโครงการที่จะสามารถช่วยให้ครูมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญมากขึ้น การรวมพลังดังกล่าว นอกจากจะเป็นการเชื่อมโยงให้ครูมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกันในงานที่เกี่ยวข้องกับการสอน ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอน สื่อการสอน และกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การประเมินโปรแกรมที่สอน เป็นต้น

4. การชี้แนะปฏิบัติ (Reprivatized practice) หมายถึง การที่ครูสามารถปฏิบัติงานการสอนให้เป็นสาธารณะและเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมงานแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งการ

ทำงานในลักษณะนี้จะเป็นโอกาสให้ครูมีการพูดคุยกันมากขึ้น ช่วยให้ครูได้ร่วมกันพิจารณาว่ายังมีสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องไปในระหว่างการสอน รวมทั้งยังช่วยให้ครูได้เกิดการเรียนรู้จากครูด้วยกัน ซึ่งจะทำให้เกิดผลในทางบวกต่อการเรียนการสอนในภาพรวมของโรงเรียน

5. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (reflective dialogue) หมายถึง การที่ครูมีโอกาสพูดคุยสนทนาระหว่างกัน โดยบทสนทนาดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการสอน นอกจากนี้ การพูดคุยสนทนากันดังกล่าวควรขยายไปสู่ประเด็นความเป็นองค์กร (organization) ความเสมอภาค (equity) และความเป็นธรรม (justice) ของโรงเรียนด้วย

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554: 32-33) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการนำไปปฏิบัติ ได้แก่

1. การมีผู้นำที่ดีนั้น ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะต้องมีผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ การประสานงาน และการกระตุ้นให้สมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

2. การมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ต้องมีกรรมการชุมชนที่เข้มแข็ง มีความมุ่งมั่น มีคุณธรรมจริยธรรม บริหารงานโปร่งใส

3. การมีส่วนร่วม ชุมชนแห่งการเรียนรู้เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตาม มีความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน มีสมาชิกชุมชนที่มีคุณภาพและมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เข้ามาร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบในทุกกระบวนการ

4. ผู้มีส่วนได้เสีย มีการสร้างความรู้สึกในชุมชนถึงความเป็นเจ้าของร่วมกัน โดยสร้างความตระหนักถึงการดูแล รักษา ทะนุถนอม การจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน เพื่อให้สามารถใช้งานศูนย์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และเป็นส่วนของกลุ่มหรือชุมชน ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ช่วยเหลือ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนเหตุการณ์ ความคิดเห็น ความรู้ อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด (shared events and emotional connections)

5. การเรียนรู้ร่วมกัน มีการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้นำผลเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติซึ่งเป็นวิถีร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งต้องมีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

6. ความสนใจ เนื้อหาสาระเป็นเรื่องที่สนใจร่วมกัน หรือมีวัตถุประสงค์เดียวกัน มีศักยภาพความพร้อมในเรื่องพื้นฐานอาชีพ จะต้องมีความเข้มแข็งในการพึ่งพาตนเองและมีความสามารถในการ

แข่งขันด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะความพร้อมในการประกอบอาชีพ โดยใช้ความรู้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เกิดกรรมวิธี หรือสิ่งใหม่ หรือพัฒนาให้ดีกว่าเดิม

7. การสร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่ มาใช้ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย

8. การสร้างเครือข่ายและการติดตามผล มีการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อ สามารถประสานเกื้อกูลกันระหว่างศูนย์การเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายระหว่าง ศูนย์การเรียนรู้อื่น ๆ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและนอกชุมชน ต้องมีความร่วมมือในด้านทุน กิจกรรม วิชาการ องค์ความรู้ การตลาด ฯลฯ มีการจัดการกลุ่มและเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพให้เกิดการ พัฒนาอย่างเชื่อมโยง ประสานเกี่ยวเนื่อง ประเมินและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมการพัฒนาใน ทุกบริบท

วิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน มีหลายองค์ประกอบที่มีมุมสำคัญต้องนิยามได้แก่ เน้นที่การเรียนรู้มีวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อการ เรียนรู้ของทุกฝ่าย ร่วมกันตั้งคำถามถึงวิธีการที่ดีและสภาพปัจจุบัน เน้นการลงมือทำ มุ่งพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง และเน้นผลลัพธ์ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของศิษย์ ซึ่งให้แนวคิดลักษณะขององค์ประกอบ สำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูระดับสถานศึกษาดังนี้

1. วิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายร่วม (shared vision/goals) การรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้จำเป็นต้อง เห็นภาพ/ทิศทางแห่งความสำเร็จที่เป็นความหวังร่วมกัน

2. ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง (collaborative teamwork) การเรียนรู้ ของทีมครูบนพื้นฐานงานที่ต้องร่วมกันทุกกิจกรรม ได้แก่ การคิด ทำความเข้าใจ ตัดสินใจ วางแนว ปฏิบัติ ประเมินผล และรับผิดชอบร่วมกัน จากสถานการณ์หรืองานจริงที่เป็นโจทย์ร่วมกัน

3. ร่วมเป็นผู้นำ (shared leadership) มีสองลักษณะคือ

3.1 ผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม สามารถทำให้สมาชิกเกิดภาวะผู้นำในตนเอง และร่วมกัน ขับเคลื่อนให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพ หรือที่กล่าวว่า ครูเป็นประธานในการเปลี่ยนแปลง

3.2 ภาวะผู้นำร่วม เกิดจากการทำงานที่เน้นการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและ กัน มีบรรยากาศของการทำงานส่งเสริมการแสดงออกด้วยความเต็มใจ หรืออำนาจทางวิชาชีพ

4. การเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ (professional learning and development) มีจุดเน้น ของการเรียนรู้ที่สำคัญสองประการคือ

4.1 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนพื้นฐานของประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ

4.2 การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณของความเป็นครู คือ การเรียนรู้เพื่อรู้จักตนเอง รู้จักผู้เรียนที่มากกว่าความรู้แต่ในมิติของเป็นความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ และการเรียนรู้เพื่อความเปลี่ยนแปลง

5. ชุมชนกัลยาณมิตร (caring community) มุ่งความเป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงานและการอยู่ร่วมกันโดยเน้นวัฒนธรรมแบบเปิดเผย สร้างความรู้สึกลดตภัย อีสระ วางใจ และเคารพซึ่งกัน

6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (supportive structure) จะสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคงอยู่ได้แก่ การอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตรระหว่างผู้บริหารและปฏิบัติกร ปฏิบัติงานแบบทีมงาน จัดสรรปัจจัยสนับสนุนการทำงานแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญกำลังใจ และบรรยากาศ

จุลลี ศรีษะโคตร (2557: 23) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูตามแนวคิดของวิจารณ์ พานิช ร่วมกับแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. วิสัยทัศน์ร่วม หมายถึง ภาพความสำเร็จกว้าง ๆ ในอนาคต ที่ทุกคนในองค์กรประสงค์ให้เกิดขึ้น โดยอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความสัมพันธ์ของเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ที่จะเชื่อมโยงสู่การเปลี่ยนแปลงหรือผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเริ่มจากผู้นำทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์นั้นร่วมกัน

2. ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ หมายถึง การรวมตัวของบุคคลภายใต้ค่านิยม ความเชื่อ รวมทั้งทัศนคติเดียวกัน เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานหรือกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของทีม

3. การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการความรู้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมและแนวปฏิบัติ มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้ การประมวลความรู้ การเข้าถึงความรู้ระบบจัดเก็บและการนำองค์ความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

4. การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง สภาพาสที่ส่งผลให้การเรียนรู้ของสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพประสบผลสำเร็จ เช่น สิ่งแวดล้อมเชิงบวก ชุมชนกัลยาณมิตร เทคโนโลยีสารสนเทศ สมรรถนะและศักยภาพพร้อมแหล่งเรียนรู้ โครงสร้างทางกายภาพ และทรัพยากร

วรลักษณ์ ชูกำเนิต และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 57) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากแนวคิดของนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้องค์ประกอบจำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) เป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการกำหนดเป้าหมายร่วมกันในองค์กร ซึ่งวิสัยทัศน์ร่วมกันนั้นคือ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ วิสัยทัศน์ร่วมมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1.1 การเห็นภาพและทิศทางร่วม (Shared Vision) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงให้เห็นภาพความสำเร็จร่วมกัน

1.2 เป้าหมายร่วมกัน (Shared Goals) เป็นเป้าหมายชีวิตของสมาชิกแต่ละคนในองค์กรที่สัมพันธ์กับเป้าหมายร่วมกันในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป้าหมายที่สำคัญนั้นคือ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.3 คุณค่าร่วม (Shared Values) เป็นการเชื่อมโยงเป้าหมาย และเป้าหมายดังกล่าวมีอิทธิพลกับการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงาน จนเชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนักของผู้สมาชิกในองค์กร จนเกิดเป็นพันธะสัญญาร่วมกัน และทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.4 ภารกิจร่วม (Shared Mission) เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ สิ่งสำคัญ คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเริ่มจากการรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพของตนเองเพื่อพัฒนาศิษย์ร่วมกันของครู

2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) เป็นการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ มีลักษณะการคิด การวางแผน ข้อตกลง การตัดสินใจ แนวปฏิบัติ การประเมินผล และการรับผิดชอบร่วมกัน

3. ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) ภาวะผู้นำร่วมในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีนัยสำคัญอยู่ 2 ลักษณะ คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะผู้นำร่วมกันให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม เป็นผู้นำที่สามารถทำให้สมาชิกในองค์กรเกิดการเรียนรู้ เพื่อการแลกเปลี่ยนทั้งตนเองและวิชาชีพ จนสมาชิกเกิดภาวะผู้นำในตนเองและเป็นผู้นำร่วมขับเคลื่อนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยมีผลมาจากการเสริมพลังอำนาจจากผู้นำทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะการเป็นผู้นำที่เริ่มจากตนเองก่อนด้วยการลงมือทำงานอย่างตระหนักรู้ และใส่ใจกับผู้ร่วมงานทุกคน จนทำให้ผู้ร่วมงานมีแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานร่วมกันอย่างวิสัยทัศน์ร่วม ผู้นำที่จะสามารถสร้างให้เกิดการนำร่วมได้นั้น ควรมีลักษณะสำคัญ คือ มีความสามารถในการลงมือทำงานร่วมกัน การเข้าไปอยู่ในความรู้สึกของผู้อื่นได้ การตระหนักรู้ในตนเอง มีความเมตตากรุณา การคอยดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีวิสัยทัศน์ การมีความมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อการเติบโตของผู้อื่น เป็นต้น

3.2 ภาวะผู้นำร่วมกัน เป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิกในองค์กรด้วยการกระจายอำนาจเพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกันให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มมากขึ้นจนเกิดเป็นผู้นำร่วมของครูในการขับเคลื่อนสู่ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มุ่งการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยยึดหลักแนวทางการบริหารจัดการร่วม การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนรู้ ผู้นำร่วมจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ

4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional learning and development) การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีจุดเน้นสำคัญ 2 ด้าน คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู รายละเอียดดังนี้

4.1 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ คือ การเรียนรู้ที่ผ่านประสบการณ์โดยตรงจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากที่สุด

4.2 การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองจากข้างในหรือวุฒิภาวะความเป็นครู ให้เป็นครูที่สมบูรณ์ โดยครูรู้จักตนเอง เพื่อที่จะเข้าใจผู้เรียนที่มากกว่าความรู้ แต่เรียนรู้ผู้เรียนในความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ เมื่อครูมีความเข้าใจในตนเองแล้วจึงจะสามารถเข้าใจผู้เรียนได้ จนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้

5. ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) มีลักษณะสำคัญคือ การอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มุ่งเน้นความสุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกัน มีลักษณะวัฒนธรรมแบบวัฒนธรรมเปิดเผย ที่ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างอิสระ มีความไว้วางใจ และเคารพซึ่งกันและกัน มีความเอื้ออาทร เกื้อกูลกัน สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ มีเจตคติทางบวกต่อการศึกษาและผู้เรียน

6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure) โครงสร้างของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ต้องใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรแทนวัฒนธรรมแบบราชการ และเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน มีโครงสร้างการบริหารงานชุมชนแบบปกครองตนเอง เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้สอนกับฝ่ายบริหาร มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความขัดแย้ง และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

ซูชาติ พวงสมจิตร (2558: 40) กล่าวว่า การดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากแนวคิดของนักวิชาการ พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขของการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประมวลได้ดังนี้ (Hord, S.M., 1997; DuFour, R., 2004; Southwest Educational Development Laboratory, 2000)

1. ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน (supportive and shared leadership) สำหรับประเด็นนี้ ความเป็นผู้นำไม่ได้ผูกขาดอยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียน โดย PLC มุ่งส่งเสริมให้สมาชิกทุกคน โดยเฉพาะครูได้เป็นผู้นำเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับผู้บริหารควรมีบทบาทเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและผู้นำการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องใจกว้าง และยินดีต่อบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการของครู ซึ่งบรรยากาศเช่นนี้จะช่วยให้ครูรู้สึกว่าได้รับเกียรติ มีความภาคภูมิใจ และสามารถแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

2. การเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์ใช้ความรู้ (collective learning and the application of that learning) หัวใจสำคัญของ PLC อีกประการหนึ่งคือ การเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่ง PLC จะเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานแบบต่างคนต่างคิดต่างคนต่างทำเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และที่สำคัญคือการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันไปพัฒนาผู้เรียน โดยการดำเนินการดังกล่าวต้องกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

3. ค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วม (shared values and vision) เป็นองค์ประกอบสำคัญของ PLC โดยผู้บริหารและครูต้องร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ โดยเป้าหมายหลักของการดำเนินงานก็คือการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (supportive conditions for the maintenance of the learning community) หรืออีกนัยหนึ่งคือการจัดสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมสนับสนุนต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การจัดบรรยากาศให้ครูในโรงเรียนได้มาพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง และอีกส่วนหนึ่งคือ การจัดโครงสร้างหรือระเบียบกฎเกณฑ์ที่เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น กำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินงานให้อยู่ในรูปคณะกรรมการ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น

5. การแบ่งปันการปฏิบัติ (shared practice) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ PLC เติบโต มั่นคง ยั่งยืน โดยเฉพาะการแบ่งปันเทคนิควิธีการสอนที่ดีให้เพื่อนครูได้นำไปใช้ และการแบ่งปันจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยองค์ประกอบที่กล่าวถึงแล้วข้างต้น คือ การมีผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน การจัดบรรยากาศให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความสนิทสนมคุ้นเคยของครูในโรงเรียน ความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างจริงจัง รวมทั้งการมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมของทุกคนในโรงเรียน

ฐาปนัฏฐ์ อุดมศรี (2558: 11) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่

1. การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ
2. การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม
3. การกำหนดและแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายในการปฏิบัติร่วมกัน

4. การปฏิบัติงานแบบร่วมมือ
5. การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนวิธีปฏิบัติ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558: 14-17) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษา จากการสังเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)
2. ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)
3. ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)
4. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development)
5. ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community)
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558: 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่

1. ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง มีเป้าหมาย ทิศทางเดียวกัน มุ่งสู่การพัฒนาการเรียนการสอนสู่คุณภาพผู้เรียน
2. ร่วมแรง ร่วมใจ และร่วมมือ หมายถึง ต้องเปิดใจ รับฟัง เสนอวิธีการ นำสู่การปฏิบัติ และประเมินร่วมกัน Open เปิดใจรับและให้ Care และ Share
5. ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ต้องเน้นการทำงานที่เปิดโอกาสการทำงานที่ช่วยเหลือกันมากกว่าการสั่งการ มีชั่วโมงพูดคุย
6. การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้การปฏิบัติงานและตรงกับภาระงานคือ การสอนสู่คุณภาพผู้เรียน

วาสนา ทองทวียิ่งยศ (2560: 15-16) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน
2. การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน
3. การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้
4. การมีเงื่อนไขที่สนับสนุน
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

Westheimer (1999 อ้างถึงใน Stoll et al, 2003); Hord (1997); DuFour (2007) และ Louis et al (1995) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ประการ ได้แก่

1. วิสัยทัศน์และคุณค่าร่วม (shared vision and values) หรือการมีความเชื่อ ความเข้าใจร่วมกัน ที่เน้นการมีจุดโฟกัสที่การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการเข้าได้กับเพื่อนร่วมงานช่วยเสริมแรงและการตัดสินใจตามจรรยาบรรณ

2. ร่วมกันรับผิดชอบ (collective responsibility) ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ความรับผิดชอบเช่นนี้นำมาซึ่งความรับผิดชอบต่อข้อตกลง (commitment) ได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งยังสร้างความกดดันให้กับผู้ที่มีพฤติกรรมตรงกันข้าม หรือโดดเดี่ยว (Newmann & Wehlage, 1995)

3. การสืบสอบสะท้อนคิดอย่างมืออาชีพ (reflective professional inquiry) ซึ่งสังเกตได้จากการสนทนา อภิปราย ใช้วิธีปฏิบัติแบบไม่เป็นส่วนตัว (deprivatization of practice) (Louis et al, 1995) เพราะต้องมีการสื่อสาร/ปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม ความร่วมมือและพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการทดสอบการปฏิบัติของครูแบบซ้ำ ๆ มีการสังเกตและวิเคราะห์กรณีศึกษา ร่วมวางแผน และพัฒนาหลักสูตร (Newmann & Wehlage, 1995) มีการแลกเปลี่ยนความรู้ฝังลึกของบุคคล (tacit knowledge) ด้วยวิธีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Fullen, 1999) ประยุกต์ความคิดใหม่และสารสนเทศเพื่อแก้ไขปัญหาตามความจำเป็น (needs) ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (Hord, 1997)

4. การร่วมมือร่วมใจ หรือร่วมมือรวมพลัง (collaboration) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างผู้ร่วมงานที่มากกว่าการให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนแบบผิวเผิน (Louis et al, 1995) ในการปฏิบัติที่บ่งชี้ความร่วมมือระดับนี้ เช่น การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลป้อนกลับ และสะท้อนการปฏิบัติ (Hord, 1997) มีจุดเน้นของการร่วมมือรวมพลังเพื่อแลกเปลี่ยนจุดประสงค์ ถึงแม้ว่าจะมีการอภิปรายโต้แย้งและต่างมุมมอง แต่เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนา (Hargreaves, 2003) มีการแลกเปลี่ยนเทคนิคและแนวทางการสอน และสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

5. การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่มและบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งถือได้ว่าทุกคน คือผู้เรียนรู้พร้อม ๆ กับเพื่อนร่วมงาน มีการรวบรวมความรู้ และเผยแพร่ระหว่างสมาชิก หรือมีการถ่ายโอนความรู้ระหว่างกัน ทั้งนี้ขั้นตอนที่การเรียนรู้ระดับองค์กรหรือโรงเรียนที่มีการปฏิสัมพันธ์แบบสาธารณะจึงมีขั้นตอนมากกว่าการเรียนรู้ระดับบุคคลต้องมีการรวบรวมความรู้ที่เกิดขึ้นหลังจากสมาชิกชุมชนมีการอภิปราย แปลความหมาย เผยแพร่ และทำความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณ (Louis et al, 1995) การปฏิบัติที่สนับสนุนคือ การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีการสังเกตการสอน วิพากษ์วิจารณ์ และสะท้อนการปฏิบัติงาน

Senge (1990) กล่าวว่า แนวคิดการพัฒนาองค์กรเพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยเชื่อว่าหัวใจของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้อยู่ที่การเสริมสร้างวินัย 5 ประการ The Fifth Discipline ให้เกิดผลจริงจิ่งในรูปของการนำไปปฏิบัติ แก่บุคคล ทีม และองค์กรอย่างต่อเนื่องและทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วย

1. ความมุ่งมั่นแห่งตน (Personal Mastery) องค์การแห่งการเรียนรู้เกิดจากการเรียนรู้ระดับปัจเจกบุคคลที่เน้นการเรียนรู้ในที่ทำงาน (Work Place Learning) การเรียนรู้กระบวนการทำงาน (On the Job Learning) ที่มุ่งมั่นสร้างสรรค์ความรู้ความเชี่ยวชาญในการทำงานจนสามารถสร้างสรรค์ผลงานและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง การฝึกฝนการเรียนรู้อยู่เสมอ และศักยภาพการเรียนรู้ของบุคลากร จะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

2. รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง (Mental Models) เป็นความคิดความเข้าใจที่บุคคลมีต่อหน่วยงานและองค์การซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล แบบแผนความคิดมีพลังที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ การตีความ และต่อพฤติกรรม ความเชื่อที่ดีมีผลต่อการตัดสินใจและการกระทำ Mental Models มี 3 ลักษณะ คือ เจตคติ ทักษะคิด และกระบวนการทัศน์ ซึ่งผลลัพธ์ดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อความริเริ่มสร้างสรรค์ และความคิดในการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

3. การสร้างและสานวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) องค์การต้องสื่อสารวิสัยทัศน์ให้ทุกคนรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์องค์การเพื่อพัฒนาภาพในอนาคตและความต้องการในการมุ่งสู่ความปรารถนาาร่วมกันของสมาชิกภายใต้จุดมุ่งหมายเดียวกันทั้งองค์การ จึงจะเกิดผลในเชิงปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4. การเรียนรู้ของทีมร่วมกัน (Team Learning) เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในองค์การ โดยแต่ละคนเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ละคนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนืองสม่ำเสมอ จนเกิดเป็นความคิดร่วมกันของกลุ่มนำไปสู่การปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกันและประสานสัมพันธ์กันได้เป็นอย่างดี

5. การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking) การมีวินัยที่สำคัญสูงสุด คือ การมีความคิดเชิงระบบ Senge เน้นว่าแม้ประพหุปฏิบัติในวินัยทั้ง 4 ประการที่กล่าวมาข้างต้นก็ต้องทำอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นระบบเป็นวิธีการคิด การอธิบาย และการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยการเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยอาศัยองค์ความรู้สหวิทยาการนำมาบูรณาการเป็นองค์ความรู้ใหม่ วิธีการคิดเชิงระบบเป็นการคิดแบบเป็นวงจรจากเหตุไปสู่ผลและผลกลายเป็นเหตุ เป็นวงจรเสริมแรง ซึ่งทุกองค์ประกอบจะเป็นตัวเสริมศักยภาพอย่างต่อเนื่องครบวงจรจนกลายเป็นพลังขับเคลื่อน

Hord (1997) กล่าวถึง องค์ประกอบของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน (Supportive and Shared Leadership)
2. การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ (Collective Creativity)
3. การแบ่งปันคุณค่าและวิสัยทัศน์ (Shared Values and Vision)

4. การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย (Supportive Conditions)
5. การแบ่งปันบทเรียนส่วนบุคคล (Shared Personal Practice)

DuFour & Eaker (1998) กล่าวว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์
2. การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้
3. การรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน
4. การเน้นที่การลงมือทำ เรียนรู้จากการปฏิบัติ
5. ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำสังเคราะห์แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สังเคราะห์แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

	แหล่งข้อมูล													สรุปรวม
	1. สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551)	2. ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553)	3. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554)	4. วิจารณ์ พานิช (2555)	5. ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558)	6. ฐาปณีย์ อุดมศรี (2558)	7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558)	8. วาสนา ทองทวีชัยศ (2560)	9. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558)	10. Westheimer (1999 อ้างถึงใน Stoll et al, 2003)	11. Senge (1990)	12. Hord (1997)	13. DuFour & Eaker (1998)	
1. วิสัยทัศน์ร่วม	/			/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	11
2. ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ การร่วมมือร่วมพลัง และการเรียนรู้ของทีม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/				11
3. ร่วมเป็นผู้นำและคิดอย่างเป็นระบบ	/			/			/	/	/		/	/		7

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	แหล่งข้อมูล													
	1. สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551)	2. ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553)	3. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554)	4. วิจารณ์ พานิช (2555)	5. ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558)	6. ฐาปนันท์ อุตุมาศรี (2558)	7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558)	8. วาสนา ทองทวียิ่งยศ (2560)	9. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558)	10. Westheimer (1999 อ้างถึงใน Stoll et al, 2003)	11. Senge (1990)	12. Hord (1997)	13. DuFour & Eaker (1998)	สรุปรวม
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ														
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ	/		/		/	/	/	/						6
5. ชุมชนกัลยาณมิตร			/	/		/	/							3
6. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน		/	/			/								3
7. การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน	/				/							/		3
8. หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล	/	/										/		3

สรุปได้ว่า แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบสำคัญ ที่ต้องอาศัยความรอบรู้แห่งตน ความคิดเชิงระบบ มีวิสัยทัศน์ร่วม เป็นการรวมตัวกัน รวมใจ รวมพลัง และร่วมมือกันเป็นความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อพัฒนาวิชาชีพ เปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ เป็นเจ้าของร่วมกัน มีระบบการจัดเก็บความรู้ เสริมสร้างจิตวิญญาณครู ทั้งนี้ควรมีโครงสร้าง

สนับสนุนชุมชนใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตร ปกครองตนเอง มีระบบสารสนเทศของชุมชน เน้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. แนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนของนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา รวมถึงการศึกษาและสังเคราะห์แนวการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามตารางที่ 2.1 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

2.1 หลักการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จและเป้าหมายได้ ควรทำความเข้าใจและศึกษาแนวทางการนำไปใช้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์กับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นเพื่อแสดงถึงการรวมพลังของครู และนักการศึกษาที่เป็นผู้นำร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นทีมมุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เชิงวิชาการและเชิงคุณธรรมที่มาจากความร่วมมือร่วมใจ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหารนักการศึกษาภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

3. ในการดำเนินงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 กระบวนการดำเนินงาน 8 องค์ประกอบ

2.2.1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เป็นพื้นฐานหนึ่งในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ซึ่งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า เพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งในสิ่งนี้จะพิจารณาขยายไปยังครูที่มีประสบการณ์ที่มีความพร้อมและมีความสามารถในการปฏิบัติงานคนเดียว รวมถึงกลุ่มครูใหม่ที่จะมีนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการทำงานเพื่อที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความพร้อมที่จะทำงานร่วมกัน และความสามารถ

ของมนุษย์ (Human capacities) โดยได้รับการระบุไว้ในการศึกษาเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ วิชาชีพเปรียบเสมือนความสำเร็จในทีม รวมถึงการเปิดกว้างเปิดเผย (Openness) ความไว้วางใจ (Trust) ผลสะท้อนกลับ (Feedback) และความเสี่ยง (risk) กลุ่มของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ วิชาชีพ ซึ่งการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (Open-mindedness) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกคุยกันมาก เป็นสิ่งที่ยากที่จะเปิดตัวเองขึ้นเพื่อการทำงานร่วมกันและการคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่ในท้ายที่สุดคุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยให้ผลลัพธ์ที่ดี ในการรับรู้การเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านการคิดร่วมกัน (Hord, 1997; Louis, K.S. & Miles, M.B., 1995)

Louis, K.S. & Miles, M.B. (1995: 482) กล่าวว่า การเปิดกว้าง/เปิดเผย (Openness) ย่อมทำให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในการพัฒนาความไว้วางใจ (Trust) เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบถึง ความเสี่ยงและผลการสะท้อนกลับ ซึ่งในการพัฒนาความสามารถของมนุษย์นี้จะต้องได้รับการเปลี่ยน วัฒนธรรมการทำงานขององค์กรซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาในการทำงานที่นาน ทำไม่จะต้องใช้ระยะเวลา ที่นานในการเกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ คำตอบที่ได้ก็คือ การทำอะไรให้เกิดความไว้วางใจซึ่ง กันและกัน โดยจากงานวิจัยได้บอกว่า การสร้างความไว้วางใจ ควรจะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้าง วัฒนธรรมองค์กร รวมไปถึงผู้บริหารเองควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ซึ่งจะต้องเปิดใจกว้าง และระดับ ผู้ปฏิบัติควรมีการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน เมื่อความไว้วางใจได้รับการพัฒนาตลอดเวลาใน ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ครูเองก็ต้องมีความผูกพัน หรือมีความเป็นส่วนร่วมในความเสี่ยงและ ผลสะท้อนกลับ ลำดับต่อมาครูควรมีการส่งเสริมให้มีการแก้ไขปัญหาความเสี่ยงที่เกิดและผลสะท้อน กลับมาร่วมกัน และมีการแบ่งปันวิธีการปฏิบัติที่เป็นตัวอย่างที่ดี (Good practices)

การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ซึ่งเป็นผลจากการ สะท้อนกลับ (Reflection) จากการสนทนา (Dialogue) จากการร้องเรียน (Inquiry) การประยุกต์ใช้ งาน (Application) และการวัดและประเมินผล (Assessment) ผลจากการสะท้อนกลับของการ สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทีมสมาชิกมีโอกาสที่จะคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติของครูพร้อมกับการ ปรับปรุงการปฏิบัติงาน บนพื้นฐานของการสร้างชุมชนของครู (Community by teachers) ซึ่งครู รวมตัวกันเพื่อร่วมกันวางแผน ร่วมกันพัฒนาหลักสูตร ร่วมกันจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการ ประเมินผลที่มีความสำคัญกับการสนทนาจากผลการสะท้อนกลับ (Reflection dialogue) เพื่อใช้ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนที่ถูกพูดคุยกันในกลุ่มบนพื้นฐานความรับผิดชอบร่วมกันในการเรียนรู้ ของนักเรียนผ่านการสนทนาสะท้อนกลับ ซึ่งมีการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง ผลจากการพบปะ แลกเปลี่ยนกันทำให้เกิดปัญญา และเกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ผลจากการสนทนา สะท้อนกลับ ซึ่งเป็นการนำเสนอโอกาสความต้องการกลุ่มในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (DuFour, Eaker, 2005; Hord, 2010) ในระดับโรงเรียนทั่วประเทศ รวมทั้งของตัวเอง ซึ่งดูโฟว์ (DuFour,

2010: 10) ได้มีคำถามด้วยกัน 4 คำถาม ซึ่งเป็นแนวทางในการกำหนดกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ และช่วยในการปรับทัศนคติในการมุ่งเน้นการทำงานซึ่งกันและกัน มีคำถามดังนี้ 1) อะไรที่พวกเราต้องการให้เกิดกับการเรียนรู้ของนักเรียน 2) พวกเราจะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนของเราได้เกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้ว 3) เราจะต้องตอบสนองความต้องการอย่างไร เมื่อพวกเขามีปัญหาในการเรียนรู้ 4) พวกเราจะทำอะไร ถ้าพวกเขาพร้อมที่จะเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพนี้มุ่งเน้นไปที่ 4 คำถามหลัก ซึ่งเป็นการที่จะเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานโดยหันมาพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียนของตน ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพจะเป็นการสำรวจเนื้อหาและบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ มีจุดเน้นสำคัญ 2 ด้าน คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู รายละเอียดดังนี้ 1) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ หัวใจสำคัญการเรียนรู้บนพื้นฐานประสบการณ์ตรงในงานที่ลงมือปฏิบัติจริงร่วมกันของสมาชิก จะมีสัดส่วนการเรียนรู้มากกว่าการอบรมจากหน่วยงานภายนอกแนวคิดของกรวยประสบการณ์ (Cone of Experience) ว่า เป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของตนเองจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ได้มากที่สุด ด้วยบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ที่มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม จึงทำให้การเรียนรู้จากโจทย์และสถานการณ์ที่ครูจะต้องจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการร่วมเห็น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ทำให้บรรยากาศการพัฒนาวิชาชีพของครูรู้สึกไม่โดดเดี่ยว ซึ่งเป็นการสะท้อนต่อการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Sergiovanni, 1994; DuFour, 2005) ถือเป็นพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันที่ใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น สะท้อนการเรียนรู้ สุนทรียะสนทนา การเรียนรู้สืบเสาะแสวงหา การสร้างมโนทัศน์ ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การคิดเชิงระบบ การสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้บนความเข้าใจการทำงานของสมองและการจัดการความรู้ (สุรพล ธรรมร่วมดี และคณะ, 2553; Stoll & Thomas, 2006) 2) การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองจากข้างใน หรือคุณภาพความเป็นครู ให้เป็นครูที่สมบูรณ์ โดยมีนัยสำคัญคือ การเรียนรู้ตนเอง การรู้จักตนเองของครู เพื่อที่จะเข้าใจมิติของผู้เรียนที่มากกว่าความรู้แต่เป็นมิติของความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ เมื่อครูมีความเข้าใจธรรมชาติตนเองแล้ว จึงสามารถมองเห็นธรรมชาติของศิษย์ตนเองได้อย่างถ่องแท้ จนสามารถสอน หรือจัดการเรียนรู้โดยยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญได้ รวมถึงการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในชุมชน ที่ต้องอาศัยการตระหนักรู้ สติ การฟัง การใคร่ครวญ เป็นต้น จิตที่สามารถเรียนรู้และเป็นครูได้อย่างแท้จริงนั้นจะเป็นจิตที่เต็มไปด้วยความรัก ความเมตตา การกรุณา และความอ่อนน้อม เป็นศิษย์เป็นครู เห็นตนเองเป็นผู้เรียนรู้มีพลังเรียนรู้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้อย่างใคร่ครวญ และการฝึกสติ เป็นต้น (Hargreaves, 2003)

สรุปได้ว่า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง การเสริมสร้างแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บองค์ความรู้ใหม่และการนำองค์ความรู้ที่ตีมาใช้ในการแลกเปลี่ยนกัน และการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติจริงอย่างใคร่ครวญและมีสติ

2.2.2 การมีส่วนร่วม รวบรวมพลังของทีม

การมีส่วนร่วมของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้

2.2.2.1 ทีมงานร่วมแรงร่วมใจร่วมมือร่วมพลังการเรียนรู้ของทีม

ทีมงานร่วมแรงร่วมใจร่วมมือร่วมพลังการเรียนรู้ของทีม ซึ่งเป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน ร่วมกันด้วยใจจนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน (Kruse, S., Louis, S.K. & Bryk, A., 1995) ทีมงานร่วมแรงร่วมใจหรือร่วมมือร่วมพลังการเรียนรู้ของทีม และการเรียนรู้ของครูบนพื้นฐานของงานที่มีลักษณะต้องมีการคิดร่วมกัน วางแผนร่วมกัน ความเข้าใจร่วมกันข้อตกลงร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน ความเข้าใจร่วมกัน ข้อตกลงร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน หาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ประเมินผลร่วมกัน และรับผิดชอบร่วมกัน จากสถานการณ์จริง ซึ่งถือเป็นโจทย์ร่วม (Hargreaves, 2003; Stoll, McMahon & Thomas, S., 2006) ให้เห็นและรู้เหตุปัจจัย กลไกในการทำงานซึ่งกันและกัน แบบละวางตัวตนให้มากที่สุด (There's no I in Team) (DuFour R., Eaker R. 2005) จนเห็นและรู้ความสามารถของแต่ละคน รับรู้ถึงความรู้สึกร่วมกันในการทำงาน จนเกิดประสบการณ์หรือความสามารถในการทำงานขึ้น และมีพลังในการร่วมเรียนรู้ ร่วมกันพัฒนาบนพื้นฐานของพันธะร่วมกันที่เน้นความสมัครใจ และการสื่อสารที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการรับฟัง รวมทั้งความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

อย่างไรก็ตาม การที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพได้เน้นการขับเคลื่อนด้วยการทำงานแบบทีมงาน ร่วมแรงร่วมใจหรือร่วมมือร่วมพลังการเรียนรู้ของทีม นั้น มีลักษณะพิเศษของการรวมตัวที่เหนียวแน่นจากภายในนั่นคือการเป็นกัลยาณมิตร ทำให้เกิดทีมในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ อยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์ที่ต่างช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกัน จึงทำให้การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุข ไม่โดดเดี่ยว (Sergiovanni, 1994; Fullan, 1999) ซึ่งรูปแบบของทีมจะเป็นเช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์หรือพันธกิจในการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เช่น ทีมสอน ทีมเรียนรู้ และกลุ่มเรียนรู้ เป็นต้น (วิจารณ์ พานิช, 2555) ดังนั้นทีมงานร่วมแรงร่วมใจร่วมมือร่วมพลังการเรียนรู้ของทีมภายในสมาชิกของชุมชน ย่อมจะเกิดภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม (Supportive and shared leadership)

2.2.2.2 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning)

การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกโดยอาศัยความรู้และความคิดของสมาชิกในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถของทีมให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการรวมพลังของสมาชิกในทีมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน Senge (1994: 18) กล่าวว่า การเรียนรู้ของทีม (Team Learning) มี 3 ลักษณะสำคัญ ได้แก่ 1) สมาชิกทีมต้องมีความสามารถในการคิด ตีปัญหาหรือประเด็นพิจารณาให้แตก หลายหัวร่วมกัน คิด ย่อมดีกว่าการให้บุคคลคนเดียวคิด 2) ภายในทีมต้องมีการทำงานที่ประสานกันเป็นอย่างดี คิดในสิ่งใหม่และแตกต่าง มีความไว้วางใจต่อกัน และ 3) บทบาทของสมาชิกทีมหนึ่งที่มีต่อทีมอื่นๆ ขณะที่ทีมหนึ่งสมาชิกเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การประพุดติปฏิบัติของทีมนี้ยังส่งผลต่อทีมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจะช่วยในการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ให้มีพลังมากขึ้น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) ซึ่งถือเป็นกระบวนการและหัวใจสำคัญที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลใช้เป็นเวทีหรือพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความรู้ จะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นการเชื่อมโยงแหล่งความรู้ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างอิสระและตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเอง และได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้มักเกิดขึ้นกับผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ส่งสมประสบการณ์มาอย่างต่อเนื่องและอุดมไปด้วยความรู้ที่เป็นรากฐานในการเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่จึงมีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในตนเอง ได้มีการคิดริเริ่มอย่างมีจุดหมายที่สามารถชี้นำตนเองในการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed Learning) เป็นแนวคิดการเรียนรู้ที่สนับสนุนผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและเกิดการร่วมมือกันกับผู้อื่นในลักษณะของการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ผลดีอีกประการหนึ่งของการทำงานเป็นทีมว่าเป็นการเรียนรู้กลุ่มเล็กที่มีความผูกพันมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ช่วยให้ผู้เรียนนั้นสามารถพัฒนาตนเองในด้านการติดต่อสื่อสาร และการมีมนุษยสัมพันธ์ ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนรู้เป็นทีมนี้สามารถตอบสนองและสามารถแก้ปัญหาในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นครูเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหา มีรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายและไม่เน้นปฏิบัติ ซึ่งการเรียนรู้เป็นทีมช่วยให้ผู้เรียนได้วางแผนค้นหาความรู้ ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะต่าง ๆ ที่ขาดหายไปหรือไม่มีได้จากกลุ่มเพื่อน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความสะดวก แนะนำ ชี้แนะในประเด็นที่ยังสับสนหรือไม่เข้าใจ

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม หมายถึง การแสดงตนของบุคคลในการวางแผน และกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล การเรียนรู้ของทีม หลักการมีส่วนร่วม ร่วมกันรับผิดชอบ การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน การร่วมมือกัน

ปฏิบัติงาน การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ การสร้างความตระหนักร่วมกัน ทีมและเครือข่าย การเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

2.2.3 การเป็นผู้นำร่วม

ร่วมเป็นผู้นำ เป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพด้วยการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกัน ให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น จนเกิดเป็นผู้นำร่วมของครูในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ มุ่งการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วมการสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครูโดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำ หรือครูทำหน้าที่เป็นประธานเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ ไม่ใช่กรรม หรือผู้ถูกกระทำ และผู้ถูกให้กระทำ (Hargreaves, 2003; วิจารณ์ พานิช, 2554) ซึ่งผู้นำร่วมจะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อมีบรรยากาศส่งเสริมให้ครูสามารถแสดงออกด้วยความเต็มใจ ซึ่งมีอิสระปราศจากอำนาจครอบงำที่ขาดความเคารพในวิชาชีพ แต่ถือปฏิบัติร่วมกันในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ นั่นคือ อำนาจทางวิชาชีพ เป็นอำนาจเชิงคุณธรรมที่มีข้อปฏิบัติที่มาจากเกณฑ์และมาตรฐานที่เห็นพ้องตรงกัน หรือกำหนดร่วมกัน เพื่อยึดถือเป็นแนวทางร่วมกันของผู้ประกอบอาชีพครูทั้งหลายในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Thompson, Gregg & Niska, 2004)

ดังนั้น ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ครู และผู้บริหารมีความพยายามในการประสานความร่วมมือระหว่างกันเป็นการเติมเต็มภาวะผู้นำของทุกคนในชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ ซึ่งภาวะผู้นำในบริบทของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพจะนำทั้งครูและผู้บริหารไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน การให้กำลังใจระหว่างกัน การประสานความร่วมมือ และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องสำหรับโรงเรียนในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของวิสัยทัศน์ที่มีร่วมกัน และผู้บริหารมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างบรรยากาศ ให้เกิดความน่าเชื่อถือ/ไว้วางใจ (Trustworthy), ความน่าเคารพนับถือ (Respectful) และการทำงานร่วมกัน (Collaborative) ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานของการทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานของพนักงานและความสามารถในการมีส่วนร่วมโดยไม่ต้องมีการบังคับ (Olivier, F. D. & Hipp, R., 2006: 493) และผู้บริหารเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากการใช้อำนาจสั่งการจากบนลงล่าง และกลายมาเป็นผู้สนับสนุนโดยการให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำงานของผู้เข้าร่วมการทำงานในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ด้วยการมีภาวะผู้นำที่เน้นการกระจายอำนาจ การตัดสินใจร่วมกัน และรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ดังนั้น ชุมชนแห่งการเรียนรู้จึงถือได้ว่าเป็นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สามารถพัฒนาและเจริญเติบโตไปได้ และการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ จะต้องเปลี่ยนจากการมีภาวะผู้นำตามธรรมชาติมีจำนวนน้อย เป็นการปลูกฝังภาวะผู้นำในทุกคน และทุกคนมีภาวะผู้นำร่วมกันในโรงเรียน

สรุปได้ว่า การเป็นผู้นำร่วม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลเป็นการปฏิบัติส่วนบุคคล การประยุกต์ใช้ความรู้ ความสามารถ การคิดอย่างเป็นระบบ มีเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี การสนับสนุน และการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน การประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ การสร้างความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นแห่งตน โดยการร่วมเป็นผู้นำ การมีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี รับการสื่อสารสองทาง การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยหลักการมีผู้นำที่ดี รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีภาวะผู้นำในตนเองที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพและจิตวิญญาณความเป็นครู

2.2.4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในวิสัยทัศน์ร่วมเป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทาง เส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง เป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน ได้พัฒนาการเรียนรู้อุทิศของผู้เรียนเป็นภาพความสำเร็จที่มุ่งหวังในการนำทางร่วมกันที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของนักเรียน (Hord, 1997; Sergiovanni, 1994) ซึ่งอาจเป็นการมองเริ่มจากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ที่ทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์นั้นร่วมกันหรือการมองเห็นจากแต่ละปัจเจกที่มีวิสัยทัศน์เห็นในสิ่งเดียวกัน เหนี่ยวนำซึ่งกันและกันเป็นวิสัยทัศน์ร่วม วิสัยทัศน์ร่วมมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ (4 Shared) มีรายละเอียดดังนี้

2.2.4.1 การเห็นภาพและทิศทางร่วม (Shared Vision) จากภาพความเชื่อมโยงให้เห็นภาพความสำเร็จร่วมกันถึงทิศทางสำคัญของการทำงานแบบมองเห็นภาพเดียวกัน (Hord, 1997; Hargreaves, 2003)

2.2.4.2 เป้าหมายร่วม (Shared Goals) เป็นทั้งเป้าหมาย ปลายทาง ระหว่างทาง และเป้าหมายชีวิตของสมาชิกแต่ละคนที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนการเรียนรู้ฯ ซึ่งเป็นความเชื่อมโยงให้เห็นถึงทิศทางและเป้าหมายในการทำงานร่วมกันโดยเฉพาะเป้าหมายสำคัญคือพัฒนาการเรียนรู้อุทิศของผู้เรียน (Hargreaves, 2003; DuFour R., Eaker R., 2005)

2.2.4.3 คุณค่าร่วม (Shared Values) เป็นการเห็นทั้งภาพเป้าหมาย และที่สำคัญเมื่อเห็นภาพความเชื่อมโยงแล้ว ซึ่งภาพดังกล่าวมีอิทธิพลกับการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานจนเชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนักของสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ จนเกิดเป็นพันธะสัญญาร่วมกันร่วมกันหลอมรวมเป็นคุณค่าร่วมซึ่งเป็นชุมพลังสำคัญที่จะเกิดพลังในการไหลรวมกันทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน (Hord, 1997; DuFour R., Eaker R., 2005; Hargreaves., 2003)

2.2.4.4 การกิจร่วม (Shared Values) เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุก ๆ การกิจ สิ่งสำคัญคือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญโดยการเริ่มจากการรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อศิษย์ร่วมกันของครู (Louis & Kruse,1995; Hord,1997; DuFour R., Eaker R., 2005)

สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การมองเห็นภาพความสำเร็จร่วมกันโดยมีลักษณะร่วมสำคัญ เป็นการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและมีภารกิจร่วมกันในการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.2.5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

โครงสร้างที่สนับสนุนการก่อเกิดและคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ มีลักษณะเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการหันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการแทน และยังเป็วัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่องและมุ่งมั่นความยั่งยืน จัดปัจจัยเงื่อนไขสนับสนุนตามบริบทชุมชนมีโครงสร้างองค์การแบบไม่รวมศูนย์ หรือมีโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชน เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลักการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดของชั้นเรียน ขวัญกำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามที่ มีความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน โดยเฉพาะการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีรูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการเงื่อนไขความแตกแยก และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลผลการปฏิบัติงานร่วมกันมีประสิทธิภาพ (Boyd, 1992; Sergiovanni, 1994; Hord, 1997; สุรพล ธรรมร่มดี และคณะ, 2553)

สรุปได้ว่า การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน หมายถึง การกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โครงสร้างการบริหารชุมชนช่วยสนับสนุนชุมชน ให้เข้าใจกัน เข้าใจบทบาทของสมาชิกชุมชน การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมเชิงบวก และการสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมที่สอดคล้องตามบริบทของชุมชนเป็นการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างมีพื้นที่อิสระ คล่องตัวในการดำเนินการ

2.2.6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

ชุมชนกัลยาณมิตรเป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชนที่มีคุณลักษณะคือ มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งในด้านการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตน เป็นวิถีแห่งอิสรภาพ และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกที่ปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันบนพื้นฐานความไว้วางใจเคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ โดยมีเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษาและผู้เรียนสอดคล้องกับ เซอร์จิโอวานนิ (Sergiovanni, 1994) ที่ว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเป็นกลุ่มที่มีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ได้ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน ทำให้ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพและชีวิต มีความศรัทธาร่วม อยู่ร่วมกันแบบ “สังฆะ” ถือศีล หรือหลักปฏิบัติร่วมกันโดยยึดหลักพรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุชิตา และอุเบกขา เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก เชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง (สุรพล ธรรมร่มดี และคณะ, 2553) มีบรรยากาศของ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ซึ่งทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเอง เป็นวิถีแห่งอิสรภาพ ยึดความสามารถและสร้างพื้นที่ปลอดภัยใช้อำนาจกดดัน สามารถขยายกรอบให้กว้างขวางออกไปจนถึงเครือข่ายที่สัมพันธ์กับชุมชนต่อไป (Boyd, 1992)

สรุปได้ว่า การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การประสานเชื่อมโยง ทั้งความรู้ ประสบการณ์ ของคณะผู้บริหาร ครู และบุคลากร ที่จะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงจังโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนความเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ที่มีความสุขและสำเร็จด้วยศีลสมาธิ ปัญญา

2.2.7 การติดตามผลความสำเร็จ

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีภาระหน้าที่รับผิดชอบต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่างที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะรายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนกำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนต่อไป การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน ที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบและดำเนินการมีดังนี้

2.2.7.1 การกำกับติดตาม (Monitoring)

1) โรงเรียนจัดระบบกำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานตามจุดเน้น และยุทธศาสตร์ในเรื่อง ขั้นตอน วิธีการ บุคลากร ระยะเวลาดำเนินการ และงบประมาณ

2) โรงเรียนจัดให้ผู้รับผิดชอบงานแต่ละงาน รายงานผลการปฏิบัติงานทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และสิ้นสุดการดำเนินการ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า อุปสรรค ปัญหา และความสำเร็จของงาน

3) ให้ผู้รับผิดชอบงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีแต่ละปีการศึกษา รายงานและประเมินผลการดำเนินงานทุกภาคเรียนและเมื่อสิ้นปีการศึกษา เพื่อให้รับทราบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข และผลสำเร็จของงานตามจุดมุ่งหมาย

2.2.7.2 การประเมินผล (Auditing)

1) การประเมินภายใน (Internal Auditing) โรงเรียนจะประเมินตนเองเป็นการภายในเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดสรรบุคคล การนำไปปฏิบัติ การควบคุม การจัดสรรงบประมาณ การติดตามประเมินผล ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ

2) การประเมินจากภายนอก (External Auditing) โรงเรียนดำเนินการกำหนดให้คณะกรรมการแผนงานโรงเรียน คณะกรรมการประเมินมาตรฐานโรงเรียน ฝ่ายบริหาร ที่รับผิดชอบงาน/โครงการ/กิจกรรม รวบรวมข้อมูล หลักฐาน และประเมินผลการปฏิบัติงานไว้เพื่อรับการประเมินการตรวจสอบจากส่วนราชการ กระทรวงศึกษาธิการ องค์กรอิสระ สมศ. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนดไว้

2.2.7.3 การรายงาน (Reporting)

1) ให้ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามงาน โครงการที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนจัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานตามแบบรายงานประเมินตนเอง ทุกสิ้นภาคเรียน ปีงบประมาณละ 2 ครั้ง

2) โรงเรียนจัดทำรายงานประจำปี 2559-2561 เพื่อรายงานการประเมินตนเอง และภาพรวมผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โรงเรียนทั้งผลสำเร็จ อุปสรรคปัญหาที่ค้นปัจจัยและกระบวนการ และสิ่งที่โรงเรียนจะดำเนินการในต่อไป

3) โรงเรียนจัดทำสรุปรายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนกลยุทธ์ของโรงเรียน ฉบับที่ 1 คือระหว่างปีการศึกษา 2559-2561 (SAR) เป็นรายงานประจำปีทุกปี เสนอต่อผู้เกี่ยวข้อง (หน่วยงานต้นสังกัด และสาธารณชน)

การติดตามประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนกลยุทธ์ของโรงเรียน สอดคล้องกับมาตรฐานการควบคุมภายในเรื่องที่ห้า ซึ่งเป็นมาตรฐานสุดท้ายของการควบคุมภายในเป็นเรื่องเกี่ยวกับการติดตามประเมินผล ซึ่งระบุว่าในการดำเนินการเกี่ยวกับการติดตามประเมินผล ฝ่ายบริหารต้องจัดให้มีการติดตามประเมินผลโดยการติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน และการประเมินผลเป็นรายครั้งอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการควบคุมภายในที่วางไว้เพียงพอ

เหมาะสม มีประสิทธิภาพและมีการปฏิบัติจริง การควบคุมภายในดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อตรวจพบจากการตรวจสอบและการสอบทานอื่น ๆ ได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างเหมาะสมและทันเวลา การควบคุมภายในได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

มาตรฐานข้อนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ประเมินพิจารณาความเหมาะสมของระบบการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในของหน่วยงาน อันจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน ในการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในควรเป็นการประเมินคุณภาพของผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ความมั่นใจว่าข้อตรวจพบจากการตรวจสอบและการสอบทานอื่นได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างทันเวลา การติดตามประเมินผลการควบคุมภายใน ประกอบด้วย 1) การติดตามผลในระหว่างปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring Activities) และ 2) การประเมินระบบการควบคุมภายในเป็นรายครั้ง (Separated Evaluations of Internal System) การติดตามผลระหว่างปฏิบัติงานเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานตามปกติ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการบริหารงาน การควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน การเปรียบเทียบ การสอบย้อน และกิจกรรมอื่น ๆ

ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ประจำของพนักงาน และยังรวมถึงการทำให้แน่ใจว่าผู้บริหารและหัวหน้างานเข้าใจความรับผิดชอบของตนต่อการควบคุมภายในและเข้าใจความจำเป็นที่ต้องมีการควบคุมภายในและการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามปกติ การประเมินเป็นรายครั้ง เป็นการประเมินประสิทธิผลของการควบคุมภายในของหน่วยงาน ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนด การประเมินอาจเป็นในรูปแบบการประเมินการควบคุมภายในด้วยตนเอง (Self – Assessments) นอกจากนี้การติดตามประเมินผลยังรวมถึงนโยบายและวิธีปฏิบัติเพื่อความมั่นใจว่าข้อตรวจพบและข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบและการสอบทานได้รับความสนใจจากฝ่ายบริหารและมีการปรับปรุงแก้ไขทันที

สรุปได้ว่า การติดตามผลความสำเร็จ หมายถึง การกำกับ การติดตามผลจากการลงมือทำ และเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นพบ การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล ซึ่งเป็นภารกิจที่สอดคล้องกับการรายงานตามมาตรฐานการควบคุมภายใน

2.2.8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีแนวทางการดำเนินการด้านผลลัพธ์การบริหารของโรงเรียน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

2.2.8.1 หมวดผลลัพธ์การดำเนินการ นอกจากจะเป็นการตรวจประเมินผลการดำเนินการและแนวโน้มของส่วนราชการในมิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนาองค์กรแล้ว ยังเป็นการตรวจประเมินผลการดำเนินการของส่วนราชการ โดยเปรียบเทียบกับส่วนราชการหรือองค์กรอื่นที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันด้วย

ดังนั้น ในการประเมินหมวดผลลัพธ์การดำเนินการ (หมวด 7) ให้ส่วนราชการใช้ข้อมูลสารสนเทศ “ในขณะที่เกิดขึ้นจริง” (ตัวชี้วัดความก้าวหน้า) เพื่อประเมิน และปรับปรุงกระบวนการ ผลผลิตและบริการ โดยต้องมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ของส่วนราชการโดยรวม รวมทั้งต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศของผลลัพธ์การดำเนินการ เพื่อให้ทราบผลการดำเนินการของส่วนราชการ โดยรวมและใช้ในการจัดลำดับความสำคัญในการปรับปรุงผลการดำเนินการ

2.2.8.2 การแสดงผลการดำเนินงานในหมวดผลลัพธ์การดำเนินการ ให้แสดงผลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจน เช่น รูปแบบกราฟ หรือตาราง โดยการนำเสนอข้อมูล ให้ส่วนราชการพิจารณาเลือกตัวชี้วัดที่สำคัญ ๆ ที่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานของส่วนราชการมาแสดงผล รวมทั้งอาจนำข้อมูลจากคำรับรองการปฏิบัติราชการมาประกอบด้วยก็ได้ ซึ่งตัวชี้วัดที่คัดเลือกมานั้น ควรเป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงผลลัพธ์เชิงปริมาณ ทั้งนี้การจะนำไปสู่องค์กรที่เป็นเลิศนั้น ส่วนราชการควรกำหนดตัวชี้วัดที่นอกเหนือจากตัวชี้วัดที่กำหนดในคำรับรองการปฏิบัติราชการมาแสดงผลเพิ่มเติมด้วย

2.2.8.3 การรายงานผลลัพธ์ที่มีประสิทธิผล เป็นการประเมินผลผลิต และผลลัพธ์ ของส่วนราชการที่ได้จากการดำเนินการตามข้อกำหนดของเกณฑ์ โดยส่วนราชการจะต้องรายงานผลการดำเนินการในปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้มการปรับปรุงการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ การรายงานผลลัพธ์ที่ดีควรรายงานให้ครอบคลุมข้อกำหนดที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของส่วนราชการ กล่าวคือเป็นการรายงานมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่วิกฤตที่สุด

2.2.8.4 การรายงานผลลัพธ์ ส่วนราชการควรพิจารณาจากผลการดำเนินการในปัจจุบัน ผลการดำเนินการของส่วนราชการเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเปรียบเทียบที่เหมาะสม รวมทั้งควรพิจารณาอัตราความครอบคลุม และความสำคัญของการปรับปรุงผลการดำเนินการ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดผลลัพธ์ กับข้อกำหนดด้านผลการดำเนินการที่สำคัญของส่วนราชการ ทั้งนี้ เพื่อให้การรายงานผลลัพธ์การดำเนินการของส่วนราชการมีประสิทธิผล ส่วนราชการต้องให้ความสำคัญกับข้อกำหนดที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) รายงานผลการดำเนินการ เป็นการแสดงข้อมูลในปัจจุบันโดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายเกี่ยวกับผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ที่ได้จากกระบวนการ ผลผลิตและบริการ ซึ่งทำให้สามารถประเมินและเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ มาตรฐาน ผลลัพธ์ที่ผ่านมา และผลการดำเนินงานขององค์กรอื่น ๆ ซึ่งผลการดำเนินการอาจแสดงในรูปแบบการเงินและไม่ใช้การเงิน และควรมีการรายงานในมาตรวัดที่ชัดเจน

2) แนวโน้มผลการดำเนินการ เป็นการแสดงข้อมูลสารสนเทศที่เป็นตัวเลขเพื่อแสดงให้เห็นทิศทางของผลลัพธ์ และอัตราการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของส่วนราชการ แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของส่วนราชการตามลำดับช่วงเวลาที่ย้อนไป โดยทั่วไปข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มต่าง ๆ ไม่มีการกำหนดเวลาของข้อมูล เนื่องจากช่วงเวลาระหว่างข้อมูลควรมีความเหมาะสมสำหรับตัวชี้วัดแต่ละตัว

สำหรับผลลัพธ์การบริหารที่สำคัญควรแสดงข้อมูลใหม่ด้วย แม้ว่าจะยังไม่เห็นแนวโน้มหรือผลเปรียบเทียบที่ชัดเจนก็ตาม

3) ผลการดำเนินการเปรียบเทียบเพื่อแสดงผลลัพธ์เมื่อเปรียบเทียบกับส่วนราชการหรือองค์กรอื่นที่มีภารกิจคล้ายคลึง และหรือระดับเทียบเคียงที่เหมาะสมกัน

4) ความครอบคลุมและความสำคัญของผลลัพธ์เพื่อแสดงว่ามีภาระงานผลลัพธ์ที่สำคัญทั้งหมด และแยกตามกลุ่มที่จำแนกไว้ เช่น ตามความสำคัญของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บุคลากร กระบวนการ และกลุ่มการให้บริการ เป็นต้น

5) เพื่อให้การแสดงผลลัพธ์ สำหรับรายงานผลการดำเนินการตามผลลัพธ์การบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนราชการอาจจัดให้มีห้องปฏิบัติการ (Operation Room) เพื่อใช้ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามกระบวนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามหมวด 1-6 ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Management Cockpit, War Room เป็นต้น

สรุปได้ว่า การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน หมายถึง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การมุ่งการเรียนรู้ การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ และการจัดการความรู้

การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้แนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

จากการใช้รูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทำให้แต่ละชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเกิดแนวคิดและแนวทางที่หลากหลายนำมาสร้างนวัตกรรม ที่สืบเนื่องจากปัญหาที่แท้จริงของผู้เรียนมาตั้งเป็นประเด็นในการสร้างนวัตกรรมเพื่อใช้แก้ปัญหา และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาของตนเอง และยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นได้

นวัตกรรมที่ได้เช่น การสร้างบันทึกช่วยจำของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ภาษาไทย นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนด้วยโครงงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สมารถกับการเรียนโดยชุมชนแห่งการเรียนรู้แนะแนวฯ

การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยการให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียนนั้นเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพ

การศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต อีกทั้งเป็นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เห็น ความสำคัญของการออกแบบ การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามความ ต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม ทั้งนี้ การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดี เช่นนั้นกระทำได้ยากหากขาดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างผู้บริหารครูและบุคลากรทุกคนใน โรงเรียนหรือโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งกระทำโดยลำพังโดยปราศจากการให้ความร่วมมือกันระหว่าง โรงเรียนหรือบริหารจัดการกันเป็นกลุ่มการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) จึงควรได้รับการ ส่งเสริมให้มีขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือภายในกลุ่มโรงเรียนระดับพื้นที่ให้เกิดเป็นความร่วมมือกันเพื่อ การให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้เรียนตอบสนองความต้องการทางการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่

3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

3.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบ พอสรุปได้ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 965) ให้ความหมายไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง รูปที่กำหนดขึ้นเป็นหลักหรือเป็นแนว ซึ่งเป็นที่ยอมรับแสดงว่าเป็นสิ่งนั้น ๆ เช่น รูปแบบบ้าน เป็นต้น

ทิตินา แคมมณี (2550: 220) ซึ่งกล่าวไว้ว่า รูปแบบ (Model) เป็นรูปธรรมของ ความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นรูปแบบจึงเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย

บุญชม ศรีสะอาด (Online) ได้กล่าวว่ารูปแบบ หมายถึง โครงสร้างแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ สามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือในระบบต่าง ๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบ หรือกิจกรรมในระบบ

รัตน์ บัวสนธิ์ (2552: 124) ได้ให้ความหมายของรูปแบบจำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้

1) แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายนี้ มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า "โมเดล" ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น

2) แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า "Mathematical Model"

3) แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้ บางทีเรียกกันว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน

คัมภีร์ สุดแท้ (2553) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึง องค์ประกอบสำคัญ ๆ ของเรื่องให้เข้าใจง่ายขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

ปัญญา ทองนิล (2553) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่เกิดจากทฤษฎี ประสบการณ์ การคาดการณ์ นำเสนอในรูปแบบของข้อความหรือแผนผัง

ณัฐศักดิ์ จันทร์ผล (2553: 125) รูปแบบหมายถึง โครงสร้างโปรแกรมแบบจำลองหรือตัว แบบที่จำลองสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่ จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้ทดแทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบาย ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบนั้น ๆ

มาลี สืบกระแสน (2552: 108-109) กล่าวว่ารูปแบบมีสองลักษณะ คือ รูปแบบจำลองของสิ่งที่เป็น รูปธรรม เช่น ระบบการปฏิบัติงาน และรูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น เครื่อง คอมพิวเตอร์ เป็นต้น รูปแบบอาจแสดงความสัมพันธ์ด้วยเส้นโยงแสดงในรูปแผนภาพหรือเขียนในสมการ คณิตศาสตร์ หรือสมการพหุคูณ หรือเขียนเป็นข้อความ จำนวนหรือภาพ หรือแผนภูมิ หรือรูปสามมิติ

กูด (Good, 1973, p. 370) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็น แนวทางในการสร้าง หรือทำซ้ำเป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติ ซึ่งเป็น ตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหลักการหรือแนวคิด เป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่ง กันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวอย่างประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม ตามความหมายดังกล่าวอาจ กล่าวได้ว่า รูปแบบ คือ แบบจำลองของสิ่งที่เป็น

พลอเจอร์และพอล (Procter and Paul, 1978: 174) ให้ความหมายของรูปแบบไว้ใน Longman Dictionary of Contemporary English โดยสรุปแล้วจะมี 3 ลักษณะใหญ่คือ Model ที่หมายถึงสิ่งซึ่งเป็น แบบย่อส่วนของจริง ความหมายนี้ตรงกับภาษาไทยว่าแบบจำลอง เช่น แบบจำลองของเรือดำน้ำ เป็นต้น Model ที่หมายถึง สิ่งของหรือคนที้นำมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการบางอย่าง เช่น ครูแบบอย่าง นักเดินแบบ หรือแม่แบบในวงการวาดภาพศิลป์ เป็นต้น Model ที่หมายถึง แบบหรือรุ่นของผลิตภัณฑ์ ต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ รุ่น 864X เป็นต้น

โทสและคาร์รอล (Tosi and Carroll, 1982: 74) กล่าวไว้ว่า รูปแบบเป็นนามธรรมของจริงหรือ ภาพจำลองของสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีตั้งแต่รูปแบบอย่างง่าย ๆ ไปจนถึงรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อนมากๆ และมีทั้งรูปแบบทั้งกายภาพ (Physical model) ที่เป็นแบบจำลองของวัตถุ เช่น แบบจำลองหอสมุดแห่งชาติ แบบจำลองเครื่องบินขับไล่ เอฟ 16 เป็นต้น และรูปแบบเชิงลักษณะ

(Qualitative Model) ที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ด้วยภาษาหรือสัญลักษณ์ เช่น รูปแบบเชิงระบบและตามสถานการณ์ (A System/Contingency Model)

บาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo and Hartman, 1982: 245) ได้กล่าวถึงรูปแบบในทางสังคมศาสตร์ไว้ว่า "เป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ/หรือ บรรยายคุณสมบัติในนั้น ๆ" Bardo และ Hartman อธิบายต่อไปว่า รูปแบบเป็นอะไรบางอย่างที่เราพัฒนาขึ้นมา เพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ รูปแบบจึงมิใช่การบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดทุกแง่มุม เพราะการทำเช่นนั้นทำให้รูปแบบมีความซับซ้อนและยุ่งยากเกินไปในการที่จะทำความเข้าใจ ซึ่งจะทำให้คุณค่าของรูปแบบนั้นด้อยลงไป ส่วนการจัดระบบรูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม และรูปแบบนั้นๆ ควรมียุคประกอบอะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อกำหนดเป็นการตายตัว ทั้งนี้ก็แล้วแต่ปรากฏการณ์แต่ละอย่าง และวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างไร

ไรย์ (Raj, 1996: 45) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมาย ดังนี้ 1) รูปแบบ คือ รูปร่างของความจริงของปรากฏการณ์ ซึ่งแสดงด้วยข้อความ จำนวน หรือภาพ โดยการลดทอนเวลา ทำให้ความเข้าใจความจริงของปรากฏการณ์ได้ดียิ่งขึ้น 2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ โดยสรุปแล้ว รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วน (Simplified Form) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น รูปแบบการบริหารสถานศึกษา หรือกรอบแนวคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ได้ โดยอาศัยรูปแบบเป็นตัวเชื่อมโยงได้

3.2 ลักษณะของรูปแบบ

Keeves (1988, p. 560) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรจะมีข้อกำหนด (requirement) 4 ประการ คือ

1. รูปแบบ ควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวม ๆ (associative relationship)
2. รูปแบบ ควรใช้เป็นแนวทางการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น สามารถถูกตรวจสอบได้โดยการสังเกต ซึ่งเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบ ควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของรูปแบบ เป็นการสร้างมโนทัศน์ใหม่ ชี้ให้เห็นกลไกเชิงเหตุผล และใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วย

3.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้

Brown and Moberg (1980: 16-17) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (System Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และ 5) การตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

สมบูรณ ศิริสรหรือ (2547: 354-355) ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดีที่ต้องพัฒนา 2) หลักการและแนวคิดกำกับรูปแบบและวัตถุประสงค์ทั่วไปของรูปแบบ 3) กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนเนื้อหาการพัฒนาวิธีการ และกิจกรรมการพัฒนาดังกล่าวที่เชิงพฤติกรรมและผลที่ต้องการและ 4) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ เงื่อนไขความสำเร็จ และตัวบ่งชี้ความสำเร็จของรูปแบบ

ชนกนารถ ชื่นเชย (2550: 179-180) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปรัชญาและหลักการของการศึกษาต่อเนื่อง 2) กลุ่มเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 3) จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 4) โครงสร้างระบบบริหารของการศึกษาต่อเนื่อง 5) หลักสูตรการเรียนการสอนของการศึกษาต่อเนื่อง 6) วิธีการจัดการศึกษาต่อเนื่อง 7) สื่อการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ของการศึกษาต่อเนื่อง 8) การติดตามและประเมินผลของการศึกษาต่อเนื่อง และ 9) การเทียบระดับและเทียบโอนผลการเรียน

อัมพร พงษ์กั้งสนานันท์ (2550: 274-275) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปรัชญาและหลักการจัดการศึกษา 2) หลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการเรียนรู้ 5) การเทียบโอนความรู้ประสบการณ์และการเทียบระดับการศึกษา 6) การบริหารและการจัดการศึกษา 7) กลุ่มเป้าหมาย และ 8) การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และชุมชน

ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550: 226-227) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบกล่าวคือ

- 1) องค์ประกอบพื้นฐาน ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย หลักการ การมีส่วนร่วม และการกำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้
- 2) องค์ประกอบโครงสร้าง
- 3) องค์ประกอบกระบวนการดำเนินงาน และ
- 4) องค์ประกอบด้านการสนับสนุน

พิเชฐ โพธิ์ภักดี (2553: 159-160) ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 โครงสร้างและสาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ฐานะของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่วนกลาง 2) บทบาทคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้อำนวยการ 3) การกระจายอำนาจภารกิจจัดการศึกษา 4) ด้าน 4) หน่วยงานกำกับติดตาม ตรวจสอบและส่งเสริมสนับสนุนภารกิจของโรงเรียน 5) มาตรฐานและการประกันคุณภาพผู้เรียน ส่วนที่ 3 การนำสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขความสำเร็จ

- 1) การนำไปสู่การปฏิบัติ 2) เงื่อนไขความสำเร็จในส่วนการบริหารขององค์การ

ไมตรี บุญทศ (2554: 149-153) สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

มีศิลป์ ชินภักดี (2555: 22) ได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนสถาบันหรือองค์การ ซึ่งประกอบด้วย 1) เทคโนโลยี 2) โครงสร้าง 3) บทบาท 4) เป้าหมายหรือความคาดหวังส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) บุคลิกภาพ 3) กระบวนการบริหาร 4) การตัดสินใจสั่งการ 5) ความต้องการและส่วนสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย 1) ชุมชน 2) แหล่งเรียนรู้ 3) เศรษฐกิจ 4) การมีส่วนร่วมทางด้านการบริหารสถานศึกษา

สมชัย จรรยาไพบุลย์ (2555: 16) ได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบที่คล้ายกันไว้ว่าควรมีองค์ประกอบหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีดำเนินงานของรูปแบบ และ 5) แนวการประเมินรูปแบบ โดยมีคำอธิบายศัพท์เฉพาะประกอบรูปแบบ พร้อมมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบโดยนำสาระขององค์ประกอบบรรจุไว้อย่างสมบูรณ์เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้

บราวน์และโมเบิร์ก (Brown and Moberg, 1980, pp. 16-17) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นและได้นำเสนอองค์ประกอบดังนี้ 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology)

3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเท่าที่พบจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงการจัดการองค์การบริหาร หรือโครงสร้างระบบบริหารและแนวทางในการดำเนินงานในภาระหน้าที่ (Function) ที่สำคัญ ๆ ในการบริหารงานขององค์กรนั้น ๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ และการบริหารงานทั่วไป เป็นต้น ซึ่งจะได้กล่าวถึงอีกครั้งหนึ่งในตอนที่ว่าด้วยการกำหนดองค์ประกอบในการกำหนดรูปแบบต่อไป โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้างจำนวนเท่าใดมีโครงสร้าง และความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษา หรือจะออกแบบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลักผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบโดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการวิเคราะห์เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ตารางประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบรูปแบบ	ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550)	พิเชษฐ โพธิ์ภักดี (2553)	ไมตรี บุญทศ (2554)	สมชัย จรรยาไพบุลย์ (2555)	มีศิลป์ จินภักดี (2555)	Brown and Moberg, (1980)
1. หลักการ	✓	✓	✓	✓	-	-
2. วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ระบบงานและกลไก	✓	✓	✓	✓	-	-
4. วิธีดำเนินงาน	✓	✓	-	-	✓	
5. แนวการประเมิน	-	-	-	-	✓	✓
6. คำอธิบายประกอบ	-	-	✓	✓	-	-
7. เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ไม่ได้กำหนดว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรา กำลังศึกษาหรือจะออกแบบแนวคิดทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบ นั้น ๆ เป็นหลัก

3.4 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

1) การพัฒนารูปแบบ ได้มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (Online) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยการพัฒนารูปแบบ โดยได้แบ่ง ออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การทดสอบความเที่ยงตรงของ รูปแบบ

บุญส่ง หาญพานิช (2546: 112-118) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย" โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติความรู้ องค์ความรู้ และการบริหารจัดการศึกษาของ ไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความรู้ กระบวนการจัดการความรู้โครงสร้างพื้นฐานของ การบริหารจัดการความรู้ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์อธิการบดี และการ สอบถามผู้บริหารระดับผู้อำนวยการขึ้นไป 2) การจัดทำร่างรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ใน สถาบันอุดมศึกษาไทย โดยนำผลสรุปจากการวิเคราะห์สาระจากการสัมภาษณ์อธิการบดีและจากการ วิเคราะห์แบบสอบถาม นำมาสรุปเป็นข้อค้นพบเพื่อใช้เป็นฐานในการสร้างร่างรูปแบบการบริหาร จัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย และ 3) การตรวจสอบความรูปแบบเหมาะสมและความ เป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้น จึงปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ (2547: 73-84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการจัด การศึกษาแบบกระจายอำนาจสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542" โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยโดย ศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษาสภาพและปัญหาการจัด การศึกษาแบบกระจายอำนาจในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ การปฏิรูปการเรียนรู้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถานศึกษาและสำรวจความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) การสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยการสัมมนา ผู้ทรงคุณวุฒิ และ 5) การปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมบุรณ์ ศิริสรรหิรัญ (2547: 171) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำของคณบดี" โดยดำเนินการวิจัยเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ 3) การศึกษาและประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 4) การพัฒนาแบบการพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี 5) การตรวจสอบและการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และ 6) การปรับปรุงรูปแบบและนำเสนอรูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี

กฤษณผล จันทรพรหม (2548: 88) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย " โดยดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง โดยศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา บทความวิจัย ฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเสมือนจริง 2) การสังเคราะห์รูปแบบองค์ประกอบโครงสร้างของรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเป็นรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง 3) การพัฒนาแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง โดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟายเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 10 คน จำนวน 3 รอบ และ 4) การทดสอบความเหมาะสมของรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 มาจัดทำเป็นแบบสอบถามเพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบ หลังจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ชนกนารถ ชื่นเชย (2550: 72-79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน" โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การนำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาเป็นกรอบของรูปแบบในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3) การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 19 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย และ 4) การตรวจสอบประสิทธิภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 มาจัดทำเป็นแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หลังจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่พัฒนาขึ้น

พรจันท์ พรศักดิ์กุล (2550: 163-175) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน" โดยดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณโดยการวิเคราะห์เอกสารและฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต 2) การศึกษากระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณของสถานศึกษาที่ดำเนินการในปัจจุบัน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานงบประมาณ วิเคราะห์เอกสารงบประมาณของโรงเรียนและสอบถามความคิดเห็นของครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา 3) การจัดทำร่างรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบโดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5) การปรับปรุงรูปแบบและนำเสนอรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณการใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐาน

อัมพร พงษ์กัสนานันท์ (2550: 108-122) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต" โดยดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างรูปแบบ ประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) และ 2) การประเมินรูปแบบ ประกอบด้วยการประเมินรูปแบบเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปปฏิบัติในสถานศึกษา และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบอาจมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งออกเป็นสองตอนใหญ่ๆคือ การสร้างรูปแบบ และการหาความตรงของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนขึ้นอยู่กับลักษณะกรอบแนวคิด

2) การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

สาวิตรี จุ้ยทอง (2554: 86-87) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบของชุดเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิงความน่าเชื่อถือของผลการวัด (Generalizability Theory)” โดยกล่าวถึงการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือว่าเป็นการวัดและประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้ที่แท้จริงของนักเรียน สามารถให้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามศักยภาพ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือควรมีการตรวจสอบให้ชัดเจน ตรงตามความสามารถของผู้เรียน เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนา

เครื่องมือวิจัย ได้ศึกษาการหาคุณภาพของเครื่องมือประเมินตามสภาพจริงจากนักวิชาการซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความสามารถให้คะแนนได้คงที่แม้จะสอบอีกทีครั้งด้วยข้อสอบแบบเดิมหรือใกล้เคียงกัน แต่การประเมินการแสดงออกของนักเรียนนั้น ครูจะต้องพิจารณา ปรับกระบวนการให้คะแนนอยู่เสมอ Wiggins ได้เสนอให้ใช้วิธีการพิจารณาหลายเหตุการณ์ (Multiple judgement) คือ ให้ครู 2 คนให้คะแนนชิ้นงานเดียวกัน ว่ามีความคล้อยตามกันก็ถือว่าใช้ได้ นอกจากนี้ความเชื่อมั่น (Reliability) ของการประเมินอย่างไม่เป็นทางการนั้น จะเกิดทักษะในการประเมินบ่อย ๆ จากงานหลาย ๆ สถานการณ์

2. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง การที่ครูประเมินการแสดงออก กระบวนการ และผลผลิตของนักเรียน โดยประเมินในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายทำให้เกิดความเที่ยงตรงมากขึ้น

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง ความสามารถที่จะประเมินได้ข้อมูลที่แน่นอนโดยปราศจากอคติและความรู้สึกของบุคคล

ดังนั้น ในการหาคุณภาพของเครื่องมือการประเมินตามสภาพจริง ควรจะพิจารณาว่าผู้สอนใช้อะไรมาประเมินตัวผู้เรียน และต้องมีความชัดเจนและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดควรประเมินผลตลอดระยะเวลา เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือประเมินตามสภาพจริง

ชนกนารถ ชื่นเชย (2550: 72 - 79) ได้ทำวิจัยเรื่อง "รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน" โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การนำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาเป็นกรอบของรูปแบบในการจัดการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3) การศึกษาความเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 19 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย และ 4) การตรวจสอบประสิทธิภาพและความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่อง หลังจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่พัฒนาขึ้น

พรจันทร์ พรศักดิ์กุล (2550: 163-175) ได้ทำวิจัยเรื่อง "รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน" โดยดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณโดยการวิเคราะห์เอกสารและฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต 2) การศึกษากระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณของสถานศึกษา

ที่ดำเนินการในปัจจุบัน โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานงบประมาณ วิเคราะห์เอกสารงบประมาณของโรงเรียนและสอบถามความคิดเห็นของครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา

3) การจัดทำร่างรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน

4) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบโดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

5) การปรับปรุงรูปแบบและนำเสนอรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณการใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐาน

อัมพร พงษ์กังสนานันท์ (2550: 108-122) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การพัฒนากระบวนการจัดการศึกษานอกระบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต" โดยดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างรูปแบบ ประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง (Modified Delphi Techniques) และ 2) การประเมินรูปแบบ ประกอบด้วยการประเมินรูปแบบเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปปฏิบัติในสถานศึกษา และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนารูปแบบ

ชिरวัฒน์ นิจนตร (2560: 90-91) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา" ขั้นตอนการตรวจสอบรูปแบบ (Model Testing) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ

1. การทดลองใช้รูปแบบกับหน่วยตัวอย่าง
2. การประเมินผลการทดลองการใช้รูปแบบ ด้วยการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบ รวมทั้งมีการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมตามผลการประเมินแล้วจึงสรุปผล ได้รูปแบบที่ต้องการ

การตรวจสอบรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมานั้นมีหลายวิธี อาจจะให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงประจักษ์ ทั้งปริมาณ (Quantitative) และคุณลักษณะ (Qualitative)

การตรวจสอบรูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ 2 อย่าง คือ 1) การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์ ความเกี่ยวข้อง เหตุผลระหว่างตัวแปร และ 2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยสามารถประมาณค่าข้ามช่วงเวลา กลุ่มตัวอย่างหรือสถานที่ได้ หรืออ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปหาประชากรได้ โดยผลการตรวจสอบจะนำไปสู่คำตอบสองประเด็นคือการสร้างรูปแบบและการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบเดิม

สรุปได้ว่า การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบมีความสำคัญและจำเป็น เพื่อให้การใช้รูปแบบมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลต่อการวิจัย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ในหัวข้อนี้ นำเสนอสาระสำคัญในเรื่อง ความหมายของคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ความหมายของคุณภาพผู้เรียน

สมาน อัครภูมิ (2550: 79) กล่าวว่า คุณภาพเป็นนามธรรมที่ตั้งอยู่บนฐานของค่านิยมหรือวิธีการที่คนเห็นว่ามีคุณภาพ ดังนั้น คุณภาพอาจเป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจและสร้างขึ้น โดยสรุป คุณภาพมี 2 ลักษณะ คือ (1) คุณภาพเชิงสมบูรณ์ (absolute quality) หมายถึง คุณภาพเชิงสรุป และเป็นคุณค่าเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอาจจะได้ข้อสรุปจากการมีชื่อเสียง ประวัติ และผลงาน ตลอดจนการอ้างอิงจากบุคคลอื่นในสังคมเป็นคุณภาพตามใจผู้ใช้หรือคุณภาพตามอุดมคติ (2) คุณภาพเชิงสัมพัทธ์ (relative quality) เป็นคุณภาพเชิงเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่คาดหวัง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีการกำหนดนิยามและมาตรฐานการศึกษาและใช้เกณฑ์ดังกล่าวเป็นบรรทัดวัด คุณภาพของหน่วยงานที่เรียกว่า คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งในปัจจุบันนี้คุณภาพการศึกษาของไทยใช้แนวคิดและวิธีการคุณภาพเชิงสัมพัทธ์ในระบบประกันและการประเมินคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 4) ได้กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง คุณภาพในตัวผู้เรียนที่มีความครอบคลุมในด้านความสามารถ และทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะที่จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (2554: 10) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถตามเป้าหมายของหลักสูตร คือเป็นคนเก่ง และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตด้วยความพอเพียง และเป็นคนดี ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสุขในการทำงานและอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข

ภักพร บุญเกล้า (2555: 85-86) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน (students quality) หมายถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนและกระบวนการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะแสดงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการและความจำเป็นสำหรับผู้เรียนและสังคมปัจจุบัน

อุดมสิน คันธภูมิ (2558: 93) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด (2559: 16) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และจากการมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560: 25) กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะที่มีในตัวผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากศักยภาพและคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู

สุรพล พิมพ์สอน (2557: 27) ได้กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

1. คุณลักษณะด้านความดี คือ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
2. คุณลักษณะด้านความเก่ง คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจาร์ณญาณ คิดสร้างสรรค์ การคิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ผู้เรียนมีทักษะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
3. คุณลักษณะด้านการมีความสุข คือ ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี และผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

สรุปได้ว่า คุณภาพของผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนที่ปรากฏจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แสดงออกได้ถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนมีสมรรถนะที่สำคัญตามศักยภาพของบุคคล และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

4.2 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 1-30) กล่าวว่า ในการพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้านการวัดและประเมินผล โดยมีจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนผ่านยุทธศาสตร์ที่มีความครอบคลุม ทั้งการพัฒนางานวิชาการ การบริหารจัดการ การสร้างเครือข่ายการทำงาน และการกำกับติดตาม ใน 4 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญของทักษะจำเป็นพื้นฐานตามจุดเน้นที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย
2. กระตุ้น เร่งรัด ส่งเสริมสนับสนุน การนำจุดเน้นไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมทุกรูปแบบ
3. สร้างความพร้อมให้ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ในการนำจุดเน้นสู่การปฏิบัติ
4. สร้างความเข้มแข็งของการกำกับติดตาม และวัดผลประเมินผลให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้น

เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพตามจุดเน้นให้นักเรียนทุกคนมีความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะตามจุดเน้นแต่ละช่วงวัยเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ 1) ร้อยละของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพตามจุดเน้นต่าง ๆ 2) ระดับความสำเร็จของการนำจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ 3) ระดับความสำเร็จของสถานศึกษาที่ได้จัดการเรียนรู้ได้สำเร็จตามจุดเน้น และ 4) ระดับความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษาในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตามจุดเน้น ฉะนั้นในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานในสองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อการตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ในระดับสถานศึกษา ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการด้านความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 2) ได้กล่าวว่า คุณภาพผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และได้มีความสามารถในการประกอบอาชีพโดยกำหนดให้เป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) มีคุณธรรม มีจริยธรรม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าในตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสารการคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) การมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และมีภูมิปัญญาไทย ได้มีการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มั่งมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553: 2-4) กล่าวว่า ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ภายในปี 2561 นี้จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบใน 3 ประเด็นหลัก คือ การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหาร

และการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งนี้ได้ทำการกำหนดกรอบแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา และได้กำหนดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบไว้ใน 4 ประการ คือ ในการพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ ในการพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ ในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ซึ่งนอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร และมีการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมไปพร้อมกับเป้าหมายของสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ภายในปี 2561 ซึ่งใช้การขับเคลื่อนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ให้ประสบผลสำเร็จตามจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนโดยให้ทุกภาคส่วนร่วมกันดำเนินการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

1. ด้านความสามารถและทักษะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นช่วงชั้นที่มีความจำเป็นต้องปูพื้นฐานความสามารถ และทักษะการอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น มีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ทักษะชีวิต และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นจนสามารถอ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่อง มีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ทักษะชีวิต และทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มุ่งพัฒนาต่อยอด มุ่งพัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ มีทักษะการคิดขั้นสูง มีทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 มุ่งพัฒนาต่อเนื่อง พัฒนาความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ได้เน้นเพิ่มเติมความสามารถด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้ทักษะการคิดขั้นสูง ด้านทักษะชีวิต ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

2. ด้านคุณลักษณะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นมีความเป็นพลเมือง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 และมีคุณลักษณะนิสัยที่ต้องเน้นเป็นการเฉพาะในแต่ละช่วงวัยและพัฒนาต่อเนื่องในทุกช่วงชั้น ดังนี้ ชั้น ป. 1-3 เน้นความใฝ่ดี ชั้น ป.4-6 ใฝ่เรียนรู้ ชั้น ม.1-3 อยู่อย่างพอเพียง และชั้น ม.4-6 มีความมุ่งมั่นในการศึกษาและการทำงาน โดยสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554: 6) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2555: 21-56) ได้กำหนดตัวบ่งชี้เกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และการมีสุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ผู้เรียนที่มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ รวมทั้งรู้จักดูแลตนเองให้มีความปลอดภัย และผู้เรียนที่มีสุนทรียภาพ มีความซาบซึ้ง รับรู้ในคุณค่าหรือมีอารมณ์ความรู้สึกในสิ่งดีงาม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

1.1 ผู้เรียนมีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ รวมทั้งรู้จักดูแลตนเองให้มีความปลอดภัย หมายถึง ผู้เรียนมีน้ำหนัก ส่วนสูง ตามเกณฑ์ของกรมอนามัย และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ของกรมพลศึกษา หรือในสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และผู้เรียนปลอดภัยจากปัญหาทางเพศ ยาเสพติด และสิ่งมอมเมา เช่น สุรา บุหรี่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เกม เป็นต้น

1.2 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ หมายถึง ผู้เรียนมีความซาบซึ้งรับรู้ในคุณค่าหรืออารมณ์ความรู้สึกในสิ่งที่ดีงามหรือความไพเราะ จากการฝึกฝนหรือซึมซับ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร เช่น กิจกรรมศิลปะ ดนตรี/นาฏศิลป์ วรรณศิลป์ หรือนันทนาการ เป็นต้น

2. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้เรียนที่เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน เป็นคนดีของสังคม ซึ่งประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

2.1 ผู้เรียนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ได้แก่

2.1.1 บำรุง ดูแล กตัญญู สร้างความสุข ความสบายใจให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองตามอัธยาศัย เช่น จัดหาหรือดูแลอาหารการกินของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง มีกัณฑ์ถวายพร หรือของขวัญให้ตามเทศกาล เป็นต้น

2.1.2 ช่วยทำกิจธุระ การงาน เช่น ช่วยทำความสะอาดบ้านหรืองานบ้าน ช่วยซื้อของ ช่วยกิจธุระ การงานที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองขอให้ช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ เป็นต้น

2.1.3 รักษาชื่อเสียงวงศ์สกุล เช่น การไม่เสเพลสิ่งเสพติด ไม่ดื่มสุรา ไม่เล่นการพนัน ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง เป็นต้น

2.1.4 ประพฤติตนให้เหมาะสมกับความเป็นลูกที่ดี เช่น เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ปฏิบัติตนในโอวาทของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไหว้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ก่อนไปและกลับจากโรงเรียน เป็นต้น

2.2 ผู้เรียนเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้เรียนที่ดี ได้แก่ สุขภาพ นอบน้อม โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมานะในการเรียน ดูแลรักษาสถานที่ และสิ่งของทั้งส่วนรวมและส่วนตัว อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีความยึดมั่นในวิถีชีวิต รวมทั้งมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และผู้เรียนที่ไม่ขาดเรียน ไม่มาสาย ไม่ออกจากการศึกษากลางคันเพราะปัญหาด้านความประพฤติ และไม่มีปัญหาด้านการปกครอง

2.2.1 สุขภาพ นอบน้อม หมายถึง รู้จักให้เกียรติผู้อื่น เป็นกันเอง จริงใจ มีน้ำใจและเป็นมิตร เช่น ทักทายหรือยกมือไหว้เมื่อพบครู ก้มตัวเมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่ ฯลฯ

2.2.2 โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง ช่วยเหลือคนอื่นด้วยความเต็มใจ เช่น การช่วยเพื่อนนักเรียน หรือช่วยงานครู แบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน ฯลฯ

2.2.3 รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น หมายถึง เข้าใจและยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น เช่น ตั้งใจฟังเพื่อนอภิปราย/เล่าประสบการณ์หน้าห้อง/รายงานหน้าชั้นเรียน ไม่พูดคุยขณะที่เพื่อนพูด ฯลฯ

2.2.4 ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ เช่น ไม่คดโกง ไม่พูดปด ไม่หลอกลวง ไม่ลักขโมย ไม่ลอกการบ้าน ฯลฯ

2.2.5 มุ่งมานะในการเรียน หมายถึง ตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียน ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ ตั้งใจทำงานที่ครูมอบหมาย ฯลฯ

2.2.6 ดูแลรักษาสถานที่ และสิ่งของ ทั้งส่วนรวมและส่วนตัว หมายถึง ช่วยทำนุบำรุงสถานศึกษา ดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนรวมและของตนเอง เช่น ทำความสะอาดห้องเรียนปิดน้ำไฟเมื่อไม่ใช้ ไม่ขีดเขียนบนโต๊ะเรียน ฯลฯ

2.2.7 อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ ฯลฯ

2.2.8 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และรักความเป็นไทย หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของชาติไทย ประวัติของบุคคลสำคัญ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี มีความเคารพรัก ศรัทธาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม กฎมณเฑียรบาลไทย มีความรักความภูมิใจ และดำรงรักษาความเป็นไทย ฯลฯ

2.2.9 ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ ยึดมั่น และดำรงรักษาระบบ การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฯลฯ

2.3 ผู้เรียนมีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม หมายถึง ผู้เรียนให้การช่วยเหลือผู้อื่น หรือ ส่วนรวมในฐานะสมาชิกของสังคม และปฏิบัติอยู่ตลอดเวลาจนเป็นนิสัย เช่น บริจาคเพื่อสาธารณกุศล ช่วยทำความสะอาดสถานที่สาธารณะ ดูแลผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ เป็นต้น

3. ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หมายถึง ผู้เรียนที่ค้นคว้าหาความรู้จากการอ่าน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ และผู้เรียนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอก สถานศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

3.1 ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้จากการอ่านและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยการแสวงหาข่าวสาร หาข้อมูล หาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็น จินตนาการ ฯลฯ ที่บันทึกไว้ในเอกสารต่าง ๆ หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นศิลา ไบลาน ป้ายโฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ โดยการอ่าน การดู การฟัง และการเขียน

3.2 ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกสถานศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาโดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมนั้นทั้งในและนอกสถานศึกษา

4. ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น หมายถึง ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

4.1 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการคิด หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบที่นำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจและแก้ปัญหาของตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.2 ผู้เรียนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคม หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นสมรรถนะ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีความสามารถในการทำงานและ การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ซึ่งได้มีการปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและมี พัฒนาการทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับดี หมายถึง ร้อยละของผู้เรียนที่ได้คะแนนผลการทดสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) (O-NET) มากกว่าขีดจำกัดล่างของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ทั้งนี้ด้าน สมศ. จะเป็นผู้ดำเนินการให้ตามโปรแกรมการคำนวณ และมีพัฒนาการ

ทางการเรียนรู้ หมายถึง สถานศึกษามีค่าร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ

5.1 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.2 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.3 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.4 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.5 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.6 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.7 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

5.8 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 ระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้

4.3 มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2559: 2-3) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา มีจำนวน 4 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน

1.1.1 ความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น

1.1.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา

1.1.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.1.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร

1.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ

1.1.6 ความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน

1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

1.2.1 มีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมาย และวัฒนธรรมอันดีของสังคม

1.2.2 ความภูมิใจในท้องถิ่น และความเป็นไทย

1.2.3 ยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและความหลากหลาย

1.2.4 สุขภาวะทางร่างกาย และลักษณะจิตสังคม

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา

2.1 การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน

2.2 การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.2.1 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้าน ทุกกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

2.2.2 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

2.2.3 การวางแผนและการจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ

2.2.4 การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการ เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

2.4 การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.1 การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม

3.2 การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น

3.3 การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล

การใช้ระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน โดยรัฐต้องจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองของโลก เพื่อเป็นรากฐานที่พอเพียงสำหรับการใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อการพัฒนาหน้าที่การงานและการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่วนตนและครอบครัว และเพื่อสร้างเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคต

การพัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เทียบเคียง/ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกัน ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การเทียบเคียง/ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

การเทียบเคียง/ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา			
มาตรฐานการศึกษาชาติ	มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554 กระทรวงศึกษาธิการ (ประกอบด้วย 15 มาตรฐาน)	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2559 กระทรวงศึกษาธิการ (ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน)
มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะ ของคนไทย ที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะ พลเมืองและ พลโลก	มาตรฐานที่ 1 ผลการจัด การศึกษา	ด้านคุณภาพผู้เรียน (6 มาตรฐาน) มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี และมีสุนทรียภาพ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการ เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมี ความสามารถในการคิดอย่างเป็น ระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้มี ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะใน การทำงาน รักการทำงาน สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจต คติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม (5 มาตรฐาน) มาตรฐานที่ 15 การจัดกิจกรรม ตามนโยบาย จุดเน้น แนวทางการ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาและ ส่งเสริมสถานศึกษาให้ยกระดับ คุณภาพสูงขึ้น	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) ความสามารถในการอ่าน การ เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ ตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น 2) ความสามารถในการวิเคราะห์และ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา 3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร 4) ความก้าวหน้าทางการเรียน ตามหลักสูตรสถานศึกษา 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการจากผลการสอบวัด ระดับชาติ 6) ความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียน 1) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดี ตามที่สถานศึกษากำหนดโดยไม่ขัดกับ กฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม 2) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

การเทียบเคียง/ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา			
			<p>3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย</p> <p>4) สุขภาวะทางร่างกายและลักษณะจิตสังคม</p>
มาตรฐานที่ 2 การบริหารจัดการ	<p>มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา (1 มาตรฐาน)</p> <p>มาตรฐานที่ 14 การพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ปรัชญา และจุดเน้นที่กำหนดด้านคุณภาพการจัดการศึกษา (4 มาตรฐาน)</p> <p>มาตรฐานที่ 8 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล</p> <p>มาตรฐานที่ 9 คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง ชุมชนปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล</p> <p>มาตรฐานที่ 10 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน</p> <p>มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ด้านคุณภาพการสร้างสรรค์ผลงานแห่งการเรียนรู้</p> <p>มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีการสร้างส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้</p>	<p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา</p> <p>1. การมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน</p> <p>2. การวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา</p> <p>2.1 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนรอบด้านเป็นการอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>2.2 การวางแผนและดำเนินงานพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้าน ทุกกลุ่มเป้าหมายและทางวิชาชีพ</p> <p>2.3 การวางแผนการบริหารและการจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ</p> <p>2.4 การวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3. การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการร่วมรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน</p> <p>4. การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา</p>	

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

การเทียบเคียง / ความเชื่อมโยงของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา			
มาตรฐานการศึกษาชาติ	มาตรฐานการศึกษาตามกฎกระทรวง	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554 กระทรวงศึกษาธิการ (ประกอบด้วย 15 มาตรฐาน)	มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2559 กระทรวงศึกษาธิการ (ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน)
มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา	มาตรฐานที่ 2 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ด้านคุณภาพการจัดการศึกษา (1 มาตรฐาน) มาตรฐานที่ 7 ครูปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 1. การมีกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม 2. การจัดการเรียนการสอนที่ยึดโยงกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น 3. การตรวจสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
มาตรฐานที่ 3 แนวทางการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้	มาตรฐานที่ 4 การประกันคุณภาพภายใน	ด้านคุณภาพการจัดการศึกษา (1 มาตรฐาน) มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรฐานที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล การใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมาย หรือเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพผู้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน 2 ด้าน คือ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน (2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

5. ความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540: 17) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใด ๆ นั้น

อุทัย พรรณสุดใจ (2545) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกรักชอบยินดีเต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการ ทั้ง ด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ โดยอาจเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้นเป็นไปได้ในทางลบหรือบวก

ราชบัณฑิตสถาน (2546) ได้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ ดังนี้ คำว่า “พึง” เป็นคำกริยาอื่น หมายความว่า ยอมตาม เช่น พึงใจ และคำว่า “พอใจ” หมายถึง สมชอบ ชอบใจ

สรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ คือความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถเป็นไปได้ในทางที่ดีหรือไม่ดี หรือในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น

5.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

กัญญนันท์ ภัทร์สรณ์สิริ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงาน ของบุคลากรกรณีศึกษาสำหรับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พบว่าความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการ ดำเนินการกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ หากมีความพึงพอใจ จะส่งผลต่อความตั้งใจในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมส่งผลให้เกิดผลงานที่ดี นำมาซึ่งผลตอบแทนที่สูงขึ้น มีการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นและความมุ่งมั่นในการทำงาน ความพึงพอใจทำให้เกิดความสุขจากการปฏิบัติงาน ต้องการให้งานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3. เป็นสิ่งกำหนดลักษณะการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่ดี มีคุณภาพ ตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการที่เหมาะสม เกิดความประทับใจ

4. ช่วยพัฒนาคุณภาพของงาน หากมีความพึงพอใจจะเกิดความเต็มใจทุ่มเท สร้างสรรค์ และส่งเสริมมาตรฐานของงานที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล ต่องานและหน่วยงาน ทำให้เป็นสุข เกิดแรงจูงใจและกำลังใจที่ดี มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ระบบงานดำเนินไปด้วย ความราบรื่นเรียบร้อย และหน่วยงานมีบรรยากาศและภาพลักษณ์ที่ดี อีกทั้งช่วยให้เกิดความรักความสามัคคี มีพลังผลักดันให้หน่วยงานเจริญก้าวหน้า ที่สำคัญที่สุด ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในระดับสูงสุด

5.3 การประเมินความพึงพอใจ

อัมรัตน์ อนวัช (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อบริการของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อปัจจัยการให้บริการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริการ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ ด้านความรับผิดชอบ ความสามารถและบุคลิกภาพของผู้ให้บริการ ด้านลักษณะการให้บริการอย่างก้าวหน้า และด้านลักษณะทางกายภาพของห้องสมุดที่มีต่อการใช้บริการของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน กับความรู้สึกพึงพอใจของผู้ใช้บริการภายหลังที่ได้รับบริการในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง รวมทั้งศึกษาปัญหาที่ผู้ให้บริการประสบในการใช้บริการของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อาจารย์ ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ และบุคคลภายนอก ที่เข้ามาใช้ห้องสมุด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้บริการทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อบริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีความพึงพอใจปัจจัยในด้านการบริการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้ง 5 ด้าน กับความรู้สึกพึงพอใจพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการส่งผลให้เกิดการปรับปรุง พัฒนา รูปแบบการให้บริการด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความประทับใจและความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร

6. ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 519 ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 0-2236-5758 โทรสาร 0-2236-5540 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนจำนวน 2,053 คน

เดิมเปิดสอนเป็นโรงเรียนพานิชยการเป็นเวลา 30 ปี อาคารเรียนเดิมเป็นอาคารไม้ ต่อมา พ.ศ. 2461 กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้งบประมาณ 5,000 บาท เพื่อทำการซ่อมแซมใหม่ แล้วเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ขึ้นตรงต่อกรมสามัญศึกษา (เดิม) ส่วนการสอนในสายอาชีวศึกษาได้ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า ถนนสีพระยา เขตบางรัก ปัจจุบันคือโรงเรียนสารพัดช่าง โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม เริ่มรับสมัครนักเรียนเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2461 รับนักเรียนทั้งชายและหญิงอายุ ตั้งแต่ 6 - 12 ปี และเปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2461 ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนจำนวน 109 คน ครู 3 คน นางสุภาพ ติระนันท์ เป็นครูใหญ่คนแรก ต่อมาได้เพิ่มขึ้นเรียนจากประถมศึกษาปีที่ 3 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 และใน พ.ศ. 2482 ได้ยุบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - 8 ซึ่งเป็นไปตามแผนการศึกษาของชาติ ณ ขณะนั้น และ พ.ศ. 2498 ได้เปิดชั้นเรียนเพิ่มถึงชั้นเตรียมอุดมศึกษาทั้งแผนวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ นับเป็นโชคดีของโรงเรียนเนื่องจาก พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ทรงรับเป็นองค์อุปถัมภ์ของโรงเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 ทรงเอาพระทัยใส่ความเคลื่อนไหวของโรงเรียนทุกประการ และได้เสด็จเป็นองค์ประธาน วางศิลาฤกษ์ อาคารเรียน 3 ครั้ง และประทานนามตึกสองตึกว่า ตึกโสณบัณฑิตและตึกพิทยลาภ ทั้งเสด็จมาประทานประกาศนียบัตรแก่นักเรียนมิได้ขาด เหตุการณ์สำคัญที่โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามไม่มีวันลืมก็คือ เมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2499 ซึ่งนับเป็นวันมีมหาสิริมงคลแก่โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามฯ เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมโรงเรียนเป็นการส่วนพระองค์ โดยไม่โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งแถวรับ ให้ทุกอย่างดำเนินอยู่ในสภาพปกติ พระองค์มีพระราชประสงค์ ทอดพระเนตรการศึกษาเท่านั้น ต่อมาเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2504 ทรงเป็นประธานเปิดหอประชุม และอาคารตึกสมจิตต์ และวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2511 เสด็จพระราชดำเนินเป็นครั้งที่ 3 ทรงเป็นประธานในงานฉลองครบรอบ 50 ปี ของโรงเรียน และในโอกาสนี้ คุณหญิงสมจิตต์ กุลละวณิชย์ นายกสมาคมนักเรียนเก่า ครูและผู้ปกครองโรงเรียนในทศวรรษนั้นได้กราบบังคมทูลขอรับพระราชทานทุนและนามทุน เพื่อสงเคราะห์นักเรียนขัดสน ซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถได้พระราชทานนามทุนว่า “ทุนศรีพดุม” ซึ่งแปลว่า “ศรีสตรีผู้มีความเจริญ” โปรดเกล้าฯพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ จำนวน 2,000 บาทด้วย ต่อมาปี พ.ศ. 2514 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม เนื่องจากหนังสือราชการเกิดความสับสน กับโรงเรียนวัดมหาพฤฒารามที่สังกัดกรุงเทพมหานคร จึงได้ตัดคำว่า “วัด” ออกไปการดำเนินงานของโรงเรียนก้าวหน้าเป็นลำดับ และเมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2517 โรงเรียนได้สูญเสียครั้งยิ่งใหญ่เมื่อพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร องค์อุปถัมภ์ของสมาคมฯ และโรงเรียนสตรีมหาพฤฒารามสิ้นพระชนม์ ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์โรงเรียนเป็นเวลา 26 ปี และเป็นพระมหากรุณาธิคุณต่อโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม เมื่อสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถทรงรับสมาคมฯและโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม เข้าไว้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ในสมัยคุณหญิงสนองนาฏจารุติลภเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2518 ได้รับรางวัลดีเด่นของกรมสามัญ

ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในสมัยคุณหญิงสนองนาฏ จารุติลก และได้รับรางวัลอีกครั้งในปี พ.ศ. 2527 ในสมัยนางวิเชียร สามารถได้รับรางวัลติดต่อกัน 3 ปีซ้อนในปี พ.ศ. 2529-2531 คว้ารางวัลโรงเรียนดีเด่นทั้งสิ้น 5 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2521 ได้เปิดรับสมัครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นปีแรกและเปิดสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จนถึงปัจจุบัน ตามหลักสูตรการศึกษาของชาติ และ พ.ศ. 2539 ได้กลับมาใช้ชื่อโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์อีกครั้ง

ปัจจุบันโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 3 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 4 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จัดการศึกษาเฉพาะนักเรียนสตรี มีเนื้อที่ 5 ไร่ 65.86 ตารางวา มีอาคารเป็นตึกถาวร 6 หลัง คือ อาคาร 1 ตึกโสมบัณฑิตย์ เป็นอาคารเรียน 4 ชั้น อาคาร 2 ตึกพิทยลาภ เป็นอาคารเรียน 4 ชั้น อาคาร 3 ตึกศรีพดุม เป็นอาคารเรียน 5 ชั้น อาคาร 4 ตึกสมจิตต์ เป็นอาคาร 2 ชั้นเป็นบันเป็นหอประชุม ชั้นล่างเป็นโรงอาหาร อาคาร 5 ตึกคหกรรม เป็นอาคารเรียน 4 ชั้น เชื่อมต่อกับตึกโสมบัณฑิตย์ ตึกพิทยลาภ และตึกศรีพดุม สูดท้ายอาคาร 6 อาคารรวมน้ำใจ เป็นอาคาร 4 ชั้นและในปี พ.ศ. 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์มีอายุครบ 100 ปี ในสมัยนางอาลัย พรหมชนะ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนในปี 2557 - 2562 ได้รับถ้วยรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถด้านกีฬา บาสเกตบอลชนะเลิศรุ่น 13 ปี, 15 ปี และ 18 ปี ในปี พ.ศ. 2558 โรงเรียนได้รับรางวัลพระราชทานรางวัลเกียรติคุณ สัญญา ธรรมศักดิ์ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ระดับดีเด่นในปีการศึกษา 2559 รางวัล MOE AWARDS ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ปี พ.ศ. 2558-2559 รางวัล MOE AWARDS ด้านส่งเสริมปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รางวัลสถานศึกษาดีเด่นด้านอนุรักษ์พลังงาน รางวัลสถานศึกษาปลอดภัย ทั้งมีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบเพื่อรองรับการพัฒนาด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม ด้านดนตรี และด้านกีฬา เช่น ห้องสมุดดิจิทัล ห้องศูนย์ออกกำลังกาย แหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของโรงเรียน เรือนนอนนักกีฬา

คำขวัญโรงเรียน/คติพจน์

“ บุคคลย่อมได้เกียรติ เพราะประพฤติธรรม ”

ปรัชญาโรงเรียน

ความรู้ คู่ความดี

สีประจำโรงเรียน คือ สีกรมท่า-ฟ้า

กรมท่า หมายถึง ความมั่นคง และความสงบสุข

ฟ้า หมายถึง ความรุ่งโรจน์ และความสดใส

ข้อมูลด้านชุมชนในเขตบริการทางการศึกษา

สภาพที่ตั้งและการคมนาคม

สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามฯ มีลักษณะเป็นแหล่งธุรกิจและศูนย์การค้า

มีการประกอบธุรกิจกับชาวต่างประเทศมากที่สุด ถือเป็นย่านอุตสาหกรรมนานาชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มี วัดมหาพฤฒาราม โบสถ์กาลหว่าร์ สภาคริสตจักร มัสยิดฮารูน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ วัดไตรมิตรวิทยาราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จย่า สถานที่สำคัญใกล้เคียงโรงเรียน คือสถานีรถไฟหัวลำโพง ในด้านการศึกษา มีสถานศึกษา ทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

แหล่งเรียนรู้ภายใน ได้แก่ ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ห้องจริยธรรม ห้องสมุดงานแนะแนว ศูนย์ภาษาจีน ห้องสมุดดิจิทัล ห้อง E – classroom ห้องประชาคมอาเซียน ห้องสารานุกรม ป้ายนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่ม สวนลอยฟ้า มหาพฤฒาราม

สภาพเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ

อาชีพหลักของชุมชน คือ ธุรกิจ ค้าขาย ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพหลัก คือ รับจ้าง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รายได้โดยเฉลี่ย ต่อครอบครัว ต่อเดือน คือ 20,001 – 30,000 บาท

ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีบางส่วนนับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม ประเพณี/ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นวัฒนธรรมแบบผสมผสาน ทั้งวัฒนธรรมแบบไทย ไทยอีสาน จีน และอิสลาม เนื่องจากชุมชนอพยพมาจากหลายท้องถิ่น

กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและตัวชี้วัดความสำเร็จ

วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เป็นโรงเรียนชั้นนำในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ให้นักเรียนมีความเป็นเลิศเต็มตามศักยภาพ เป็นคนดี มีความสุขตามวิถีไทย ในความเป็นสากล

ค่านิยม (Popularity)

ค่านิยมที่บุคลากรต้องยึดถือเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงาน (เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กร)

1. มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่
2. มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ
3. เรียนรู้และทำงานเป็นทีม
4. สามัคคี มีน้ำใจ

พันธกิจ (Mission)

เพื่อให้โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามภารกิจ ดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล
2. จัดกิจกรรมตามระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียน

3. จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม
เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย

4. ส่งเสริมและพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอน งานวิจัย และเทคโนโลยี ให้เป็น
ครูมืออาชีพ

5. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

เป้าประสงค์ (Objective)

1. นักเรียนมีความรู้และทักษะนำไปใช้ในการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ และ
นำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ

2. นักเรียนทุกคนมีทักษะชีวิต เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

3. นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่ในการอนุรักษ์ เผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านพลังงาน
และสิ่งแวดล้อม

4. ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำ
ผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทนต่อการเปลี่ยนแปลง

5. โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย	4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง	6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย	8. มีจิตสาธารณะ

คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ

1. ขยัน หมั่นเพียร อดทนเรียนรู้ คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่าง
ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ อดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ

2. อดออม รู้จักใช้ เติมคุณค่า คือ การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของแต่
พอประมาณและให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ

3. ซื่อสัตย์ เอาใจใส่ แบ่งกันใช้ คือ ประพฤติตรง ไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความ
จริงใจ ปลอดจากความรู้สึกลำเอียง หรืออคติ

4. สร้างวินัย ให้ตนเอง คนรอบตัว คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและ
ข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเอง และวินัยต่อสังคม

5. รู้กาลเทศะ สุภาพ นอบน้อม คือ เรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่
ดีงาม มีสัมมาคารวะ

6. รักสิ่งแวดล้อม รักความสะอาด ทั้งกายใจ คือ ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส ที่เจริญตาทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น

7. รักสามัคคี มีเหตุผล ยอมรับกัน คือ ความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดงานอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอารัด เอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นการยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกันในลักษณะเช่นนี้เรียกว่าความสมานฉันท์

8. การแบ่งปัน ล้ำเลิศค่า พาสุขใจ คือ ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทร เอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มีความละเอียดรอบคอบตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

กลยุทธ์สถานศึกษา (Strategy)

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่น และองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ให้ร่มรื่นน่าอยู่ ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้

จากบริบทของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ดังกล่าวข้างต้น รวมถึงความถึงกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและตัวชี้วัดความสำเร็จ ที่บ่งชี้อย่างชัดเจนถึงความมุ่งมั่นของผู้บริหารในการร่วมกันกับภาคีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดทิศทางและจัดวางกลยุทธ์สถานศึกษาประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ค่านิยม พันธกิจ เป้าประสงค์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ รวมถึงค่านิยมหลักของคนไทยทั้ง 12 ประการ แรงแบนตาลใจสำคัญยิ่งที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญคือ ข้อมูลจากผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รอบสามของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในปี พ.ศ. 2555 รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ด้านผลการจัดการศึกษา และในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวจึงเลือกแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ สำหรับครูผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีการรวมตัวกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพ และเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระและส่งเสริมให้โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีศักยภาพของชุมชน มีกิจกรรมที่เน้นเชิงปฏิบัติ (Active learning) ให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดผลงานนักเรียนทั่วถึงทุกระดับชั้น และทุกรายวิชา โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและนำผลการประเมินไปพัฒนาตนเอง ครูลดบทบาทตนเองให้นักเรียนมีบทบาทร่วมในการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการพัฒนาครูรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงศึกษาองค์ประกอบของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เพื่อสร้างรูปแบบและแนวทางปฏิบัติของชุมชน พร้อมทั้งศึกษาและประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

**โครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**

แผนการขับเคลื่อนโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนใน
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561 ดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 แผนการขับเคลื่อนโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนใน
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

แนวทางการดำเนินงาน	กิจกรรม	ระยะเวลา
1. แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์	แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน PLC ประกอบด้วย 1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษา 3. หัวหน้าฝ่ายวิชาการ/กลุ่มสาระ/หัวหน้าระดับชั้น 4. ครู ฯลฯ	ตุ ล า ค ม 2560
2. กำหนดแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์	จัดทำแผนงานการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สู่สถานศึกษา ประกอบด้วย 1. สร้างทีมงาน PLC ที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ 2. สร้างความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางการปฏิบัติให้กับบุคลากรในสถานศึกษา (พาดู พาคิด พาทำ) 3. สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น (ระดับบุคคล ระดับองค์กร ระดับหน่วยงาน) 4. กำกับ ติดตาม นิเทศ และประเมินผล 5. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	พฤษภาคม 2561
3. การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สู่การปฏิบัติ	3.1 ขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สู่การปฏิบัติพร้อมทั้งบันทึกลงใน Logbook ตามลำดับดังนี้ 1) ค้นหาปัญหา 2) หาสาเหตุ	มิถุนายน 2561 มี น า ค ม 2562

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	กิจกรรม	ระยะเวลา
	3) แนวทางแก้ไข 4) ออกแบบกิจกรรมและ 5) นำสู่การปฏิบัติและการสะท้อนผล 3.2 สรุปรายงานผล และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้	
4. กำกับ ติดตามนิเทศและ ประเมินผล	4.1 จัดทำแผนและเครื่องมือ กำกับ ติดตาม นิเทศ และ ประเมินผลการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ 4.2 คณะกรรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สู่ สถานศึกษา ระดับสถานศึกษา ดำเนินการกำกับ ติดตาม นิเทศ และประเมินผลการขับเคลื่อน กระบวนการ PLC ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤ ฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ 4.3 เร่งรัด ติดตาม และสนับสนุน ข้าราชการและ บุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ	มิถุนายน 2561 - มี น า ค ม 2562
5. สรุปรายงานผลการ ดำเนินการการขับเคลื่อน กระบวนการ PLC ของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ	5.1 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รายงานผล การดำเนินการตามกระบวนการ PLC สู่สถานศึกษา พร้อม Logbook เป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ 5.2 คณะกรรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC สรุปรายงานผลการติดตามของโรงเรียนสตรีวัดมหา พฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ 5.3 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินีนาถ รายงานผลการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง	มี น า ค ม 2562

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	กิจกรรม	ระยะเวลา
6. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียน และยกย่องเชิดชู เกียรติ การ ช้บ เค ลี อ น ก ระ บ ว น ก า ร P L C ข อ ง ร อ ง เร ย น ส ต ร ี ว ั ด ม ห า พ ฤ ต ม า ร ร ม ใ น พ ระ บ ร ม ร า ช ิ น ุ ป ั ถ ั ม ั ก ์	6.1 สถานศึกษาจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Show & Share) การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ 6.2 ยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีกระบวนการดำเนินการที่ดี สามารถเป็นแบบอย่างได้และเผยแพร่	มี น ำ ค ม 2562

การนิเทศ ติดตาม และประเมินผล

การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561 มีรายละเอียดตามตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	การนิเทศ	การติดตามประเมินผล		
				เครื่องมือ	ระยะเวลา	ผู้นิเทศ
1	การสะท้อนปัญหา แนวทางการ แก้ปัญหาของกลุ่ม PLC (ระยะที่ 1)	เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางแก้ไข ปัญหาการจัดการเรียน การสอน	1. ทบทวนวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน PLC 2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียน การสอน 3. การพัฒนาทีมงาน 4. ความคิดเชิงบวก 5. แนวทางการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ 6. การบันทึก Logbook	แบบติดตาม	พ.ค. 2561	ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	การนิเทศ	การติดตามประเมินผล		
				เครื่องมือ	เครื่องมือ	เครื่องมือ
2	การดำเนินงานตามแนวทาง PLC (ระยะที่ 2)	เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามแนวทาง PLC ในการจัดการเรียนการสอนได้	1. ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ตามสภาพปัญหาและบริบทของสถานศึกษา เช่น Active learning, BBL, PBL, Lesson study, ICT, DLTV, DLIT ฯลฯ 2. การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้	แบบติดตาม	ภาคเรียนละ 2 ครั้ง	ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์
3	สรุปรายงานผลการดำเนินงาน PLC	เพื่อสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน PLC	1. แนวทางการเขียนสรุปรายงาน PLC 2. AAR	แบบรายงาน ผลการดำเนินงาน PLC	สิ้นสุดการดำเนินงาน	สพฐ.

สรุปได้ว่า โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มุ่งพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตอาสา รักษาสิ่งแวดล้อม สำนึกในความเป็นชาติไทยและมีวิถีชีวิตอยู่อย่างพอเพียง ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนและทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อแหล่งเรียนรู้ภายในและใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอกในการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยใฝ่รู้และศึกษาค้นคว้า รักการอ่านอย่างยั่งยืน ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีระบบเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยโรงเรียนจัดกิจกรรมได้ครอบคลุมทุกมาตรฐานและทุกตัวบ่งชี้มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง และผ่านการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอก ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและยกระดับสู่มาตรฐานสากล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2561

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

ประหยัด อินแปง (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษา พบว่า (1) ปัญหาในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามความคิดเห็นของครูโดยรวมนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (2) ซึ่งครูมีปัญหาในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในด้านคุณลักษณะของผู้เรียนโดยรวมนั้นอยู่ในระดับมาก (3) ครูมีความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านความสามารถและทักษะของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (4) ครูมีความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (5) ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ซึ่งมีปัญหาและความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยรวมเป็นรายด้านทุกด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (6) ผลการเปรียบเทียบปัญหาการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดต่างกันพบว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีปัญหาในการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวมแตกต่างกัน (7) ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวมแตกต่างกัน

พิเชษฐ เกษวงษ์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ประกอบด้วย 1) การสร้างจุดเริ่มแห่งความร่วมมือ เช่น ส่งเสริมให้ครูมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2) การจัดให้ครูมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน เช่น นำประเด็นปัญหาจากการปฏิบัติงานของครูมาพูดคุยแลกเปลี่ยนระหว่างกัน 3) การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม เช่น กำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมาย และ 5) การสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันในการทำงาน เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาร่วมกันของครูโดยแนวทางทั้ง 5 ด้านมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ทุกรายการ

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมาย การแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบสำคัญจำนวน 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการ

พัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ

มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และรายด้านทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นด้วยดัชนี PNI modified ได้ดังนี้คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน และ 3) ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีด้านที่เป็นจุดแข็ง คือ การวัดและประเมินผล และด้านที่เป็นจุดอ่อน คือ หลักสูตรกับการจัดการเรียนการสอน สำหรับกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลัก 3 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการ 29 วิธีดำเนินการ เช่น ผู้บริหารได้สนับสนุนให้เกิดการสื่อสารสองทางระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียนด้วยช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและมีประสิทธิภาพ สร้างทัศนคติที่ดีของครูต่อการประสานความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน เพื่อลดภาระงานและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรด้วยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือศึกษาดูงานโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนในการออกแบบเรื่องที่จะเรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการและศักยภาพ

ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ครูต้องเรียนรู้สัจทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมของโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่โดยครูร่วมกันเรียนรู้ (Collaboration Learning) ได้มีการเสริมสร้างพลังอำนาจ สร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนรู้พร้อมกันนำวัฒนธรรมของโรงเรียนบูรณาการเข้ากับวัฒนธรรมค่านิยม คุณค่าของตนเองที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการวางรูปแบบพฤติกรรมและการรับรู้ เพื่อประยุกต์กับการจัดการเรียนการสอนไปสู่เป้าหมายร่วมกันของโรงเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กร ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน องค์ประกอบที่ 2 การคิด ซึ่งเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ระหว่างครูเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม ครูต้องมีทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 3 แบบปฏิบัติที่ดี เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนจากการเรียนรู้ร่วมกันของครูในชุมชนแห่งการ

เรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำไปสู่ผลลัพธ์ คือ ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น และตอบสนองเป้าหมายของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ ก้าวสู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาระบบคุณภาพของโรงเรียนในการพัฒนาผู้เรียน ด้านการแบ่งปันแนวปฏิบัติส่วนบุคคลภายในกลุ่มครู องค์ประกอบที่ 4 การพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นโครงสร้างการเรียนรู้ในการที่ครูรักษาความรู้ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเองไว้ เป็นทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพและเป็นบันไดอาชีพ (Career Path) ในการเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ทำให้การเรียนรู้มีคุณภาพอยู่เสมอ แต่องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา มีกิจกรรมและเทคนิคที่สอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียน โดยใช้เทคนิควิธีการบรรยาย การตั้งคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และรายบุคคล การทดสอบ การแสดงบทบาทสมมติ และการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง ซึ่งเน้นให้ครูทุกคนในชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา พบว่า สมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรพล พิมพ์สอน (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผลการวิจัยพบว่า 1) มีสภาพการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการเป็นคนดีมากกว่าด้านอื่น มีปัญหาการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกเกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก 2) กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก 11 กลยุทธ์รอง มียุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ (1) การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (2) การพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (3) ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยี และเสริมสร้างบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และ (4) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาระดับชาติ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3) กลยุทธ์มีความสอดคล้อง เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัย แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ในลักษณะความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ดีของสถานศึกษาครอบคลุมอยู่ 5 ลักษณะ คือ 1.1) สถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและมีส่วน

ร่วม 1.2) สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 1.3) สถานศึกษาที่มีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 1.4) สถานศึกษามีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 1.5) สถานศึกษามีแนวการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน 2) แนวทางในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน มีความจำเป็นต้องพัฒนาผู้นำสถานศึกษาดังนี้ 2.1) พัฒนาภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและมีส่วนร่วม 2.2) จัดให้มีการเรียนรู้และประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 2.3) การสร้างค่านิยม วิสัยทัศน์ของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน 2.4) สร้างการมีเงื่อนไข และสภาพการณ์ที่สนับสนุนความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และ 2.5) สร้างแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน 3) ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก

อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคูณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน 2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือรวมพลัง 3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ 5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร บทสรุป คือ ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้านนโยบายการบริหารโรงเรียน ตามหลักการกระจายอำนาจการบริหารจัดการเพื่อสร้างครูผู้นำ ซึ่งการพัฒนาวัฒนธรรมของโรงเรียนเพื่อสร้างวัฒนธรรมกัลยาณมิตรทางวิชาการ และได้มีการพัฒนาทางวิชาชีพของครูที่มุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

อุดมสิน คันธภูมิ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ คือองค์ประกอบที่ 1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน ศิษย์เก่า พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ประชาชนชาวบ้าน หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชน องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการสร้างเครือข่ายมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างเครือข่าย ขั้นประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย ขั้นสร้างพันธะสัญญา ร่วมกัน ขั้นบริหารจัดการเครือข่าย และขั้นพัฒนาและรักษาความสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 3 ความร่วมมือ มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ การร่วมตระหนักและรับรู้ปัญหา การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติงานตามแผน และการร่วมวัดผลประเมินผล องค์ประกอบที่ 4 องค์ประกอบสำคัญของเครือข่าย ประกอบด้วย สมาชิกของเครือข่าย วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกัน ผู้ประสานงาน

เครือข่ายต่าง ๆ กิจกรรมการมีส่วนร่วมกันของสมาชิกเครือข่าย การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ระบบความสัมพันธ์ของเครือข่าย รวมทั้งระบบบริหารจัดการเครือข่าย และองค์ประกอบที่ 5 คุณภาพของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 3) ผลการศึกษาการใช้รูปแบบเครือข่ายด้านความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และนักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์หลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ร้อยละ 100 ความพึงพอใจของผู้บริหาร คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

กานดา เข้มศรี (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนคลองขลุงราษฎร์รังสรรค์ ตำบลคลองขลุง อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ได้แก่ สภาพการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการเป็นคนดี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ได้แก่ สภาพการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการเป็นคนเก่ง ปัญหาการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ได้แก่ ปัญหาด้านการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ได้แก่ มีปัญหาการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการเป็นคนที่มีความสุข สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพ มีแนวทางพัฒนาทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาผู้เรียนด้านการเป็นคนดี สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้กับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้เรียนด้านการเป็นคนดี ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนรู้ของครู สร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง จัดทำฐานข้อมูล วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เสริมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนจากภูมิปัญญา จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จัดให้มีการยกย่องชมเชยผู้เรียนที่มีคุณธรรมดีเด่น เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ 2) การพัฒนาผู้เรียนด้านการเป็นคนเก่ง สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงหลักสูตร ส่งเสริมการนิเทศการสอนของครู วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้สู่ชีวิตจริงของผู้เรียน ครูร่วมมือกับผู้ปกครองรวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยกันแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียน 3) ด้านการพัฒนาผู้เรียนด้านการเป็นคนมีความสุข สถานศึกษาควรมีการจัดทำสารสนเทศที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัญหาผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง ได้นำข้อมูลจากระบบดูแลช่วยเหลือมาเป็นฐานข้อมูลในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ดูแลน้อง ทุกภาคส่วน ป้องกันและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์ จัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง รวมถึงจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

บังอร เสรีรัตน์ (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา

ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ องค์ประกอบที่ 2 จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการหลักและบทบาทสำคัญ และองค์ประกอบที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนการใช้รูปแบบฯ และ 2) คะแนนชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิฑูล ทาชา (2559: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาอีเลิร์นนิ่งเพื่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: กรณีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตภาคอีสาน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน มีบทเรียนอีเลิร์นนิ่งเสริมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ได้จำนวน 15 รายวิชา และได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้วิจัยหลายประการ เช่น การรู้จักใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักจิตวิทยาในการทำงานเป็นทีม มีการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน การมุ่งคุณภาพของงาน เป็นต้น ในส่วนของผู้ร่วมวิจัย พบว่า ต่างได้ทราบถึงข้อจำกัดและศักยภาพของตน ได้เรียนรู้ถึงแนวทางวิธีการในการพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นส่วนเสริมในการเรียนการสอน ตรงตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริง ได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของน้ำใจของเพื่อนร่วมวิชาชีพในระดับสถาบัน ซึ่งได้พบว่า ได้เรียนรู้ที่จะนำเอาแนวคิดของอีเลิร์นนิ่งมาใช้จัดงาน จัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย นอกจากนั้น ได้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ว่า การพัฒนาอีเลิร์นนิ่งจะยังไม่หยุดลงใน 2 วงจร แต่จะยังคงมีการพัฒนาต่อไปอีกอย่างต่อเนื่องในอนาคต

ศยามน อินสะอาด และคณะ (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ไอซีทีของครูในสังกัด สพฐ. ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูในสังกัด สพฐ. มี 5 องค์ประกอบ คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและแรงจูงใจภายนอก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและแรงจูงใจ ด้านกระบวนการ ด้านคุณลักษณะชุมชน และด้านผลลัพธ์ โดยมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.86$, $S.D. = 0.31$) 2) ซึ่งได้ผลการดำเนินการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู มีสมาชิกเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู มีจำนวนทั้งสิ้น 94 คน และมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งปีนประสบการณ์สอนที่ดีโดยใช้ไอซีทีผ่านคลิปปวีดีโอ จำนวน 42 คน ซึ่งได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 47.61 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 28.57 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 7.14 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 4.76 3) การประเมินผลการดำเนินการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครู ซึ่งได้พบว่า การดำเนินการชุมชนมีระดับการปฏิบัติการอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ประกอบไปด้วย การเปลี่ยนแปลงปณิธานความมุ่งมั่นขั้นพื้นฐานของครู ด้านการเปลี่ยนแปลงการสอน ด้านการเปลี่ยนแปลงเพื่อศิษย์ ด้านการเปลี่ยนแปลงการทำงานของครู ด้านการเปลี่ยนวัฒนธรรมของโรงเรียน นอกจากนี้ ครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูมีทักษะการใช้ ICT

เพื่อการสอน เพิ่มความมั่นใจในการสอน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ ICT เพื่อ
บูรณาการในการสอน มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาผู้เรียนของตน

สรศักดิ์ นิมากร (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สังกัดสำนัก
บริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนเฉพาะความพิการ ทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สังกัดสำนักบริหารงาน
การศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การ
เรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพและการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ
มีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนเฉพาะความพิการ ทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สังกัดสำนักบริหารงาน
การศึกษาพิเศษ ซึ่งพบว่าผู้บริหารควรเปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็นของครู มีการส่งเสริมให้ครู
กล้าคิด กล้าแสดงออก ผ่านการขอความเห็นจากครู หรือได้มีการจัดให้มีการประชุมผู้บริหาร และครู
ควรมีการวางแผนและลงมือปฏิบัติร่วมกัน มีการตัดสินใจในส่วนของรูปแบบคณะกรรมการ ควรมีการ
ประชุมร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์หรือนโยบาย และจะต้องมีการนิเทศ
กำกับ ติดตามหลังจากการปฏิบัติงาน

สุภาพ คำวาง (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย
ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการพัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่ง
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และความต้องการจำเป็นในการ
พัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งพบว่า ในภาพรวม
มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการ
เรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายในเขตโซนเหนือ จังหวัด
เชียงราย ประกอบด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และปัจจัยสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ 2) กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู (Process) 5 ขั้นตอน
ได้แก่ ขั้นการสร้างสรรคความตระหนัก ขั้นปฏิบัติ ทดลองใช้ ขั้นนิเทศ กำกับ ติดตามเชิงรุก ขั้นสรุป
บทเรียนรู้ และขั้นขยายผลสู่ทุกชุมชน 3) การประเมินประสิทธิภาพ (Output) ได้แก่ ความรู้ความ
เข้าใจ มีทักษะและประสบการณ์ และความพึงพอใจ และ 4) มีการประเมินประสิทธิผล (Outcome)
ได้แก่ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อตัวนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และในกลุ่ม
เครือข่าย/ชุมชน ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายในเขตโซนเหนือ จังหวัด
เชียงราย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งในการทดลองใช้กระบวนการพัฒนา

วิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น เชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย 5 ขั้นตอน คือ สร้างสรรค์ความตระหนัก ได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการบริหารงาน PLC และทีม PLC จำนวน 17 กลุ่ม กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประเด็นพัฒนา ออกแบบและกำหนดปฏิทินการขับเคลื่อน PLC ชั้นปฏิบัติ การทดลองใช้ทีม PLC ได้ดำเนินกิจกรรมโดยวิเคราะห์ปัญหาการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม/แผนการสอน การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้/การปฏิบัติกิจกรรม ข้อเสนอ การแสดงความเห็นสะท้อนความคิดของทีม และข้อเสนอเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ชั้นนิเทศ กำกับติดตามเชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัญจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์และโซเชียลมีเดีย ชั้นสรุปบทเรียนรู้ ได้จัดทำรายงานสรุปประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ องค์ความรู้ และบทเรียนที่ได้รับจากการดำเนินงาน และชั้นขยายสู่ทุกชุมชน โดยการจัดนิทรรศการแสดงผลงานกลุ่ม ประกวดผลงาน/นวัตกรรมดีเด่น ถอดบทเรียน จัดทำรายงานการวิจัย เพื่อเผยแพร่ในกลุ่มเครือข่ายฯ สถานศึกษาอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในส่วนผลการประเมินด้านประสิทธิภาพพบว่า ในภาพรวมกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายในเขตโซนเหนือ จังหวัดเชียงรายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีทักษะและประสบการณ์ในการพัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด มีความพึงพอใจต่อกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ภายหลังการเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย พบว่า มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะและประสบการณ์นั้นสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินด้านประสิทธิภาพพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา กระบวนการทำงานแบบกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกได้ดีขึ้น ครูมีความรู้และทักษะในการผลิตสื่อการสอน ครูมีทักษะการสอน มีเทคนิควิธีการสอน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การทำงานร่วมกัน เกิดการพัฒนาตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของครูในโรงเรียน ซึ่งสถานศึกษาเกิดคุณลักษณะชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู มีครูมีอาชีพเพิ่มมากขึ้น มีคลังความรู้ และนวัตกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ได้เกิดศูนย์พัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของกลุ่มเครือข่าย ฯ จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

อุไรวรรณ พูลสมบัติ (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นสากลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีตัวชี้วัดคุณภาพด้านผู้เรียนสู่ความเป็น

สากลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความเหมาะสม 53 ตัวชี้วัดใน 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ด้านวิชาการ 2) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ทักษะในการสื่อสาร 4) ทักษะการคิด 5) ทักษะในการแก้ปัญหา 6) ทักษะชีวิต 7) มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยใช้ค่าสถิติวัดความสอดคล้องขององค์ประกอบเชิงยืนยัน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนสู่ความเป็นสากลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมี 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ 2) การพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะ 3) การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นพลโลก ซึ่งมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมและรายยุทธศาสตร์ในระดับมาก

เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2559: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ในทุกด้าน ปัจจัยทางการบริหารที่เป็นตัวทำนายที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ จำนวน 4 ปัจจัย ที่ร่วมกันพยากรณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน ได้แก่ 1) มีภาวะผู้นำ 2) มีระบบขององค์การ 3) มีโครงสร้างขององค์การ และ 4) การบริหารจัดการ ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยร่วมกันพยากรณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน ได้ร้อยละ 63.2

ชูชาติ พวงสมจิตร (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และแนวทางในการนำมาใช้ในสถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PCL นี้คือวิธีการพัฒนาครู โดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยว และมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อได้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PCL มีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) เป็นชุมชนที่มีฉันทะ และความศรัทธาในการทำงาน 3) เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ 4) เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้ การนำ PCL มาใช้ในสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นการสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายร่วมกัน และขั้นกำหนดกิจกรรมการพัฒนา 2) ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่กลุ่มทำกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ 3) ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่สมาชิกแต่ละคนนำผลการปฏิบัติมาเสนอในวงสนทนาโดยเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปกตินิยมใช้การทบทวนระหว่างปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือในการสังเกตผลการปฏิบัติงาน และ 4) ขั้นสะท้อนผลเป็นขั้นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูผ่านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครองและ

กรรมการสถานศึกษา เป็นหลักการนำ PLC มาใช้ในโรงเรียนจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นกับเงื่อนไข 5 ประการ ได้แก่ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุน และแบ่งปัน การเรียนรู้ร่วมกัน และการประยุกต์ใช้ ความรู้ค่านิยมร่วมและวิสัยทัศน์ร่วมของสมาชิก เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการแบ่งปันการปฏิบัติ

ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์กรประกอบ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ พบว่ามี 6 องค์กรประกอบ คือ (1) การศึกษาและกำหนดความต้องการการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (2) การวางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (3) การพัฒนาครูและบุคลากร (4) การสร้างทีมงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (5) การจัดการเรียน การสอน และ (6) การกำกับ ติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งทั้ง 6 องค์กรประกอบมีความ เหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$) 2) สภาพปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยรวมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) 3) รูปแบบในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของ โรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 2 คือ รูปแบบ 4T Model ประกอบด้วย T1 (Target) การกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T2 (Training) การพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน T3 (Teaching) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ T4 (Test) การ ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ซึ่งมีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 คน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$)

ปราณี ไชยภักดี (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ สถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ในภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกัน ซึ่งได้มีความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ สถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้านพบว่า ชุมชนกัลยาณมิตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 4) ครูที่มีประสบการณ์ในการ

ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 5) ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาพบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

พิมพ์อร สดเอี่ยม (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ได้ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน 2) มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ 3) การแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ 4) การลงมือปฏิบัติและทดลอง 5) ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 6) มุ่งที่ผลลัพธ์

เพียงตา กิจศิริวงษ์ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดเสาชิงหิน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) โรงเรียนวัดเสาชิงหินเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก สัดส่วนของครู : นักเรียน คือ 1 : 8 โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี 2) กิจกรรมการพัฒนาครู ประกอบด้วย จำนวน 4 แผนงาน 7 โครงการที่มีระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งหมด 10 วัน ผลการประเมินจำแนกรายด้านพบว่า ด้านความรู้ที่ได้รับจากการอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจต่อสื่อ/กิจกรรม โดยภาพรวมในระดับมาก และด้านความเป็นประโยชน์ในการนำความรู้ไปใช้โดยภาพรวมในระดับมาก 3) ผลการพัฒนาโรงเรียนมีดังนี้ 3.1) มีการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารและระบบการบริหารซึ่งมีการดำเนินการเสร็จแล้วทั้ง 10 ด้าน โดยพบว่า ผู้บริหารคอยให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูในการทำงาน และการบริหารงานของผู้บริหารมีความเป็นระบบขึ้น 3.2) มีการเปลี่ยนแปลงของครูและระบบการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าการดำเนินการเสร็จแล้วทั้ง 11 ด้าน 3.3) มีการเปลี่ยนแปลงระบบสภาพแวดล้อมของโรงเรียนพบว่า ศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนมีการดำเนินการเสร็จแล้ว ส่วนการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยและอาศรมครูอยู่ระหว่างดำเนินการ 3.4) มีการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนพบว่าการเปลี่ยนแปลงดีขึ้น 4) มีผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้และวิถีชีวิตในโรงเรียนและผลกระทบต่อชุมชนพบว่าการออกเสียงตามสายเพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนและครูจัดการเรียนการสอนแก่ชุมชนเพื่อให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ ชุมชนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

วาสนา ทองทวีงยศ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่

เกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษามัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูใน สถานศึกษามัธยมศึกษา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบรรยากาศ องค์กร และวัฒนธรรมองค์กร ที่ส่งผลการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา มัธยมศึกษา ตามลำดับ สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูใน สถานศึกษามัธยมศึกษา ได้ร้อยละ 79.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิริยะ วรายุ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลาย มาศพัฒนา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวางแผน (Planning) พบว่า ได้มีการแต่งตั้งทีมงานร่วมกับ ผู้วิจัยทำการเทียบเคียงสมรรถนะในวิจัยครั้งนี้ และได้ให้ความรู้กับทีมงานร่วมวิจัยเกี่ยวกับ กระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควบคู่กับการดำเนินการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสา ราษฏ์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และมีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของทั้งสองโรงเรียน 2) ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล (Analysis Data) พบว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ทุกรายการ 3) ผลการบูรณาการ (Integration) พบว่าควรมีการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุก องค์ประกอบเพราะทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันจะต้องดำเนินการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ไม่สามารถดำเนินการได้เฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง และได้กำหนดเป้าหมายในการ พัฒนาให้สูงขึ้นเทียบเท่ากับผลการดำเนินการของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เพื่อลดช่องห่างของ การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และ 4) ผลการปฏิบัติ (Action Plan) พบว่า มีการกำหนดกรอบ แนวคิดในการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนดำเนินการ และมีการดำเนินการปรับเทียบซ้ำเมื่อแล้วเสร็จการดำเนินการตามแผนดำเนินการ ผลที่ปรากฏได้คือ การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณ สารราษฎร์บำรุง) ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมและใกล้เคียงกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนามากที่สุด

ปรีชา แก้ววิเชียร (2561: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ แบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับการศึกษา ของโรงเรียนเทศบาล 1 บุรีราษฎร์ธรณีวิทยา การ วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมี ส่วนร่วมของชุมชน 2) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน

3) ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน และ 4) ประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับการศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 120 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้แบบสอบถาม และแบบประเมินความพึงพอใจ และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบที่แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1. โรงเรียนได้จัดให้มีการสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ยังไม่พร้อมรอยชัดเจนด้านเอกสารหลักฐานและการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง อีกทั้งชุมชนยังขาดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม 2. รูปแบบและวิธีการที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PARM Model ที่นำไปดำเนินการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ปรากฏว่า มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ 3. ได้มีการนำรูปแบบการประชุมปรึกษาหารือไปใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียน ผลการทดลองใช้อยู่ในระดับมาก ผลการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน-หลังการพัฒนา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ron, Cormier (2009: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ลักษณะชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ ผู้บริหารและครู ซึ่งผลการวิจัยได้พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) นั้น ได้ก้าวไปสู่แถวหน้าในฐานะกระบวนการที่มีศักยภาพเพื่อการพิจารณาในการตอบสนองความต้องการในการปรับปรุงโรงเรียน การทบทวนวรรณกรรมนี้เน้นที่สามคำถามการวิจัยพื้นฐาน: (a) คุณสมบัติของ PLC นั้นคืออะไร (b) ผู้บริหารมีบทบาทอะไรใน PLC? และ (c) ครูมีบทบาทอย่างไรใน PLC ในการทบทวนวรรณกรรมมีการตรวจสอบอย่างกว้างขวางของการศึกษาร่วมสมัยและกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยเสนอกรอบแนวคิดที่เสนอสำหรับคำถามวิจัยแต่ละข้อ ลักษณะของ PLCs รวมถึงวิสัยทัศน์ที่ใช้ร่วมกัน ความเป็นผู้นำที่ใช้ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกัน การเสริมสร้างศักยภาพและความรับผิดชอบ ซึ่งมีบทบาทหลัก คือ ผู้สื่อสาร ผู้ประสานงาน โค้ช ตัวแทนการเปลี่ยนแปลง ผู้สร้างความสามารถ และผู้ประสานงาน บทบาทของครูแบ่งออกเป็นผู้ปฏิบัติงานและผู้กระตุ้น

Vescio, Ross & Adam (2008: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพที่มีต่อการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งในผลการวิจัยพบว่า หลังจากภาพรวมของลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพ (PLC) ในต้นฉบับนี้แนะนำให้เสนอการทบทวน 10 การศึกษาอเมริกันและการศึกษาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับผลกระทบ

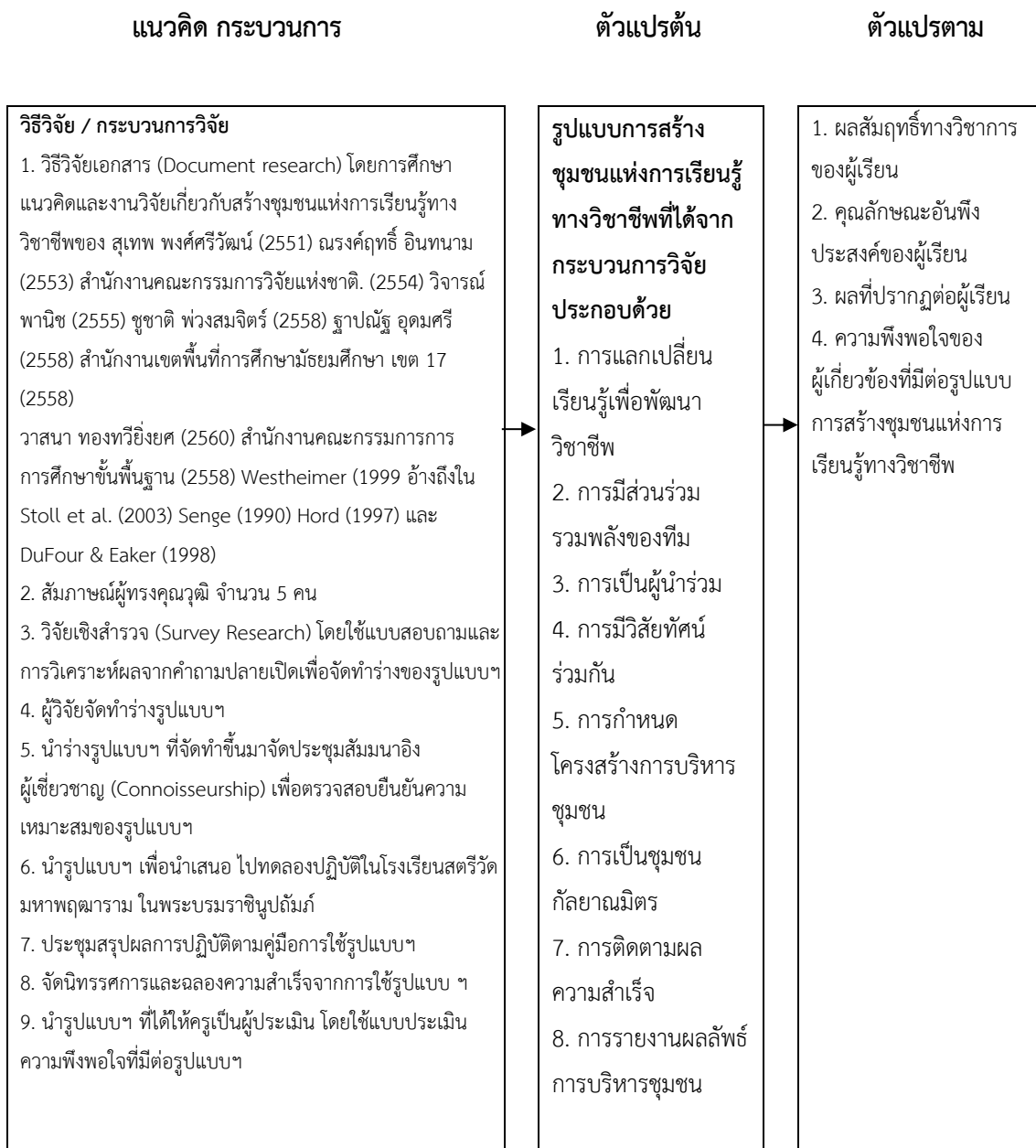
ของ PLC ในการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน แม้ว่าจรรยาบรรณตนเองเกี่ยวกับผลกระทบเชิงบวก แต่การศึกษาเชิงประจักษ์สำรวจผลกระทบของการฝึกการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ผลลัพธ์โดยรวมของการศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า PLC ที่ได้รับการพัฒนามาอย่างดีนั้นได้มีผลกระทบทางบวกต่อการสอนและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ความหมายของการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับขั้นตอนต่อไปในความพยายามที่จะจัดทำเอกสารผลกระทบของ PLC ในการสอนและการเรียนรู้รวมอยู่ด้วย

Suwanwong, A. (2016: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ถูกออกแบบมาเพื่อสังเคราะห์แนวคิดและหลักการของคุณลักษณะของมืออาชีพชุมชนการเรียนรู้ในบริบทการศึกษาไทย การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยาครั้งนี้ใช้การสอบถามเชิงบรรยายเพื่อรวบรวมข้อมูลผลการวิจัยพบว่า 5 ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้แบบมืออาชีพในบริบทการศึกษาไทย (1) วิสัยทัศน์ ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ใช้ร่วมกัน (2) การเรียนรู้ร่วมกันและการทำงานร่วมกัน (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) ผลสะท้อนความเป็นมืออาชีพ และ (5) ความเป็นผู้นำที่แบ่งปัน ตรวจสอบแต่ละลักษณะผ่านเลนส์บวกและลบ ได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิธีที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุดในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ระดับมืออาชีพในประเทศไทย

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นอย่างมาก ผู้สอนได้นำวิธีการชุมชนแห่งการเรียนรู้ไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนา ทั้งด้านตนเอง ด้านวิชาการ ด้านพฤติกรรมนักเรียน และอื่น ๆ ชุมชนแห่งการเรียนรู้สร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาเป็นองค์ความรู้ของตนเอง เพื่อนำไปพัฒนานักเรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อีกทั้งการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของนักเรียน

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในขอบเขตเนื้อหาและองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการศึกษเอกสารของ สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551) ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554) วิจารณ์ พานิช (2555) ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558) ฐาปณัฐ อุดมศรี (2558) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558) วาสนา ทองทวียิ่งยศ (2560) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) Westheimer (1999) อ้างถึงใน Stoll et al, 2003) Senge (1990) Hord (1997) และ DuFour & Eaker (1998) และคนอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมถึงได้ศึกษาการพัฒนาผู้เรียน การประเมินรูปแบบ ความพึงพอใจของรูปแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ดังภาพที่ 2.1

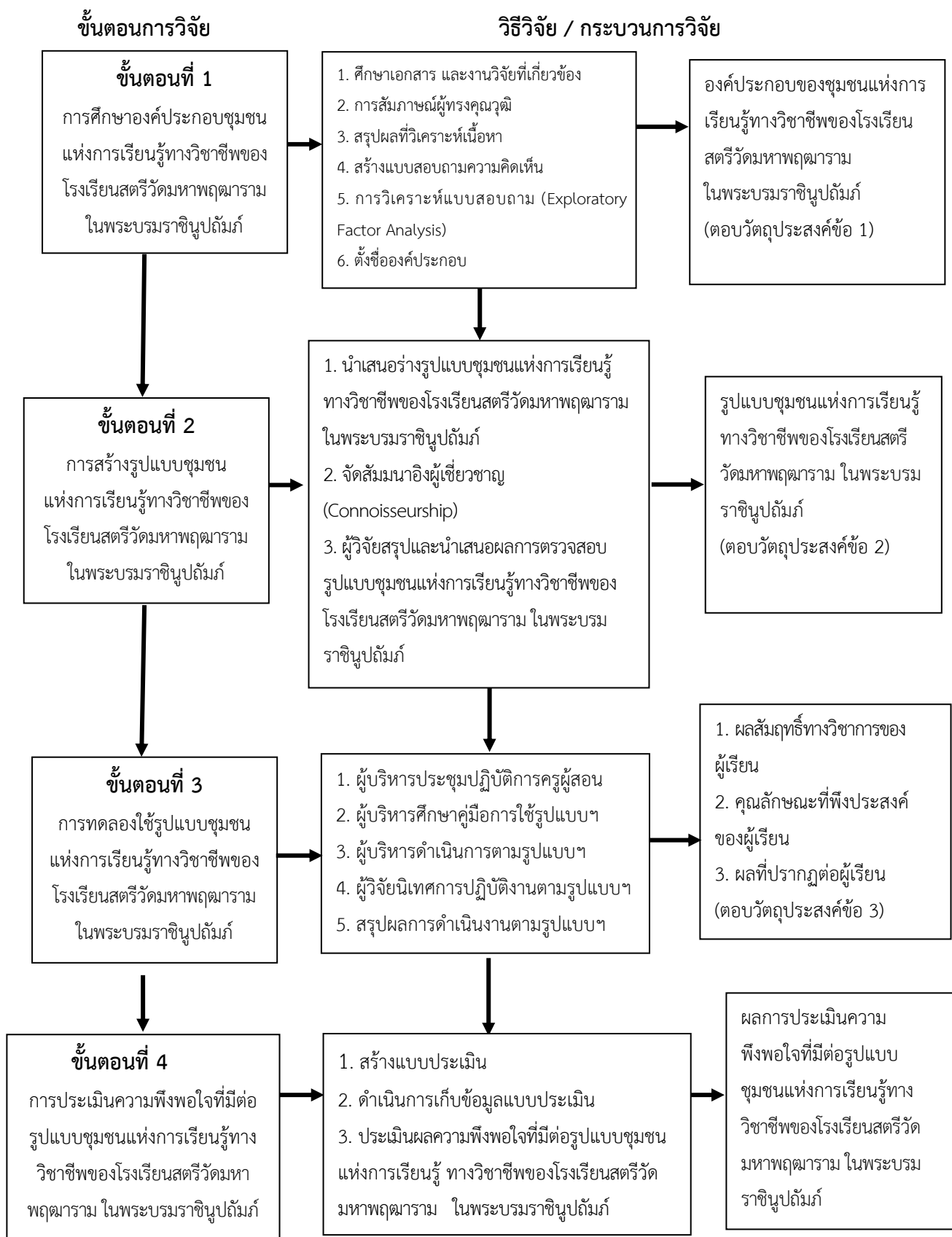
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยหลัก มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ (4) ประเมินความพึงพอใจ ที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
4. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 สรุปลงขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง/แหล่งข้อมูล

1.1.1 วิธีวิจัยเอกสาร (Document research) โดยการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551) ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554) วิจารย์ พานิช (2555) ชูชาติ พวงสมจิตร (2558) ฐาปณัฐ อุดมศรี (2558) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558) วาสนา ทองทวีงยศ (2560) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) Westheimer (1999) อ้างถึงใน Stoll et al, 2003) Senge (1990) Hord (1997) และ DuFour & Eaker (1998) และคนอื่น ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 คน เพื่อใช้จัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1.1.2.1 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1) นายขจิตพันธ์ สุวรรณสิริกิติ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี
- 2) นายจิณณภัทร พิบูลวิทิตธำรง ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

น้อมเกล้า

3) นายนฤภพ ชันทับไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปทุมธานี

1.1.2.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

- 1) รศ.ดร.สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยสยาม
- 2) รศ.ดร.มนสิข สิริสมบุญ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.1.3 ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มี 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 2 ตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ สถานที่ วัน เวลาที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 3 ข้อ ได้แก่

1) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ควรมีลักษณะอย่างไร

2) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ควรประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง

3) แนวทางในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ควรเป็นอย่างไร

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามการสร้างรูปแบบองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 74 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 109) ดังนี้

5 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมาก

3 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อย

1 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และจัดทำข้อสรุป

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ แล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง จำนวน 3 ข้อ

1.3 นำแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมเชิงเนื้อหา จำนวน 5 คน ได้แก่

1.3.1 ผศ.ดร.พล.ร.ต.หญิง สุภัทรา เอื้อวงศ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสยาม

1.3.2 ผศ.ดร.วรารณ พูลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครปฐม

1.3.3 ผศ.ดร.วิรัตน์ อินทสระ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

1.3.4 ผศ.ดร.เอกรัตน์ รวยรวย อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

1.3.5 ดร.นิยม ไผ่โสภาก ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหาค่าความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อ พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อคำถามทั้ง 3 ข้อ ได้ค่า IOC 1.00 ทุกข้อ ถือว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา

1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างฉบับสมบูรณ์ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยสร้างข้อคำถามจากตัวแปรที่ได้จากการสรุปผลการวิเคราะห์หลักการ แนวคิด และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.3 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่

2.3.1 ผศ.ดร.พล.ร.ต.หญิง สุภัทรา เอื้อวงศ์ อาจารย์ประจำ

มหาวิทยาลัยสยาม

2.3.2 ผศ.ดร.วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครปฐม

2.3.3 ผศ.ดร.วรรตต์ อินทสระ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2.3.4 ผศ.ดร.เอกรัตน์ รวยรวย อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

2.3.5 ดร.นิยม ไผ่โสภาก ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปหา

ค่าความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) เป็นรายข้อ พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบสอบถาม จำนวน 76 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ตัดบางข้อที่มีความซ้ำซ้อนกันออกบางส่วนตามความเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะออก จำนวน 2 ข้อ คงเหลือข้อคำถาม จำนวน 74 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครู โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสหวิทยาเขตจตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .95

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.3.1 สรุปผลที่ได้จากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.3.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้วยตนเอง ในปีการศึกษา 2561

1.3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรด้วยตนเองจำนวน 124 ฉบับ ได้ตอบกลับมา จำนวน 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในปีการศึกษา 2561

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.4.3 การวิเคราะห์คะแนนค่าตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 110)

4.51 – 5.00 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อยที่สุด

1.4.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA) ด้วยการวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบหลัก (principle component analysis: PCA) ด้วยการหมุนแกนแบบเอียง (oblique rotation) (แบบมุมแหลม) ด้วยวิธีโพรแมกซ์ (Promax rotation) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีน้ำหนักขององค์ประกอบ (factor loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (practically significant) มีค่าไอเกน (eigen values) ที่มากกว่า 1 และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวนตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามเกณฑ์ของไกเซอร์ (Kaiser's Criterion) (Kaiser's Criterion, 2001: 588)

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1) ค่า IOC (Item Objective Congruence)

2) สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีการของครอนบาค

(Cronbach)

1.5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) ค่าความถี่ (Frequency)

2) ค่าร้อยละ (Percentage)

3) ค่าเฉลี่ย (Mean)

4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ดำเนินการดังนี้

1) นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2) จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3) นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบให้เห็นชอบรูปแบบและสร้างคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลจัดสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 ท่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 3 ปี เป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี ได้แก่

- 2.1.1 นายชจิตพันธ์ สุวรรณสิริภักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี
- 2.1.2 นายจิณณภัทร พิบูลวิทิตธำรง ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
- 2.1.3 นายณฤภพ ชันทับไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
ปทุมธานี
- 2.1.4 รศ.ดร.ศิริพันธ์ สุวรรณมรรคา อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยสยาม
- 2.1.5 รศ.ดร.มนสิข สิริธสมบูรณ์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในชั้นตอนที่ 2

- แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 ศึกษาการจัดทำแบบตรวจสอบ และสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.2.2 จัดทำแบบตรวจสอบรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อส่วนประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในประเด็นความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือในลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list)

2.2.3 นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คนเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเอกสารฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ฉบับสมบูรณ์ต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) มีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ประสานผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ร่วมประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2.3.2 วางแผนการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยการจัดเตรียมประเด็นการประชุมสนทนากลุ่ม การจัดทำเอกสารประกอบการประชุม

2.3.3 จัดทำหนังสือจากโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการจัดส่งเอกสารประกอบการสัมมนาให้ผู้ร่วมสัมมนาศึกษาก่อนการเข้าร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

2.3.4 ดำเนินการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญในวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ห้องเกียรติยศ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2.3.5 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อคิดเห็นจากการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญ ตามประเด็นการประชุมสนทนากลุ่ม สรุป อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

2.3.6 รวบรวมข้อมูลการตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.3.7 ปรับปรุงรูปแบบ และคู่มือการใช้ฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages)

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

การศึกษาผลทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยทดลองใช้ในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 ประชุมปฏิบัติการครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.2 ครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

3.4 ผู้วิจัยนิเทศการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อสอบถามติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือแบบกัลยาณมิตร ตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กับครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบ โดยการวัดและประเมินผลจากคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

3.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3.5.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

3.5.3 ผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน

3.1 ประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 2,053 คน ในปีการศึกษา 2561

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในขั้นตอนที่ 3 คือ แบบบันทึกข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนจากครูผู้สอน หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในปีการศึกษา 2561 เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน ในปีการศึกษา 2560 และผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.3.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนจากครูผู้สอน หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในปีการศึกษา 2561 เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลในปี การศึกษา 2560

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการโดยใช้สถิติพื้นฐาน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (mean)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4.1 ประชากร

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยในขั้นตอนที่ 4 คือ ฉบับที่ 5 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ใน พระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

ทำการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 การประเมินใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 109) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

4.2.5 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90

4.2.6 จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ฉบับสมบูรณ์

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ และสรุปผลการประเมินรูปแบบที่ได้รับแบบประเมินกลับมา จำนวน 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 110)

4.51 – 5.00 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 – 3.50 หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

โดยค่าที่ยอมรับได้ในประเด็นการประเมินรายข้อมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับมากขึ้นไป

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่

4.5.1.1 ค่า IOC (Item Objective Congruence)

4.5.1.2 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีการของครอนบาค

4.5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.5.2.1 ค่าความถี่ (Frequency)

4.5.2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

4.5.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

4.5.2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอ ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

- 1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์
- 1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
 - 1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
- 1.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

- 2.1 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
- 2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

**ตอนที่ 3 ผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ
ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่
1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 2

3.2 ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ
ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 2

3.3 ผลงานนักเรียนด้านความสามารถทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม
ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

**ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สามารถสรุปได้ดังนี้

**ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรี
วัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2**

1.1 ผลการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด เพื่อหาตัวแปรจาก
เอกสาร โดยมีแหล่งข้อมูลของนักการศึกษา เอกสาร แนวคิด ที่นำมาวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่
4.1 ดังนี้

หมายเลข 1	คือ	สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2551)
หมายเลข 2	คือ	ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553)
หมายเลข 3	คือ	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554)

หมายเลข 4	คือ	จูเลีย ศรีษะโคตร (2557)
หมายเลข 5	คือ	ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558)
หมายเลข 6	คือ	ธำปณัฐ อุดมศรี (2558); วิจารณ์ พานิช (2555)
หมายเลข 7	คือ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (2558)
หมายเลข 8	คือ	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558)
หมายเลข 9	คือ	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559)
หมายเลข 10	คือ	Hargreaves (2003); Hord (1997)
หมายเลข 11	คือ	Senge (1990); Senge (1994)
หมายเลข 12	คือ	DuFour & Eaker (1998); DuFour (2004)
หมายเลข 13	คือ	Stoll et al. (2003)

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. การสร้างโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันในเรื่องคุณค่าอุดมการณ์ ค่านิยม และการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
2. การร่วมมือรวมพลังมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	
3. การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
4. การเรียนรู้ของครูและชุมชนที่ต้องใจกว้าง เปิดรับคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ		✓							✓				
5. การนิเทศและสะท้อนผลการปฏิบัติงาน		✓			✓	✓			✓		✓		✓
6. เน้นหลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน			✓	✓			✓	✓	✓	✓			
7. การรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน					✓		✓	✓					✓

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
8. การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง			✓		✓		✓	✓					✓
9. ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ		✓									✓		✓
10. แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน				✓		✓							✓
11. ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน				✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓
12. การเรียนรู้แบบกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม	✓		✓	✓		✓	✓	✓		✓			✓
13. การมีส่วนร่วมในการบริหารร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล			✓	✓		✓	✓	✓		✓			✓
14. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓
15. ประเมินผลต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเป็นไปเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนในมุมมองกว้าง			✓			✓					✓	✓	
16. ภาวะผู้นำร่วม			✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓		
17. การแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง			✓	✓			✓	✓			✓		
18. การสนับสนุนสภาวะแวดล้อม				✓		✓				✓			
19. ชุมชนกัลยาณมิตร			✓				✓						
20. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน			✓				✓						
21. สร้างความตระหนักถึงการดูแลรักษา ทะนุถนอม การจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อ เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน			✓	✓		✓							
22. หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล			✓	✓		✓							

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์เอกสารและแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากนักการศึกษา 13 คน พบว่า วิเคราะห์ตัวแปรที่สอดคล้องกันกับนักวิชาการได้ 22 ตัวแปร

1.2 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อดำเนินการวิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ดังนี้

หมายเลข 1	คือ	พิเชษฐ์ เกษวงษ์ (2556)
หมายเลข 2	คือ	วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)
หมายเลข 3	คือ	มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล (2557)
หมายเลข 4	คือ	ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557)
หมายเลข 5	คือ	เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558)
หมายเลข 6	คือ	อนุสรุ สุวรรณวงศ์ (2558)
หมายเลข 7	คือ	บังอร เสรีรัตน์ (2559); วิหุล ทาชา (2559)
หมายเลข 8	คือ	ศยามน อินสะอาด และคณะ (2559)
หมายเลข 9	คือ	สรศักดิ์ นิมากร (2559); สุภาพ คำวาง (2559)
หมายเลข 10	คือ	เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2559)
หมายเลข 11	คือ	ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560)
หมายเลข 12	คือ	ปราณี ไชยภักดี (2560); พิมพอร สดเอี่ยม (2560)
หมายเลข 13	คือ	วาสนา ทองพวยงยศ (2560); วิริยะ วราญ (2560)

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1. ความเป็นผู้นำร่วม/ภาวะผู้นำ		✓			✓	✓				✓	✓		✓
2. การมีวิสัยทัศน์พันธกิจ ค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓
3. การทำงานเป็นทีม ทีมร่วมแรงร่วมใจและการมีส่วนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓
4. ชุมชนกัลยาณมิตร		✓									✓		✓

ตารางที่ 4.2(ต่อ)

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
5. โครงสร้างการบริหารชุมชน		✓		✓						✓	✓		✓
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
7. การติดตามประเมินผลและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	✓		✓						✓		✓	✓	✓
8. การลงมือปฏิบัติ วิจัยและทดลอง			✓	✓	✓				✓		✓	✓	✓
9. มุ่งผลลัพธ์การบริหาร			✓	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓
10. มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
12. การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศสถานศึกษา			✓					✓				✓	✓
13. สนับสนุนให้เกิดการสื่อสารสองทางระหว่างครูผู้ปกครอง และนักเรียนด้วยช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและมีประสิทธิภาพ			✓	✓					✓				
14. สร้างแนวปฏิบัติที่ตรงกัน			✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓
15. ทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา									✓		✓	✓	
16. ทักษะในการผลิตสื่อการสอน ทักษะการสอน เทคนิควิธีการสอน									✓		✓	✓	

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิเคราะห์ตัวแปรที่สอดคล้องกันกับนักวิชาการได้ 16 ตัวแปร

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ตัวแปรจากการสัมภาษณ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

- หมายเลข 1 คือ รศ.ดร.สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา
- หมายเลข 2 คือ รศ.ดร.มนสิข สีทธิสมบุรณ์
- หมายเลข 3 คือ นายขจิตพันธ์ สุวรรณสิริภักดิ์
- หมายเลข 4 คือ นายจิณณภัทร พิบูลวิทธำรง
- หมายเลข 5 คือ นายนฤภพ ชันทัพไทย

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล				
	1	2	3	4	5
1. การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	✓			✓	✓
2. การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ	✓	✓		✓	✓
3. การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน	✓	✓	✓		✓
4. การแสวงหาการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	✓	✓	✓		✓
5. การบริหารการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	✓	✓		✓	✓
6. วิสัยทัศน์ร่วม		✓	✓	✓	✓
7. ทีมร่วมแรงร่วมใจ		✓		✓	✓
8. ภาวะผู้นำร่วม	✓	✓	✓	✓	
9. การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ		✓	✓	✓	✓
10. ชุมชนกัลยาณมิตร		✓		✓	✓
11. โครงสร้างสนับสนุนชุมชน		✓		✓	✓
12. ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	✓				
13. เงื่อนไขการสนับสนุนและการสร้างความสัมพันธ์		✓	✓		✓
14. การจัดการความรู้			✓		✓
15. การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓	✓		✓	
16. การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน	✓	✓	✓		✓
17. มีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓
18. การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์	✓			✓	✓
19. การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม	✓	✓		✓	✓
20. การควบคุมเกณฑ์มาตรฐาน	✓	✓	✓		✓
21. การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม	✓	✓	✓		✓
22. การกำหนดความผูกพันต่อเรื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์	✓	✓		✓	✓
23. วัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้		✓	✓	✓	✓
24. การมุ่งการเรียนรู้		✓		✓	✓
25. การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม	✓	✓	✓	✓	
26. แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน		✓	✓	✓	✓
27. ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้		✓		✓	✓
28. การประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์		✓		✓	✓
29. การกำหนดกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ	✓	✓	✓	✓	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวแปร	แหล่งข้อมูล				
	1	2	3	4	5
30. การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	✓	✓		✓	✓
31. การขัดเกลาทางสังคมของสมาชิกใหม่		✓	✓	✓	
32. การสร้างความตระหนักร่วมกัน	✓	✓			✓
33. การเรียนรู้ของทีม	✓	✓	✓	✓	✓
34. ความรอบรู้แห่งตน	✓	✓		✓	✓
35. หลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	✓		✓		✓
36. หลักการมีส่วนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓
37. หลักของผู้มีส่วนได้เสีย	✓		✓	✓	✓
38. หลักความสนใจ	✓				✓
39. หลักการสร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี	✓	✓	✓	✓	
40. หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล	✓		✓		✓
41. การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓
42. ร่วมกันรับผิดชอบ	✓	✓	✓	✓	✓
43. การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน	✓		✓	✓	✓
44. ความมุ่งมั่นแห่งตน	✓	✓			✓
45. รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง	✓			✓	✓
46. การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์	✓	✓		✓	✓
47. การรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน	✓	✓	✓		✓
48. การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน	✓	✓	✓		✓
49. การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน		✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พบว่า วิเคราะห์ตัวแปรที่สอดคล้องกันได้ 49 ตัวแปร

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์เอกสารการ แนวคิด และทฤษฎี จำนวน 22 ตัวแปร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 16 ตัวแปร และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 49 ตัวแปร และนำตัวแปรที่ได้ทั้งหมด 87 ตัวแปร ซึ่งได้ตัวแปรที่มีสอดคล้องกันมาทำการสร้างแบบสอบถาม จำนวน

74 ข้อ แล้วทำการสอบถามผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 124 ฉบับ ได้ตอบกลับมาจำนวน 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตารางประกอบคำบรรยาย ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	43	34.68
หญิง	81	65.32
รวม	124	100
อายุ		
ต่ำกว่า 31 ปี	11	8.84
31 – 40 ปี	35	28.18
41 – 50 ปี	47	37.57
50 ปีขึ้นไป	31	25.41
รวม	124	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	87	70.17
สูงกว่าปริญญาตรี	37	29.83
รวม	124	100

จากตารางที่ 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ด้านเพศผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 65.32 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68

ด้านอายุผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 37.57 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.41 และอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 70.17 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83

1.4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ข้อ	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1	การมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ	3.69	1.41	มาก
2	การเป็นผู้เข้าร่วม	3.49	1.33	ปานกลาง
3	การเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.56	1.36	มาก
4	การเป็นผู้ที่ให้โอกาสและแบ่งปันกัน	3.75	1.39	มาก
5	การปฏิบัติตนต่อกันและกัน	3.75	1.38	มาก
6	การสนับสนุนและการเป็นผู้เข้าร่วมกันในชุมชน	3.63	1.43	มาก
7	ความมุ่งมั่นแห่งตน	3.52	1.29	มาก
8	รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง	3.63	1.33	มาก
9	ความสามารถในการรวบรวมความคิดสร้างสรรค์	3.41	1.33	ปานกลาง
10	ความมุ่งมั่นในงานอย่างต่อเนื่อง	3.55	1.40	มาก
11	การให้โอกาสความเป็นผู้นำทางวิชาชีพอย่างทั่วถึง	3.62	1.38	มาก

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

ข้อ	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
12	การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำกันและกัน	3.65	1.39	มาก
13	การมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	3.66	1.40	มาก
14	การประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์	3.66	1.38	มาก
15	การสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชน	3.55	1.41	มาก
16	ติดตามผลจากการปฏิบัติที่ดีที่สุดของสมาชิกในชุมชน	3.48	1.33	ปานกลาง
17	การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ในภารกิจร่วม	3.56	1.36	มาก
18	การแบ่งปันให้สมาชิกปฏิบัติอย่างทั่วถึง	3.45	1.39	ปานกลาง
19	การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มแบ่งปันประสบการณ์	3.69	1.18	มาก
20	การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี	3.53	1.36	มาก
21	การมีทักษะการเป็นผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนแปลงและสื่อสารกันด้วยดี	3.46	1.32	ปานกลาง
22	การส่งเสริมครูในการวางแผนและพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเอง	3.60	1.36	มาก
23	ความรู้แห่งตนของครูผู้เป็นสมาชิกในชุมชน	3.69	1.38	มาก
24	การเป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรม	3.67	1.31	มาก
25	การคิดอย่างเป็นระบบ	3.64	1.37	มาก
26	หลักความสนใจใฝ่รู้	3.78	1.37	มาก
27	การเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย	3.81	1.18	มาก
28	ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ ร่วมมือร่วมพลัง	3.55	1.36	มาก
29	การตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและงานที่บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	3.70	1.24	มาก
30	การเรียนรู้ของทีมงานร่วมกัน	3.60	1.32	มาก
31	การสร้างความตระหนักร่วมกันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.47	1.34	ปานกลาง
32	การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	3.48	1.30	ปานกลาง
33	การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	3.45	1.29	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
34	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน	3.52	1.30	มาก
35	การประสานความร่วมมือในกิจกรรม ที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน	3.67	1.36	มาก
36	การมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล	3.79	1.39	มาก
37	การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์	3.74	1.28	มาก
38	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล แบบกัลยาณมิตร	3.62	1.41	มาก
39	การรับผิดชอบร่วมกันต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	3.70	1.41	มาก
40	การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อมั่นไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน	3.66	1.45	มาก
41	ความเป็นทีมและเครือข่ายการเรียนรู้	3.67	1.28	มาก
42	การวางแผนปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	3.70	1.24	มาก
43	การแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน มีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.74	1.31	มาก
44	การนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน	3.78	1.27	มาก
45	การติดตามผลจากการลงมือทำและร่วมเรียนรู้จากการทำงานปฏิบัติ ที่ดีต่อกัน	3.53	1.29	มาก
46	การเสริมสร้างแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.78	1.22	มาก
47	การปรึกษาหารือพูดคุยในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.85	1.21	มาก
48	การเผชิญกับผู้ต่อต้านเป้าหมายร่วมของครู ด้วยเหตุผล	3.86	1.28	มาก
49	การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนปัญหาอย่างรอบด้าน	3.71	1.29	มาก
50	การสร้างเครือข่ายและการติดตามผลจากการสะท้อนคิด	3.97	1.33	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
51	หลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน แบ่งปันวิธีการปฏิบัติที่เป็นตัวอย่างที่ดี	3.73	1.20	มาก
52	การประชุมหาทางออกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	1.25	มาก
53	การสร้าง การจัดเก็บ การนำไปใช้ขององค์ความรู้ที่ดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.69	1.14	มาก
54	การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.77	1.16	มาก
55	การสนับสนุนการเรียนรู้แบบกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกันและเสมอภาค	3.78	1.19	มาก
56	การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	3.84	1.16	มาก
57	การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพอย่างเสมอภาค	3.86	1.18	มาก
58	การเน้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.86	0.83	มาก
59	การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู	3.80	1.17	มาก
60	การกำหนดความผูกพันและมีการตรวจสอบผลลัพธ์	4.09	1.03	มาก
61	การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์	3.71	0.96	มาก
62	การมีเงื่อนไขที่สนับสนุนการดำเนินงาน	3.38	1.12	ปานกลาง
63	เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้	3.81	0.94	มาก
64	มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้	3.97	0.80	มาก
65	มีกรรมการชุมชนที่มีคุณธรรมจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	3.78	0.92	มาก
66	การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร	3.87	0.93	มาก
67	มีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร	3.85	0.99	มาก
68	การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน	4.14	0.96	มาก
69	การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก	4.06	0.82	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
70	วัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ร่วมกัน	3.69	0.89	มาก
71	การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน	3.55	1.22	มาก
72	มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน	3.75	1.30	มาก
73	มีการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	3.91	1.33	มาก
74	มีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	3.81	1.33	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.70	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ในภาพรวม ตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด-ต่ำสุดของระดับมาก อยู่ระหว่าง 3.51 – 4.14 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.45 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด-ต่ำสุดของระดับปานกลางอยู่ระหว่าง 3.38 – 3.49 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่าง 1.12– 1.39

1.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและความเหมาะสมของตัวแปรองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้วยค่า KMO โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติขั้นสูง คือ สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ใช้ประเภทการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง

ตัวแปร และความเหมาะสมของตัวแปรองค์ประกอบ ด้วยค่า KMO และการทดสอบ Barlett's Sphericity Test

การวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ชั้นตอนนี้เป็น การนำความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis) เพื่อให้ทราบองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ต่อไปนี้

ทดสอบความเหมาะสม ความเพียงพอ และเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งพิจารณาจากสถิติทดสอบสองค่า คือ

1) ค่า KMO และ Bartlett's Test โดยดูค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) ที่มีค่ามาก (เข้าใกล้หนึ่ง) และ

2) ค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของ Bartlett's Test of Sphericity:

H_0 : ตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความสัมพันธ์กัน

โดยพิจารณาจากค่า Chi-Square และการมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (Sig \leq .05) ว่า ยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ผลการวิเคราะห์ ดังปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่า KMO และ Bartlett's test of sphericity

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy		.863
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	17832.315
	df	2701
	sig	.000

จากตารางที่ 4.6 พบว่า จากการทดสอบ ค่า MSA ตามวิธีของ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ .863 แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 74 ตัวแปรของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นั้นเป็นจำนวนข้อมูลที่มีความเพียงพอและมีความเหมาะสม สามารถใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ระดับดีมาก ทั้งนี้เพราะว่าค่า KMO มีค่ามากกว่า .05 และเข้าใกล้ 1 และเมื่อทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งพบในลักษณะเดียวกันคือ ค่า Chi-Square เท่ากับ 17832.315 ค่า Significance เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งแสดงว่า ค่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทั้ง 74 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทำให้สามารถนำข้อมูลนี้ไปวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ได้

ทำการสกัดปัจจัย (factor extraction) ดำเนินการโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principle component analysis: PCA) ด้วยการหมุนแกนแบบเอียง (oblique rotation) (แบบมุมแหลม) ด้วยวิธีโพรแมกซ์ (Promax rotation) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าน้ำหนักที่มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (practically significant) มีค่าไอเกน (eigen values) ที่มีค่ามากกว่า 1 และมีตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบจำนวนตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ตามเกณฑ์ของไกเซอร์ (Kaiser's Criterion) ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวแปรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

องค์ประกอบ (component)	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation sums of squared loadings
	ค่าความแปรปรวน ของตัวแปร (Eigen values)	ค่าความแปรปรวน ร้อยละ (% of variance)	ค่าความแปรปรวน สะสม ร้อยละ (Cumulative %)	
1	20.741	28.029	28.029	19.630*
2	14.457	19.536	47.565	14.104*
3	6.161	8.326	55.891	9.522*
4	4.234	5.722	61.613	5.571*
5	3.221	4.353	65.966	4.516*
6	2.309	3.120	69.085	4.721*

ตารางที่ 4.7(ต่อ)

องค์ประกอบ (component)	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation sums of squared loadings
	ค่าความแปรปรวน ของตัวแปร (Eigen values)	ค่าความแปรปรวน ร้อยละ (% of variance)	ค่าความแปรปรวน สะสม ร้อยละ (Cumulative %)	
7	2.201	2.974	72.060	5.989*
8	1.592	2.151	74.211	4.317*
9	1.495	2.020	76.231	2.441
10	1.344	1.816	78.047	2.741
11	1.084	1.465	79.512	3.177
12	1.019	1.377	80.889	4.354

* องค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไป และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) 0.50 ขึ้นไป

จากตารางที่ 4.7 พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (eigen values) มากกว่า 1 มีจำนวน 12 องค์ประกอบ เมื่อหมุนแกนแล้วอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 80.889 แต่เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มีค่าไอเกน (eigen values) มากกว่า 1 และมีตัวแปรอธิบายองค์ประกอบตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป พบว่า มีเพียง 8 องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ องค์ประกอบที่ 1-8 ส่วนองค์ประกอบที่ 9-12 ขาดคุณสมบัติตามเกณฑ์จึงไม่เข้าข่ายการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรที่ 3, 5, 18, 48 และ 62

สำหรับองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 8 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1-8 นั้น ซึ่งหมุนแกนแล้ว องค์ประกอบที่ 1 มีค่าไอเกน (Eigen values) สูงสุดเท่ากับ 19.630 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 28.029 องค์ประกอบที่ 2 มีค่าไอเกน (Eigen values) มีค่าเท่ากับ 14.104 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 19.536 องค์ประกอบที่ 3 มีค่าไอเกน (Eigen values) มีค่าเท่ากับ 9.522 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 8.326 และ องค์ประกอบอื่น ๆ มีค่าไอเกน (Eigen values) และความสามารถใช้ในการอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดค่อยๆ ลดลงตามลำดับ และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบแล้ว พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ทั้งหมดร้อยละ 74.211 ($28.029+19.536+8.326+5.722+4.353+3.120+2.974+2.151$) เพื่อความสะดวกในการเรียกชื่อองค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้เรียงลำดับที่องค์ประกอบ ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 องค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

องค์ประกอบที่	จำนวนตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading)
1	11	.623-.871
2	16	.701-.950
3	23	.639-.923
4	4	.803-.867
5	3	.585-.760
6	5	.542-.731
7	3	.506-.879
8	4	.527-.813
รวม	69	.506-.950

จากตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ 8 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปร 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .623-.871 องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวแปร 16 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .701-.950 องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวแปร 23 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .639-.923 องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวแปร 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .803-.867 องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวนตัวแปร 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .585-.760 องค์ประกอบที่ 6 มีจำนวนตัวแปร 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .542-.731 องค์ประกอบที่ 7 มีจำนวนตัวแปร 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .506-.879 องค์ประกอบที่ 8 มีจำนวนตัวแปร 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .527-.813 รวมจำนวนตัวแปรทั้งสิ้น 69 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .506-.950 มีตัวแปรที่ไม่เข้าเกณฑ์ จำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรที่ 3, 5, 18, 48 และ 62 ได้ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และตั้งชื่อองค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบได้ดังแสดงในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
54	การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.871	1
57	การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ	.851	2
53	หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี	.838	3
52	การประชุมทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	.827	4
56	การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ	.806	5
51	เน้นหลักการ สื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกื้อกูลระหว่างกัน	.761	6
55	การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน	.746	7
47	การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	.682	8
44	แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย้ความต้องการของนักเรียน	.664	9
46	การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ	.646	10
49	การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้	.623	11
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 9.522	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 8.326	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .623 ถึง .871 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 9.522 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 8.326 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 11 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ”

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
36	การมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล	.950	1
34	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน	.928	2
32	การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	.924	3
38	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล	.915	4
30	การเรียนรู้ของทีม	.914	5
35	ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุ เป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน	.910	6
39	การรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน	.908	7
40	การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อใจไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน	.896	8
33	การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการ เรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน	.883	9
37	การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้	.876	10
31	การสร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	.875	11
41	ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้	.820	12
28	ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง	.800	13
43	การแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	.760	14
29	ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	.730	15
42	มีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	.701	16
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 14.104	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 19.536	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีมซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 16 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .701 ถึง .950 มีค่าความแปรปรวนของ องค์ประกอบเท่ากับ 14.104 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.536 ซึ่งแสดงว่า องค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 16 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อ องค์ประกอบที่ 2 ว่า “การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม”

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
13	คุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	.923	1
14	การประยุกต์ใช้ความรู้	.921	2
25	การคิดอย่างเป็นระบบ	.921	3
20	การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี	.921	4
12	การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ	.919	5
22	การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน	.917	6
17	การประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์	.914	7
23	ความรอบรู้แห่งตน	.907	8
9	การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์	.906	9
15	การสร้างความสัมพันธ์	.904	10
7	ความมุ่งมั่นแห่งตน	.899	11
2	ร่วมเป็นผู้นำ	.890	12
21	การมีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี	.878	13
6	การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน	.866	14
11	การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ	.863	15
4	ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน	.859	16
27	ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย	.855	17
10	ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	.829	18
1	หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา	.809	19
8	รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง	.804	20
26	หลักความสนใจ	.792	21
24	เป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ	.676	22
19	การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม	.639	23

ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values) = 19.630

ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 28.029

จากตารางที่ 4.11 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 23 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .639 ถึง .923 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.630 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 28.029 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 23 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า “การเป็นผู้นำร่วม”

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
74	สร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.867	1
73	การสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	.865	2
72	มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ	.856	3
71	การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน	.803	4
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 5.571	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 5.722	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .803 ถึง .867 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.571 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.722 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า “การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน”

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
64	โครงสร้างสนับสนุนชุมชน	.760	1
63	เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้	.666	2
69	การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและ ภายนอก	.585	3
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 4.721	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 3.120	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .585 ถึง .760 ซึ่งมีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.721 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 3.120 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า “การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน”

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
66	ชุมชนกัลยาณมิตร	.731	1
67	ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร	.705	2
65	หลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	.686	3
68	การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้	.619	4
70	วัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้	.542	5
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 4.516	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 4.353	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .542 ถึง .731 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.516 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.353 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 6 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 6 ว่า “การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร”

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
45	ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ	.879	1
16	ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน	.715	2
50	หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล	.506	3
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 5.989	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 2.974	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .506 ถึง .879 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.989 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 2.974 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 7 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 7 ว่า “การติดตามผลความสำเร็จ”

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

ตัวแปร	ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับ
61	การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์	.813	1
58	การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน	.641	2
59	การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู	.533	3
60	การกำหนดความผูกพันต่อเรื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์	.527	4
ค่าความแปรปรวนของตัวแปร (Eigen values)		= 4.317	
ค่าร้อยละของความแปรปรวน		= 2.151	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนซึ่งมี องค์ประกอบที่สังเกตได้จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .527 ถึง .813 มี ค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.317 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบ เท่ากับ 2.151 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 8 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 8 ว่า “การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน”

หลังจากทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

วัตถุประสงค์ในการสร้างรูปแบบ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 ให้กับโรงเรียนได้นำไปใช้
2. เพื่อให้ทุกฝ่ายในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์นำรูปแบบชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไปใช้ได้

วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบ

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียน
3. เพื่อประโยชน์ในการบริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ไปสู่ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้เกิดประสิทธิภาพ

บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทดังนี้

1. สร้างความตระหนัก และความรับผิดชอบในหน้าที่ต่อตนเอง โดยศึกษาทำความเข้าใจ คู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในส่วนของ แนวคิด หลักการ องค์ประกอบ และวิธีการดำเนินงานให้เข้าใจอย่างชัดเจน
2. สร้างความรู้ความเข้าใจกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู บุคลากร นักเรียน ตลอดจน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบฯ
3. เป็นผู้นำในการวางแผนและร่วมกันสร้างข้อตกลงในการดำเนินงานร่วมกันในการพัฒนา ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ตามคู่มือ ตลอดจนร่วมอภิปรายถึงรายละเอียดการดำเนินงาน และวางแผนเตรียมการด้านวัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ระยะเวลา และสถานที่ในการดำเนินการ
4. มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้ครูผู้สอน และบุคลากร โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ ทบทวนการดำเนินงานตามรายละเอียดของการพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบ ตลอดจนการติดตามการ ดำเนินงาน
5. เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานหรือเครือข่ายร่วมพัฒนาอื่น เพื่อร่วมอำนวยความสะดวก และสนับสนุนด้านต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดสภาพแวดล้อมการทำงานให้มีความเหมาะสม บริหารงานด้วยความเสมอภาค และ ยุติธรรม สร้างวัฒนธรรมคุณภาพ และแลกเปลี่ยนเรียนกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน เพื่อสร้าง ความผูกพันต่อองค์กรและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร
7. ติดตาม นิเทศ การดำเนินงานตามคู่มือประจุมร่วมกับบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องเพื่อทราบ ผลการประเมินจากคณะกรรมการประเมิน และวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ให้ข้อเสนอแนะใน การพัฒนาปรับปรุงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชินูปถัมภ์
8. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติงานแบบกัลยาณมิตร มี คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ครูผู้สอน มีบทบาทดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม และขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียด โดยเฉพาะขั้นวิธีดำเนินการ เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

2. เอาใจใส่ รับผิดชอบในงานที่ตนได้รับมอบหมายไว้และทำงานอย่างเต็มความสามารถมีการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติงานแบบกัลยาณมิตร มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

3. มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงานในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติได้

4. มีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

5. พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งทางด้านวิชาการ ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยี เพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิภาพ ใช้ศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มที่

6. จัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

7. มีส่วนร่วมในการประเมินผลของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

นักเรียน มีบทบาทดังนี้

1. รับฟัง เพื่อตระหนัก และทำความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน

2. เสนอความต้องการของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาตามแผนการจัดกิจกรรมด้วยความเต็มใจรับทราบผลการตรวจสอบ และผลการดำเนินงาน

1. รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สามารถสร้างเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้ดังนี้

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากภาพที่ 4.1 สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดีและการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ผ่านการประเมินระดับชาติเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.4 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.5 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพออย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง

1.7 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน

1.8 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการบริหารจัดการระบบคุณภาพเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.9 ผู้บริหารนำหลักการบริหารจัดการองค์กรด้วยระบบคุณภาพมาปรับใช้ตามแนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อย่างเข้มข้นตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

1.11 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวบรวมพลังของทีม

การมีส่วนร่วม รวบรวมพลังของทีม หมายถึง การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล การเรียนรู้ของทีม หลักการมีส่วนร่วม ร่วมกันรับผิดชอบ การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ในการร่วมมือกันปฏิบัติงาน การเรียนรู้ร่วมกัน และในการประยุกต์ใช้ความรู้ การสร้างความตระหนักร่วมกัน ทีมและเครือข่าย การเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล

2.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน

2.3 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2.4 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

2.5 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดกลุ่มย่อยในรูปของเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

2.6 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมาย ร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน

2.7 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน

2.8 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน

2.9 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน

2.10 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.11 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการสร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

2.12 ผู้บริหารและครูผู้สอนสร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอกและองค์กรอื่น ๆ

2.13 ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.14 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.15 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

2.16 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

การเป็นผู้นำร่วม หมายถึง การปฏิบัติส่วนบุคคล การประยุกต์ใช้ความรู้ การคิดอย่างเป็นระบบ การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน การประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ ความรอบรู้แห่งตน การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ การสร้างความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ การมีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดี รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง หลักความสนใจ แบบแผนความคิดอ่าน การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี

3.2 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้คิดอย่างเป็นระบบในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.4 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี

3.5 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และนักเรียน

3.6 ผู้บริหารให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.7 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

3.8 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความรอบรู้แห่งตนโดยการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ การเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เป็นต้น

3.9 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนรวบรวมความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาศักยภาพตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ระหว่างบุคลากรระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน

3.11 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความมุ่งมั่นแห่งตน

3.12 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกันในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.13 ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี

3.14 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกัน

3.15 ผู้บริหารพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู และบุคลากร

3.16 ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันให้กับครูผู้สอน และบุคลากร

3.17 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย เช่น นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

3.18 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.19 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีหลักการเป็นผู้นำที่ดี มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.20 ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนารูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง และเปิดรับคำแนะนำแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากผู้เชี่ยวชาญอยู่เสมอ

3.21 ผู้บริหารและครูผู้สอนสนใจในการเสริมสร้างและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.22 ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสิ่งใหม่ ๆ ตามยุคสมัยอยู่เสมอ

3.23 ผู้บริหารและครูผู้สอนคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในการสร้างภาพ ความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตระหนักถึงคุณค่าของ ตนเองและของงานบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมี แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ดังนี้

ภายในปี 2563 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้ สู่มาตรฐานสากล บนวิถีแห่งความพอเพียง

4.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.3 ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.4 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน ดังนี้

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ มีดังนี้

4.4.1 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

4.4.2 ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

4.4.3 กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

4.4.4 ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม

4.4.5 รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม

4.4.6 มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน

4.4.7 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่

ถูกต้อง

4.4.8 มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

4.4.9 มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

4.4.10 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

4.4.11 มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มีความละเอียด เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

4.4.12 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง ค่านิยมของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้

4.4.13 มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่

4.4.14 มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ

4.4.15 เรียนรู้และทำงานเป็นทีม

4.4.16 สามัคคี มีน้ำใจ

คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้

4.4.17 ขยัน หมั่นเพียร อดทนเรียนรู้

4.4.18 อดออมสุ้ง รู้จักใช้ เติมคุณค่า

4.4.19 ซื่อสัตย์ เอาใจใส่ แบ่งกันใช้

4.4.20 สร้างวินัย ให้ตนเอง คนรอบตัว

4.4.21 รู้กาลเทศะ สุภาพ นอบน้อม

4.4.22 รักสิ่งแวดล้อม รักความสะอาด ทั้งกายใจ

4.4.23 รักสามัคคี มีเหตุผล ยอมรับกัน

4.4.24 การแบ่งปัน ถ้าวัดค่า พาสุขใจ

เป้าหมายของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้

4.4.25 นักเรียนมีความรู้และทักษะนำไปใช้ในการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ และนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ

4.4.26 นักเรียนทุกคนมีทักษะชีวิต เป็นผู้มีความรู้ จริยธรรมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

4.4.27 นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่ในการอนุรักษ์ เผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

4.4.28 ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทนต่อการเปลี่ยนแปลง

4.4.29 โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน หมายถึง การกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โครงสร้างสนับสนุนชุมชน การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมเชิงบวก และการสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5.1.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง

5.1.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง

5.2 เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.2.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

5.2.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน

5.3 การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.3.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์

5.3.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การประสานเชื่อมโยง ความรู้ ประสบการณ์ ของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงจังโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนชุมชนกัลยาณมิตร ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรม และมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

6.1 ชุมชนกัลยาณมิตร ได้แก่

6.1.1 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู

6.1.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน

6.1.3 ผู้บริหารเสริมสร้างความรู้สึก ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม

6.1.4 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรร่วมกันส่งเสริมความเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเอง วิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง

6.1.5 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความไว้วางใจครูผู้สอน และบุคลากร เคารพซึ่งกันและกันในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2 ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร ได้แก่

6.2.1 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรส่งเสริมการสร้างวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.3 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้

6.3 หลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ได้แก่

6.3.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

6.3.2 ผู้บริหารส่งเสริมอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.3.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอน และบุคลากรยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

การติดตามผลความสำเร็จ หมายถึง การติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 7.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ
- 7.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง
- 7.3 ผู้บริหารสร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน
- 7.4 ผู้บริหารสร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน หมายถึง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่มและบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การมุ่งการเรียนรู้ การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ และการจัดการความรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 8.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ
- 8.2 ผู้บริหารปฏิบัติตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู
- 8.3 ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวิวัฒมาพศดาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ โดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำชุมชน และนักเรียน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ร่มรื่นน่าอยู่ปลอดภัยและ เอื้อต่อการเรียนรู้

การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

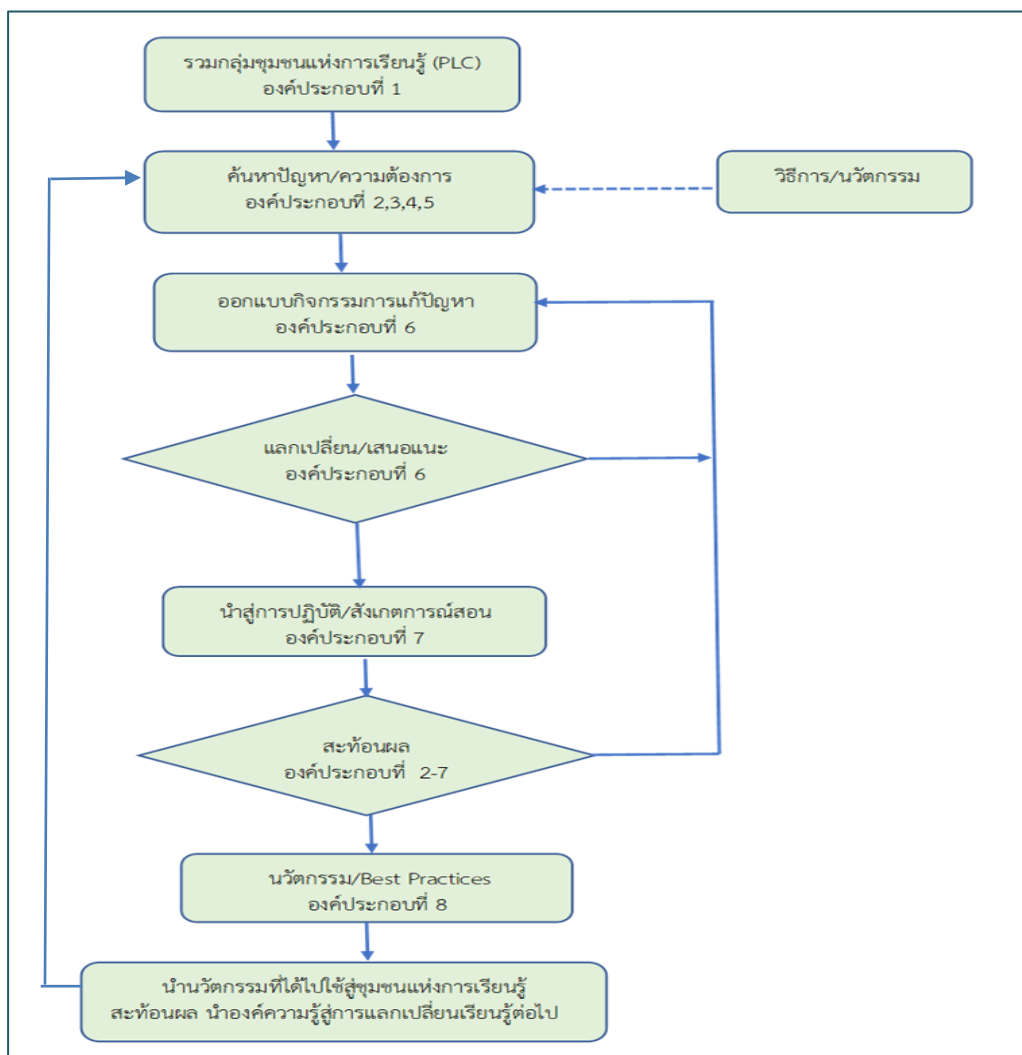
ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จและเป้าหมายได้ ควรทำความเข้าใจและศึกษา แนวทางการนำไปใช้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์กับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นเพื่อแสดงถึงการรวมพลัง ของครู และนักการศึกษาที่เป็นผู้นำร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นที่มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองพัฒนาวิชาชีพ ภายใต้อำนาจสร้างอำนาจทางวิชาชีพและอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำ ร่วม พัฒนาของครู ผู้บริหารนักการศึกษาภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

3. ในการดำเนินงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหา พฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ดังภาพที่ 4.2

ขั้นตอนการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ภาพที่ 4.2 ขั้นตอนการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา
ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ: อาลัย พรหมชนะ: 2561

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ขั้นตอนนี้ เป็นการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 2 ที่ได้มาตรวจสอบยืนยันโดยวิธีการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบ ให้ข้อเสนอแนะ สรุปลักษณะการดำเนินงานของรูปแบบ อภิปราย และข้อคิดเห็นอื่น ๆ ผลการตรวจสอบยืนยันรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สรุปลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
	ความเหมาะสม		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ร้อยละ
องค์ประกอบของรูปแบบ			
องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	5	-	100
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม	5	-	100
องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม	5	-	100
องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน	5	-	100
องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน	5	-	100
องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร	5	-	100
องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ	5	-	100
องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน	5	-	100
องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบ			
บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ในการสร้างรูปแบบ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	5	-	100

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
	ความเหมาะสม		
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ร้อยละ
บทที่ 2 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	5	-	100
บทที่ 3 การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สู่อำนาจปฏิบัติ	5	-	100
บทที่ 4 การกำกับ ติดตาม และประเมินผล	5	-	100
รายการอ้างอิง	5	-	100

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดเห็นว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ให้ข้อเสนอแนะในการนำมาปรับปรุงแก้ไขคู่มือมีรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบที่มีความชัดเจนมากขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม

ตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1 การทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2561 ดำเนินการดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเพื่อทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน

2. จัดประชุมชี้แจงคณะกรรมการบริหารโรงเรียนในการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไปทดลองใช้

3. ดำเนินการทดลองใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตลอดปีการศึกษา 2561 ซึ่งในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นั้น ได้ให้การส่งเสริม สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจ แก่ผู้รับผิดชอบ ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย มีการนิเทศ กำกับ ติดตามผล ให้คำปรึกษา แนะนำอย่างกัลยาณมิตรจากผู้บริหาร ตลอดจนให้คำปรึกษาหารือด้านการปฏิบัติงานแก่ผู้รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการบริหารแบบวงจร PDCA

4. นิเทศ กำกับ และติดตามผลการดำเนินงาน

5. ประเมินผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

6. สรุปผลและรวบรวมผลการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.2 ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน

3.2.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

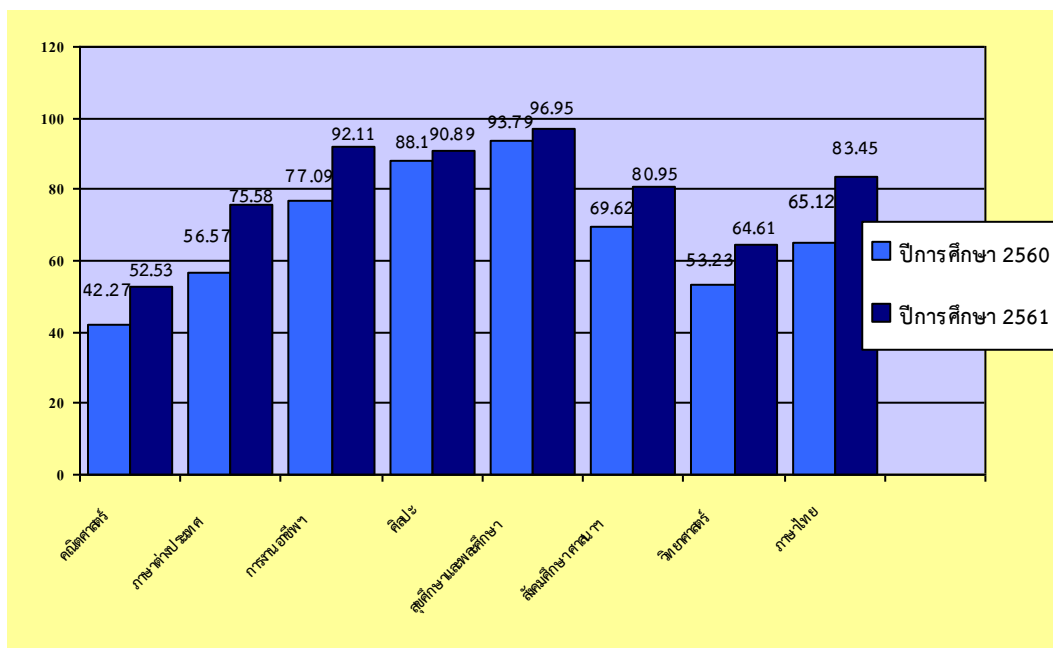
3.2.3 ผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.18 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหา
พฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้		ร้อยละที่ เพิ่มขึ้น
	ก่อนใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2560)	หลังใช้รูปแบบ (ปีการศึกษา 2561)	
คณิตศาสตร์	42.27	52.53	10.26
ภาษาต่างประเทศ	56.57	75.58	19.01
การงานอาชีพฯ	77.09	92.11	10.02
ศิลปะ	88.10	90.89	2.79
สุขศึกษาและพลศึกษา	93.79	96.95	3.16
สังคมศึกษา ศาสนาฯ	69.62	80.95	11.33
วิทยาศาสตร์	53.23	64.61	11.38
ภาษาไทย	65.12	83.43	18.31
รวมเฉลี่ย	68.22	79.63	11.41

จากตารางที่ 4.18 พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ
คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ
เพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.41 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ 19.01 รองลงมาเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมี
คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.31 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด
ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.79 ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2560-2561

จากภาพที่ 4.3 พบว่า หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น (รายละเอียดตามภาคผนวก ง)

ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2560 – 2561 โดยใช้การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ

กลุ่มสาระ การเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย ระดับโรงเรียน		คะแนนเฉลี่ย ระดับจังหวัด		คะแนนเฉลี่ย ระดับพื้นที่		คะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ	
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2561
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3								
ภาษาไทย	63.79	72.25	53.42	60.40	53.89	61.21	48.29	54.42
ภาษาอังกฤษ	39.96	39.80	37.53	36.51	36.45	35.33	30.45	29.45
คณิตศาสตร์	41.31	46.27	33.44	36.82	33.46	36.77	26.30	30.04
วิทยาศาสตร์	38.23	44.01	35.48	39.31	35.65	39.65	32.28	36.10
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6								
ภาษาไทย	68.35	66.08	55.82	54.42	54.96	53.83	49.25	47.31
สังคมศึกษาฯ	44.37	41.24	38.71	38.45	38.20	38.04	34.70	35.16
ภาษาอังกฤษ	45.08	45.42	39.65	43.27	35.93	39.86	28.31	31.41
คณิตศาสตร์	40.23	49.82	33.66	41.64	31.20	39.20	24.53	30.72
วิทยาศาสตร์	36.88	36.03	33.98	34.80	32.65	33.64	29.37	30.51

ที่มา: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2560 - 2561 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัดและประเทศ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2560 - 2561 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ

คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งได้ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ด้าน พบว่าอยู่ใน ระดับดีและดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตาราง

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปีการศึกษา 2560- 2561

ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน (คน)			
			ทั้งหมด (คน)	พอใช้	ดี	ดีเยี่ยม
1	รักษาดิ ศาสน์ กษัตริย์	2560	2,100/1	0	1	2,099
			2,104/2	0	0	2,083
		2561	2,053/1	0	0	2,050
			2,053/2	0	0	2,051
2	ซื่อสัตย์สุจริต	2560	2,100/1	1	2	1,772
			2,104/2	0	3	2,079
		2561	2,053/1	0	2	2,048
			2,053/2	0	0	2,048
3	มีวินัย	2560	2,100/1	0	219	1,879
			2,104/2	0	120	1,963
		2561	2,053/1	0	145	1,905
			2,053/2	0	155	1,896
4	ใฝ่เรียนรู้	2560	2,100/1	0	358	1,740
			2,104/2	1	249	1,834
		2561	2,053/1	0	189	1,861
			2,053/2	0	296	1,755
5	อยู่อย่างพอเพียง	2560	2,100/1	0	0	2,090
			2,104/2	0	66	2,018
		2561	2,053/1	0	0	2,050
			2,053/2	0	5	2,046
6	มุ่งมั่นในการทำงาน	2560	2,100/1	0	308	1,791
			2,104/2	0	242	1,841
		2561	2,053/1	0	171	1,879
			2,053/2	0	213	1,838

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปีการศึกษา 2560- 2561						
ข้อที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน (คน)			
			ทั้งหมด (คน)	พอใช้	ดี	ดีเยี่ยม
7	รักความเป็นไทย	2560	2,100/1	0	0	2,099
			2,104/2	0	5	2,079
		2561	2,053/1	0	0	2,050
			2,053/2	0	1	2,050
8	มีจิตสาธารณะ	2560	2,100/1	0	4	2,095
			2,104/2	0	3	2,081
		2561	2,053/1	0	0	2,050
			2,053/2	0	3	2,048

3. ผลงานนักเรียนด้านความสามารถทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังจากการใช้รูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1 งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้นำตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน และได้รับเหรียญรางวัลดังนี้ ได้เหรียญทอง 35 เหรียญ เหรียญเงิน 37 เหรียญ เหรียญทองแดง 17 เหรียญ และเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันระดับภาค 2 รายการ (รายละเอียดตามภาคผนวก จ)

ทอง	เงิน	ทองแดง	เข้าร่วม	ตัวแทน
35	37	17	9	2
รวมรายการเข้าร่วมแข่งขันทั้งสิ้น 98 รายการ				

ตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันระดับภาค 2 รายการ

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	หมายเหตุ
1	การแข่งขันประดิษฐ์ของใช้จากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงธัญชนก อาจะ 2. เด็กหญิงธัญญาเรศ พรามจร 3. เด็กหญิงศิริโรรัตน์ อินทะพันธ์	ชนะเลิศ
2	การแข่งขันเดี่ยวจะเข้ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวธนพร ถนอมพุดชา	ชนะเลิศ

3.2 ความสำเร็จที่เกิดจากการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานภายนอก รับรองความสำเร็จของครูและนักเรียน (รายละเอียดตามภาคผนวก ฉ)

หลังจากการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ปีการศึกษา 2561 ส่งผลให้เกิดความสำเร็จและได้รับรางวัลจากหน่วยงานภายนอก ดังนี้

รางวัลแกนนำเยาวชนดีเด่นด้านการอนุรักษ์พลังงาน (Energy Mind Award 2017)

รางวัลชนะเลิศ รุ่นอายุ 18 ปี และรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รุ่นอายุ 16 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ OBEC – MONO CHAMPION CUP 2018 (รอบภาคนครหลวง)

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รุ่นอายุ 18 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ OBEC – SPONSOR THAILAND CHAMPIONSHIP 2018 (รอบชิงแชมป์ประเทศไทย)

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รุ่นอายุ 18 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ NCAA PACIFIC RIM BASKETBALL CHAMPIONSHIPS 2018

รางวัลชนะเลิศ รุ่นอายุ 13 ปี และ 16 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ ELEVATE ANNUAL TOURNAMENT 2018

รางวัลชนะเลิศ รุ่นอายุ 18 ปี และ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 รุ่นอายุ 16 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ SINGHA 3X3 BASKETBALL JUNIOR TOURNAMENT 2018 (รอบชิงแชมป์ประเทศไทย)

รางวัลชนะเลิศ รุ่นอายุ 18 ปี และ 16 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ SINGHA 3X3 BASKETBALL THAILAND CHAMPIONSHIP 2018 (รอบชิงแชมป์ประเทศไทย)

รางวัลชนะเลิศรุ่นประชาชน รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รุ่นอายุ 18 ปี และ 16 ปี การแข่งขันบาสเกตบอลรายการ BASKETBALL PRINCESS MAHA CHAKRI SIRINDHORN'S CUPS 2018 THAILAND 3X3 (รอบชิงแชมป์ประเทศไทย)

นางสาวรวงคณา สิริสถาพรทรัพย์ นางสาวกรรณิการ์ ปิดกั้นภัย และนางสาวชลลดา สาลี ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นตัวแทนทีมชาติไทยแข่งขันบาสเกตบอลรายการ U19 ชิงแชมป์ประเทศไทย

นางสาวรวงคณา สิริสถาพรทรัพย์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9 นักกีฬาบาสเกตบอลโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒารามฯ ผ่านการคัดเลือกเป็นตัวแทนเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุ 18 ปี

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ
คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม ดังแสดงในตารางที่ 4.20 - 4.30 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	43	34.68
หญิง	81	65.32
รวม	124	100
อายุ		
ต่ำกว่า 31 ปี	11	8.84
31 – 40 ปี	35	28.18
41 – 50 ปี	47	37.57
50 ปีขึ้นไป	31	25.41
รวม	124	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	87	70.17
สูงกว่าปริญญาตรี	37	29.83
รวม	124	100

จากตารางที่ 4.20 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ด้านเพศผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 65.32
และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68

ด้านอายุผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ
37.57 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน
31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.41 และอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 70.17 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอน/วิธีการจัดการเรียนรู้ของครูตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.09	0.71	มาก
1.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.02	0.76	มาก
1.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.21	0.76	มาก
1.4	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนในการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ	4.16	0.86	มาก
1.5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	3.83	0.83	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.06	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม

ในพระบรมราชินีนาถสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
2.1	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล	4.04	0.81	มาก
2.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน จัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน	4.15	0.87	มาก
2.3	ผู้บริหาร ครูผู้สอนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	4.10	0.74	มาก
2.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล	4.19	0.85	มาก
2.5	ผู้บริหาร ครูผู้สอนจัดกลุ่มย่อยเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน	4.05	0.82	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.10	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
3.1	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	4.15	0.76	
3.2	ผู้บริหารให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.25	0.81	
3.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกันในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	3.98	0.78	
3.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกัน	4.12	0.73	
3.5	ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันให้กับครูผู้สอน และบุคลากร	3.97	0.85	
	รวมเฉลี่ย	4.09	0.39	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชน
 แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ของโรงเรียน
 สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
4.1	ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	4.13	0.73	มาก
4.2	ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยง และทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ	4.31	0.69	มาก
4.3	ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.05	0.85	มาก
4.4	ผู้บริหาร และครูผู้สอนสร้างค่านิยมและเป้าหมาย ร่วมกัน	3.95	0.83	มาก
4.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติตนเองตามความมุ่งมั่นต่อ ค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ สามารถบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพได้	4.17	0.75	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.12	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
 ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม
 ราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12
 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ
 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหาร
 ชุมชน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
5.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์การชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความ ยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	4.27	0.75	มาก
5.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เน้น รูปแบบที่ทีมงานเป็นหลัก	4.19	0.77	มาก
5.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเน้นความคล่องตัวในการ ดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้ รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการ สร้างสรรค์ของชุมชน	4.13	0.82	มาก
5.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของ ชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพที่สมบูรณ์	4.31	0.78	มาก
5.5	ผู้บริหารสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนิน การของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.03	0.78	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.19	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
 ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
 ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
6.1	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างการปฏิบัติงานสอนของครู	4.19	0.82	มาก
6.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน	4.07	0.87	มาก
6.3	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรส่งเสริมการสร้างวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.13	0.81	มาก
6.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้	4.10	0.81	มาก
6.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.11	0.86	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.12	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
7.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ	4.11	0.75	มาก
7.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง	4.16	0.74	มาก
7.3	ผู้บริหารสร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดี และสภาพปัจจุบัน	4.06	0.80	มาก
7.4	ผู้บริหารสร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	3.87	0.79	มาก
7.5	ผู้บริหารมีการติดตามผลความสำเร็จของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	3.88	0.83	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.02	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์กรประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
8.1	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน	4.04	0.70	มาก
8.2	ผู้บริหารปฏิบัติตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู	4.10	0.77	มาก
8.3	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเรื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อการพัฒนา	4.16	0.83	มาก
8.4	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน	4.09	0.80	มาก
8.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน	4.25	0.81	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.13	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชน
 แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านกระบวนการนำไปใช้ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
 ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
9.1	การประชุมเพื่อชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกัน	3.92	0.83	มาก
9.2	การให้ความรู้โดยวิทยากรทำให้ได้รับความรู้สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้	4.21	0.73	มาก
9.3	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่ละครั้งมีความเหมาะสม	3.95	0.86	มาก
9.4	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้	4.06	0.74	มาก
9.5	การสังเกตการสอน การเยี่ยมชั้นเรียนของผู้บริหารช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น	4.10	0.69	มาก
9.6	การสะท้อนผลร่วมกันหลังการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	4.25	0.79	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.08	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านกระบวนการนำไปใช้ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบ
 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านผลการใช้รูปแบบ ของโรงเรียนสตรีวัดมหา
 พุฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
 (n = 124)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
10.1	ทำให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สตรีวัดมหาพุดาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์	4.12	0.76	มาก
10.2	ช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.24	0.72	มาก
10.3	ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น	4.05	0.80	มาก
10.4	ทำให้ครูได้มีการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน	3.87	0.90	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.07	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
 ทางวิชาชีพ ด้านผลการใช้รูปแบบ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพุดาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐานเท่ากับ 0.40

ตารางที่ 4.31 แสดงผลรวมค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
องค์ประกอบที่ 1	4.06	0.33	มาก
องค์ประกอบที่ 2	4.10	0.36	มาก
องค์ประกอบที่ 3	4.09	0.39	มาก
องค์ประกอบที่ 4	4.12	0.35	มาก
องค์ประกอบที่ 5	4.19	0.36	มาก
องค์ประกอบที่ 6	4.12	0.35	มาก
องค์ประกอบที่ 7	4.02	0.38	มาก
องค์ประกอบที่ 8	4.13	0.35	มาก
ด้านการนำไปใช้	4.08	0.34	มาก
ด้านผลการใช้รูปแบบ	4.07	0.40	มาก
รวมเฉลี่ย	4.10	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ในภาพรวม ผลรวมเฉลี่ยของความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 และน้อยที่สุดคือ องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ 4) ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content Analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 2 คน

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษา และนำตัวแปรที่ได้นั้นไปดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสหวิทยาเขตจตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน

30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) โดยวิธีการของครอนบาค พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คน รวบรวมข้อมูลนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) เพื่อหาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และตั้งชื่อองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.2 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.3 นำเสนอรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.1 ผู้บริหารจัดประชุมปฏิบัติการครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เกี่ยวกับการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

3.3 ดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในปีการศึกษา 2561

3.4 ผู้วิจัยได้นิเทศแนวการปฏิบัติงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อสอบถามติดตาม สอบถามปัญหา และให้การช่วยเหลือ

3.5 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กับครูผู้สอนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ทำการสรุปผลการดำเนินงานตามรูปแบบโดยการวัดและประเมินผลจากคุณภาพผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

หลังจากทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยได้ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวนทั้งหมด 124 คน โดยประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบประเมินมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต จตุรวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (Cronbach, 1990: 126) พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90 ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม

สรุปผล

ผลการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผู้วิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.1 ในภาพรวม ตัวแปรที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

1.2.1 องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 11 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .623 ถึง .871 ซึ่งมีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 9.522 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 8.326 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 11 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 1 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ”

1.2.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 16 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .701 ถึง .950 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 14.104 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.536 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 16 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 2 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า “การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม”

1.2.3 องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 23 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .639 ถึง .923 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 19.630 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 28.029 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 23 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 3 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า “การเป็นผู้นำร่วม”

1.2.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .803 ถึง .867 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.571 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.722 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 4 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 4 ว่า “การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน”

1.2.5 องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .585 ถึง .760 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.721 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 3.120 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 5 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 5 ว่า “การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน”

1.2.6 องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .542 ถึง .731 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.516 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.353 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 6 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 6 ว่า “การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร”

1.2.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .506 ถึง .879 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 5.989 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 7 ได้มีค่าเท่ากับ 2.974 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 7 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 7 ว่า “การติดตามผลความสำเร็จ”

1.2.8 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สังเกตได้ จำนวน 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่สังเกตได้ตั้งแต่ .527 ถึง .813 มีค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 4.317 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนขององค์ประกอบเท่ากับ 2.151 ซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบที่สังเกตได้ ทั้ง 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายองค์ประกอบที่ 8 ได้ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดชื่อองค์ประกอบที่ 8 ว่า “การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน”

2. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

2.1 จากการศึกษาแนวคิดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ สามารถนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการ สื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้แก้กักระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาคและตอบโจทยความตองการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.1.2 องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผน และกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือ ในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ตีร่วมกัน

2.1.3 องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำ

การเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม

2.1.4 องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอน สร้างวิสัยทัศน์ร่วม การสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน

2.1.5 องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก

2.1.6 องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ประกอบด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตรต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้

2.1.7 องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล

2.1.8 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์

2.2 รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.41 โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดร้อยละ 19.01 รองลงมาเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.31 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.79 ตามลำดับ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2561 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการทดสอบ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด เขตพื้นที่ และประเทศ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่านักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีและดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) ผลงานนักเรียนด้านความสามารถทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังจากการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันและได้รับรางวัลในการแข่งขันจำนวนมาก ทั้งระดับพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด และระดับประเทศ

ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ด้านเพศ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 65.32 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.68 ด้านอายุ ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 37.57 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.41 และอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ และด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 70.17 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 29.83

จากการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้มีส่วนร่วม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

สรุปได้ว่าโดยรวมทุกองค์ประกอบมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ในด้านกระบวนการนำไปใช้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ส่วนด้านผลการใช้รูปแบบ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

อภิปรายผล

ในการวิจัย การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยแยกเป็น 4 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชนองค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ปีการศึกษา 2561 มีการนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเข้ามาใช้ในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในช่วงระยะแรกของการนำมาใช้ เป็นมิติใหม่ของการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของครู เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนวิชาชีพครูที่เหมาะสมกับยุคสมัย ประกอบกับสถานะที่บุคลากรในโรงเรียนมีข้าราชการครูอาวุโสใกล้เกษียณกับข้าราชการครูบรรจุใหม่ซึ่งเกิดช่องว่างระหว่างวัยและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนน้อย การศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู และลดช่องว่างระหว่างวัย โดยใช้องค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบ ดังนั้น องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงควรมีความสอดคล้องกับบริบทชุมชนและบริบทของสถานศึกษาและใน 8 องค์ประกอบดังกล่าวนี้ ถือว่ามีครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาในการพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2554) ได้นำเสนอองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ประกอบด้วย 1) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 2) ภาวะผู้นำ

ร่วม 3) การเรียนรู้พัฒนาวิชาชีพ 4) ชุมชนกัลยาณมิตรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 96) ซึ่งผลการวิจัยได้พบว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มาจากข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนำเสนอเป็น 6 องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ร่วม เป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทางเส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงเป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน รวมกันด้วยใจจนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ภาวะผู้นำร่วม คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมและภาวะผู้นำร่วมกันให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน 4) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ชุมชนกัลยาณมิตร เป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชนมีคุณลักษณะคือมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตน เป็นวิถีแห่งอิสรภาพและเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันบนพื้นฐานความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรมคุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตน และ 6) โครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นรูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความแตกแยก และมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ

2. การสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ เน้นหลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบใจหตุยความต้องการของนักเรียน การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาสติและสมาธิเป็นฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การ

จัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพออย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันกับนานาชาติ ร่วมกันกับครู และครูผู้สอน มีการพัฒนาความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนาการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพ (professional learning and development) มีจุดเน้นของการเรียนรู้ที่สำคัญสองประการคือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนพื้นฐานของประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณของความเป็นครู คือ การเรียนรู้เพื่อรู้จักตนเอง รู้จักผู้เรียนที่มากกว่าความรู้ ความฉลาดทางอารมณ์ และการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมาความสำคัญ ความหมายการแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นโครงสร้างการเรียนรู้ในการที่ครูรักษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเองไว้ เป็นทั้งเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพและเป็นบันไดอาชีพ ในการเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ ปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดใหม่ ๆ ทางการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง ทำให้การเรียนรู้มีคุณภาพอยู่เสมอ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน วางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล มีการเรียนรู้ของทีม ประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มี

วัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน เรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ สร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง แสวงหาความรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันทำงาน รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ นำเสนอเกี่ยวกับทีมร่วมแรงร่วมใจเป็นการพัฒนาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และสร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานของความสมัครใจ ร่วมกันสร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ จนเกิดความรักและความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ มีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีแนวปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากร นักเรียน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล โดยการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล และสร้างเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554: 32-33) กล่าวว่า หลักการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ หลักการมีส่วนร่วม ชุมชนแห่งการเรียนรู้เปิดโอกาส และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตาม มีความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน มีสมาชิกของชุมชนที่มีคุณภาพ และมีจิตใต้สำนึกเพื่อส่วนรวม เข้ามาร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผิดชอบในทุกกระบวนการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิบูล ทาชา (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน มีบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา จำนวนทั้งสิ้น 15 รายวิชา และได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้วิจัยหลายประการ คือ การรู้จักใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักจิตวิทยาในการทำงานเป็นทีม การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน การมุ่งคุณภาพของงาน และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์อร สดเอี่ยม (2560) ผลการวิจัยพบว่า ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย ประกอบด้วย

6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม และเป้าหมายร่วมกัน 2) มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ 3) การเสาะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ 4) การลงมือปฏิบัติและทดลอง 5) ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 6) การมุ่งที่ผลลัพธ์

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ประยุกต์ใช้ความรู้ คิดอย่างเป็นระบบ ควบคุมเกณฑ์มาตรฐาน การเป็นผู้นำที่ดี สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ มีความรอบรู้แห่งตน รวบรวมความคิดสร้างสรรค์ สร้างความสัมพันธ์ มีความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน กระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หลักการมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง มีความสนใจ เป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมและสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำเสนอผลการดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพิ่มขีดความสามารถของสถานศึกษา เปรียบเทียบกับโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยร่วมกับครู และบุคลากรในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ให้ความสำคัญและส่งเสริมครูผู้สอนให้มีความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ผลงานของครู นักเรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมที่ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาให้มีความน่าสนใจรวมทั้งสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้โดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือพูดคุยในประเด็นของการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีระบบ คอยตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเพื่อนร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ มีการสังเกตการณ์ร่วม มีการนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยน นำมาใช้แก้ปัญหาและตอบโจทยความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stoll et al (2003: 3) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มหรือเดี่ยวได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และมองว่าครูทุกคนคือผู้เรียนซึ่งเรียนรู้จากผู้ร่วมงานซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hord (2010: 5) กล่าวว่า ลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่าองค์กรที่มีลักษณะของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน

โรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้น ฝ่ายบริหารอันประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนต้องมอบความไว้วางใจให้ครูและผู้ร่วมงานทุกฝ่ายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ มีอำนาจ และการตัดสินใจร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลวิจัยพบว่า ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมายการแบ่งระดับ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุป และข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่ การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ระหว่างครูเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม ครูต้องมีทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิด แก้ปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนา ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ที่ดีของสถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาได้ทำการจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษาได้มีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 5) สถานศึกษามีแนวการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุสรรา สุวรรณวงศ์ (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทยผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือ รวมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ประกอบด้วย การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม การสร้าง ภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์เชิง อุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน **ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหาร ครู และ บุคลากร ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถสร้างภาพ ความเชื่อมโยงและทิศทางการทำงานสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน การสร้างวิสัยทัศน์การทำงานที่ดี ผู้บริหารเป็นผู้มีวิสัยทัศน์

และสามารถนำโรงเรียนสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้โรงเรียนจัดกิจกรรมได้ครอบคลุมทุก มาตรฐานและทุกตัวบ่งชี้ มีระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง และผ่านการรับรองการประเมินการ บริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (OBECQA) นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนา ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและยกระดับสู่มาตรฐานสากล นักเรียนมี ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม รักชาติวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง มีระเบียบวินัย เคารพ กฎหมาย ใฝ่เรียนรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะ ขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่อ อำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มีความละเอียด เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา คำนึงถึงผลประโยชน์ของ ส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หรือเป้าหมายร่วม (shared vision/goals) การรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้จำเป็นต้องเห็น ภาพ/ทิศทางแห่งความสำเร็จที่เป็นความหวังร่วมกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูใน บริบทสถานศึกษามืออาชีพประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้ง นำเสนอทศรูปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สู่การปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรม แห่งการเรียนรู้ครูต้องเรียนรู้วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมของโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่โดย ครูร่วมกันเรียนรู้ มีการเสริมพลังอำนาจ สร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ พร้อม กับนำวัฒนธรรมของโรงเรียนบูรณาการเข้ากับวัฒนธรรม ค่านิยม คุณค่าของตนเองที่สามารถ ปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการวางรูปแบบพฤติกรรมและการรับรู้ เพื่อประยุกต์กับการจัดการ เรียนการสอน ไปสู่เป้าหมายร่วมกันของโรงเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ใน ระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กรส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในตัวผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ดีของ สถานศึกษาครอบคลุม 5 ลักษณะ คือ 1) สถานศึกษามีภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และมีส่วนร่วม 2) สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกันและประยุกต์การเรียนรู้ร่วมกัน 3) สถานศึกษามีค่านิยมและ

วิสัยทัศน์ร่วมกัน 4) สถานศึกษามีเงื่อนไขและสภาพการณ์ที่สนับสนุน และ 5) สถานศึกษามีแนวทางการปฏิบัติที่ดีร่วมกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การร่วมเรียนรู้และร่วมมือร่วมพลัง (3) มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (4) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ และ (5) ภาวะผู้นำร่วมทางการบริหาร

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน ประกอบด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** โรงเรียนมีโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการ ใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน มีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนเป็นการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน ทั้งนี้ โครงสร้างการบริหารชุมชนที่ดีมีคุณภาพจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความมีระเบียบเรียบร้อย บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) กล่าวว่า โครงสร้างสนับสนุนชุมชนจะสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและคงอยู่ ได้แก่ การอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตรระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ เน้นปฏิบัติงานแบบทีมงาน จัดสรรปัจจัยสนับสนุนการทำงานแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญกำลังใจ และบรรยากาศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามือถือประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์ (2559) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยทางด้านการบริหารอยู่จำนวน 4 ปัจจัย ที่ร่วมกันพยากรณ์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) ระบบขององค์การ 3) โครงสร้างขององค์การ และ 4) การบริหารจัดการ

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร ซึ่งประกอบไปด้วย การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร โดยต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร มีหลักการมีกรรมการชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรมีความศรัทธาร่วมกันตามหลักการปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน สร้างความรู้สึก ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม มีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน เพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู ยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุชิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก และมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข รวมทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 139) ได้กล่าวว่า ชุมชนกัลยาณมิตร มุ่งความเป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงานและการอยู่ร่วมกันโดยเน้นวัฒนธรรมแบบเปิดเผย สร้างความรู้สึกปลอดภัย อิศระ วางใจ และเคารพซึ่งกัน และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557) ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นมา ความสำคัญ ความหมาย การแบ่งระดับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในบริบทสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุน พร้อมทั้งนำเสนอ บทสรุปและข้อเสนอในการประยุกต์กรอบแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียนสู่การปฏิบัติ และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ พ่วงสมจิตร (2560) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PCL คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน PCL ที่มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ 1) เป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์อันดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข 2) เป็นชุมชนที่มีฉันทะและศรัทธาในการทำงาน 3) เป็นชุมชนที่เอื้ออาทร มีคุณธรรมและเป็นกัลยาณมิตรกันในทางวิชาการ 4) เป็นชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ประกอบด้วย ติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นคว้า การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** สถานศึกษาได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามเชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัญจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์และโซเชียลมีเดียในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ

สร้างเครื่องมือการประเมินเป็นระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ ส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง สร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นคว้า การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน สร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นให้มีความเข้าใจง่าย และเป็นระบบที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554: 32-33) กล่าวว่า หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล มีการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อสามารถประสานเกี่ยวเนื่องกันระหว่างศูนย์การเรียนรู้กับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายระหว่างศูนย์การเรียนรู้อื่น ๆ ได้สร้างระบบการจัดเก็บและการนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดี มีระบบการจัดเก็บความรู้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนและความรู้ภายนอกชุมชน รวมทั้งต้องรู้จักสร้างและนำความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ เข้าใจได้ง่าย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มินตรา ลายสนธิเสรีกุล และปิยพงษ์ สุมตติกุล (2557) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล โดยมีด้านที่เป็นจุดแข็ง คือ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ คำวาง (2559) ผลการวิจัยพบว่า ทีม PLC ได้ดำเนินกิจกรรมโดยวิเคราะห์ปัญหาการสอนและกระบวนการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม/แผนการสอน การปฏิบัติตามแผนที่กำหนด การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้/การปฏิบัติกิจกรรม ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นสะท้อนความคิดของทีม และข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปปรับปรุงแก้ไข ชั้นนิเทศ กำกับ ติดตาม เชิงรุก ในรูปแบบการประชุมกลุ่ม ประชุมกลุ่มย่อย ประชุมสัญจร และนิเทศ ติดตามผลทางโทรศัพท์ และโซเชียลมีเดีย

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน ประกอบด้วย การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีความมุ่งมั่นร่วมมือกันในการนำองค์กรสู่มาตรฐานสากล ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงรางวัลการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโรงเรียนมาตรฐานสากล (OBECO) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดีและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ใน

พระบรมราชินีนาถ เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติโดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน หัวหน้าชุมชน และนักเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้และบริหารจัดการศึกษา พัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนตามบริบทของโรงเรียน ให้น่าอยู่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ นักเรียนอยากรู้ คุณครูอยากสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 2-3) กล่าวว่า มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดวิจารณ์ ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติ ความพร้อมในการศึกษาต่อ การฝึกงาน หรือการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย ได้ประกอบไปด้วยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินีนาถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เกิดจากการมีส่วนร่วม รวมถึงพลังของทีมแสดงออกต่อกันในการเป็นผู้นำร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เกิดเป็นบทบาทตามโครงสร้างจึงกำหนดเป็นโครงสร้างของการบริหารชุมชน ที่เป็นชุมชนกัลยาณมิตร เอื้ออาทรต่อกัน แบ่งปันประสบการณ์ ใฝ่ดีติดตามความสำเร็จของกันและกัน ยินดีในความสำเร็จร่วมกัน รายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนด้วยความตั้งใจ จึงเป็นความร้อยเรียงที่เกิดจากผลของการปฏิบัติตามองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบ ทั้งนี้การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจาก

หลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงใน ยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อหาความเชื่อมั่นของรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับลักษณะ และกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ พร้อมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญว่าคู่มือการใช้ รูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ใช้กระบวนการเทียบเคียง สมรรถนะ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิง คุณลักษณะและเชิงปริมาณ โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพด้านความ เหมาะสมของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ เมฆแดง (2558) ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ รูปแบบมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนา การศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย มีความเหมาะสม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนสมพร มะโนรัตน์ (2560) ซึ่งพบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมมารณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 พบว่าหลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการ ทดสอบ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งระดับจังหวัด เขตพื้นที่ และประเทศ นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหา พฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีผลงานดีเด่นและได้รับรางวัลหลายรางวัล ดังนี้ งานมหกรรม ความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้นำ ตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน และได้รับเหรียญรางวัลดังนี้ ได้เหรียญทอง 35 เหรียญ เหรียญ เงิน 37 เหรียญ เหรียญทองแดง 17 เหรียญ และเป็นตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันระดับภาค 2 รายการ รวมถึงความสำเร็จที่เกิดจากการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานภายนอก รับรองความสำเร็จ ของครูและนักเรียน **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า** ครูผู้สอนสามารถดำเนินการตามรูปแบบชุมชนแห่งการ

เรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ครูผู้สอนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เป็นตาม เป้าหมายของโรงเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวทางของ รูปแบบ รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับโรงเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การ ดำเนินงานตามโครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามองค์ประกอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการ เรียนรู้เพิ่มขึ้นทุกระดับชั้น คะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิง วิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ซึ่งสมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดมสิน คันธภูมิ (2558) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร เสรีรัตน์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สูงขึ้น มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิด แก้ปัญหา กระบวนการทำงานแบบกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกได้ดีขึ้น

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อก กระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในภาพรวม พบว่าผลรวมเฉลี่ยของความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ ในระดับมากที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชนทางวิชาชีพ รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชนทางวิชาชีพ และน้อยที่สุดคือ องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา แก้ววิเชียร (2561) ผลการวิจัย พบว่าครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการยกระดับการศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ไปใช้ ผู้นำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบฯ จากคู่มือการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียดในทุกประเด็นเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.2 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้

1.4 ควรมีการเสริมแรง สร้างขวัญและกำลังใจ เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ ทั้งนี้อาจเป็นไปในรูปแบบของการให้มีโอกาสในการศึกษาต่อหรือเข้ารับการศึกษาอบรมตามโอกาสอันควร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ส่งผลต่อเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพฯ: _____.
- (2553). **ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาที่ได้กระจายอำนาจการบริหารจัดการ**. กรุงเทพฯ: สกสศ.
- _____. (2559). **คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: สกสศ.
- กฤษณผล จันทร์พรหม. (2548). **การศึกษารูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา).
- กัญญนันท์ ภัทร์สรณ์สิริ. (2554). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรกรณีศึกษาสำหรับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน**.
- กานดา เข้มสร. (2559). **แนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนคลองขลุงราษฎร์รังสรรค์ ตำบลคลองขลุง อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). **การพัฒนาารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก**. มหาสารคาม. (ภาควิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- จรรยา จับบัง และคณะ. (2555). **รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. **วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา**. 6(2): 59-72.
- จุลลี ศรีชะโคตร. (2557). **บรรยากาศองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉัตรชัย ทองเจริญ. (2556). **คุณลักษณะการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เฉลิมชาติ เมฆแดง. (2558). **แนวทางการพัฒนาความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

- ชนกนารถ ชื่นเชย. (2550). รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. (อัดสำเนา).
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2558). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : มปท.
_____. (2560). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา. **วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มสธ.** 1(6): 34-41.
- ชิรวัดน์ นิจนตร. (2560). **การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา**. วารสารราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี ปีที่ 4 ฉบับที่ 2.
- ฐาปนัฐ อุดมศรี. (2558). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. วิทยานิพนธ์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ฤทธิ อินทนาม. (2553). **การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ในโรงเรียน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐศักดิ์ จันท์ผล. (2552). **แนวคิดโครงสร้างรูปแบบองค์กร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา, มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม
- ณัฐิกาน นครสูงเนิน. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็น
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย
เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ดลนภา วงษ์ศิริ. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิภาพ
การสอนของครูในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 2).
- ธนสมพร มะโนรัตน์. (2560). **รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- นันทนัช นันทพงษ์. (2560). **ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)**. เอกสารประกอบการประชุมศึกษานิเทศก์เพื่อส่งเสริมวิชาชีพครู. ในการยกระดับการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 1 บุรีราษฎร์คุณวิทยา วารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1
- บังอร เสรีรัตน์. (2559) **การพัฒนาารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา**. สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (ม.ป.ป.) สืบคนเมื่อ 24 มีนาคม 2553. จาก<http://www.watpon.com/boonchom/development.pdf>
- บุญส่ง หาญพานิช. (2546) **การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ. DOI: https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=
- ประหยัด อินแปง. (2556). **ปัญหาและความต้องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี**. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี ไชยภักดี. (2560). **การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปรีชา แก้ววิเชียร. (2561). **การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน**
- ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2557). **การพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา**. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 6(2): 284-296.
- ปัญญา ทองนิล. (2553). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถภาพการสอนโดยการบูรณาการแบบสอดแทรกสำหรับนักศึกษาคูเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรจันทร์ พรศักดิ์กุล. (2550). **รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์การศึกษา ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2554). Public-private Partnership in Higher Education: a new Paradigm of Practices to Promote a Creative Economy. **วารสาร สออ. ประเทศไทย**. 14(1): 26-47.
- พิเชฐ โพธิ์ภักดี. (2553). การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พิเชษฐ์ เกษวงษ์. (2556). การนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา.
- พิมพ์อร สดเอี่ยม. (2560). ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดเลย. **ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. 2(3): 55-62.
- เพียงตา กิจศิริวงษ์. (2560). วิจัยการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดเสาธงหิน. **วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. 46(3): 154-173.
- ภักพร บุญเกล้า. (2555). ยุทธวิธีการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กโดยใช้ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในเขตตรวจราชการที่ 13. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลี สืบกระแส. (2552). การพัฒนารูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร. **วารสาร OJED**. 9(3): 392-406.
- มีศิลป์ ชินภักดี. (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารการปฏิรูปการศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

- ไมตรี บุญทศ. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- รัตน์ บัวสนธ์. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : คำสมัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.** เล่ม 124 ตอนที่ 47ก. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2556.
- เรวดี ชัยเชาวรัตน์. (2558). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional learning community: PLC). ในบังอร เสรีรัตน์ ชาริณี ตรีวิรัญญู และเรวดี ชัยเชาวรัตน์ (บ.ก.), **9 วิธีสร้างครูผู้ศิษย์ เอกสารประมวลแนวคิดและแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครู** (น. 13-27). กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาระบบกลไกและแนวทางการหนุนเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียน สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพเยาวชน (สสค.).
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.** 25(1): 93-102.
- วาสนา ทองทวีงยศ. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิจารณ์ พานิช. (2554). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: ตาปลาพับลิเคชั่น จำกัด.
- _____. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิหุล ทาชา. (2559). **การพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์เพื่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: กรณีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.** วิทยานิพนธ์ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วิริยะ วราญ. (2560). การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.** 19(4): 239-252.

วิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์. (2547) การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 .

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ. DOI :

[https://doi.nrct.go.th/LisDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/CU.the.2004.](https://doi.nrct.go.th/LisDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/CU.the.2004.386)

386

ศยามน อินสะอาด และคณะ. (2559). การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ไอซีทีของครูสังกัดสพฐ. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศักดิ์ดา มัชปาโต. (2550). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศักดิ์จิต มาศจิตต์. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุขฎฐิบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

สมชัย จรรยาไพบูลย์. (2555). รูปแบบการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.

สมบูรณ์ ศิริสรหรือรัฐ. (2547) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ.

_____. (2547).การพัฒนารูปแบบ การพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำของคณบดี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎฐิบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมาน อัสวภูมิ. (2550). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.

สรศักดิ์ นิมากร. (2559). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สังกัดสำนักบริหารงาน

การศึกษาพิเศษ. ศีลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สาวิตรี จ้อยทอง. (2554). การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบของชุดเครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้
ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิงความน่าเชื่อถือของผลการวัด
(Generalizability Theory). การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (2558). การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). รายงานการสังเคราะห์แนวคิด และวิธีการ
จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2551). **คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ.** กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.

_____. (2553). **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.** กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). การบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ.
กรุงเทพฯ: มปท.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2554). รายงานการประชุมคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สาขา
การศึกษา ปี พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: มปท.

สำนักงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2558). รายงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของ
ผู้รับบริการของสำนักงานตรวจสอบภายใน ประจำปีงบประมาณ 2558.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2555). **คู่มือการ
ประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับ
สถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน 2554).** สมุทรปราการ: ออฟเซ็ท พลัส.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานความก้าวหน้าการจัดการเรียนรู้ระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551-2552. กรุงเทพฯ: เพลิน สตุดีโอ.

_____. (2554). รายงานการสังเคราะห์ผลการวิจัยในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
เครือข่ายการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.
กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยแนวโน้มภาพอนาคตการศึกษาและ
การเรียนรู้ของไทยในปี พ.ศ. 2573. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.

- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2556). **สรุปการเสวนาวิชาการเวที ปฏิรูปการเรียนรู้สู่การศึกษาเพื่อคนทั้งมวล ครั้งที่ 17**. 4 มิถุนายน 2556. โรงแรมมิราเคิล กรุงเทพมหานคร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2551). **ภาวะผู้นำทฤษฎีและปฏิบัติ: ศาสตร์และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่ สมบูรณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วิรัตน์เอ็ดดูเคชั่น.
- สุภาพ คำวาง. (2559). **กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงรายโซนเหนือ จังหวัดเชียงราย**. รายงาน การวิจัยโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร).
- สุรพล ธรรมร่มดี, ทศนีย์ จันอินทร์, และคงกฤษ ไตรยางค์. (2553). **อาศรมศิลป์วิจัย: การวิจัยและ พัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้แนวจิตตปัญญา. โครงการเอกสารวิชาการการเรียนรู้สู่การ เปลี่ยนแปลงลำดับที่ 8**. นครปฐม: เอมีเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด.
- สุรพล พิมพ์สอน. (2557). **กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา ยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร**.
- อนุสรฯ สุวรรณวงศ์. (2558). **คุณลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทการศึกษาไทย. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 8(1): 163-175**.
- อมรา จำรูญศิริ. (2554). **การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 38(1): 1-15**.
- อัมพร พงษ์กัสนานันท์. (2550). **การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบในสถานศึกษาขั้น พื้นฐานเพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต. ปริญญาานิพนธ์กศ.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ, กรุงเทพฯ**.
- _____. (2550). **การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อ ส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต (สาขาการศึกษา ผู้ใหญ่) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**.
- อุดมสิน คันธภูมิ. (2558). **การพัฒนา รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.

- อุไรวรรณ พูลสมบัติ. (2559). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นสากลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เอกพล อยู่ภักดี และวัลลภา อารีรัตน์. (2559, พฤษภาคม – สิงหาคม). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 30. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 5(2): 36-45.
- Bardo, J.W., & Hartman, J.J. (1982). *Urban Sociology: A Systematic Introduction*. New York: F.E. Peacock.
- Boyd, V. (1992). **School context. Bridge or barrier to change?**. Austin, TX: Southwest Educational Development Laboratory.
- Brookfield Stephen. (1995). **Becoming a critically reflective teacher**. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
- Brown, W. B. & Moberg, D. J. (1980). *Organization Theory and Management: A Macro Approach*. New York: John Wiley and Sons.
- Bulkley, K. E. & Hicks, J. (2005). Managing community: Professional community in charter schools operated by educational management organizations. **Educational Administration Quarterly**. 41(2), pp. 306-348.
- Cibulka, J. & Nakayama, M. (2000). **Practitioners' Guide to Learning Communities. Creation of High-Performance Schools through Organizational and Individual Learning**. National Partnership for Excellence and Accountability in Teaching, Washington, DC.
- Cronbach, L.J. (1990). **Essentials of psychological testing**. (5thed). New York: Harper & Row.
- Darling-Hammond. (1999). How Teacher Education Matters. **Journal of Teacher Education**. 51(3): 166-173.
- DuFour, R. (2004). What is a Professional Learning Community?. **Schools as Learning Communities**. 8(61): 6-11.
- _____. (2007). Professional Learning Communities: A Bandwagon, an Idea Worth Considering, or Our Best Hope for High Levels of Learning?. **Middle School Journal (J1)**, 39(1), 4-8.
- _____. (2010). **Learning by doing: A handbook for professional learning community at work**. UK: Solution Tree.

- DuFour, R., Eaker, R., & Many, T. (2006). **Learning by Doing A Handbook for Professional Learning Communities at Work**. Bloomington, IN: Solution Tree Press.
- DuFour, R. & Eaker R. (1998). **Professional learning communities at work: Best Practices for enhancing student achievement**. Alexandria, VA : National Educational Service.
- _____. (2005). **Professional learning communities at work : New Insights for Improving Schools**. Bloomington, IN: Solution Tree Press.
- Fullan, M. (1999). **Change Forces: The Sequel**. London: Falmer Press.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Hargreaves, A. (2003). **Teaching in the knowledge society: Education in the age of insecurity**. New York: Teacher College Press.
- Hord, S.M. (2010). **Professional learning communities: Communities of continuous inquiry and improvement**. 2nd edition. Washington DC: Southwest Educational Development Laboratory. Office of Educational Research and Improvement.
- Hord, S.M. (1997). **Professional Learning Communities : Communities of Inquiry and Improvement**. Austin : Southwest Educational Development Laboratory.
- Kaiser, cited in Barbara G. Tabachnik & Linda S. Fidell. (2001). **Using Multivariate Statistics**. New York: Harper & Row Publishers.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research methodology, and measurement: An international handbook*. Oxford, England: Pergamon Press.
- Kruse, S., Louis, S.K. & Bryk, A. (1995). **Building professional learning community in schools**. Madison, WI: Center for School Organization and Restructuring.
- Louis, K.S. & Miles, M.B. (1995). **Improving the Urban High School : What Work and Why**. New York: Teacher College Press.
- Newmann, F. M. & Wehlage, G. G. (1995). *Successful school restructuring: A report to the public and educator*. Madison, WI: Center on Organization and Restructuring of Schools, Wisconsin Center for Education Research, University of Wisconsin School: Perception of at-risk females and their teachers. **The Science Teacher**. 62(4) 24-29.

- Olivier, F. D. & Hipp, R. (2006). **Professional Learning Committees: Characteristics, Principals, and Teachers**. Paper Presented at the Annual Meeting of the Louisiana at Lafayette Education Research Association Lafayette, University
- Procter and Paul. (1978). Longman Dictionary of Contemporary English. London: Longman.
- Raj, M. (1996). Encyclopedic of psychology and education. Volume 3 (M-Z). New Delhi: ANMOL Publications PVT.
- Ron, Cormier. (2009). **Professional Learning Committees: Characteristics, Principals, and Teachers**. Annual Meeting of the Louisiana Education Research Association: Lafayette, Louisiana.
- Senge, P. M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization**. Doubleday, New York, NY: MCB UP Ltd.
- _____. (1994). **Schools that Learn: A Fifth Discipline Fieldbook for Educators, Parents, and Everyone Who Cares about Education**. New York: Doubleday.
- Sergiovanni, T. (1994). **Building community in schools**. San Francisco, CA: Jossey Bass.
- Stoll et Al. (2003). **Professional Learning Community**. New York, Open University Press.
- Stoll, McMahon & Thomas, S. (2006). **Professional learning community**. New York, NY: Open University Press.
- Suwanwong. A. (2016). Professional Learning Communities : Thai Educational Context. **Proceedings of 21st IASTEM International Conference, Doha, Qatar**. 19th May 2016: 10-13.
- Thompson, S. C., Gregg, L. & Niska, J. M. (2004). **Professional learning communities, Leadership and student learning**. Retrieved March 20, 2017, from <http://www.nmsa.org/Publications/RMLEOnline/tabid/101/Default.aspx>.
- Tosi, H.L. and Carroll, S.J. (1982). Management. New York: John Wiley and Sons.
- Vescio, Ross & Adam. (2008). A Review of Research on the Impact of Professional Learning Communities on Teaching Practice and Student Learning. **Teaching and Teacher Education: An International Journal of Research and Studies**. 24(1): 80-91.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1.1 นายขจิตพันธ์ สุวรรณสิริภักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี
- 1.2 นายจิณณภัทร พิบูลวิทธำรง ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
- 1.3 นายณฤภพ ชันทับไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
ปทุมธานี

2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน สถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

- 2.1 รศ.ดร.สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยสยาม
- 2.2 รศ.ดร.มนสิข ลิทธิสมบุรณ์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเนื้อหา

1. ผศ.ดร.พล.ร.ต.หญิง สุภัทรา เอื้อวงศ์ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสยาม
2. ผศ.ดร.วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
3. ผศ.ดร.เอกรัตน์ รวยรวย อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าธนบุรี
4. ผศ.ดร.วรรตต์ อินทสระ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
5. ดร.นิยม ไผ่โสภาก ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว๙๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน นายขจิตพันธ์ สุวรรณสิริกิติ์

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว๙๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ

เรียน นายจิณณภัทร พิบูลวิทิตอารัง

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/วศ๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน นายณฤพ ชนทัตไทย

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว๙๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน รศ.ดร.ศิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/วศ๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน รศ.ดร. มนสิช สิริธิตสมบุรณ์

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว๙๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ

เรียน ผศ.ดร.พล.ร.ต.หญิง สุภัทรา เอื้องวงศ์

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/วศ๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน ผศ.ดร.วราภรณ์ พูลสวัสดิ์

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว๙๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ

เรียน ผศ.ดร.วรรตต์ อินทสระ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/วศ๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ

เรียน ผศ.เอกรัตน์ รวยรวย

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/วศ๑๙

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาการทำผลงานทางวิชาการ
เรียน ดร.นิยม ไผ่โสภาก

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประกอบการเสนอขอรับการประเมินเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้บริหารสถานศึกษาเชี่ยวชาญ

ดิฉันพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดผล ที่ใช้เก็บข้อมูลในการประเมินโครงการนี้ ก่อนที่ผู้รายงานจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 1

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ประเด็นการสัมภาษณ์	บันทึกการสัมภาษณ์	หมายเหตุ (การสังเกต)
1) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร		
2) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาควรประกอบด้วยปัจจัยใดบ้าง		
3) แนวทางในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรเป็นอย่างไร		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 2

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การสร้างรูปแบบองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน
ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการจัดทำรายงานการวิจัย โดยผู้วิจัยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านพิจารณาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามระดับความคิดเห็นของท่านโปรดกรุณาให้ข้อมูลตามความเป็นจริง คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบประการใดแต่จะเป็นประโยชน์เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบประการใด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางอาลัย พรหมชนะ

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความซึ่งตรงกับรายละเอียดพื้นฐาน
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2	อายุ ☐ อายุต่ำกว่า 31 ปี ☐ อายุ 31 – 40 ปี ☐ อายุ 41 – 50 ปี ☐ อายุ 51 ปีขึ้นไป
3	วุฒิการศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่านที่คิดว่าตรงกับความเป็น
จริงมากที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับมาก
3 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับปานกลาง
2 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อย
1 หมายถึง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	การมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่าง มีวิจารณญาณ					
2	การเป็นผู้นำร่วม					
3	การเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย					
4	การเป็นผู้นำที่ให้โอกาสและแบ่งปันกัน					
5	การปฏิบัติตนต่อกันและกัน					
6	การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกันในชุมชน					
7	ความมุ่งมั่นแห่งตน					
8	รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง					
9	ความสามารถในการรวบรวมความคิดสร้างสรรค์					
10	ความมุ่งมั่นในงานอย่างต่อเนื่อง					
11	การให้โอกาสความเป็นผู้นำทางวิชาชีพอย่างทั่วถึง					
12	การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำกันและกัน					
13	การมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี					
14	การประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์					
15	การสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชน					
16	ติดตามผลจากการปฏิบัติที่ดีที่สุดของสมาชิกในชุมชน					
17	การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการกิจรวม					
18	การแบ่งปันให้สมาชิกปฏิบัติอย่างทั่วถึง					

ข้อ	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
19	การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มแบ่งปันประสบการณ์					
20	การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี					
21	การมีทักษะการเป็นผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนแปลงและสื่อสารกันด้วยดี					
22	การส่งเสริมครูในการวางแผนและพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเอง					
23	ความรอบรู้แห่งตนของครูผู้เป็นสมาชิกในชุมชน					
24	การเป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรม					
25	การคิดอย่างเป็นระบบ					
26	หลักความสนใจ ใฝ่รู้					
27	การเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย					
28	ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ ร่วมมือร่วมพลัง					
29	การตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและงานที่บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม					
30	การเรียนรู้ของทีมงานร่วมกัน					
31	การสร้างความตระหนักร่วมกันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
32	การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน					
33	การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน					
34	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน					
35	การประสานความร่วมมือในกิจกรรม ที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน					
36	การมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล					
37	การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์					
38	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล แบบกัลยาณมิตร					
39	การรับผิดชอบร่วมกันต่อการเรียนรู้ของนักเรียน					
40	การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อมั่นไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน					
41	ความเป็นทีมและเครือข่ายการเรียนรู้					
42	การวางแผนปฏิบัติที่ดีร่วมกัน					
43	การแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน มีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
44	การนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหา และตอบโจทย้ความต้องการของนักเรียน					
45	การติดตามผลจากการลงมือทำและร่วมเรียนรู้จากการปฏิบัติ ที่ดีต่อกัน					
46	การเสริมสร้างแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ					
47	การปรึกษาหารือพูดคุยในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
48	การเผชิญกับผู้ต่อต้านเป้าหมายร่วมของครู ด้วยเหตุผล					
49	การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนปัญหาอย่างรอบด้าน					
50	การสร้างเครือข่ายและการติดตามผลจากการสะท้อนคิด					
51	หลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อหนุนระหว่างกัน แบ่งปันวิธีการปฏิบัติที่เป็นตัวอย่างที่ดี					
52	การประชุมหาทางออกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
53	การสร้าง การจัดเก็บ การนำไปใช้ขององค์ความรู้ที่ดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ					
54	การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
55	การสนับสนุนการเรียนรู้แบบกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกันและเสมอภาค					
56	การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง					
57	การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพอย่างเสมอภาค					
58	การเน้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ					
59	การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู					
60	การกำหนดความผูกพันและมีการตรวจสอบผลลัพธ์					
61	การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์					
62	การมีเงื่อนไขที่สนับสนุนการดำเนินงาน					
63	เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้					
64	มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้					
65	มีกรรมการชุมชนที่มีคุณธรรมจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี					

ข้อ	ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
66	การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร					
67	มีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร					
68	การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน					
69	การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก					
70	วัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ร่วมกัน					
71	การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน					
72	มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน					
73	มีการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
74	มีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คู่มือการใช้ รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน

นางอาลัย พรหมชนะ
ผู้อำนวยการ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 4

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อส่วนประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

แบบตรวจสอบรูปแบบฉบับนี้เป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัย ก่อนที่ผู้วิจัยจะสรุปผลการวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนการของการตรวจสอบรูปแบบ หลังจากที่ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ศึกษาในรายละเอียดประกอบการพิจารณาแล้ว ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง ที่ท่านได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบรูปแบบงานวิจัยในครั้งนี้

นางอาลัย พรหมชนะ

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นาย นาง นางสาว

2. ตำแหน่ง

3. ตำแหน่งทางวิชาการ/ วิทยฐานะ

ศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

อื่น ๆ (ระบุ).....

4. การศึกษาสูงสุด

ปริญญาเอก

ปริญญาโท

ปริญญาตรี

อื่น ๆ (ระบุ).....

5. สถานที่ทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อส่วนประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตัวเลือกของความเหมาะสม พร้อมกับระบุความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านที่มีต่อแต่ละส่วนประกอบ ในกรณีที่ท่านเห็นว่า ควรปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

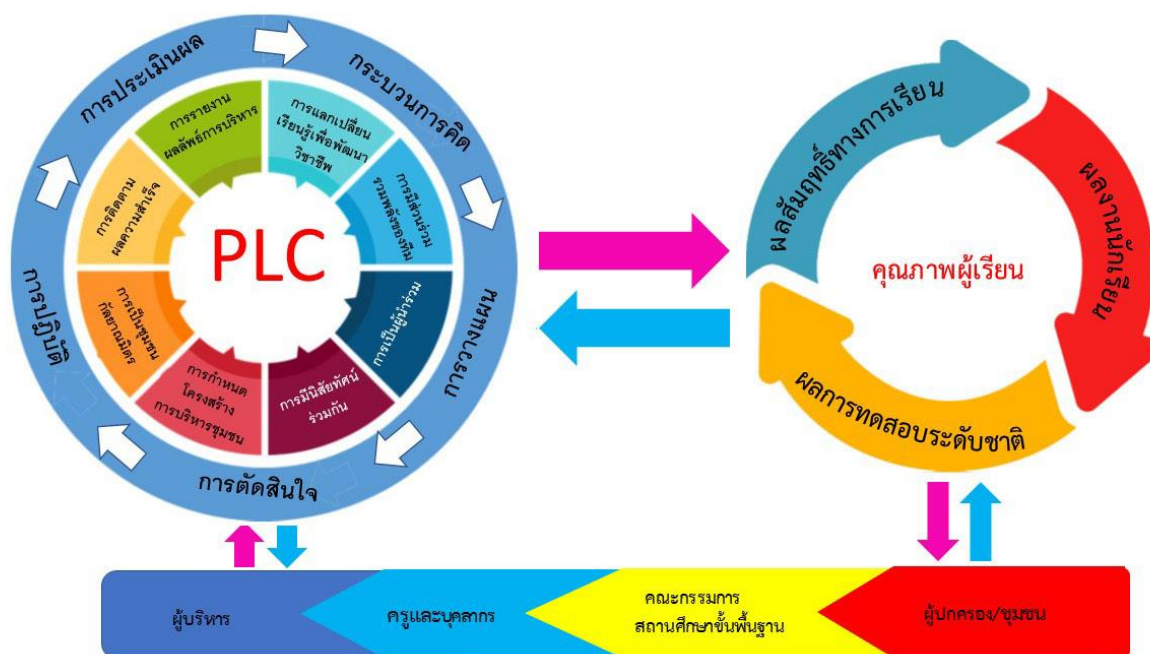
องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ
 องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน
 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 1

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน
 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 (Professional Learning Community : PLC)

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักการสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเก็บ การนำมาใช้ขององค์ความรู้ที่ดีและการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ผ่านการประเมินระดับชาติเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียน การสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการ สื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.4 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.5 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง ยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง

1.7 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียน การสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน

1.8 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการบริหารจัดการระบบคุณภาพเกี่ยวกับการ จัดทำแผนกลยุทธ์ตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.9 ผู้บริหารนำหลักการบริหารจัดการองค์กรด้วยระบบคุณภาพมาปรับใช้ตามแนวทางการ ดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ เป็นไปตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการ สื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.11 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และการสร้างนวัตกรรม เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการ ยอมรับ

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวบรวมพลังของทีม

การมีส่วนร่วม รวบรวมพลังของทีม หมายถึง การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล การเรียนรู้ของทีม หลักการมีส่วนร่วม ร่วมกันรับผิดชอบ การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน ในการร่วมมือกันปฏิบัติงาน การเรียนรู้ร่วมกัน และในการประยุกต์ใช้ความรู้ การสร้างความตระหนักร่วมกัน ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลัง และมีแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล

2.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน

2.3 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2.4 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

2.5 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดกลุ่มย่อยในรูปของเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

2.6 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน

2.7 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน

2.8 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน

2.9 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน

2.10 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.11 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการสร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

2.12 ผู้บริหารและครูผู้สอนสร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอกและองค์กรอื่น ๆ

2.13 ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.14 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.15 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

2.16 ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม

การเป็นผู้นำร่วม หมายถึง การปฏิบัติส่วนบุคคล การประยุกต์ใช้ความรู้ การคิดอย่างเป็นระบบ การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ การให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผน การประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ ความรอบรู้แห่งตน การรวบรวมความคิดสร้างสรรค์ การสร้างความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นแห่งตน ร่วมเป็นผู้นำ การมีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน การกระจายความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปัน ผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย ความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหลักการมีผู้นำที่

ดี รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง หลักความสนใจ แบบแผนความคิดอ่าน การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการจัดการชุมชนที่ดี

3.2 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้คิดอย่างเป็นระบบในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.4 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี

3.5 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และนักเรียน

3.6 ผู้บริหารให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.7 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

3.8 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความรู้แห่งตนโดยการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ การเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เป็นต้น

3.9 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนรวบรวมความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาศักยภาพตามแนวทางการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.10 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ระหว่างบุคลากรระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ระหว่างผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน

3.11 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความมุ่งมั่นแห่งตน

3.12 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกันในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.13 ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี

3.14 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกัน

3.15 ผู้บริหารพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู และบุคลากร

3.16 ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันให้กับครูผู้สอน และบุคลากร

3.17 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย เช่น นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

3.18 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.19 ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีหลักการเป็นผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.20 ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนารูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง และเปิดรับคำแนะนำแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากผู้เชี่ยวชาญอยู่เสมอ

3.21 ผู้บริหารและครูผู้สอนสนใจในการเสริมสร้างและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.22 ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสิ่งใหม่ ๆ ตามยุคสมัยอยู่เสมอ

3.23 ผู้บริหารและครูผู้สอนคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ในการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครอบคลุมถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ดังนี้

ภายในปี 2563 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ สู่มาตรฐานสากล บนวิถีแห่งความพอเพียง

4.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.3 ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.4 ผู้บริหาร และครูผู้สอนสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน ดังนี้

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ มีดังนี้

4.4.1 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

4.4.2 ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

4.4.3 กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

4.4.4 ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม

- 4.4.5 รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- 4.4.6 มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- 4.4.7 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่
ถูกต้อง
- 4.4.8 มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- 4.4.9 มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- 4.4.10 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย
จำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
- 4.4.11 มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส มี
ความละอาย เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
- 4.4.12 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของ
ตนเอง
- ค่านิยมของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้
- 4.4.13 มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่
- 4.4.14 มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ
- 4.4.15 เรียนรู้และทำงานเป็นทีม
- 4.4.16 สามัคคี มีน้ำใจ
- คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม
ราชินูปถัมภ์ มีดังนี้
- 4.4.17 ขยัน หมั่นเพียร อดทนเรียนรู้
- 4.4.18 อดออมสุ้ง รู้จักใช้ เติมคุณค่า
- 4.4.19 ซื่อสัตย์ เอาใจใส่ แบ่งกันใช้
- 4.4.20 สร้างวินัยให้ตนเอง คนรอบตัว
- 4.4.21 รู้กาลเทศะ สุภาพ นอบน้อม
- 4.4.22 รักสิ่งแวดล้อม รักความสะอาด ทั้งกายใจ
- 4.4.23 รักสามัคคี มีเหตุผล ยอมรับกัน
- 4.4.24 การแบ่งปัน ล้ำเลิศค่า พาสุขใจ
- เป้าหมายของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ มีดังนี้
- 4.4.25 นักเรียนมีความรู้และทักษะนำไปใช้ในการแข่งขันทางวิชาการระดับนานาชาติ
และนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ
- 4.4.26 นักเรียนทุกคนมีทักษะชีวิต เป็นผู้มีความรู้ จริยธรรมสามารถอยู่ร่วมกับ
ผู้อื่นอย่างมีความสุข

4.4.27 นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่ในการอนุรักษ์ เผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

4.4.28 ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทนต่อการเปลี่ยนแปลง

4.4.29 โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน

การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน หมายถึง การกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โครงสร้างสนับสนุนชุมชน การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมเชิงบวก และการสนับสนุนปัจจัยแวดล้อม ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5.1.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง

5.1.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรม ที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง

5.2 เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.2.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เน้นรูปแบบที่ทีมงานเป็นหลัก

5.2.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน

5.3 การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.3.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์

5.3.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร

การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การประสานเชื่อมโยง ความรู้ ประสบการณ์ ของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนความชุมชนกัลยาณมิตร ต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร หลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรม และมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

6.1 ชุมชนกัลยาณมิตร ได้แก่

6.1.1 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู

6.1.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน

6.1.3 ผู้บริหารเสริมสร้างความรู้สึกรัก ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม

6.1.4 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรร่วมกันส่งเสริมความเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเอง วิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง

6.1.5 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความไว้วางใจครูผู้สอน และบุคลากร เคารพซึ่งกันและกันในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2 ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร ได้แก่

6.2.1 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรส่งเสริมการสร้างวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.3 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้

6.3 หลักการมีกรรมกรชุมชนที่มีจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี ได้แก่

6.3.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

6.3.2 ผู้บริหารส่งเสริมอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.3.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอน และบุคลากรยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ

การติดตามผลความสำเร็จ หมายถึง การติดตามผลจากการลงมือทำและเรียนรู้จากการปฏิบัติ ติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน หลักการสร้างเครือข่ายและการติดตามผล ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 7.1 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ
- 7.2 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง
- 7.3 ผู้บริหารสร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และสภาพปัจจุบัน
- 7.4 ผู้บริหารสร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน

การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน หมายถึง การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน การเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน การประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู การกำหนดกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การสนับสนุนการเรียนรู้ของกลุ่มและบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน การมุ่งการเรียนรู้ การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ การกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ และการจัดการความรู้ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 8.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ
- 8.2 ผู้บริหารปฏิบัติตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู
- 8.3 ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนื่องที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์ เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ โดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน หัวหน้าชุมชน และนักเรียน ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานการศึกษาทุกระดับมีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรมความสำนึกในความเป็นชาติไทยระบอบประชาธิปไตย อนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมและมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสู่มาตรฐานวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นและองค์กรภายนอกในการร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ และบริหารจัดการศึกษา

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ร่มรื่นน่าอยู่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้

ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จและเป้าหมายได้ ควรทำความเข้าใจและศึกษาแนวทางการนำไปใช้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์กับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นเพื่อแสดงถึงการรวมพลังของครู และนักการศึกษาที่เป็นผู้นำร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นทีมมุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจทางวิชาชีพและอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากความร่วมมือ ร่วมทำ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหารนักการศึกษาภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

3. ในการดำเนินงานตามรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว เห็นว่า

เหมาะสม ไม่เหมาะสม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงใน ตัวเลือกของความเหมาะสม พร้อมกับระบุความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านที่มีต่อแต่ละส่วนประกอบ ในกรณีที่ท่านเห็นว่า ควรปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะ
บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ในการสร้างรูปแบบ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบ ความหมายของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 2 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 3 การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สู่การปฏิบัติ	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
บทที่ 4 การกำกับ ติดตาม และประเมินผล	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
รายการอ้างอิง	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 5

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนเป็นอย่างดี การตอบครบถ้วนจะทำให้ผลการประเมินสมบูรณ์ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ในโอกาสต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลและทำเครื่องหมาย ลงใน และกรอกข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

21 - 30 ปี 31 - 40 ปี 41 - 50 ปี 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ด้านการทำงาน

1 - 10 ปี 11 - 20 ปี 21 - 30 ปี 31 ปี ขึ้นไป

5. ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้บริหาร ครู อื่นๆ โปรดระบุ.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับผลการพิจารณาของท่าน คิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับการให้คะแนนดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามระดับความพึงพอใจเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ						
1.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอน/วิธีการจัดการเรียนรู้ของครูตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
1.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
1.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนประชุมหาทางออกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
1.4	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนในการแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติ					
1.5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม						
2.1	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
2.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน จัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน					
2.3	ผู้บริหาร ครูผู้สอน จัดการประชุมสัมมนาเพื่อการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน					
2.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอน จัดการประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล					
2.5	ผู้บริหาร ครูผู้สอน จัดกลุ่มย่อยเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงาน เพื่อให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน					
องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม						
3.1	ผู้บริหาร ส่งเสริมครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ					
3.2	ผู้บริหาร ให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
3.3	ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกันในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
3.4	ผู้บริหาร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกัน					
3.5	ผู้บริหาร ความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันให้กับครูผู้สอน และบุคลากร					
องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน						
4.1	ผู้บริหาร และครูผู้สอน ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วม					
4.2	ผู้บริหาร และครูผู้สอน ร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
4.3	ผู้บริหาร และครูผู้สอน มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
4.4	ผู้บริหาร และครูผู้สอน สร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
4.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติตนเองตามความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้					
องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน						
5.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
5.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก					
5.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน					
5.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์					
5.5	ผู้บริหารสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร						
6.1	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างการปฏิบัติงานสอนของครู					
6.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน					
6.3	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรส่งเสริมการสร้างวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
6.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
6.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ						
7.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ					
7.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินผลตามสภาพจริง					
7.3	ผู้บริหารสร้างเครื่องมือติดตามผลจากการรวบรวมการค้นคว้า การปฏิบัติที่ดี และสภาพปัจจุบัน					
7.4	ผู้บริหารสร้างเครือข่าย และการติดตามผลโดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น					
7.5	ผู้บริหารมีการติดตามผลความสำเร็จของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน						
8.1	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน					
8.2	ผู้บริหารปฏิบัติตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู					
8.3	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อการพัฒนา					
8.4	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน					
8.5	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน					
ด้านกระบวนการนำไปใช้						
9.1	การประชุมเพื่อชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกัน					
9.2	การให้ความรู้โดยวิทยากรทำให้ได้รับความรู้สามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้					
9.3	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แต่ละครั้งมีความเหมาะสม					
9.4	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้สามารถพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
9.5	การสังเกตการสอน การเยี่ยมชั้นเรียนของผู้บริหารช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น					
9.6	การสะท้อนผลร่วมกันหลังการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ					
ด้านผลการใช้รูปแบบ						
10.1	ทำให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์					
10.2	ช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
10.3	ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น					
10.4	ทำให้ครูได้มีการพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.1 สิ่งที่ท่านพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในครั้งนี้

.....

.....

.....

3.2 สิ่งที่คุณขอเสนอเพื่อนำไปพัฒนาการจัดกิจกรรมในอนาคตต่อไป (ในส่วนของคณะ)

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC
แบบสอบถามองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	การมีผู้นำที่ดีมีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2	การเป็นผู้นำร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3	การเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
4	การเป็นผู้นำที่ให้โอกาสและแบ่งปันกัน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
5	การปฏิบัติตนต่อกันและกัน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
6	การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกันในชุมชน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
7	ความมุ่งมั่นแห่งตน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8	รูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง	+1	-1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9	ความสามารถในการรวบรวมความคิดสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10	ความมุ่งมั่นในงานอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
11	การให้โอกาสความเป็นผู้นำทางวิชาชีพอย่างทั่วถึง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
12	การสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำกันและกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13	การมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14	การประยุกต์ใช้ความรู้สร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15	การสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
16	ติดตามผลจากการปฏิบัติที่ดีที่สุดของสมาชิกในชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17	การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	เกิดประโยชน์ในภารกิจร่วม								
18	การแบ่งปันให้สมาชิกปฏิบัติอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
19	การมีความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มแบ่งปันประสบการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
20	การควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
21	การมีทักษะการเป็นผู้นำร่วมเพื่อการเปลี่ยนแปลงและสื่อสารกันด้วยดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
22	การส่งเสริมครูในการวางแผนและพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
23	ความรอบรู้แห่งตนของครูผู้เป็นสมาชิกในชุมชน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
24	การเป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
25	การคิดอย่างเป็นระบบ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
26	หลักความสนใจ ใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
27	การเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
28	ทีมงานร่วมแรงร่วมใจ ร่วมมือร่วมพลัง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
29	การตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและงานที่บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30	การเรียนรู้ของทีมงานร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
31	การสร้างความตระหนักร่วมกันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
32	การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
33	การทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
35	การประสานความร่วมมือในกิจกรรม ที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเสริมสร้าง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน								
36	การมีส่วนร่วมในการบริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37	การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
38	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล แบบกัลยาณมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
39	การรับผิดชอบร่วมกันต่อการเรียนรู้ของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40	การส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อมั่นไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
41	ความเป็นทีมและเครือข่ายการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
42	การวางแผนปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
43	การแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน มีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
44	การนำแนวคิดและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับเปลี่ยนแก้ปัญหาและตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
45	การติดตามผลจากการลงมือทำและร่วมเรียนรู้จากการปฏิบัติ ที่ดีต่อกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
46	การเสริมสร้างแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
47	การปรึกษาหารือพูดคุยในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
48	การเผชิญกับผู้ต่อต้านเป้าหมายร่วมของครู ด้วยเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
49	การพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	อย่างรอบด้าน								
50	การสร้างเครือข่ายและการติดตามผลจากการสะท้อนคิด	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
51	หลักการสื่อสารแบบสองทางเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกื้อกูลระหว่างกัน แบ่งปันวิธีการปฏิบัติที่เป็นตัวอย่างที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
52	การประชุมหาทางออกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
53	การสร้าง การจัดเก็บ การนำไปใช้ขององค์ความรู้ที่ดีด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
54	การจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
55	การสนับสนุนการเรียนรู้แบบกลุ่ม และบุคคลอย่างเท่าเทียมกันและเสมอภาค	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
56	การแบ่งปันบทเรียนออนไลน์สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
57	การบริหารการเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพอย่างเสมอภาค	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
58	การเน้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
59	การปฏิบัติที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
60	การกำหนดความผูกพันและมีการตรวจสอบผลลัพธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
61	การปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
62	การมีเงื่อนไขที่สนับสนุนการดำเนินงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
63	เงื่อนไขที่ช่วยผดุงความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
64	มีโครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
65	มีกรรมการชุมชนที่มีคุณธรรมจริยธรรมและมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
66	การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
67	มีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
68	การมีวัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
69	การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมในเชิงบวกทั้งภายในและภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
70	วัฒนธรรมความร่วมมือเพื่อเป้าหมายทางการเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
71	การสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
72	มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
73	มีการสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
74	มีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
สรุปค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00									สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC
แบบประเมินผลรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบที่ 1 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ									
1.1	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ผ่านการประเมินระดับชาติเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ร่วมกันพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.6	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	เรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพร่วมกัน								
1.8	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการบริหารจัดการระบบคุณภาพเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.9	ผู้บริหารนำหลักการบริหารจัดการองค์กรด้วยระบบคุณภาพมาปรับใช้ตามแนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.10	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาการเรียน การสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เป็นไป ตามหลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการ สื่อสาร 2 ภาษาตามบริบทของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาระบบการ จัดการความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยได้มีการ เผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการ ยอมรับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 2 การมีส่วนร่วม รวมพลังของทีม									
2.1	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการ บริหาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจ และร่วมประเมินผล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำ ชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.3	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการ สถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำ ชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการ วางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
2.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.5	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดกลุ่มย่อยในรูปของเครือข่าย ผู้ปกครองนักเรียนเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานเพื่อการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.6	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนประสานความร่วมมือในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกันในการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.7	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.8	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการส่งเสริมการยอมรับและความเชื่อถือว่าไว้วางใจในการทำงานร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.9	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันของทุกคนในการเรียนรู้และสร้างสรรค์การปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.10	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการเรียนรู้ร่วมกัน และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.11	ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการสร้างความตระหนักร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
2.12	ผู้บริหารและครูผู้สอนสร้างทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายนอกและองค์กรอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.13	ผู้บริหารและครูผู้สอนปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมงานร่วมแรงร่วมใจ หรือร่วมมือร่วมพลังในการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.14	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนในการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันและมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.15	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.16	ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และผู้นำชุมชนจัดการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 3 การเป็นผู้นำร่วม									
3.1	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.2	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนได้ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการบริหารจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้คิดอย่างเป็นระบบในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนควบคุมเกณฑ์มาตรฐานการเป็นผู้นำที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.5	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนการแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำระหว่างเพื่อนร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ผู้ปกครอง และนักเรียน								
3.6	ผู้บริหารให้อิสระแก่ครูในการพัฒนาความเป็นผู้นำของตนเองและวางแผนการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ประยุกต์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.8	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความรู้แห่งตนโดยการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ การเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.9	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนรวบรวมความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาศักยภาพตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.10	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ระหว่างบุคลากร ระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ระหว่างผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนสร้างความมุ่งมั่นแห่งตน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.12	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำร่วมกันในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.13	ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการสื่อสารที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.14	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้นำ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ร่วมกัน								
3.15	ผู้บริหารพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู และบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.16	ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำที่สนับสนุนและแบ่งปันให้กับครูผู้สอน และบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.17	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการพัฒนาความเป็นผู้นำทางนวัตกรรมและการวิจัย เช่น นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.18	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.19	ผู้บริหารส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้ที่มีหลักการเป็นผู้นำที่ดี มีทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.20	ผู้บริหารและครูผู้สอนพัฒนารูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้าง และเปิดรับคำแนะนำแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจากผู้เชี่ยวชาญอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.21	ผู้บริหารและครูผู้สอนสนใจในการเสริมสร้างและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.22	ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นผู้นำในการสรรสร้างนวัตกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสิ่งใหม่ ๆ ตามยุคสมัยอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.23	ผู้บริหารและครูผู้สอนคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ร่วมกันนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบที่ 4 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน									
4.1	ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.2	ผู้บริหาร และครูผู้สอนร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.3	ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.4	ผู้บริหาร และครูผู้สอนสร้างค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 5 การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน									
5.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.3	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.4	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.5	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจเปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.6	ผู้บริหารส่งเสริมให้โรงเรียนจัดระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	สารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์								
5.7	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ตามความจำเป็น และบริบทของแต่ละชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 6 การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร									
6.1	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.2	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้างความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.3	ผู้บริหารเสริมสร้างความรู้สึกผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.4	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรร่วมกันส่งเสริมความเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเอง วิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.5	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความไว้วางใจครูผู้สอน และบุคลากร เคารพซึ่งกันและกันในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.6	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรส่งเสริมการสร้างวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ								
6.7	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรมุ่งเน้น ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกัน ตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.8	ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสร้าง วัฒนธรรมร่วมมือกันที่เน้นไปที่การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.9	ผู้บริหารและครูผู้สอนยึดหลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.10	ผู้บริหารส่งเสริมอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงาน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.11	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอน และบุคลากร ยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
องค์ประกอบที่ 7 การติดตามผลความสำเร็จ									
7.1	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการ ติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่าง เป็นรูปธรรมโดยเน้นการปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.2	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูสร้างเครื่องมือการ ติดตามผลเรียนรู้ของนักเรียน และ ประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.3	ผู้บริหารสร้างเครื่องมือติดตามผลจากการ รวบรวมการค้นหา การปฏิบัติที่ดีที่สุด และ สภาพปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.4	ผู้บริหารสร้างเครือข่าย และการติดตามผล โดยประเมินผลจากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบที่ 8 การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน									
8.1	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันปฏิบัติงานแบบมุ่งผลลัพธ์ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.2	ผู้บริหารปฏิบัติตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มุ่งผลลัพธ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.3	ผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันกำหนดความผูกพันต่อเนืองที่มุ่งการตรวจสอบผลลัพธ์เพื่อการพัฒนาในส่วนอื่น ๆ ในลำดับต่อไป ซึ่งร่วมกันสร้างกลยุทธ์ของโรงเรียนอนุบาล ลานสักเพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และรางวัลที่ได้รับในระดับชาติและนานาชาติ โดยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน หัวหน้าชุมชน และนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
สรุปค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00									สอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ค่า Reliability
แบบสอบถามองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.951	.951	74

ผลการวิเคราะห์ค่า Reliability
แบบประเมินผลรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.901	.908	79

ภาคผนวก ง

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560-2561

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 - 2561

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการ เรียนรู้	จํานวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1								จํานวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จํานวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	327	11	26	24	31	47	59	69	60	188	57.49	2.50	71.87
คณิตศาสตร์	327	10	8	33	83	51	40	24	78	142	43.43	2.00	84.40
วิทยาศาสตร์	327	9	30	42	49	66	62	38	31	131	40.06	2.50	60.24
สังคมศึกษาฯ	327	0	16	34	32	29	62	66	88	216	66.06	3.00	66.06
สุขศึกษา และพลศึกษา	327	0	0	0	0	0	23	74	230	327	100.00	3.00	100.00
ศิลปะ	327	7	14	8	12	25	58	98	105	261	79.82	2.50	87.46
การงานอาชีพฯ	327	10	56	35	61	38	41	37	49	127	38.84	3.00	38.84
ภาษาต่างประเทศ	327	6	37	18	53	19	53	31	110	194	59.33	2.50	65.14

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการ เรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	327	1	23	40	78	77	52	35	21	108	33.03	2.50	56.57
คณิตศาสตร์	327	6	15	48	91	54	29	16	68	113	34.56	2.00	78.90
วิทยาศาสตร์	327	0	20	23	66	62	72	41	43	156	47.71	2.50	66.67
สังคมศึกษา	327	0	20	28	43	46	54	57	79	190	58.10	3.00	58.10
สุขศึกษา และพลศึกษา	327	0	1	3	20	24	28	62	189	279	85.32	3.00	85.32
ศิลปะ	327	4	5	5	25	52	64	79	93	236	72.17	2.50	88.07
การงานอาชีพฯ	327	3	14	17	33	30	75	75	80	230	70.34	3.00	70.34
ภาษาต่างประเทศ	327	13	45	23	38	45	46	40	77	163	49.85	2.50	63.61

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการ เรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	328	1	5	15	28	51	70	76	82	228	69.51	3.00	69.51
คณิตศาสตร์	328	17	24	32	75	65	37	28	50	115	35.06	2.00	77.74
วิทยาศาสตร์	328	1	17	27	49	50	54	41	89	184	56.10	2.50	71.34
สังคมศึกษา	328	3	5	27	49	44	112	50	38	200	60.98	3.00	60.98
สุขศึกษา และพลศึกษา	328	1	0	1	12	38	65	73	138	276	84.15	3.00	84.15
ศิลปะ	328	7	4	3	10	11	30	64	199	293	89.33	3.00	89.33
การงานอาชีพฯ	328	9	1	2	5	18	55	75	163	293	89.33	3.00	89.33
ภาษาต่างประเทศ	328	2	39	13	38	33	49	41	113	203	61.89	2.50	71.95

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการ เรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	327	0	16	9	19	40	74	78	91	243	74.31	3.00	74.31
คณิตศาสตร์	327	4	17	53	64	70	42	37	40	119	36.39	2.00	77.37
วิทยาศาสตร์	327	4	36	25	33	37	48	50	94	192	58.72	2.50	70.03
สังคมศึกษาฯ	327	1	4	10	27	50	58	63	114	235	71.87	3.00	71.87
สุขศึกษา และพลศึกษา	327	0	0	0	4	13	50	101	159	310	94.80	3.00	94.80
ศิลปะ	327	6	0	13	16	23	46	50	173	269	82.26	3.00	82.26
การงานอาชีพฯ	327	2	0	3	6	12	38	66	200	304	92.97	3.00	92.97
ภาษาต่างประเทศ	327	0	42	18	23	26	32	20	166	218	66.67	2.50	74.62

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	334	1	6	11	20	37	68	76	115	259	77.54	3.00	77.54
คณิตศาสตร์	334	5	11	44	57	29	27	21	140	188	56.29	2.00	82.04
วิทยาศาสตร์	334	23	35	25	44	47	62	40	58	160	47.90	2.50	61.98
สังคมศึกษา	334	3	3	6	17	26	49	88	142	279	83.53	3.00	83.53
สุขศึกษา และพลศึกษา	334	0	3	1	6	9	27	79	209	315	94.31	3.00	94.31
ศิลปะ	334	1	3	10	5	18	65	85	147	297	88.92	3.00	88.92
การงานอาชีพฯ	334	0	2	6	9	25	77	93	122	292	87.43	3.00	87.43
ภาษาต่างประเทศ	334	8	8	27	28	53	78	61	71	210	62.87	2.50	78.74

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	338	4	4	19	33	54	68	85	71	224	66.27	3.00	66.27
คณิตศาสตร์	338	2	23	32	52	41	32	30	126	188	55.62	2.00	83.14
วิทยาศาสตร์	338	7	56	42	49	38	54	47	45	146	43.20	2.50	54.44
สังคมศึกษาฯ	338	7	10	18	35	46	57	63	102	222	65.68	3.00	65.68
สุขศึกษา และพลศึกษา	338	1	1	3	15	30	52	50	186	288	85.21	3.00	85.21
ศิลปะ	338	1	0	1	3	7	23	71	232	326	96.45	3.00	96.45
การงานอาชีพฯ	338	2	10	5	12	22	56	65	166	287	84.91	3.00	84.91
ภาษาต่างประเทศ	338	6	26	59	58	65	42	33	49	124	36.69	2.50	55.92

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	364	1	24	37	57	44	60	62	79	201	55.22	3.00	55.22
คณิตศาสตร์	364	5	48	78	57	43	29	30	74	133	36.54	2.00	64.01
วิทยาศาสตร์	364	6	13	17	53	58	60	48	109	217	59.62	2.50	75.55
สังคมศึกษาฯ	364	19	19	22	36	56	61	66	85	212	58.24	3.00	58.24
สุขศึกษา และพลศึกษา	364	0	0	0	0	3	24	74	263	361	99.18	3.00	99.18
ศิลปะ	364	1	10	12	11	19	63	81	167	311	85.44	3.00	85.44
การงานอาชีพฯ	364	5	22	15	35	76	65	54	92	211	57.97	3.00	57.97
ภาษาต่างประเทศ	364	11	57	27	35	40	71	40	83	194	53.30	2.50	64.29

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	361	1	11	38	55	58	61	57	80	198	54.85	3.00	54.85
คณิตศาสตร์	361	2	22	77	57	54	35	17	97	149	41.27	2.00	72.02
วิทยาศาสตร์	223	5	46	45	47	27	18	18	17	53	23.77	2.50	35.87
สังคมศึกษาฯ	361	24	31	39	33	50	51	67	66	184	50.97	3.00	50.97
สุขศึกษา และพลศึกษา	361	1	0	1	3	18	40	62	236	338	93.63	3.00	93.63
ศิลปะ	361	1	7	1	4	21	87	58	182	327	90.58	3.00	90.58
การงานอาชีพฯ	361	0	1	1	30	53	58	75	143	276	76.45	3.00	76.45
ภาษาต่างประเทศ	361	14	38	40	51	52	44	28	94	166	45.98	2.50	60.39

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	380	2	9	17	32	55	100	91	74	265	69.74	3.00	69.74
คณิตศาสตร์	380	1	60	85	57	49	41	24	63	128	33.68	2.00	61.58
วิทยาศาสตร์	236	0	4	5	39	56	62	46	24	132	55.93	2.50	79.66
สังคมศึกษาฯ	380	0	3	6	19	49	87	77	139	303	79.74	3.00	79.74
สุขศึกษา และพลศึกษา	380	0	0	0	8	12	26	33	301	360	94.74	3.00	94.74
ศิลปะ	380	0	5	4	4	3	61	144	159	364	95.79	3.00	95.79
การงานอาชีพฯ	380	7	8	12	28	26	36	50	213	299	78.68	3.00	78.68
ภาษาต่างประเทศ	380	8	24	36	45	47	50	60	110	220	57.89	2.50	70.26

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	380	2	3	14	31	62	75	77	116	268	70.53	3.00	70.53
คณิตศาสตร์	380	2	36	72	52	58	35	45	80	160	42.11	2.00	71.05
วิทยาศาสตร์	234	0	6	4	9	18	39	60	98	197	84.19	2.50	91.88
สังคมศึกษาฯ	380	9	8	17	24	62	84	71	105	260	68.42	3.00	68.42
สุขศึกษา และพลศึกษา	380	0	4	6	6	13	38	67	246	351	92.37	3.00	92.37
ศิลปะ	380	0	0	2	1	5	64	101	207	372	97.89	3.00	97.89
การงานอาชีพฯ	380	0	4	6	6	13	38	67	246	351	92.37	3.00	92.37
ภาษาต่างประเทศ	380	10	17	48	57	57	64	41	86	191	50.26	2.50	65.26

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	367	3	3	6	38	55	111	94	57	262	71.39	3.00	71.39
คณิตศาสตร์	367	9	31	54	68	41	33	28	103	164	44.69	2.00	74.39
วิทยาศาสตร์	144	0	0	2	1	10	24	40	67	131	90.97	2.50	97.92
สังคมศึกษาฯ	367	1	4	5	6	39	74	82	156	312	85.01	3.00	85.01
สุขศึกษา และพลศึกษา	367	0	0	0	0	0	3	32	332	367	100.00	3.00	100.00
ศิลปะ	367	1	1	4	9	29	53	69	201	323	88.01	3.00	88.01
การงานอาชีพฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	367	2	16	38	27	37	55	58	134	247	67.30	2.50	77.38

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560
โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการ เรียนรู้	จํานวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2								จํานวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จํานวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	367	1	1	7	17	50	61	108	122	291	79.29	3.00	79.29
คณิตศาสตร์	367	13	43	45	46	44	27	38	111	176	47.96	2.00	72.48
วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สังคมศึกษาฯ	367	1	3	6	21	25	59	92	160	311	84.74	3.00	84.74
สุขศึกษา และพลศึกษา	367	0	0	0	0	0	14	31	322	367	100.00	3.00	100.00
ศิลปะ	367	0	3	3	16	24	29	99	193	321	87.47	3.00	87.47
การงานอาชีพฯ	367	3	8	14	11	22	31	75	203	309	84.20	3.00	84.20
ภาษาต่างประเทศ	367	2	10	19	52	38	48	39	159	246	67.03	2.50	77.38

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	303	0	6	15	25	39	70	84	64	218	71.95	2.50	84.82
คณิตศาสตร์	303	0	1	14	57	66	64	24	77	165	54.46	2.50	76.24
วิทยาศาสตร์	303	1	11	9	91	61	58	38	34	130	42.90	2.50	63.04
สังคมศึกษาฯ	303	0	1	2	15	43	77	59	106	242	79.87	2.50	94.06
สุขศึกษา และพลศึกษา	303	0	0	0	1	1	18	44	239	301	99.34	2.50	99.67
ศิลปะ	303	2	2	4	11	25	58	110	91	259	85.48	2.50	93.73
การทำงานอาชีพฯ	303	0	8	13	15	16	23	44	184	251	82.84	2.50	88.12
ภาษาต่างประเทศ	303	0	20	26	54	29	42	37	95	174	57.43	2.50	67.00

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	303	0	5	10	27	28	61	70	102	233	76.90	2.50	86.14
คณิตศาสตร์	303	0	21	40	49	50	53	27	63	143	47.19	2.50	63.70
วิทยาศาสตร์	303	13	13	19	48	56	52	33	69	154	50.83	2.50	69.31
สังคมศึกษาฯ	303	0	24	17	32	41	48	50	91	189	62.38	2.50	75.91
สุขศึกษา และพลศึกษา	303	0	0	0	3	16	62	94	128	284	93.73	2.50	99.01
ศิลปะ	303	4	6	10	31	47	47	71	87	205	67.66	2.50	83.17
การงานอาชีพฯ	303	0	0	0	10	16	62	71	144	277	91.42	2.50	96.70
ภาษาต่างประเทศ	303	0	2	7	10	19	51	61	153	265	87.46	2.50	93.73

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับคุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	322	0	9	8	41	73	69	54	68	191	59.32	2.50	81.99
คณิตศาสตร์	322	9	51	44	61	45	30	23	59	112	34.78	2.50	48.76
วิทยาศาสตร์	322	0	24	52	50	54	55	25	62	142	44.10	2.50	60.87
สังคมศึกษาฯ	322	0	1	13	35	52	65	72	84	221	68.63	2.50	84.78
สุขศึกษา และพลศึกษา	322	0	6	5	7	13	20	33	238	291	90.37	2.50	94.41
ศิลปะ	322	6	10	15	20	52	40	48	131	219	68.01	2.50	84.16
การงานอาชีพฯ	322	2	12	7	6	6	28	96	165	289	89.75	2.50	90.61
ภาษาต่างประเทศ	322	0	5	64	60	45	50	39	59	148	45.96	2.50	59.94

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้า สอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	322	2	45	23	37	64	58	40	53	151	46.89	2.50	66.77
คณิตศาสตร์	322	8	110	57	51	26	29	15	26	70	21.74	2.50	29.81
วิทยาศาสตร์	322	0	28	47	49	35	42	31	90	163	50.62	2.50	61.49
สังคมศึกษาฯ	322	8	21	32	39	38	51	48	85	184	57.14	2.50	68.94
สุขศึกษา และพลศึกษา	322	0	19	11	9	8	21	31	223	275	85.40	2.50	87.89
ศิลปะ	322	10	9	21	42	61	68	40	71	179	55.59	2.50	74.53
การทำงานอาชีพฯ	322	14	12	19	13	15	27	43	179	249	77.33	2.50	81.99
ภาษาต่างประเทศ	322	5	16	24	35	53	54	50	85	189	58.70	2.50	75.16

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	323	0	0	3	20	38	65	45	154	264	81.73	2.50	93.50
คณิตศาสตร์	323	2	55	66	39	35	21	16	89	126	39.01	2.50	49.84
วิทยาศาสตร์	323	3	58	58	55	46	36	31	36	103	31.89	2.50	46.13
สังคมศึกษาฯ	323	0	5	11	24	40	60	71	112	243	75.23	2.50	87.61
สุขศึกษา และพลศึกษา	323	0	1	0	4	8	28	47	235	310	95.98	2.50	98.45
ศิลปะ	323	0	2	1	3	12	49	102	153	304	94.12	2.50	97.83
การงานอาชีพฯ	323	1	5	3	13	24	49	93	135	277	85.76	2.50	93.18
ภาษาต่างประเทศ	323	3	10	8	20	39	69	57	117	243	75.23	2.50	87.30

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้า สอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	323	0	9	14	23	45	66	60	106	232	71.83	2.50	85.76
คณิตศาสตร์	323	3	41	44	51	39	46	28	71	145	44.89	2.50	56.97
วิทยาศาสตร์	323	6	58	50	47	35	48	36	43	127	39.32	2.50	50.16
สังคมศึกษาฯ	323	7	13	35	42	44	48	31	103	182	56.35	2.50	69.97
สุขศึกษา และพลศึกษา	323	2	3	3	3	11	32	76	193	301	93.19	2.50	96.60
ศิลปะ	323	4	4	9	8	30	19	76	173	268	82.97	2.50	92.27
การงานอาชีพฯ	323	3	5	7	11	24	32	54	187	273	84.52	2.50	91.96
ภาษาต่างประเทศ	323	4	15	23	25	35	51	57	113	221	68.42	2.50	76.26

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มี ระดับคุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	371	0	10	29	59	79	90	57	47	194	52.29	2.50	73.58
คณิตศาสตร์	371	0	7	38	53	41	53	54	125	232	62.53	2.50	73.58
วิทยาศาสตร์	371	2	10	5	10	18	62	72	192	326	87.87	2.50	92.72
สังคมศึกษาฯ	371	1	18	25	27	58	79	68	95	242	65.23	2.50	80.86
สุขศึกษา และพลศึกษา	371	0	0	1	1	2	24	75	268	367	98.92	2.50	99.46
ศิลปะ	371	1	10	7	12	51	52	35	203	290	78.17	2.50	91.91
การงานอาชีพฯ	371	0	0	0	2	15	43	66	101	210	56.60	2.50	68.73
ภาษาต่างประเทศ	371	0	17	30	58	63	64	59	80	203	54.72	2.50	71.69

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้า สอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	369	0	5	16	33	65	90	77	83	250	67.75	2.50	85.37
คณิตศาสตร์	369	1	16	68	112	48	32	24	68	124	33.60	2.50	46.62
วิทยาศาสตร์	226	1	12	31	38	51	42	23	28	93	41.15	2.50	63.72
สังคมศึกษา	369	4	3	10	21	67	130	76	58	264	71.54	2.50	89.71
สุขศึกษา และพลศึกษา	369	0	2	0	1	5	28	48	285	361	97.83	2.50	99.16
ศิลปะ	369	1	2	4	13	37	64	91	157	312	84.55	2.50	94.58
การงานอาชีพ	143	0	0	0	0	0	1	7	135	143	100.00	2.50	100.00
ภาษาต่างประเทศ	369	1	17	15	28	44	66	86	112	264	71.54	2.50	83.47

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ได้ ระดับ 3 ขึ้น ไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร. ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	358	3	24	23	38	38	53	69	109	231	64.53	2.50	75.14
คณิตศาสตร์	358	1	97	74	54	24	21	13	72	106	29.61	2.50	36.32
วิทยาศาสตร์	358	1	4	13	32	36	49	37	48	134	37.43	2.50	47.49
สังคมศึกษาฯ	358	12	53	22	21	28	36	52	133	221	61.73	2.50	69.56
สุขศึกษา และพลศึกษา	358	1	5	3	4	7	30	43	264	337	94.13	2.50	96.09
ศิลปะ	358	2	3	6	3	9	63	115	156	334	93.30	2.50	95.82
การงานอาชีพฯ	358	1	7	17	30	33	52	55	162	269	75.14	2.50	84.36
ภาษาต่างประเทศ	358	1	23	67	53	72	55	33	53	141	39.39	2.50	59.50

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้า สอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	354	2	19	19	30	47	79	62	96	237	66.95	2.50	80.22
คณิตศาสตร์	354	5	101	59	45	47	42	27	28	97	27.40	2.50	40.67
วิทยาศาสตร์	216	0	3	7	9	35	61	48	53	162	75.00	2.50	91.20
สังคมศึกษา	354	3	37	27	69	49	32	54	83	169	47.74	2.50	61.58
สุขศึกษา และพลศึกษา	354	0	0	1	1	7	21	86	238	345	97.46	2.50	99.43
ศิลปะ	354	3	0	7	3	7	47	107	180	334	94.35	2.50	96.32
การงานอาชีพฯ	354	0	2	3	16	31	43	45	214	302	85.31	2.50	94.06
ภาษาต่างประเทศ	354	0	13	26	62	77	57	45	74	176	49.72	2.50	71.46

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้า สอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร. กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	380	0	1	5	19	100	108	97	50	255	67.11	2.50	93.43
คณิตศาสตร์	380	1	2	46	135	40	29	39	88	156	41.05	2.50	51.58
วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สังคมศึกษา	380	0	1	2	8	19	39	82	229	350	92.11	2.50	97.11
สุขศึกษา และพลศึกษา	380	0	0	0	0	1	1	5	373	379	99.74	2.50	100.00
ศิลปะ	380	0	9	2	6	16	52	89	206	347	91.32	2.50	95.53
การงานอาชีพฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	380	0	15	21	45	64	75	65	95	235	61.84	2.50	78.69

ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน ที่เข้าสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2								จำนวน นร. ที่ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละ ของ นร. ที่ ได้ระดับ 3 ขึ้นไป	ร้อยละของ นร. ที่ได้ระดับคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ รร. กำหนด	
		จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้										เกณฑ์ที่ รร.กำหนด	ร้อยละของ นร.ที่มีระดับ คุณภาพตาม เกณฑ์
		0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4				
ภาษาไทย	380	1	6	3	11	58	113	93	95	301	79.21	2.50	94.47
คณิตศาสตร์	380	5	14	73	74	49	43	37	85	165	43.42	2.50	56.32
วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สังคมศึกษาฯ	380	2	2	13	16	41	73	132	101	306	80.53	2.50	91.32
สุขศึกษา และพลศึกษา	380	0	13	7	6	10	30	51	263	344	90.53	2.50	93.16
ศิลปะ	380	3	3	15	14	32	54	106	153	313	82.37	2.50	90.79
การงานอาชีพฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	380	1	16	27	33	47	58	59	139	256	67.37	2.50	79.74

สถิติผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560 - 2561

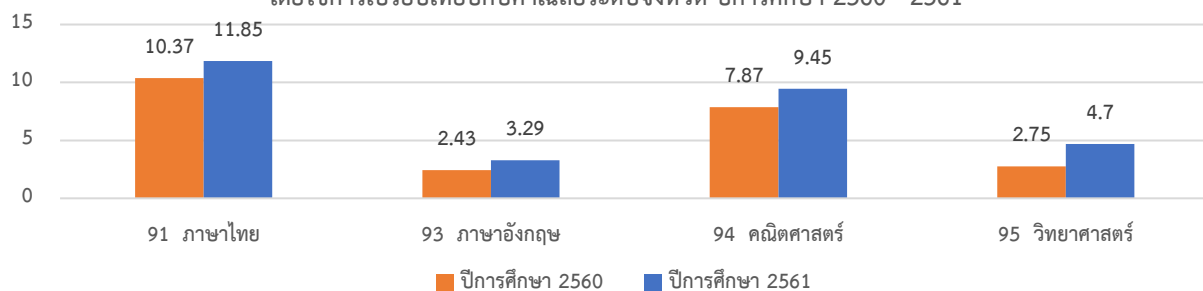
โดยใช้การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับจังหวัด

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

วิชา	ปีการศึกษา 2560			ปีการศึกษา 2561		
	ระดับ โรงเรียน	ระดับ จังหวัด	ผลต่าง	ระดับ โรงเรียน	ระดับ จังหวัด	ผลต่าง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3						
91 ภาษาไทย	63.79	53.42	10.37	72.25	60.40	11.85
93 ภาษาอังกฤษ	39.96	37.53	2.43	39.80	36.51	3.29
94 คณิตศาสตร์	41.31	33.44	7.87	46.27	36.82	9.45
95 วิทยาศาสตร์	38.23	35.48	2.75	44.01	39.31	4.70
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6						
01 ภาษาไทย	68.35	55.82	12.53	66.08	54.42	11.66
02 สังคมศึกษา	44.37	38.71	5.66	41.24	38.45	2.79
03 ภาษาอังกฤษ	45.08	39.65	5.43	45.42	43.27	2.15
04 คณิตศาสตร์	40.23	33.66	6.57	49.82	41.64	8.18
05 วิทยาศาสตร์	36.88	33.98	2.90	36.03	34.80	1.23

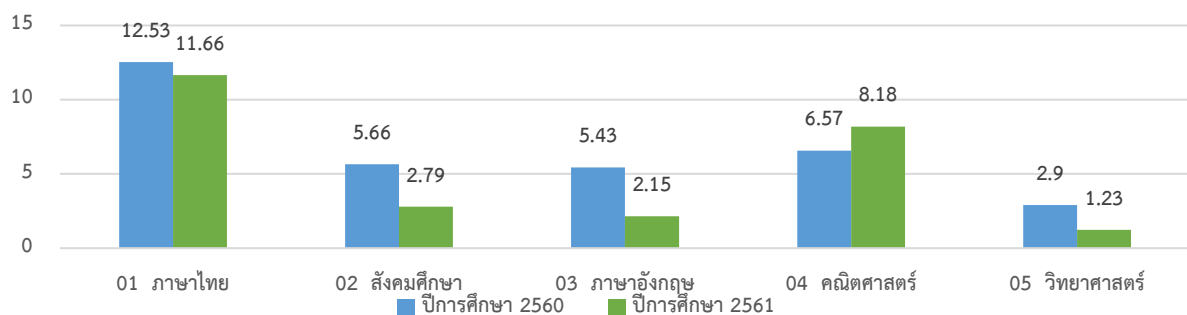
สถิติผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยใช้การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2560 - 2561

สถิติผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้การเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2560 - 2561

ภาคผนวก จ

สรุปรายชื่อบุคลากร โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน
ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

สรุปเหรียญรางวัล โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68
ประจำปีการศึกษา 2561 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ทอง	เงิน	ทองแดง	เข้าร่วม	ตัวแทน
35	37	17	9	2
รวมรายการเข้าร่วมแข่งขันทั้งสิ้น 98 รายการ				

ตัวแทนเข้าร่วมแข่งขันระดับภาค 2 รายการ

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันประดิษฐ์ของใช้จากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงธัญชนก อาจจะ 2. เด็กหญิงธัญญาเรศ พรามจร 3. เด็กหญิงศิริโรรัตน์ อินทะพันธ์	1. นางสาววลัยลักษณ์ ยิ่งยงยุทธ 2. นางสาวธัญศวรรณ ปรีดาศักดิ์	ชนะเลิศ
2	การแข่งขันเดี่ยวจะเข้ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวธนพร ถนอมพุดชา	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	ชนะเลิศ

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันคัดลายมือสื่อภาษาไทย ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงรณณ สาทิตพิเคราะห์	1. นางสาวทรงศรภรณ์ ยอดระบำ	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
2	การแข่งขันการท่องอาขยานทำนองเสนาะ ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงวีรภัทรา แก้วคำ	1. นายณัฐวัตร เป็นโตน	
3	การแข่งขันการท่องอาขยานทำนองเสนาะ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวธนพรรณ ธนอมพุดชา	1. นายณัฐวัตร เป็นโตน	
4	การแข่งขันวรรณกรรมพิจารณา ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวภคธร ปัญญาธโไพ	1. นางพัชรี แสงบุญ	
5	การแข่งขันพินิจวรรณคดี ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวมณีนรัตน์ ขำเหมือนแซ	1. นางสาวจุฑามาศ รักความสุข	
6	การแข่งขันเรียงร้อยถ้อยความ(การเขียนเรียงความ) ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงณัฐมน อภิวัฒน์พร	1. นางสาววรรณวลีเจนเจนประเสริฐ	
7	การแข่งขันเรียงร้อยถ้อยความ(การเขียนเรียงความ) ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวรารานันท์ คงพันธุ์	1. นางสาววรรณวลี เจนเจนประเสริฐ	
8	การแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาไทย (คำคมเดิม) ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงนิตากร กุลธิดาวัดน์ 2. เด็กหญิงปัญชิตา พงษ์พิทักษ์	1. นางสาวชลิตา เดชมนต์ 2. นางสาวประกายกานต์ ศรีชัย	
9	การแข่งขันต่อคำศัพท์ภาษาไทย (คำคมเดิม) ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวธนพร ธนอมพุดชา	1. นางสาวชลิตา เดชมนต์	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
10	การแข่งขันกีฬาวชนคนรุ่นใหม่ กายโยยานี ๑๑ (๖ บท) ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงกุลนิษฐ์ สุมาลยศักดิ์ 2. เด็กหญิงชญ์นันท์ สิริพลวัฒน์	1. นางสาววัชรมน เจริญผล 2. นางสาวจิระประภา เลิศพิภพเมธา	
11	การแข่งขันพินิจวรรณคดี ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงณัฐพร ทองไทยกุล	1. นางสาวจุฑามาศ รักความสุข	
12	การแข่งขันวรรณกรรมพิจารณา ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงณัฐนรี กาญจนโทย	1. นางพัชรี แสงบุญ	
13	การแข่งขันกีฬาวชนคนรุ่นใหม่ โคลงสี่สุภาพ ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวณัชชา สะอาดดี 2. นางสาวเรณุกา น้อยภูธร	1. นางสาววัชรมน เจริญผล 2. นางสาวจิระประภา เลิศพิภพเมธา	
14	การแข่งขันคัดลายมือสือภาษาไทย ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวทิพย์วาริน โชติชวา	1. นางสาวทรศกรณธ์ ยอดระบำ	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขันกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561
สังกัดเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การประกวดโครงงานคณิตศาสตร์ ประเภท บูรณาการความรู้ในคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงณัฐนิชา โอภาศ 2. เด็กหญิงนิศากร กุลธิดาววัฒน์ 3. เด็กหญิงเพชรลดา ลอยฟ้าอมร	1. นางสาวอุไรวรรณ อัครเวคิน กุล 2. นางสาวอัจฉริยา อุทธา	รองชนะเลิศ อันดับที่ ๑
2	การแข่งขันสร้างสรรค์ผลงานคณิตศาสตร์โดยใช้ โปรแกรม GSP ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงชนินาถ เตชะวิทย์ปกรณ์ 2. เด็กหญิงนันท์นภัส คำสอน	1. นายสุทธิพันธ์ สิงห์เงา 2. นางสาวกรกนก แวดวง	รองชนะเลิศ อันดับที่ ๑
3	การประกวดโครงงานคณิตศาสตร์ ประเภทสร้าง ทฤษฎีหรือคำอธิบายทางคณิตศาสตร์ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวพิมนภัทร์ เขียรพงศ์เกษม 2. นางสาวภูริดา อรุณเศรษฐานนท์ 3. นางสาวหทัยภัทร ลิ้มป๋าทองทิพย์	1. นางสุภัคดี เฟิงใหญ่ 2. นายอดิศักดิ์ เฟียงสูงเนิน	
4	การแข่งขันต่อสมการคณิตศาสตร์ (เอแม็ท) ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงนิชาภา ธาดารัตนมงคล 2. เด็กหญิงศิริเพ็ญ ปวงนิยม	1. นางอรพิน ปิ่นสุวรรณ 2. นางสาวเดือนฉาย นิราศคำ	
5	การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงญาณัจฉรา พัฒนาวังธรรม	1. นางสาวนลินมาศ กรุณา	
6	การแข่งขันซูโดกุ ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงอรรวรา เหลืองรุ่งเกียรติ	1. นางสาวพรทิพย์ สังศรีอิน	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
7	การแข่งขันซูโดกุ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวณัฐนารี จิตต์ปราณีชัย	1. นางสาวบุษรา เอี่ยมบำรุง	7
8	การแข่งขันอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวชญญา จรางเดช	1. นายฐปนันท์ สุตชญา	
9	การประกวดโครงงานคณิตศาสตร์ ประเภทสร้าง ทฤษฎีหรือคำอธิบายทางคณิตศาสตร์ ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงชุตติกานต์ เสนจันทร์ฉิมไชย 2. นางสาวณัฐภา บรรลุประสงค์ 3. เด็กหญิงฟารีดา มะรุมดี	1. นางสาวอุไรวรรณ อัครเวคิน กุล 2. นางสาวอัจฉริยา อุทธา	
10	การประกวดโครงงานคณิตศาสตร์ ประเภท บูรณาการความรู้ในคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวจุลเกศ ทักษะพรเสถียร 2. นางสาวฟ้าสร้าง วงศ์กาญจนโชติ 3. นางสาวมัญญ์ชุกร จงสุกวีวงศ์	1. นางสุภัคดี เพ็งใหญ่ 2. นายอดิศักดิ์ เฝียงสูงเนิน	
11	การแข่งขันคิดเลขเร็ว ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงปัญชิตา พงษ์พิทักษ์	1. นางณัฐมณฑ รัตนดุษยาพันธ์	
12	การแข่งขันสร้างสรรค์ผลงานคณิตศาสตร์โดยใช้ โปรแกรม GSP ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวกฤติญาภา เบญจพัฒน์มงคล 2. นางสาวศิริเลิศ ศรีประโมทย์	1. นางสาวสุภาดา ศิริขจร 2. นางสาวกมลทิพย์ องอาจยุทธนากร	
13	การแข่งขันเวทคณิต ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงณัฐพร ทองไทยกุล	1. นางอรพิน ปิ่นสุวรรณ	
14	การแข่งขันคิดเลขเร็ว ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวรัฐพร ผลกังวาน	1. นางสาวจirinันท์ ไตรทิพยากร	
15	การแข่งขันต่อสมการคณิตศาสตร์ (เอแม็ท) ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาววรรษพร จงจิตต์พิสมัย	1. นางสาวอังคณา พยุงธรรม	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขันกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561
สังกัดเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ ประเภท ทดลอง ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวณัฐนันท์ โสภณธนานนท์ 2. นางสาวณัฐวัลย์ วงศ์แสงทิพย์ 3. นางสาวสุตารัตน์ พรโชคชัย	1. นางแพรทิพย์ คล้ายเจริญสุข 2. นายรณชัย กลิ่นกล้า	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
2	การแข่งขันการแสดงทางวิทยาศาสตร์ (Science Show) ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวพีรญา ปิยะกมลนิรันดร์ 2. เด็กหญิงอริสรา สุขประเสริฐ 3. นางสาวอาภัสรา ทอมยีน	1. นายปรุงศักดิ์ นาแพง 2. นายรณชัย กลิ่นกล้า	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
3	การประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ ประเภท สิ่งประดิษฐ์ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวกิตติมา บึงราษฎร์ 2. นางสาวสิริยากร รุ่งมงคลทรัพย์ 3. นางสาวสุธิดา แซ่ไคว้	1. นายกิตติพงษ์ น้ำจันทร์ 2. นางสาวจิตพิสุทธิ์ ผลประเสริฐ	รองชนะเลิศอันดับที่ ๑
4	การแข่งขันการแสดงทางวิทยาศาสตร์ (Science Show) ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงนิชาภา สมิตทนต์ 2. เด็กหญิงปฐมพร อุ่นใจ 3. เด็กหญิงสิริกร สิริมณีกร	1. นายปรุงศักดิ์ นาแพง 2. นางสาวญาดา นิลประดิษฐ์	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
5	การแข่งขันอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์ ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงพิริยาภรณ์ พรหมสุวรรณ 2. นางสาวรุ่งไพลิน รุจิรชานันท์ 3. เด็กหญิงโจวี แอน ลีค	1. นางแกมแพร มณฑิยรัตน์ 2. นางสาวศรัญญาภรณ์ สายวิเศษ	
6	การแข่งขันอัจฉริยภาพทางวิทยาศาสตร์ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวชญญา จรางเดช 2. นางสาวพัทธ์ธีรา อัครพิศาลชัย 3. นางสาวอภิญา เจียมสว่างพร	1. นางสาวพุดิภาสิณี ภาทากุล 2. นายวรวัฒน์ ธีระตระกูล	
7	การแข่งขันอากาศยานบังคับด้วยวิทยุ ประเภทบินบรรทุกสัมภาระ ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวภัณฑิรา ชูตานนท์ 2. นางสาวรัชนีภา โพธิ์ขวัญ 3. นางสาวอัจฉริยา สอนโพนงาม	1. นายฮาวารีย์ มะเตสะ 2. นายกิตติพงษ์ น้ำจันทร์	รองชนะเลิศอันดับที่๑

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)

งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561

สังกัดเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การประกวดเพลงคุณธรรม ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงขวัญฤทัย หวังดี 2. เด็กหญิงชมพูนุท รื่นหาญ 3. เด็กหญิงพิมพ์ชญา กิจনীชีวี 4. เด็กหญิงสุภัทสรรา แข่งเพ็ญแข 5. เด็กหญิงอรปรียา พรหมไสดา	1. นางสาวพรกมล จันทรีย์ 2. นางสาวณปภัช ประเทือง	
2	การประกวดเล่านิทานคุณธรรม ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงเปรมสินี วิทยาวรรณภูมิ	1. นายจักรพงษ์ คำพูล	
3	การประกวดเล่านิทานคุณธรรม ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวอาทิตยา สืบเทพ	1. นายพีรพัฒน์ คำเรือง	
4	การประกวดมารยาทไทย ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงฐิตาภา สุขประเสริฐ 2. เด็กหญิงพิมพ์ลภัส คำอูด	1. นางสาวเหมือนปรารถนา พันธุ์บัวหลวง 2. นางสาวเอื้อง ศรีทะวรรณ	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
5	การประกวดภาพยนตร์สั้น ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวณัชชารีย์ สุขสวัสดิ์ 2. นางสาวปาณิสรา บุญสร้างเสริม 3. นางสาวภาพัชร์ อโณทยานนท์ 4. นางสาววรินยา แซ่ตั้ง 5. นางสาวสร้อยสลา คำสุเรศ	1. นายเจษฎา นุ่มดี 2. ว่าที่ร้อยตรีสุกฤษฎี จันทร์เจริญ	
6	การประกวดมารยาทไทย ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวกัลยาภรณ์ นุชปิ่น 2. นางสาวธัญญภัทร์ ด้วงเงิน	1. นางสาวณัฐวรรณ เกิดจั่น 2. นางสาวสุภัทรา บุญดี	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขันกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สพม. เขต ๒ (กรุงเทพมหานคร)งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปี การศึกษา 2561 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันตอบปัญหาสุขศึกษา และพลศึกษา ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวกรชนก จันทกุลมานะ 2. นางสาวธัญพร เจียรนัยวิวัฒน์	1. นางสาวจิตต์สุดา ร่มใหญ่ 2. นายวัชร จันลา	รองชนะเลิศอันดับที่ ๑
2	การแข่งขันแอโรบิก ม.1-ม.6	เงิน	1. นางสาวกิริณา วงศ์พาดกลาง 2. นางสาวจิรภิญญา จันทร์อู่ย 3. นางสาวชลลดา สาลี 4. นางสาวนภัสสร คงเจริญ 5. นางสาวปพิชญา วุฒิกัญจน์ 6. นางสาวรุจิรา แสงรุจี 7. นางสาววันวิสาห์ ศิริมหา 8. นางสาวสิริธร ใจประโชติ 9. นางสาวอรอุมา สะดี 10. นางสาวเกสรดา ขานยา	1. นางสาวอธิชา วรรณศรี 2. นางสาวฝนทิพย์ ยอดกล้า 3. นางสาวปิยนุช เหล่าชาติ	
3	การแข่งขันตอบปัญหาสุขศึกษา และพลศึกษา ม.1-ม.3	เข้าร่วม	1. เด็กหญิงชนินาถ เตชะวิทย์ ปกรณ 2. เด็กหญิงอิสริย์ วงศ์ธัญวัฒน์	1. นางสาวประภาศรี ลาภเปี่ยม 2. นางสาวศิริลักษณ์ เอี่ยม ประไพ	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันเดี่ยวจะเข้ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวอนพร ถนอมพุดชา	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	ชนะเลิศ
2	การแข่งขันวาดภาพระบายสี ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวณัฐนิชา เอื้องสถิตวงศ์	1. นายดาราทองค์ เหมรัตน์	
3	การแข่งขันเขียนภาพไทยประเพณี ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวศศิธร อนิวัฒน์กุลชัย	1. นางสาวสุนิสา เนาวรัตน์	
4	การแข่งขันวาดภาพลายเส้น (Drawing) ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวเก็จรวี รุ่งสว่างสุคนธ์	1. นายดาราทองค์ เหมรัตน์	
5	การแข่งขันเดี่ยวฆ้องวงใหญ่ ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงกัญยรัตน์ สิทธิเลิศจันยา	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
6	การแข่งขันขับร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทหญิง ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงวีรภัทรา แก้วคำ	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	
7	การแข่งขันขับร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ประเภทหญิง ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวพิมพ์ชนก สำลี	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	
8	การแข่งขันขับร้องเพลงไทยลูกกรุง ประเภทหญิง ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงจันทกานต์ หล่อสกุลวงศ์	1. นายนพ ประดับคำย	
9	การแข่งขันขับร้องเพลงไทยลูกกรุง ประเภทหญิง ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวนันทน์ภัส พรหมสีขาว	1. นายนพ ประดับคำย	
10	การแข่งขันขับร้องเพลงสากล ประเภทหญิง ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวจุฑาทิพย์ ตรีนาคม	1. นายนพ ประดับคำย	
11	การแข่งขันขับร้องเพลงสากล ประเภทหญิง ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงโสภิตา ผดุงลาภยศ	1. นายนพ ประดับคำย	
12	การแข่งขันนาฏศิลป์ไทยอนุรักษ์ ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงปฐมพร อุ่นใจ 2. เด็กหญิงฟ้าประธาน ย่อมกระโทก 3. เด็กหญิงภัทรวดี รัตนพาไชย 4. เด็กหญิงศรุตดา สีชุมเหล็ก 5. นางสาวสุธีธิดา โชติภาภรณ์ 6. เด็กหญิงอุษณีย์ ขาวนาค	1. นางสาวกังสดาน สุทธิรัตน์	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
13	การแข่งขัน "ศิลป์สร้างสรรค์" ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวณัฏดา กุลทนนท์	1. นายปริญญา หอระตะ	
14	การแข่งขันวาดภาพระบายสี ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงสุพิชชา อัครวิฑูรลักษณ์	1. นายปริญญา หอระตะ	
15	การแข่งขันเขียนภาพไทยประเพณี ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงปริณดา ลือบางใหญ่	1. นายปริญญา หอระตะ	
16	การแข่งขันเขียนภาพจิตรกรรมไทยสีเอกรงค์ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวนภรณ์ แสงทองศรีกมล	1. นายดาราทองค์ เหมรัตน์ธร	
17	การแข่งขันเดี่ยวขิม 7 หย่อง ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวมณีรัตน์ ขำเหมือนแซ	1. นางสาวทิพาภรณ์ ศรีประสิทธิ์	
18	การแข่งขันการขับร้องเพลงไทย ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงศศิวิมล ไชยสุนทร	1. นางสาวจันทร์เพ็ญ วังมะนาว	
19	การแข่งขันขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ประเภทหญิง ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงศุภิสรา น้อยภูธร	1. นายนพ ประดับคำย	
20	การแข่งขันขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ประเภทหญิง ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวนันทน์ภัส พรหมสีขาว	1. นายนพ ประดับคำย	
21	การแข่งขัน "ศิลป์สร้างสรรค์" ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงวิวิธรา โลกานุกัทรเสถียร	1. นายปริญญา หอระตะ	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 สังกัดเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันพูดเพื่ออาชีพภาษาจีน ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวลภัสธรรม์ นภาเพ็ชรธนากร 2. นางสาวอริสรา สุพรรณพล	1. นางสาวสุชาดา ทรัพย์พลอย	รองชนะเลิศอันดับที่ ๑
2	การแข่งขันเขียนเรียงความภาษาจีน ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวสุพิชฌาย์ เขิตเกียรติกุล	1. นางสาวสินีนารถ ใจคำ	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
3	การแข่งขันเล่านิทาน (Story Telling) ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงธัญญธรณ์ จันทร์ฉาย	1. นางสาวอัญชญา จรตระการ	
4	การแข่งขันเล่านิทาน (Story Telling) ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวชนิสรา กิจศรีโสภณ	1. นางโยธกา ธรรมบุญเป็ง	
5	การแข่งขันละครสั้นภาษาอังกฤษ (Skit) ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวชลญาณ์ เสือสุข 2. นางสาวชลธิชา จารุทัตธาดา 3. นางสาวชวิกา พาณิชกุลย์ 4. นางสาวประภาวัลย์ กาวารี 5. นางสาวอุจจุ เลสลีย์ ลอเลม	1. นางสาวสมพร วันประกอบ 2. นายฐิติพันธ์ บัวเจริญ	
6	การแข่งขันพูดเพื่ออาชีพภาษาฝรั่งเศส ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาววิสุตา มุตตามระ 2. นางสาวศศิวิมล อรวีระนนท์	1. นายฐิติรัฐ มีสุข	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
7	การแข่งขัน Multi Skills Competition ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวเวทิสรา ชาตรีวุฒิชัย	1. นางสาววิจิตรา เลาวเลิศ	
8	การแข่งขันต่อศัพท์ภาษาอังกฤษ (ครอสเวิร์ด) ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวฉัตรแก้ว เหลืองสดใส	1. นางสาววิภาวัลย์ แก้วชราภรณ์	
9	การแข่งขันละครสั้นภาษาญี่ปุ่น ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวกรรณิการ์ จิตชัยนา 2. นางสาวณภัทร เตชะธนบัต 3. นางสาวภรณ์ยา แต่ศิลป์ชัย 4. นางสาวมัลลิกา เหล่านพกุล 5. นางสาวเมทินี ลลิตโกมล	1. ว่าที่ร้อยตรีหญิงรัตนา ผีอกคำ 2. นางสาวสุชาดา มีศิลป์	
10	การแข่งขันละครสั้นภาษาฝรั่งเศส ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวฐิติมาศ ตรงตามคำ 2. นางสาวนันท์นภัส พรหมสีขาว 3. นางสาวบุญธิดา กำธรเจริญ 4. นางสาวอนันดา นนท์ชาลี 5. นางสาวโน้เยลุม ออแก้วเอจื่อฟอ	1. นางสาวบุรฉัตร เปี่ยมสง่า กุล	
11	การแข่งขันต่อศัพท์ภาษาอังกฤษ (ครอสเวิร์ด) ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงรมณ สาทิตพิเคราะห์ 2. เด็กหญิงสุธิมนต์ พรหมรักษ์	1. นางสาวประภาพร แสงมอญ 2. นางสาวสวรรยา ดีประเสริฐ	
12	การแข่งขันพูดภาษาอังกฤษ (Impromptu Speech) ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวสิริกัทร ลีลาสุภา	1. นายอรรณพ คนเที่ยง	
13	การแข่งขัน Multi Skills Competition ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงมนสิชา เชิดชูวุฒิกุล	1. นายจักรี ชัยชนะทรัพย์	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
14	การแข่งขันเล่าเรื่องจากภาพภาษาจีน ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวกัญญ์พิสา เกียรติอมรศิริ 2. นางสาวปนิดา เพิ่มภูวนันท์	1. นางสาวสุชาดา ทรัพย์พลอย 2. นางสาวสินีนารถ ใจคำ	
15	การแข่งขันเล่าเรื่องจากภาพภาษาฝรั่งเศส ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวนวพร รอดเนื่อง 2. นางสาวมานิสรณ์ ชมภูมิ่ง	1. นางสาวบุรฉัตร เปี่ยมสง่ากุล	
16	การแข่งขันพูดเพื่ออาชีพภาษาญี่ปุ่น ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวธันยพร เพ็งประพัฒน์ 2. นางสาวอัญชญา คุณจอมเกล้าศิริ	1. นางสาวสุชาดา มีศิลป์ 2. ว่าที่ร้อยตรีหญิงรัตนา เผือกคำ	
17	การแข่งขันเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น ม.4-ม.6	เข้าร่วม	1. นางสาวศิริณญา เลิศแจ้งเจริญ	1. นางสาวสุชาดา มีศิลป์	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 สังกัดเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันประดิษฐ์ของใช้จากวัสดุธรรมชาติ ในท้องถิ่น ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิงธัญชนก อาจจะ 2. เด็กหญิงธัญญาเรศ พราวมจร 3. เด็กหญิงศิริรัตน์ อินทะพันธ์	1. นางสาววลัยลักษณ์ ยี่งยงยุทธ 2. นางสาวธัญศวรรณ ปรีดาศักดิ์	ชนะเลิศ
2	การแข่งขันการสร้างการ์ตูนแอนิเมชั่น (2D Animation) ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิง ทดดมณ อารงอภิชาติกุล 2. เด็กหญิง พิรภัทรา สังข์วิเศษ	1. นางสาวอุบล ตะสนธ์ 2. นางสาวปภาวรินทร์ กิตติอมรวงศ์	รองชนะเลิศอันดับที่ ๑
3	การแข่งขันการสร้าง Motion Infographic ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวบุญยาพร ทองไทยกุล 2. นางสาวภคธร ปัญญาธโช	1. นางสาวอุบล ตะสนธ์ 2. นายชัยวุฒิ เพ็ชรขุนทด	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
4	การแข่งขันทำอาหารคาวหวานเพื่อสุขภาพ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวจิตรานนท์ คงมี 2. นางสาวณัฐพร พุฒิสไภณ 3. นางสาวอภิญญา ศรีเมือง	1. นางวรางค์ภรณ์ พรหมชูวงศ์ 2. นางสาวปุชฎี ฐิติวัฒนากกร	
5	การแข่งขันการสร้างการ์ตูนเรื่องสั้น (Comic Strip) ม.1-ม.3	ทอง	1. เด็กหญิง จิตรกัญญา ไพศาลศรีสมสุข 2. เด็กหญิงณรรุญา สุวรรณภาพ	1. นางสาวอุบล ตะสนธ์ 2. นายชัยวุฒิ เพ็ชรขุนทด	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
6	การแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวทอฝัน โชควิวัฒน์ศิริ 2. นางสาวสุดธิดา ปฎิมากรพงศ์	1. นายศิริพัฒน์ กุลศิริวิลี 2. นางสาวอุบล ตะสนธ์	
7	การแข่งขันการตัดต่อภาพยนตร์ ม.4-ม.6	ทอง	1. นางสาวศรัณยา ศิริเวชพงศ์กุล 2. นางสาวเมธาวิ แซ่ลี	1. นายชัยวุฒิ เพ็ชรขุนทด 2. นายธรัตน์ บัลลังค์โพธิ์	
8	การแข่งขันการเขียนโปรแกรมด้วยภาษาคอมพิวเตอร์ ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวณัฐริญาพร พิจารณ์วาณิช 2. นางสาวรณิษฐา ลามเกียรติถาวร	1. นางสาวสุภาดา ศิริขจร 2. นายฮาวารีย์ มะเตฮะ	รองชนะเลิศอันดับที่ ๒
9	การแข่งขันการออกแบบสิ่งของเครื่องใช้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ม.1-ม.3	เงิน	1. นางสาวทิตยา จันทา 2. นางสาวเพ็ญภาส ตรีบุปผา	1. นายธรัตน์ บัลลังค์โพธิ์ 2. นายชัยวุฒิ เพ็ชรขุนทด	
10	การแข่งขันการสร้างเกมสร้างสรรค์จากคอมพิวเตอร์ ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงทอฝัน ลดาสุวรรณกุล 2. เด็กหญิงวิภาศินี สอดแจ่ม	1. นายชัยวุฒิ เพ็ชรขุนทด 2. นางสาวอุบล ตะสนธ์	

สรุปผลกิจกรรมแข่งขัน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
งานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ประจำปีการศึกษา 2561 สังกัดเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่าง วันที่ 5-20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
1	การแข่งขันการจัดการค่ายพักแรม ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงจิตาภา ยศไธสง 2. เด็กหญิงจิตกาล มิตรกุล 3. เด็กหญิงจิรวรรณ จันพะกา 4. เด็กหญิงณิชากัทธ อาษาคติ 5. เด็กหญิงธนวัลย์ อัญญาปราณี 6. เด็กหญิงพรปภัสรร์ ดวงเพชร แสง 7. เด็กหญิงสุชาดา ไชยปัญญา 8. เด็กหญิงอภิสรรา ทินปาน	1. นายธรัตน์ บัลลังค์โพธิ์ 2. ว่าที่ร้อยตรีสุกฤษฎี จันท์ เจริญ 3. นายไพฑูร อุณหะกะ	
2	การประกวดยุวบรรณารักษ์ส่งเสริมการอ่าน ม.1-ม.3	เงิน	1. เด็กหญิงกชกร อภิธนวิทย์ 2. เด็กหญิงชนิษฐา ชันขาว 3. เด็กหญิงพิรญาณ์ คำสุข	1. นางสาวนงฐมน แดงทองคำ	

ลำดับ	รายการ	เหรียญ	นักเรียน	ครู	หมายเหตุ
3	การประกวดยุวบรรณารักษ์ส่งเสริมการอ่าน ม.4-ม.6	เงิน	1. นางสาวปุกฤษณ์พัชร คุรุฒิไวยุทธ์ 2. นางสาวพรธีรา อภิเชษฐโยธา 3. นางสาวพรสุดา อมรรังสีกุล	1. นางสาวนงฐมน แดงทองคำ	
4	การประกวดหนังสือเล่มเล็ก ม.1-ม.3	ทองแดง	1. เด็กหญิงชญัญญา ทับเนียม 2. นางสาวพัชรมณฑิ ดุลยธีรโรจน์ 3. นางสาวยอแสง ตังธนเศรษฐ์	1. นางปัทมา กษิณศรี	
5	การประกวดหนังสือเล่มเล็ก ม.4-ม.6	ทองแดง	1. นางสาวมานิสรณ์ ชมภูมิ่ง 2. นางสาวรารัตน์ มีโม 3. นางสาวสาครเรศ รัฐวัฒนานนท์	1. นางปัทมา กษิณศรี	

ภาคผนวก ฉ
ประมวลภาพกิจกรรม และรางวัล

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
การอบรมเชิงปฏิบัติการ
“การใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน
ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
(Professional Learning Community : PLC)

กลุ่มบริหารงานบุคคลจัดการอบรมเพื่อศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิถีชุมชนแห่งการเรียนรู้ให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยกลุ่มกระบวนกรจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตามโครงการมหาวิทยาลัยพี่เลี้ยง โดยมีนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นประธานในพิธี ณ ห้องประชุมสิริพดมา

กิจกรรมที่ 1 “ละลายพฤติกรรม”

คณะวิทยากรนำกิจกรรม “ละลายพฤติกรรม” เป็นการเริ่มต้นกระบวนการให้ความรู้ต่อไป
คณะครูมีความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

กิจกรรมที่ 2 ด้านวิชาการ “PLC คืออะไรนะ”

คณะวิทยากรให้ความรู้เชิงวิชาการแก่คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา
คณะครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสนใจใฝ่เรียนรู้

กิจกรรมที่ 3 “กระบวนการ รวมพลัง”

คณะวิทยากรมอบหมายภาระงาน “กระบวนการ รวมพลัง” ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของตนเอง
คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกิจกรรม “กระบวนการ รวมพลัง” แบบร่วมมือ
ร่วมใจอย่างเต็มที่

กิจกรรมที่ 4 “ดาวเด่น”

ผลงาน “ดาวเด่น”

คณะวิทยากรจัดเวลาให้คณะครูและบุคลากรทางการศึกษานำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดผู้แทนนำเสนอผลงาน “ดาวเด่น” จึงเกิดขึ้นระหว่างการนำเสนอผลงาน

กิจกรรมที่ 5 “กระบวนการคิดรอบด้าน”

คณะวิทยากรใช้เวลาคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาระดมความคิด “กระบวนการคิดรอบด้าน”
คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมกันอภิปรายในกลุ่มเพื่อหาแนวความคิดในกิจกรรม
นี้อย่างรอบด้าน

กิจกรรมที่ 6 นำเสนอผลงานครั้งที่ 2 “ดาวจรัส”

คณะวิทยากรใช้เวลาคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาสะท้อนแนวคิดในกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

คณะครูและบุคลากรทางการศึกษาสะท้อนแนวคิดในกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาระสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงในการปฏิบัติงานการสอนและการดำเนินชีวิต

สรุปผลการดำเนินงานการอบรมเชิงปฏิบัติการ “รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์(PLC)”

นางอวลัย พรหมชนะ มอบเกียรติบัตรผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ “รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ (PLC)” และกล่าวขอบคุณคณะวิทยากรพี่เลี้ยง “กลุ่มกระบวนกรจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี”

การประชุมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Focus Group)

การประชุมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Focus Group)

การประชุมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Focus Group)

การประชุมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Focus Group)

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 เข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องการยกระดับการบริหารสถานศึกษา
 เพื่อพัฒนาสู่การศึกษาไทย ยุค Thailand 4.0
 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 กับทิศทางการปฏิรูปการศึกษาของไทย
 และรับมอบเกียรติบัตรสถานศึกษาต้นแบบ ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 เข้าร่วมการแข่งขันฟิลิกส์ส์ประยุทธ์ ครั้งที่ 7 ระดับประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2561
 ณ โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
 ในโครงการห้องเรียนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม
 เครือข่ายภาคกลางตอนบน
 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ระดับประเทศ และได้เป็นตัวแทนระดับประเทศ

รางวัลรองชนะเลิศ
 การประกวดการอ่านด้วยภาษาไทยมาตรฐาน
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นางสาวกฤษิตา อรุณเรชฐานนท์ เข้าร่วมการประกวดการอ่านด้วยภาษาไทยมาตรฐาน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยสำนักงานราชบัณฑิตยสภา
ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับที่สอง พร้อมโล่รางวัลและทุนการศึกษา

รางวัลชนะเลิศ
 การแข่งขันร้อยแก้ว (เรียงความ) ระดับม.ปลาย
 การแข่งขันทักษะภาษาไทย เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ ปี 2561
 โดยสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ สโมสรยุวภี
 สมาคมเทศร์กีวีศิลป์

นางสาวภคธร ปัญญาธโพ เข้าร่วมการแข่งขันทักษะภาษาไทย เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ ปี 2561 โดยสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ สโมสรยุวภี สมาคมเทศร์กีวีศิลป์ ในรายการแข่งขันร้อยแก้ว (เรียงความ) ระดับม.ปลาย ได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมด้วยรางวัลและเกียรติบัตร

โครงการค่ายคอมพิวเตอร์โอลิมปิก สอวน. ค่ายที่ 1 ปีการศึกษา 2561
ณ ศูนย์ส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ศึกษา
ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
(สอวน.) ศูนย์คอมพิวเตอร์ ค่ายที่ 1 โรงเรียนสตรีวัฒนาพุดผดามาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ นำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน
 รายการแข่งขัน วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์เพชรยอดมงกุฏ
 ถ้วยรางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 ทุนการศึกษาพระพรหมมังคลาจารย์ (ดร.เจ้าคุณธงชัย)
 ณ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ นำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน
 รายการ เพชรยอดมงกุฏอย่างต่อเนื่อง ในรายวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาจีน
 ภาษาญี่ปุ่น

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 เยาวชนทีมชาติ
 นางสาวรวงคณา สิริสถาพรทรัพย์
 นางสาวชลลดา สาลี
 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเยาวชนทีมชาติไทย
 การแข่งขันบาสเกตบอล U19 ชิงแชมป์โลก

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอล SINGHA 3X3 THAILAND CHAMPIONSHIP 2019
 รุ่นอายุ 14 ปี 16 ปี และ 18 ปี ณ โรงยิมเนเซียม 600 ที่นั่ง สนามกีฬากลาง จังหวัดพิษณุโลก

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระราชทานถ้วยรางวัล ชนะเลิศการประกวดแต่งเพลง ร้องเพลง
“รักแม่ด้วยเสียงเพลงจากดวงใจ”
แก่นักเรียนโรงเรียนสตรีวิวัฒมหาพัฒนาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยครูณพ ประดับคำย
ได้นำนักเรียนเข้าร่วม การประกวดแต่งเพลง ร้องเพลง “รักแม่ด้วย
เสียงเพลงจากดวงใจ” ซึ่งถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้รับรางวัลชนะเลิศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ได้นำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม
การประกวดโครงงานคณิตศาสตร์ประยุกต์รอบชิงชนะเลิศ
เรื่อง วงจรเครื่องช่วยเหลือผู้พิการทางสายตาในการดำรงชีวิต
(รอบ ๑๐ ทีมสุดท้าย ระดับประเทศ)
ในงานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ซึ่งจัดโดยมูลนิธิส่งเสริมอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ผลการแข่งขันปรากฏว่า ได้รับรางวัลชมเชย

การแข่งขันภายนอก กิจกรรมทักษะภาษาอังกฤษ
 การแข่งขันงานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรมวิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน
 ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 68 ปีการศึกษา 2561
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษ

ผลการแข่งขัน

1. การแข่งขันเล่านิทาน (Story Telling) ม.1 - ม.3 เหรียญทอง
2. การแข่งขันละครสั้นภาษาอังกฤษ (Skit) ม.4 - ม.6 เหรียญทอง
3. การแข่งขันเล่านิทาน (Story Telling) ม.4 - ม.6 เหรียญทอง
4. การแข่งขันต่อศัพท์ภาษาอังกฤษ (Crossword) ม.4 - ม.6 เหรียญเงิน
5. การแข่งขัน Multi Skills Competition ม.4 - ม.6 เหรียญเงิน
6. การแข่งขันพูดภาษาอังกฤษ (Impromptu Speech) ม.4 - ม.6 เหรียญทองแดง
7. การแข่งขัน Multi Skills Competition ม.1 - ม.3 เหรียญทองแดง
8. การแข่งขันต่อศัพท์ภาษาอังกฤษ (Crossword) ม.1 - ม.3 เหรียญทองแดง

การแข่งขันงานมหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรม วิชาการ และเทคโนโลยีของนักเรียน
ระดับเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
รายการแข่งขันพูดเพื่ออาชีพภาษาจีน ม.ปลาย
ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 เหรียญทอง ฝึกสอนโดย ครูสุชาติ ทรัพย์พลอย

นักเรียนจิตอาสากิจกรรมห้องสมุดแสดงความสามารถและผลงานด้านห้องสมุดดิจิทัล
(Digital library)

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
กิจกรรมทางวิชาการ และการอาชีพ Open House 11-12 ธันวาคม 2561

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมศิษย์เก่า มูลนิธิเพื่อการศึกษา เครือข่าย
ผู้ประกอบการ นักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ ผู้สนใจ เข้าเยี่ยมชมงานแสดงผลงานทางวิชาการด้วยความสนใจ

นักเรียนเจ้าของผลงานนำเสนอผลงานของห้องตนเองอย่างเต็มความสามารถตามศักยภาพของตน

ภาคผนวก ข
หนังสือตอบรับเผยแพร่ผลงานวิจัย

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ ฉบับ
๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พร้อมทั้งนี้หากได้รับเอกสารแล้วกรุณาตอบแบบตอบรับเอกสารให้ด้วย จักขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เขียนที่ โรงเรียนพุทธจักรวิทยา

วันที่ ๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว จุฑาธิณี สิงห์รัญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ ประเภทรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา แล้ว และได้เผยแพร่ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ลงชื่อ

(นางสาวจุฑาธิณี สิงห์รัญ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๐๒๕/๕๖

โรงเรียนพุทธจักรวิทยา
782/2 ถนนพระราม 4
เขตบางรัก กทม. ๑๐๕๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับ คุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระ บรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัด มหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

โรงเรียนพุทธจักรวิทยา ได้มอบผลงานวิชาการดังกล่าว ให้กับงานบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และ รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนโดยเห็นว่าเป็นผลงานที่ควร ได้รับการเผยแพร่อย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจตุธาธินี สิงห์ธัญ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

โรงเรียนพุทธจักรวิทยา

โทร ๐-๒๖๓๗-๑๑๗๘-๘๐

โทรสาร ๐-๒๖๓๔-๓๗๔๔

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๒ ฉบับ

๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันนี้หากได้รับเอกสารแล้วกรุณาตอบแบบตอบรับเอกสารให้ด้วย จักขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เขียนที่ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว นายสุทธิพงษ์ โมรวรรณ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน สุรศักดิ์มนตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการประเภทรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 แล้ว และได้เผยแพร่ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ลงชื่อ

(นายสุทธิพงษ์ โมรวรรณ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๕๐/๑๕๒

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี
๕๔ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง
เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๕๑/ว ๙๗

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ได้มอบผลงานวิชาการดังกล่าว ให้กับงานบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนโดยเห็นว่าเป็นผลงานที่ควรได้รับการเผยแพร่อย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ โมรวรรณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง เหยื่อแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิรธรรมสาธิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ ฉบับ
๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พร้อมกันนี้หากได้รับเอกสารแล้วกรุณาตอบแบบตอบรับเอกสารให้ด้วย จักขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เขียนที่ โรงเรียนนวมวิชรธรรมสาธิต

วันที่ ๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น

ข้าพเจ้า นางสาวจินตนา ศรีสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมวิชรธรรมสาธิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 แล้ว และได้เผยแพร่ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ลงชื่อ

(นางสาวจินตนา ศรีสารคาม)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมวิชรธรรมสาธิต

ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๓๗/๐๙๖

โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต
๑๒๕๓ ซอยสุขุมวิท ๑๐๑/๑
พระโขนง กทม.๑๐๒๖๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต ได้มอบผลงานวิชาการดังกล่าว ให้กับงานบริหารงานวิชาการเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนโดยเห็นว่าเป็นผลงานที่ควรได้รับการเผยแพร่อย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจินตนา ศรีสารคาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิรธรรมสาธิต

กลุ่มบริหารทั่วไป

โทร. ๐ ๒๓๙๓ ๑๖๕๐ ต่อ ๒๑๑

โทรสาร ๐ ๒๓๙๓ ๗๗๙๔

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนลุมพินี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๒ ฉบับ

๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมือหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันนี้หากได้รับเอกสารแล้วกรุณาตอบแบบตอบรับเอกสารให้ด้วย จักขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เขียนที่ โรงเรียนสวนลุมพินี

วันที่ ๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว ศิริรัตน์ พลเสน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนลุมพินี สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการประเภทรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 แล้ว และได้เผยแพร่ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ลงชื่อ

(นางสาวศิริรัตน์ พลเสน)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนลุมพินี

ที่ กท ๔๔๑๑.๐๖/๐๑๕

โรงเรียนสวนลุมพินี
๑๙๖ ถนนวิฑูย์ แขวงลุมพินี
เขตปทุมวัน กทม.๑๐๓๓๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ ศบ ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิชยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบ ในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

โรงเรียนสวนลุมพินี ได้มอบผลงานวิชาการดังกล่าว ให้กับงานบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และ รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนโดยเห็นว่าเป็นผลงานที่ควร ได้รับการเผยแพร่อย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริรัตน์ พลเสน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนลุมพินี

โรงเรียนสวนลุมพินี

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๖๙๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๒ ๖๙๕๗

ที่ ศธ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์
๕๑๙ ถนนมหาพฤฒาราม แขวงมหาพฤฒาราม
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมคงคา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๒ ฉบับ
๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

จึงขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันนี้หากได้รับเอกสารแล้วกรุณาตอบแบบตอบรับเอกสารให้ด้วย จักขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาลัย พรหมชนะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

กลุ่มบริหารงบประมาณ

โทร. ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๕๘ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๓๖ ๕๗๔๐

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เขียนที่ โรงเรียนวัดปทุมคงคา

วันที่ ๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้จัดทำรายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะเชี่ยวชาญ นั้น

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว น้ำทิพย์ เต็มเลิศมนัสวงษ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 แล้ว และได้เผยแพร่ให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

ลงชื่อ

(นางน้ำทิพย์ เต็มเลิศมนัสวงษ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมคงคา

ที่ กท ๔๔๑๑.๐๒/๓๐๘

โรงเรียนวัดปทุมคงคา
1620/1 ถนนทรงวาด
เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๔๑/ว ๙๗

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางอาลัย พรหมชนะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการประเภท รายงานการวิจัย เรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และรายงานการประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ เพื่อใช้ประกอบในการขอมีหรือเลื่อน วิทยฐานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ เป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

โรงเรียนวัดปทุมคงคา ได้มอบผลงานวิชาการดังกล่าว ให้กับงานบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมของโรงเรียน และรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อันจะเกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนโดยเห็นว่าเป็นผลงานที่ควรได้รับการเผยแพร่อย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางน้ำทิพย์ เดิมเลิศมนัสวงษ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมคงคา

โรงเรียนวัดปทุมคงคา

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๖๙๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๒ ๖๙๕๗

Journal of MCU Peace Studies
 วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร
 E-ISSN : 2539-6763

หน้าแรก | เกี่ยวกับวารสาร | ฉบับปัจจุบัน | บทความย้อนหลัง | ทั้บรรณาธิการ | จริยธรรมการตีพิมพ์ | คำแนะนำสำหรับผู้เขียน | ข่าวกิจกรรม | ติดต่อ

หน้าแรก / บทความย้อนหลัง / ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (2021): มีนาคม - เมษายน / บทความวิจัย

การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2
 Vol.9 No.2
 วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร
 E-ISSN : 2539-6763

PDF

เผยแพร่แล้ว: เม.ย. 21, 2021

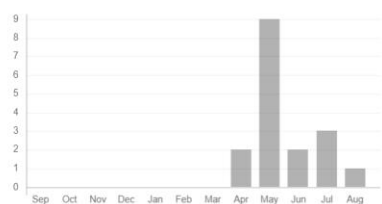
คำสำคัญ:
 รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, คุณภาพผู้เรียน, องค์ประกอบ

อาศิณ พรหมชนะ
 โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2. สร้างรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน 3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน และ 4. ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบได้ดังนี้ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 11 ตัวแปร 2) การมีสื่อนรวม รวบรวมสื่อทั้งหมด จำนวน 16 ตัวแปร 3) การเป็นผู้นำรวม จำนวน 23 ตัวแปร 4) การมีสื่อที่ทันสมัย จำนวน 4 ตัวแปร 5) การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน จำนวน 3 ตัวแปร 6) การเป็นชุมชนที่ยืดหยุ่น จำนวน 5 ตัวแปร 7) การติดตามผลความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวแปร 8) การรายงานผลสัมฤทธิ์การบริหารชุมชน จำนวน 4 ตัวแปร 2. รูปแบบและแนวทางการปฏิบัติของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความเห็นตรงกันถึงว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสม 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงขึ้น และมีคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยม (O-NET) ดีขึ้น และนักเรียนได้รับการส่งเสริมระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ 4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

การอ้างอิงบทความ

ฉบับ

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (2021): มีนาคม - เมษายน

ประเภทบทความ

บทความวิจัย

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.

ทัศนะและความคิดเห็นปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่เป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ยินยอมว่าบทความนี้เป็นลิขสิทธิ์ของวารสาร

Journal Information

Approved by TCI during 2020 - 2024

Indexed in TCI

บรรณาธิการ: พรหมเทวตงเด่น ฐิตญาโณ, ผศ.ดร.

Home ThaiJo

คู่มือ

สำหรับผู้เขียน

สำหรับผู้ประเมิน

ภาษา

English

ภาษาไทย

Information

สำหรับ ผู้อ่าน

สำหรับผู้แต่ง

สถิติการเข้าชม

Visitors

🇺🇸	123,755	🇬🇧	340
🇹🇮	4,727	🇯🇵	331
🇹🇮	2,919	🇮🇹	273
🇹🇮	472	🇮🇹	266

FLAG Counter

เห็นบน 15 เมษายน 2560

Keywords

1. [หน้าแรก](#)
2. [บทความย้อนหลัง](#)
3. [ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 \(2021\): มีนาคม - เมษายน](#)
4. บทความวิจัย

การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

Article Sidebar

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

เผยแพร่แล้ว: เม.ย. 21, 2021

คำสำคัญ:

รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, คุณภาพผู้เรียน, องค์ประกอบ

Main Article Content

อาลัย พรหมชนะ

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2. สร้างรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน 3. ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน และ 4. ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบได้ดังนี้ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 11 ตัวแปร 2) การมีส่วนร่วม รวมถึงพลังของทีม จำนวน 16 ตัวแปร 3) การเป็นผู้นำร่วม จำนวน 23 ตัวแปร 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน จำนวน 4 ตัวแปร 5) การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน จำนวน 3 ตัวแปร 6) การเป็นชุมชนกัลยาณมิตร จำนวน 5 ตัวแปร 7) การติดตามผลความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวแปร 8) การรายงานผลลัพธ์การบริหารชุมชน จำนวน 4 ตัวแปร 2. รูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน มีความเหมาะสม 3. ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้สูงขึ้น และมีคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O-NET) ดีขึ้น และนักเรียนได้รับรางวัลในการแข่งขันระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ 4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเหมาะสม ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

Article Details

การอ้างอิงบทความ

ฉบับ

[ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 \(2021\): มีนาคม - เมษายน](#)

ประเภทบทความ

บทความวิจัย

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](#).

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ยินยอมว่าบทความเป็นลิขสิทธิ์ของวารสาร

เอกสารอ้างอิง

Ministry of Education. (2008). Handbook of basic educational institution administration as a juristic person.

Bangkok: SVG.

Chalermchart M. (2015). Guidelines for developing a learning community of private educational institutions.

(Master's Thesis). Educational Administration Branch, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University. Nakhon Si Thammarat.

Chuchat P. (2015). Professional learning community. Bangkok: PTA.

Vijay P. (2011). Way to create learning for students in the 21st century. Bangkok: Tathata Plumbing Co., Ltd.

Pongthip T. (2014). Development of a professional learning community for primary school teachers. Silpakorn Education and Research Journal. 6(2), 284-296.

Surapon P. (2014). Strategies for Developing the Quality of Learners of Schools Under the Secondary Education Service Area Office 41. (Doctoral Dissertation). Kamphaeng Phet Rajabhat University. Kamphaeng Phet.

Darling-Hammond. (1999). How Teacher Education Matters. Journal of Teacher Education, 51(3), 166-173.

Brookfield, Stephen. (1995). Becoming a critically reflective teacher. San Francisco: JosseyBass Publishers.

Journal Information

[Indexed in TCI](#)

บรรณาธิการ: พระมหาดวงเด่น ฐิตญาโณ, ผศ.ดร.

เริ่มนับ 15 เมษายน 2560

Keywords

พุทธสันติวิถีการพัฒนา รูปแบบพุทธบูรณาการพระพุทธศาสนารูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการกลยุทธ์
กระบวนการมีส่วนร่วมยุทธศาสตร์สังคมไทยสมรรถนะเยาวชนการจัดการการบริหารชุมชนสันติสุขผู้สูงอายุ
สติสันติภาพการส่งเสริมจิตอาสาการสื่อสารนุภาพปัจจัยเศรษฐกิจฐานรากแนวทางจิตสาธารณะนวัตกรรมอัตลักษณ์
วัดบูรณาการอิทธิบาท 4ต้นแบบแรงงานกรรมฐาน

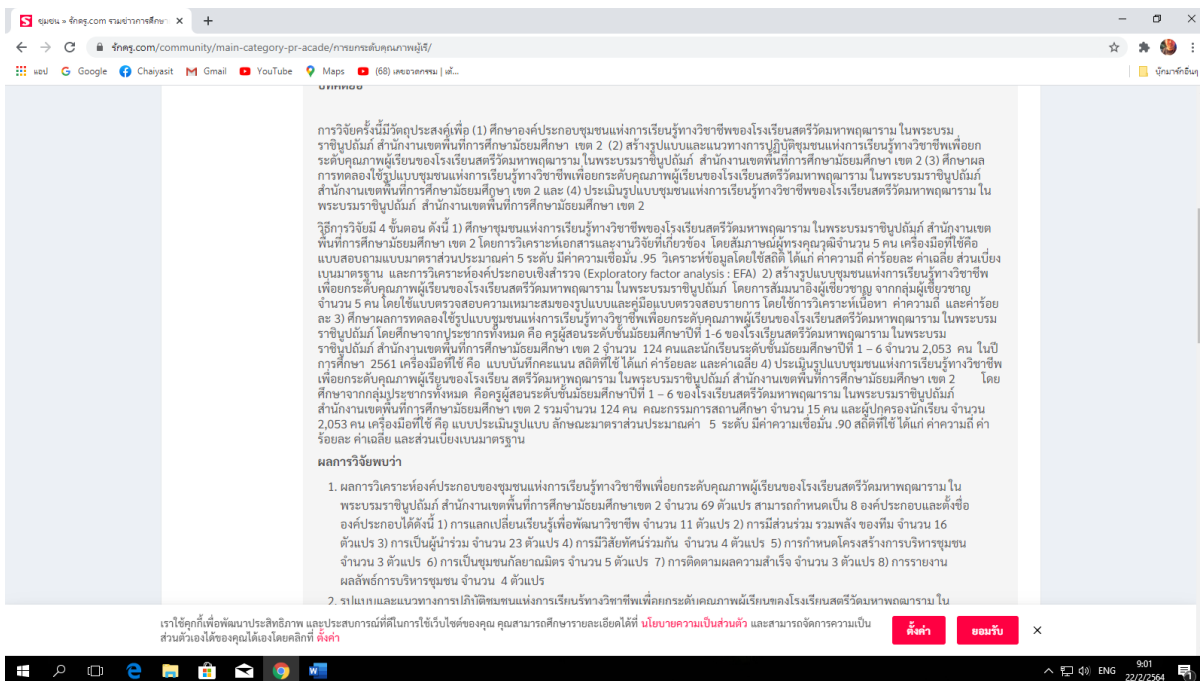
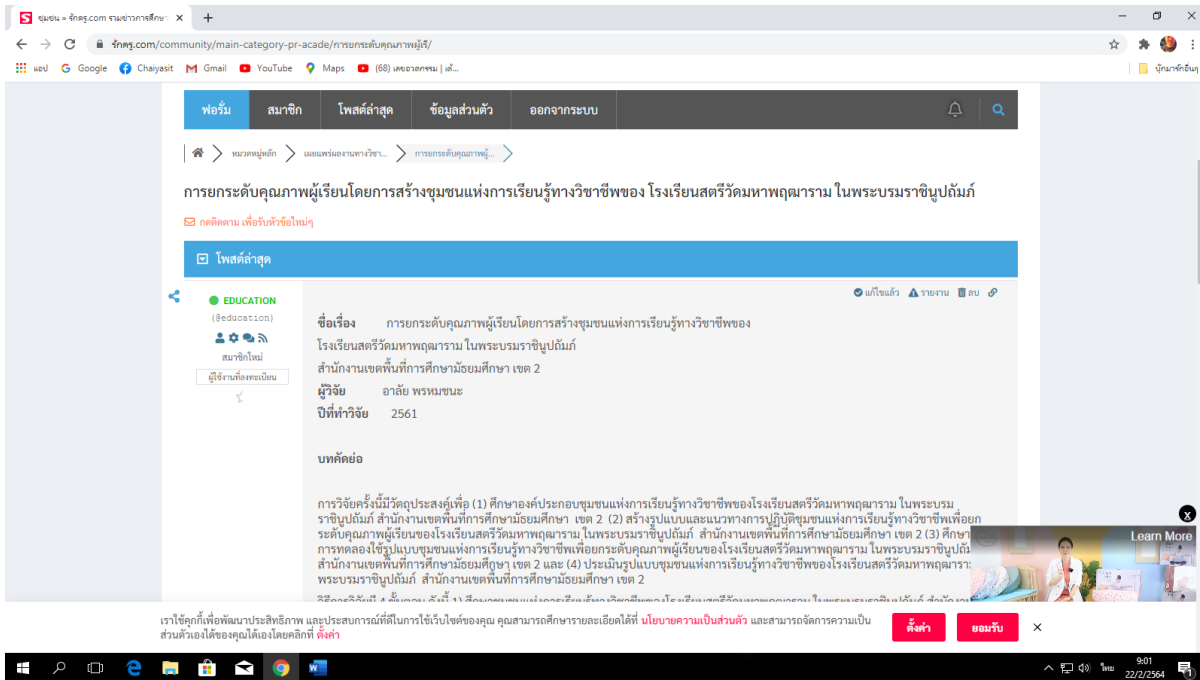
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อาคารเรียนรวม ห้อง D 423 79 หมู่ที่ 1 ถนนพหลโยธิน ตำบลลำไทร อำเภอลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

13170

โทรศัพท์ 035248000 ต่อ 8528

การเผยแพร่ผลงานทางwebsite รักครู

การเผยแพร่ผลงานทางwebsite คุรบ้านนอก

กระดานสนทนาผู้เขียนใหม่ล่าสุด x +

← → kroobannok.com/board_view.php?b_id=176288&bcat_id=16

เสด Google Chaiyasit Gmail YouTube Maps (68) สะอาดหนุ | ...

อะคริลิก ทองเหลือง โรลมาร์ค อินโดซ์ ฟิมพ์UV

• การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์

แบบตอบรับ การเผยแพร่ผลงาน

ชื่อเรื่อง การยกระดับคุณภาพผู้เรียนโดยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ผู้วิจัย อาลัย พรหมขนะ

ปีที่ทำวิจัย 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาองค์ประกอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (2) สร้างรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 (3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ ยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ (4) ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

วิธีการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสตรีวัด มหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยการ วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis : EFA) 2) สร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยใช้แบบตรวจสอบความ เหมาะสมของรูปแบบและเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยศึกษาการประชุณาารทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คนและนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 2,053 คน ในปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึก คะแนน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย 4) ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด คือครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 รวมจำนวน 124 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 2,053 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินรูปแบบ สถิติของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อย ละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบและสิ่งชี้ขององค์ประกอบ ได้ดังนี้ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 11 ตัวแปร 2) การมีส่วนร่วม รวมหลัง ของทีม จำนวน 16 ตัวแปร 3) การเป็นผู้นำรวม จำนวน 23 ตัวแปร 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน จำนวน 4 ตัวแปร 5) การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน จำนวน 3 ตัวแปร 6) การเป็นชุมชน ที่คล้อยตาม จำนวน 5 ตัวแปร 7) การติดตามผลความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวแปร 8) การรายงาน ผลลัพธ์การบริหารชุมชน จำนวน 4 ตัวแปร
- รูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้ เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยก ระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม
- ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สูงขึ้น และมีคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมระดับชาติ (O-NET) ดี ขึ้น และนักเรียนได้รับรางวัล ในการแข่งขันระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับ ปรังเทศ

A Beautiful Partnership

Tableau your Excel data

What's really going to make big data go mainstream is the ability to connect not just with data scientists and technologists but business people.

Get the whitepaper and find out more.

Register

First Name

Last Name

Work Email

Organization Name

DOWNLOAD NOW

รายการสมัคร

- หน้าแรก
- ข่าวบทความ
- สเปคัล
- กระแสวิเคราะห์
- เรื่องสั้น
- ผู้จัดทำเว็บไซต์บ้านนอก
- ข้อมูลบุคคล
- ภาพกิจกรรม
- ผู้สนับสนุน

สมาชิก

คุณเข้าสู่ระบบอยู่

คุณกำลังจะเข้าสู่ระบบ

8:46 22/2/2564

กระดานสนทนาผู้เขียนใหม่ล่าสุด x +

← → kroobannok.com/board_view.php?b_id=176288&bcat_id=16

เสด Google Chaiyasit Gmail YouTube Maps (68) สะอาดหนุ | ...

วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยใช้แบบตรวจสอบความ เหมาะสมของรูปแบบและเครื่องมือแบบตรวจสอบรายการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยศึกษาการประชุณาารทั้งหมด คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรม ราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 124 คนและนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 2,053 คน ในปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบบันทึก คะแนน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย 4) ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียน สตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด คือครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 รวมจำนวน 124 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 2,053 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินรูปแบบ สถิติของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อย ละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน ของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 69 ตัวแปร สามารถกำหนดเป็น 8 องค์ประกอบและสิ่งชี้ขององค์ประกอบ ได้ดังนี้ 1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ จำนวน 11 ตัวแปร 2) การมีส่วนร่วม รวมหลัง ของทีม จำนวน 16 ตัวแปร 3) การเป็นผู้นำรวม จำนวน 23 ตัวแปร 4) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน จำนวน 4 ตัวแปร 5) การกำหนดโครงสร้างการบริหารชุมชน จำนวน 3 ตัวแปร 6) การเป็นชุมชน ที่คล้อยตาม จำนวน 5 ตัวแปร 7) การติดตามผลความสำเร็จ จำนวน 3 ตัวแปร 8) การรายงาน ผลลัพธ์การบริหารชุมชน จำนวน 4 ตัวแปร
- รูปแบบและแนวทางการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ผู้ เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยก ระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีความเหมาะสม
- ผลการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สูงขึ้น และมีคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมระดับชาติ (O-NET) ดี ขึ้น และนักเรียนได้รับรางวัล ในการแข่งขันระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับ ปรังเทศ

สมาชิก

คุณเข้าสู่ระบบอยู่

คุณกำลังจะเข้าสู่ระบบ

บัญชีใหม่

บัญชีใหม่ พูลเทพ (EDUITION)

คุณสร้างเนื้อหาของคุณ

- จากกระดานสนทนาของคุณ
- แก้ไขข้อมูลส่วนตัว

ท่านสามารถแก้ไข ข้อมูลส่วนตัวและ เปลี่ยนรูปภาพ ของท่านได้ฟรีครับ

Your Blog

<http://kroobannok.com/EDUITION>

บล็อกใหม่

- คุณคือครูผู้
- รวมแบบฟอร์มต่างๆ

เริ่มนำเสนอใจ

- เริ่มใหม่ สายๆ
- กระแสวิเคราะห์
- เครื่องมือบริหารทางองค์กร
- Antivirus
- แอมป์
- แบบสำรวจแบบฟรี
- สเปคัลคอมพิวเตอร์
- สเปคัลคอมพิวเตอร์

บ้านนอก

บ้านนอก คุรบ้านนอก

บ้านนี้ รวมแบบฟอร์ม คลายเครียด

8:46 22/2/2564

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้ประเมินโครงการ
นางอาลัย พรหมชนะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒

ประวัติการศึกษา

วุฒิมหาบัณฑิต	ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน) สังคมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ป. บัณฑิต	วิชาเอก การบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี
กำลังศึกษา	ปริญญาเอก สาขานวัตกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยสยาม
การศึกษาทางธรรม	ประกาศนียบัตร ธรรมศึกษาชั้นเอก แม่กลองธรรมสนามหลวง หลักสูตรวิทันตสาสมาธิ และอาจารย์สาสมาธิ จากสถาบันพลังจิตตานุภาพ วัดธรรมมงคล
การศึกษาดูงานต่างประเทศ	สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น เยอรมนี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์

ประวัติรับราชการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

๑ กันยายน ๒๕๔๓	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนดอนคาวิทยา อ.อุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
๒ กันยายน ๒๕๔๕	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง อ.ท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนวิสุทธิรังษี อ.ท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
๓ มกราคม ๒๕๕๐	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านดงยาง อ.เมือง จังหวัดกาญจนบุรี
๕ มกราคม ๒๕๕๔	ผู้อำนวยการ โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา อ.ไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕	ผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองรีประชานิมิต อ.บ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี
๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรุงเทพฯ
๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒	ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพฯ สพม. ๒

ผลงานดีเด่น

- พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ช่วยผู้บริหารดีเด่น กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๔๙ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาดีเด่น ขนาดใหญ่พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กาญจนบุรี เขต ๑
- พ.ศ. ๒๕๕๐ รางวัลเหรียญทอง ผู้คิดค้นพัฒนานวัตกรรม ด้านการบริหารสนับสนุนการขยายโอกาส
ทางการศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๕๐ รางวัล โรงเรียนที่มีผลงานที่แสดงถึงวิธีปฏิบัติที่ดี (good practice)
- พ.ศ. ๒๕๕๔ เข้าเฝ้ารับป้ายสนองงาน สมเด็จพระเทพฯ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่อง
มาจากพระราชดำริ
- พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้บริหารดีเด่น ด้านการจัดการเรียนการสอน สพม. ๘
- พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้าราชการพลเรือนดีเด่น จังหวัดกาญจนบุรี
- พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือดีเด่น สำนักงานลูกเสือแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๕๖ โล่เกียรติยศ S.A.A.T AWARDS ด้านงานการเงินและพัสดุ ส.บ.ม.ท
- พ.ศ. ๒๕๕๗ บุคคลดีเด่นของ สมาคมผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
- พ.ศ. ๒๕๕๗ บุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม
- พ.ศ. ๒๕๕๘ โล่เกียรติคุณนักบริหาร“การศึกษาดิจิทัล” สู่ความสำเร็จสภาผู้ปกครอง และครู
แห่งประเทศไทย
- พ.ศ. ๒๕๕๙ รางวัลผู้บริหารโรงเรียนดีเด่น เนื่องในวันครู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙
สหวิทยาเขตจตุรวิทย์
- พ.ศ. ๒๕๖๐ รางวัล “ผู้นำโรงเรียน ๔.๐” จากสมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
แห่งประเทศไทย
- พ.ศ. ๒๕๖๑ รางวัลโครงการ “ปิยชนน์ คนการศึกษา” สกสค.กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๖๑ รางวัลเชิดชูเกียรติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแต่สังคม ด้านครูชน คนคุณธรรม ประเภทผู้บริหารสถานศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแต่สังคม ด้านนวัตกรรม สร้างคนดีด้านการบริหาร
เพื่อส่งเสริมคุณธรรม
- พ.ศ. ๒๕๖๑ รางวัล MOE AWARDS ระดับดีเด่น ประเภทบุคคล สาขารักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
กระทรวงศึกษาธิการ
- พ.ศ. ๒๕๖๓ รางวัลเชิดชูเกียรติเป็นบุคคลผู้เสียสละอุทิศตนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา กศจ.กทม.

หน้าที่พิเศษในปัจจุบัน

- อดีตอนุกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สมาชิกรัฐสภาติบัญญัติแห่งชาติ
- ประธานคณะอนุกรรมการด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร คณะปฏิรูปการเรียนการสอนวิชา
พระพุทธศาสนาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ประธานสหวิทยาเขตจตุรวิทย์
- กรรมการ กต.ตร.สน.บางรัก

ผลงานด้านการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ในการเรียนวิชา ส 0411 พระพุทธศาสนา เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยวิธีสอน
ตามแนวโยนิโสมนสิการ
2. วิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียน
การสอนวิชาประชากรและสิ่งแวดล้อม
3. วิจัยและพัฒนาโปรแกรมศึกษารวมชาติ ธรรมะและวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยว
4. รายงานโครงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานให้แก่ครูโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง
จังหวัดกาญจนบุรี